

R. P. R.

DOS. Nr. 40010

VOL. Nr. 5

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

CSJ 5.10.1/2001

ARHIVA OPERATIVA

DOSAR

Ancheta

Antonescu

Ion S. S.

CSJ
3705/2000

Data

4330902

P 013250, Vol. 5

Urmează Vol. Nr. 6

Curtea hotărăște:

Termen la 29 Mai 1946.

Raportor d-l Consilier *L. Spăciată*

46/946
Dec. 21/1946.

Dos. 1251/46.

Această hotărâre se

va publica în buletin.

Andr. 4640010
Dată și citită în ședință publică
astăzi,

PREȘEDINTE,

REGATUL ROMÂNIEI

INALTA CURTE DE CASATIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIUNEA *Unite*

DOSAR Nr. 46

Anul 194*6*, luna *Mai*, ziua *27*.

ANTONESCU Ion, ANTONESCU Mihai și ALȚII

Dosar de fond Nr. *1251/46, 19/46, 19/46.*

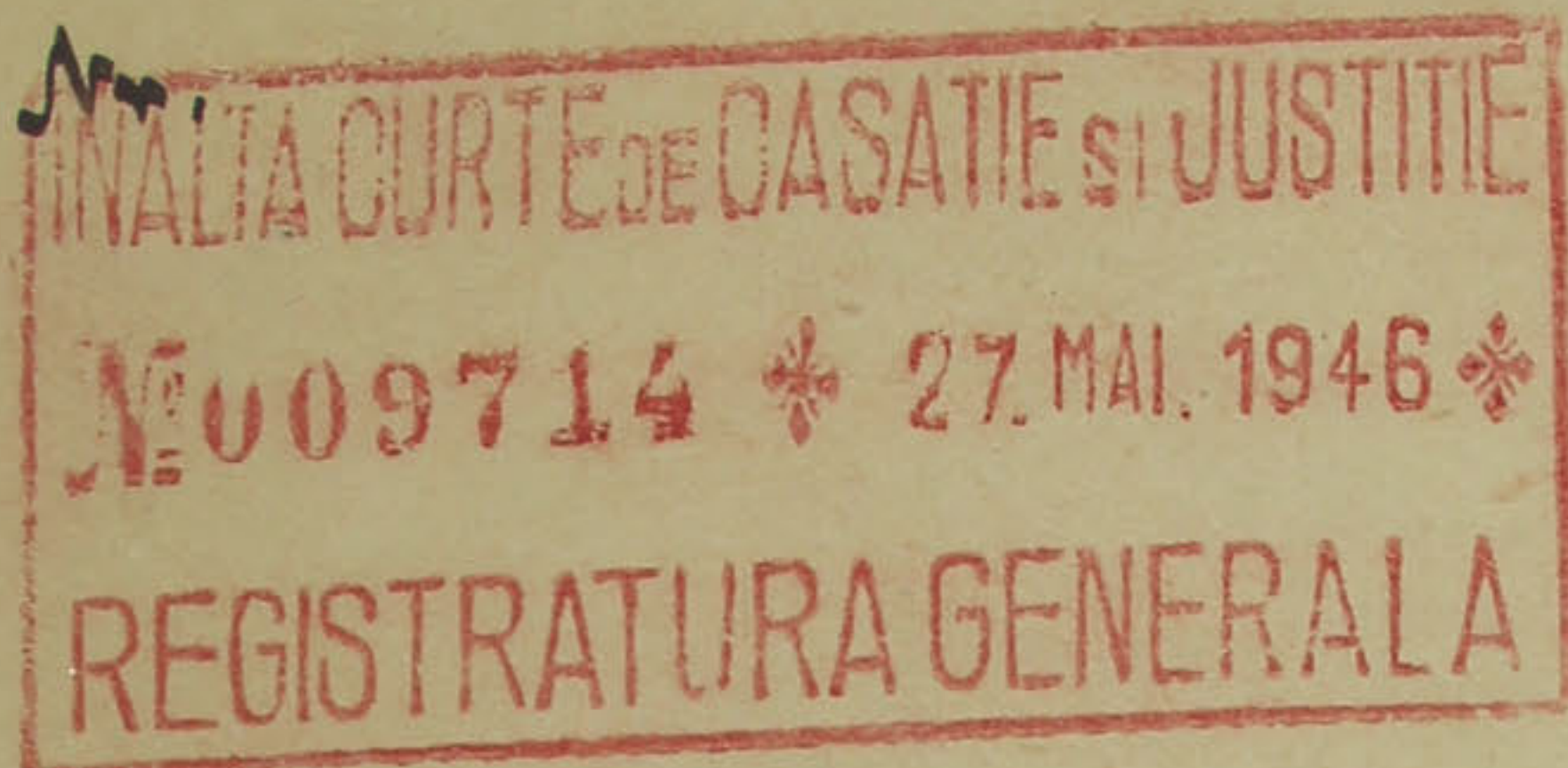
Tr. S. II Contie cu N° 12148/46.

S. II Contie de-a trimis Trib. Poporului cu N° 12212/46. 7/46

312
PENAL

Inalta Curte de Contie si Justitie
Sectiunea II-a

12
1
Termin 29 mai 1946 S.H.
Raportor si Contabil G. G. G.
Darius

Domnule Inim Prezinta,

Am onorat a va prezenta spre cele legile
dovand actelor doctului nr. 1257/94, la care este atestat
dovand de fond nr. 19/946 n. dovand de fond nr. 19/946
anului de Trib. Reprezentii din Bucuresti, cuprinsul
I de pudenta, in prezenta cu prezenta de prezenta-
tionalitate facute de D. Antonescu, M. Antonescu, C.
Ponter, C. Verlin, T. Dreg, Ed. Dabne, T. Marcescu,
Tr. Brailianu, C. Petroviciu, P. Tomescu, Ed. Alexianu,
Radu Luce si Eugen Cristescu.

Totalitatea va facem cunoscut ca motivale
notare de coran, formulate de prezenta de prezenta,
au fost respinse prin deciziune a Curtei Conti, nr. 1134,
de acti.

In ce priveste prezenta de prezenta, C. Brailianu,
n. N. Marcescu, hotarirea atestata a fost contata in prezenta
pentru prezenta aplicare a prezenta.

Prezinta

II a cunoscut

Magistrat asistent

Georgiu. Papescu

Domnule Sale

Domnului Inim Prezinta al Inaltei Curte de Contie
Bucuresti

R A P O R T.

In contra hotărîrii Nr.17 din 17 Mai 1946 a Tribunalului Poporului completul I de judecată, recurenții de mai jos care au fost condamnați la diverse pedepse pentru fapte prevăzute și pedepsite de legea 312/1945 și anume pentru crimele de dezastrul țării precum și pentru crimele de dezastrul țării prin săvârșirea crimei de războiu - au declarat recurs atât pentru motive ordinare de recurs cât și pentru motive de neconstituționalitate.- Motivele ordinare de recurs au fost soluționate de către Inalta Curte de Casație și Justiție S.II-a, respingându-se recursurile, iar motivele de neconstituționalitate sunt supuse judecării Secțiunilor Unite ale aceleiași Inalte Curți după cum urmează :

1) Recurentul Ioan Antonescu invoacă :

a) Neconstituționalitatea art.1-3 și 4 - 8 din legea 312/1945 ca contravenind I.D.R.Nr.1849 din 11 Octombrie 1944 și I.D.R.1626 din 31 August 1944, prin aceea că introduce în judecata instanțelor naționale instituite pe baza acestui text constituțional, infrațiuni de ordin internațional, reglementate de convenția de Armistițiu și violează astfel, pretinde recurentul, odată cu constituția țării și dispozițiile ^{convenției} Armistițiului.

b) Neconstituționalitatea art.1-3 și 4-18 din legea

312/1945 prin aceea că fiind contrarie dispozițiilor I.D.R. 1849/1944 nesocotesc odată cu art.2 al I.D.R.1626 din 31 August 1944 și dispozițiilor art.33 al Constituției din 1923 și a art. 14-16 din aceeași constituție.

În dezvoltarea motivului se arată că Tribunalul Poporului nu poate primi prin delegațiune dela puterea legiuitoare puteri și atribuțiuni pe cari însăși puterea legiuitoare nu le-a primit dela regulile constituției din 1923 care o cărmuiesc și limitează.

c) Neconstituționalitatea art.1-3, 4-14 din legea 312/1945 care sunt contrare D.L.Nr.1849/1944 și 1626 din 2 Septembrie 1944 combinate cu art.101,16, 98, 103 și 15 ale constituției din 1923.-

În dezvoltarea motivului se arată că prin cuvintele "Legi speciale" din art.unic al D.L.1849 nu se poate înțelege "legi derogatorii" sau legi de excepție dela principiile constituționale, înscrise în articolele citate.

d) Neconstituționalitatea legii 312/1945, odată ce s'a repus în vigoare art.15,16,101 și 103 din constituție.

e) Idem a art.3 și 16 din legea 312/1945 în partea care se referă la contestarea averii și a soțiilor și a descendenților lor în cazul când interpretarea instanței de recurs ar fi în sensul interpretării instanței de fond.

f) Violarea art.10 și 14 a legii 312/1945. Violarea art.98 constituție; neconstituționalitatea legii Nr.312/1945 susținând că în conformitate cu art.98 din constituție pentru faptele miniștrilor comise în exercițiul funcțiunii este instituită altă procedură și alt sistem de judecată dela care legiuitorul din

1945 n'a derogat.

j) Neconstituționalitatea art.2 din legea 312/1945;
Violarea art.14 din constituție și a art.1 al legii consti-
tuționale din 2 Septembrie 1944 și a art.unic din 11 Octombrie
1944, dezvoltând motivul în sensul că nimeni nu poate fi pe-
depsit pentru un fapt care în momentul săvârșirii nu era cali-
ficat ca infracțiune și nici sancționat.

h) Neconstituționalitatea art.10 din legea 312/1945;
Violarea art.101 din constituție și art.unic din legea consti-
tuțională din 11 Octombrie 1944, dezvoltând motivul că prin
art.101 din constituție nu se pot crea Tribunale extraordinare
sub nici un fel de numire în vederea unor anumite procese sau
persoane.

i) Neconstituționalitatea art.14 alin.3, violarea
art.103 alin.3 din Constituție și a art.unic din legea consti-
tuțională din 11 Octombrie 1944, motivul că se referă la res-
trângerea motivelor de recurs.

Acuzatul printr-o încheiere mai arată că în cazul când
alți acuzați ar fi formulat^{cu} acest proces, motive diferite de
cele invocate de acuzat, înțelege să-și însușească în totul
și acele motive înțelegând să se prevaleze de beneficiul even-
tual al admiterii vreunuia din ele.

Mai declară că înțelege a susține acest recurs chiar
în cazul când mandatarul său nu s'ar prezenta în instanță în
momentul judecării lui.

2) Recurentul Mihai A. Antonescu invoacă aceleași
motive de recurs în neconstituționalitate și face aceiași
declarațiune ca și recurentul Ion Antonescu.

3) Recurentul Constantin Pantazi invoacă :

- a) Violarea art.101 din Constituția din 1923 combinat cu art.10 din legea 312/1945, motiv comun cu cel prevăzut la lit.h din recursul anterior și care se referă la interdicția prin constituție de a se crea Tribunale extraordinare.
- b) Violarea art.12 art.101 al.2 și 98 din Constituție, motiv comun cu cel dela litera f. din recursul Antonescu și care se referă la judecarea Miniștrilor.
- c) Violarea art.15 din Constituție prin faptul că se înființează pedeapsa confiscării averei.
- d) Violarea art.1 al.1 și 3 din Constituție prin faptul că prin art.7 din legea 312/1945 se dă posibilitate Consiliului de Miniștri de a uza de libertatea individuală care este garantată de Constituție.
- e) Violarea art.103 al.ultim din Constituție comb. cu art.474 proc.penală întrucât se referă la restrângerea motivelor de recurs.

Recurentul mai invoacă și motivele arătate la lit.

a și b din recursul Antonescu.

4) Recurentul General C.Z.Vasilie invoacă :

- a) Neconstituționalitatea legii 312/1945 prin faptul că a creat un Tribunal extraordinar interzis prin Constituție.
- b) Neconstituționalitatea pedepsii cu moartea.
- c) Idem a confiscării averii (art.15 și 17 din Constituție).
- d) Desființarea dreptului de recurs prin reducerea motivelor la 2 contravine dispozițiilor art.103 din Constituție.
- e) neconsultarea consiliului legislativ (art.76 din

Constituție).

f) Călcarea principiului neretroactivității legilor.

g) Violarea art. 98 și 107 din Constituție motiv ce se referă la judecarea miniștrilor, - precum și pentru alte răspunderi decât acele prevăzute de Constituție.

5) Recurentul Titus Dragoș invoacă aceleași motive în neconstituționalitate ca și recurentul Constantin Pantazi.

6) Recurentul General Gheorghe M. Dobre invoacă : Neconstituționalitatea legii 312/1945 în sensul că prin actul constituțional din 2 Septembrie 1944 repunându-se în vigoare dispozițiile Constituției din 1923 privitor la drepturile românilor s'a repus deci în vigoare și dispozițiile art. 101 ce se referă la interzicerea jurisdicțiilor excepționale, art. 98 privitor la urmărirea miniștrilor, art. 16 ce se referă la interzicerea pedepsei cu moartea, art. 15 ce se referă la confiscarea averii și 103 privitor la Constituționalitatea recursului în casare. D. Lege din 2 Septembrie 1944 nederogând dela aceste principii constituționale, ca atare dispozițiile legii 312/1945 în art. 1, 2, 3, 4-8, 11, 13, 14 sunt neconstituționale.

7) Recurentul Ioan Marinescu invoacă neconstituționalitatea art. 10, 11, 12, 13, 14 alin. 3, art. 3 alin. 2 și al. ultim. al art. 9 și 16 din legea 312/1945 care contrazic dispozițiile art. 12, 14, 15, 16, 17, 98, 101, 103 și 107 din Constituția dela 1923.

8) Recurentul Traian Brăileanu invoacă aceleași motive în neconstituționalitate ca și recurentul general C. Z. Vasiliu și recurentul Ioan Marinescu.

9) Recurentul Constantin Petrovicescu invoacă violarea art. 98 din Constituție prin faptul că s'a procedat la judecarea unor miniștri a căror răspunsabilitate nu poate fi

examinată decât de Secțiile Unite ale Inaltei Curți de Casație.
Mai invoacă și violarea art.15 din Constituție care se referă la
interzicerea confiscării de avere.

10) Recurentul Doctor Petre Tomescu invoacă viola-
rea art.98 comb.cu art.101 și 103 din Constituție ; Incompetența
Tribunalului Poporului; neconstituționalitatea legii 312/1945
în ce privește judecarea miniștrilor. Deasemenea invoacă și
violarea art.14 din Constituție când prin legea 312/1945 statorni-
cește încriminări cu efect retroactiv pentru fapte care în momentul
săvârșirii nu aveau caracter de penalitate.

11) Recurentul Gh.Alexeanu invoacă :

a) Neconstituționalitatea formală a legii 312/1945
prin faptul de a nu se fi luat avizul Consiliului Legislativ.

b) Idem a art.10 din aceeași lege care violenază
art.12,98,101 și 107 din Constituție care arată că miniștrii și
asimilații lor sunt judecați numai de Inalta Curte de Casație.

c) Idem a art.14 alin.3 din aceeași lege care violea-
ză dispozițiile art.103 din Constituție referitor la caracterul
dreptului de recurs.

d) Idem a art.3 al.2 din aceeași lege care violenază
art.16 din Constituție, cât și dispozițiile legii constituționale
din 11 Octombrie 1944.

e) Idem a art.1,2 și 3 din aceeași lege care creează
infrațiuni și pedepse cu caracter retroactiv. (art.16 din Consti-
tuție).

Se menționează că recurentul invoacă aceeași cerere
ca și recurenții Ioan și Mihai Antonescu că înțelege să-și însușească
în totul și motivele celorlalți recurenți prevalându-se eventual
de beneficiul admiterii vreunui asemenea recurs.

Deasemenea că înțelege să-și susțină recursul chiar și în lipsa mandatarului său.

12) Recurentul Radu Leca invoacă aceleași motive de neconstituționalitate ca și recurenții C.Z.Vasilu și I.Marinescu, T. Brăileanu și General Popescu D.

13) Recurentul Eugen Cristescu invoacă :

a) Violarea art.16 din Constituție comb.cu legea constituțională din 2 Septembrie 1944, prin aceea că s'a aplicat recurentului pedeapsa cu moartea contrar interzicerii din constituție;

b) Violarea art.14 din Constituție prin creare de infracțiuni și pedepse prin legea 312/1945 cu caracter retroactiv.

c) Violarea art.15 din Constituție și a art.2 din legea Constituțională dela 10 Octombrie 1944 prin aplicarea pedepsei confiscării de avere.

d) Violarea art.76 din Constituție prin neluarea avizului Consiliului Legislativ atunci când s'a adoptat legea 312/1945;

e) Violarea art.103 din Constituție care se referă la caracterul Constituțional al dreptului de recurs.

f) Violarea art.16 din Constituție care se referă la pedeapsa cu moartea.

g) Recurentul mai invoacă și motivul invocat de recurentul Ioan Antonescu sub lit.a din acest raport.

h) Violarea art.98 din Constituție referitor la procedura de urmărire și judecare a miniștrilor și asămilaților lor.

i) Neconstituționalitatea art.1 din legea modificatoare din 3 Februarie 1946 în acele dispozițiuni cari privesc compunerea Tribunalului Poporului fiind contrară acordului dela Moscova din Decembrie 1945 executat de guvernul român prin Decretul Lege

din Ianuarie 1946.

Recurentul declară că înțelege să-și însușească și motivele celorlalți recurenți prevalându-se de beneficiul unei eventuale admiteri a vreunui din ele. Deasemenea mai declară că își susține recursul chiar și în lipsa mandatarului.

București 27 Mai 1946.

CONSILIER - RAPORTOR.

Lavrovschi

DOMNULE PRESEDINTE,

Subscrisul ION ANTONESCU, actualmente deținut la închisoarea militară Jilava, am onoarea a depune motivele suplimentare ale recursului meu ce am formulat împotriva Sentinței No. 17 din 17 Maiu 1946 a Tribunalului Poporului și anume atât acele ordinare care sunt de competența acestei Onorate Inalte Instanțe cât și acele de neconstituționalitate, pe care vă rog să binevoiți a dispune să fie înaintate, împreună cu dosarul cauzei Secțiunilor Unite ale acestei Inalte Instanțe.--

I.

REAUĂ COMPUNERE A INSTANTEI.

În ceea ce privește motivul de reaua compunere a instanței, mă asociez în totul la motivele depuse de ceilalți recurenți, pe care vă rog să le admiteți, casând sentința recurată și dispunând trimiterea dosarului aceleiași instanțe, pentru o nouă judecare.--

./.

Domniei-Sale

DOMNULUI PRESEDINTE AL INALTEI CURTI DE CASATIE SI JUSTITIE
Secția II-a

REA COMPUNERE DE INSTANTA SI VIOLARE.

Violară art.11, 12 din legea 312 din 24 Aprilie 1945.-

Sub rezerva motivului referitor la neconstituționalitatea dispozițiilor legii 312/24.IV.1945, instanța Tribunalului Poporului, care ne-a judecat și condamnat, a fost rău compusă, prin aceea că pe când unele grupări politice, din compunerea Guvernului de concentrare democratică, au avut mai mulți reprezentanți la compunerea instanței, altele nu au avut deloc, pentru că la tragerea la sorți conform dispozițiilor art.12 și 13 din zisa lege, grupărilor omise, nu li s'a cerut lista de reprezentanți în compunerea Tribunalului Poporului. Astfel pe când D-ra Iorgulescu aparține aceleiași grupări politice, care mai avea și alți reprezentanți în compunerea aceleiași instanțe, nu s'a cerut nici o listă de reprezentanți nici partidului Național Liberal nici Partidului Național Țărănesc din numărul cărora, conform art.11, 12, să se tragă la sorți, judecătorii reprezentanți ai acestor grupări - cu toate că art.11 mai sus citat e categoric în sensul că fiecare din grupările participante la compunerea Guvernului trebuie să-și desemneze câte 5 membri care să figureze pe listele judecătorilor poporului.-

Ori în urma Comunicatului dela Moscova, recunoașterea Guvernului Român, de care depinde posibilitatea încheierii Păcii cu România, e condiționată între altele și de participarea în formațiunea Guvernului a câte un reprezentant și din partea partidelor Național Țărănesc și Național Liberal.-

Comunicatul în chestiune e categoric în această privință: (Comisiunea menționată mai jos - compusă din D-nii Vâșinsky, Harrmann și Sir Arceibald Clark Keer) va trebui să fie de acord, că doi reprezentanți ai Partidelor Național Țărănesc și Național Liberal, care în urma zisului comunicat, urmas să fie cuprinși în Guvern - să fie cu adevărat membri reprezentativi ai grupărilor de partide, până atunci nereprezentate în Guvern" și că "Guvernul Român astfel reorganizat, de îndată ce aceste sarcini vor fi împlinite va fi recunoscut de Guvernul U.S.A. și Regatul Unit.-"

Prin urmare, dacă aceste condițiuni internaționale, convenite între marii noștri aliați și acceptate de Guvernul Român, nu sunt împlinite înseamnă că întreaga compunere a instanței este viciată pentru că nici una din listele grupărilor componente ale Guvernului

anterior Comunicatului dela Moscova, nu se pot menține ca reprezentative, de grupările politice componente ale Guvernului Român, deoi întregul Guvern nu mai întrunește condițiunea, de oare depinde existența lui din punctul de vedere internațional de el acceptat.--

Chestiunea e gravă: - ea depășește soarta recurențelor și interesează pe aceea a Țării. Existența Guvernului fiind legată de împlinirea condițiilor de oare depinde recunoașterea lui, însăși compunerea instanței e legată de împlinirea condițiilor de care depinde existența Guvernului din punct de vedere internațional.--

In materie de crime de războiu definite pe temeiul art.14 din Convenția de Armistițiu punctul de vedere internațional, primează și domină, punctul de vedere național. Autorii legii 312 din 24 Aprilie 1945, când au prevăzut în art.12 din acea lege că dacă vreunul din judecătorii poporului reprezentând anume grupare politică este împiedecat, urmează să fie înlocuit prin altul tras la sorți "din lista membrilor grupării, din care făcea parte judecătorul absent" și "numai în lipsa tuturor membrilor desemnați, de toate celelalte grupări", e manifest că Tribunalul Poporului trebuie să oglindească compunerea Guvernului, care la rândul lui trebuie să oglindească prin reprezentarea tuturor grupărilor politice avute în vedere de comunicatul dela Moscova, întreaga conștiință a Poporului Român.--

O judecată în numele poporului, pe bază de neregulată reprezentare a poporului, în compunerea Guvernului, este o judecată de instanță neregulată compusă, pentru că devreme ce însăși compunerea Guvernului este în funcție de recompunerea lui, cu reprezentanții celor două partide Național Țărănesc și Național Liberal, nereprezentarea acestor în listele judecătorilor poporului, viciază compunerea instanței și pentru reprezentarea celorlalte grupări atât din punctul de vedere al ordinii de drept naționale prin violarea art.1 și 12 ale legii 312, cât și a ordinii de drept internațional convenite, prin art.14 din Convenția de Armistițiu, completată pe baza comunicatului dela Moscova, ale cărei dispoziții s'au pus în aplicare, prin început de executare, rezultând din însuși faptul că cele două partide, până atunci omise, fac azi parte din compunerea Guvernului Român și nu se poate ca atare să nu facă parte și din compunerea Tribunalului Poporului Român.--

In afară de aceasta Înalta Curte trebuie să verifice chiar în

ipoteza că D-ra Iorgulescu ar reprezenta anume grupare politică, dacă din lucrările compunerii instanței rezultă că toate condițiunile de validitatea acestei compunerii au fost întrunite conform art.11 și 12 din legea 312, adică dacă D-ra Iorgulescu reprezintă o grupare al cărei reprezentant anterior era absent, care anume grupare, dacă tragerea sa la sorți s'a făcut conform ziselor texte din lista grupării respective sau dacă nu erau cazul, față de lipsa, celorlalți reprezentanți ai aceleiași grupări, ca această tragere la sorți să se facă din reprezentanții tuturor celorlalte partide inclusiv partidul Național Tărănesc și Național Liberal.-

Inalta Curte poate ridica această chestiune chiar din Oficiu, ea fiind de ordine publică, Inalta Curte urmează să o judece când este ridicată de noi și să o judece ca rea compunere de instanță.-

III.

NECONSTITUTIONALITATEA art.1-3 și 4-8 din Legea 312 din 24 Aprilie 1945 ca contravenind Inaltului Decret Regal No.1849 din 11 Oct.1944 al cărui articol unic adaugă dispoziția în el cuprinsă la finele art.4 din Inaltul Decret Regal No.1626 din 31 August 1944 și a fost recunoscut ca parte integrantă din Constituția Tării în virtutea jurisprudențelor Inaltei Curți în Secțiuni Unite prin aceea că introduce în judecata Instanțelor Naționale instituite pe baza acestui text constituțional infracțiuni de ordin internațional, reglementate de Convenția de Armistițiu și violează astfel odată cu Constituția Tării dispozițiile Armistițiului de a căror respect depind bunele noastre raporturi cu Marii noștri Aliați.-

Crimele de războiu reprezentând infracțiuni al căror concept e de resortul dreptului internațional, la ale cărui reguli cu privire la conducerea războiului, însuși alin.B. al art.2 din legea atașată se referă la arestarea și judecarea criminalilor de războiu, s'a hotărât prin Convenția de Armistițiu ca urmând să se facă în colaborare cu toți semnatarii acelei convențiuni: Guvernul și Inaltul Comandament Român împreună cu Inaltul Comandament Aliat (Sovietic).-

În adevăr, art.14 din această Convenție zice:

"Guvernul și Inaltul Comandament Român se obligă să colaboreze cu Inaltul Comandament Aliat (Sovietic) la arestarea și judecarea persoanelor acuzate de crime de războiu".-

Reprezentanții Statului Român - ai Guvernului și Inaltului Comandament Român - semnând această Convenție la 11 Septembrie 1944

au făcut-o în virtutea puterilor conferite lor pe temeiul actului constituțional anterior pus în vigoare la 31 August acelaș an.-
Convenția de Armistițiu întemeindu-se pe Constituția Țării din punctul de vedere al validității, angajamentelor luate de Statul Român, dacă s'ar fi observat o nepotrivire printre dispozițiile constituționale și angajamentele luate de Statul Român prin aceea Convenție, s'ar fi procedat imediat, fie la înlocuirea Constituției, fie la modificarea ei.-

Cea mai bună probă însă că cele convenite prin Armistițiu nu erau inconciliabile cu cele stabilite prin Constituția din 31 August 1944, este că la modificare adusă acestei Constituții prin act adițional cu care ea a fost întregită la 11. Oct. 1944, nu se pomeneste nimic de judecarea crimelor de războiu.-

În adevăr, textul constituțional, pe nesocotirea căruia întemeiem prezentul motiv de neconstituționalitatea dispozițiilor Legii 312 din 24 Aprilie 1945 are cuprinderea următoare:

"Legi speciale vor prevedea condițiunile în care vor putea fi urmăriți și sancționați toți cei care în orice calitate și sub orice formă au contribuit la dezastrul Țării, în special în legătură cu războiul purtat împotriva Națiunilor Unite. Aceste legi vor putea prevedea și măsuri pentru urmărirea averilor".-

Integral și fidel reprodus, textul lasă să se vadă autorizarea constituțională a pedepsirii vinovaților de dezastrul Țării, dar necuprinderea în această imputernicire constituțională a posibilității unei legiferări referitoare la pedepsirea crimelor de războiu, care rămân de domeniul dreptului internațional, așa cum s'a stabilit prin Convenția de Armistițiu și de competența unor instanțe în care judecarea trebuie să se facă în colaborare cu toți semnatarii Convenției de Armistițiu, nu în mod exclusiv numai cu unul dintre ei.-

Ori, dacă se trece dela comparația făcută între aceste 2 texte, unul constituțional, cu aplicațiunea în limitele teritoriului României, și altul internațional cu aplicațiunea la fapte petrecute în afară de teritoriul României, la legea la a cărei neconstituționalitate ne plângem, e manifest că prin însuși titlul legii 312 ca și prin dispozițiile ei atacate în neconstituționalitate s'a depășit încuviințarea constituțională și s'a violat Convenția de Armistițiu, prin aceea că s'a dat în judecata Tribunalului

Naționale, pe lângă vinovăția de dezastrulării și crimele de războiu care nu erau cuprinse în încuviințarea legilor speciale, la care se referă textul constituțional de a cărui violare ne plângem.-

Textul constituțional vorbește de vinovăția de dezastrulării și ca atare nu atinge vinovăția de crimă de războiu prevăzută în art.14 al Convenției de Armistițiu, cu nesocotirea amândorora legea 312 atribue competenței naționale și exclusive a Tribunalului Poporului atât urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrulării, cât și a celor vinovați de crime de războiu.-

Titlul legii învinuite de neconstituționalitate violează articolul adițional al Constituției din 31. August 1944, întrucât se ocupă: "de urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrulării sau de crime de războiu".-

Această echivalare este neconstituțională și judecarea făcută pe baza ei nu mai e făcută pe temeiul Constituției, care dacă a încuviințat legi speciale pentru dezastrulării, a respectat judecarea crimelor de războiu, colaborării între Statul Român și Inaltul Comandament Român de o parte și Inaltul Comandament Aliat de altă parte.-

O delegațiune a colaboratorilor dată unui singur semnatar al Convenției de Armistițiu nu se poate concepe, pentru că nu ar reprezenta o executare a Convenției de Armistițiu, ci o modificare a ei, care nu poate avea loc decât cu consimțământul tuturor părților contractante și semnatare a acestei Convențiuni Internaționale. Competența unei instanțe esite din colaborare și obiectivitatea ei întemeiată pe prezența efectivă a tuturor colaboratorilor la judecată, constituie un drept câștigat al acuzaților. Acest drept câștigat a fost respectat de modificarea adusă Constituției noastre la 11 Oct. 1944, care așa cum a fost interpretată prin ultima jurisprudență a Secțiilor Unite a Inaltei Curți, fiind excepțională, e de strictă interpretare. Acea jurisprudență nu rezolvă chestiunea ridicată aici care se întemeiază pe ea și nu încearcă să o răstoarne sau să o modifice.-

Chestiunea sub forma acestei învinuiri de neconstituționalitate care înglobează crimele de războiu în competența instanțelor încuviințate de Constituție, numai pentru dezastrulării, nu a fost nici ridicată nici rezolvită de jurisprudența anterioară.- Ca atare chestiunea rămâne întreagă.-

A îngădui legiuitorului ordinar să creeze analogii neîngăduite de textul adițional și modificator al Constituției cuprinsă

în Inaltul Decret 1849 din 11 Oct. 1944, înseamnă a viola acel text. Ca atare, toate pedepsele incuviințate de legea 312 pentru crime de războiu și în special pedeapsa cu moartea și confiscarea averilor fiind derogatorii dela prohibițiunea constituțională a înființării pedepsei cu moartea și confiscării averilor și neintrând în excepția la aceea prohibițiune autorizată de Inaltul Decret Regal 1849 numai pentru dezastrul Țării, rămâne neconstituțională.--

Neconstituționalitatea dispozițiilor acestei legi este cu atât mai gravă și trebuie sancționată prin neobligativitatea lor, cu cât angajamentele luate în numele Statului Român și Inaltului Comandament Român prin Convenția de Armistițiu sunt angajamente de onoare, de respectarea cărora depinde nu numai bunul renume legat de ființă morală a Statului Român dar chiar perspectivele suveranității acestui Stat în raport cu echilibrul existenței lui prin deopotrivă respectare a tuturor celor convenite față de toți semnatarii Convențiunei de Armistițiu.--

Pentru aceste motive, rugăm Inalta Curte să ne admită recursul și să declare contrare Constituției și ca atare neobligatorii dispozițiilor legii 312 din 24 Aprilie 1945, casând fără trimitere deciziunea dată pe temeiul ei, urmând ca Inaltul Comandament Aliat împreună cu Inaltul Comandament Român să decidă.--

IV.

NECONSTITUTIONALITATEA art. 1-3 și 4-18 din legea 312 din 24 Aprilie 1945 prin aceea că fiind contrarie dispozițiilor Inaltului Decret 1849 din 11 Oct. 1944 nesocotese odată cu art. 2 al Inaltului Decret 1626 din 31 August 1944 și dispozițiile art. 33 al Constituției din 1923 și a art. 14 - 16 din același Constituție.--

Conform art. 33 al Constituției din 1923 la regulile cărui art. 2 al menționatului Inalt Decret Regal din 31 August 1944 supune funcționarea tuturor puterilor Statului, dispune principial și fundamental că toate puterile Statului emană dela Națiune, care nu le poate exercita decât numai prin delegațiune și după principiile și regulile așezate în Constituție.--

Tribuanul Poporului ale cărei puteri și competență sunt reglementate prin Legea 312 învinuită de neconstituționalitate, nu poate primi prin delegațiune dela puterea legiuitoare puteri și atribuțiuni pe care însăși puterea legiuitoare nu le-a primit dela regulile Constituției dela 1923 care o cărmuiesc și o limitează.--

In adevăr, dacă și după cum este evident încuviințarea acordată legiuitorului de a deroga dela principiile Constituției din 1923 în vederea urmăririi și sancționării celor vinovați de dezastrulării, așa cum este limitată numai la această noțiune a dezastruluiării de Inaltul Decret No.1849 din 11 Oct.1944, poate merge până la pedeapsa cu moartea și confiscarea averilor, conform jurisprudenței Inaltei Curți, este imposibil să nu se vadă că pentru urmărirea și judecarea celor vinovați de crime de războiu legiuitorul ordinar nu a primit delegațiune de putere legiferantă derogatorie dela prohibițiunile neconstituționale, care îi interzic prin art.15 și 16 ale Constituției din 1923 înființarea pedepsei cu moartea și înființarea pedepsei confiscării averilor.-

Nici o putere fără delegațiune; nici o delegațiune fără respectarea regulilor Constituției; nici o excepție la aceste reguli de strictă interpretare; ca atare nici o pedeapsă valabil și legalmente instituită prin legi pentru crime de războiu de vreme ce urmărirea și judecarea unor atari crime departe de a fi fost delegată de legiuitorul constituant din 11 Oct.1944 ea a rămas respectată așa cum a fost convenită prin Convenția de Armistițiu din 11 Septembrie 1944 art.14.-

V.

NECONSTITUTIONALITATEA art.1-3, 4-14 din legea No.312 din 24 Aprilie 1945, care sunt contrare Decretelor lege No.1849 din 11 Oct.1944 și 1626 din 2 Septembrie 1944, combinate cu art.101, 16, 98, 103 și 15 ale Constituției din 1923.-

Prin articolul unic al Decretului lege No.1849/1944 se prevede: "Legi speciale vor prevedea condițiunile în care vor putea fi urmăriți și sancționați toți cei care în orice calitate și sub orice formă au contribuit la dezastrulării, în special în legătură cu războiul purtat împotriva Națiunilor Unite.-

"Aceste legi vor putea prevedea și măsuri pentru urmărirea averilor".-

Din textul susreprodus, se vede precis că acest text cu putere de lege constituțională a delegat legiuitorului ordinar puterile de a întocmi o lege care să sancționeze pe cei vinovați de dezastrulării.

Textul prevede: "Legi speciale", dar nicăieri nu spune "legi derogatorii" sau "legi de excepțiune".-

Din redactarea textului constituțional susreprodus, nu se poate deduce decât că delegarea dată legiuitorului ordinar

este de a întocmi o lege ordinară, care să desvolte principiul edictat de textul constituțional, și anume pedepsirea celor vinovați de dezastrulării.-

Legiuitorul ordinar a depășit această delegațiune de puteri, și deci a elaborat o lege neconstituțională, prin aceea că:

- a) S'a ocupat și de sancționarea celor vinovați de crime de războiu, nu numai de sancționarea celor vinovați de dezastrulării;
- b) A înființat Tribunal excepțional - Tribunalul Poporului - fapt împiedecat expres de art.101 al.2 al Constituției din 1923;
- c) A înființat pedeapsa cu moartea, fapt oprit expres de art.16 al Constituției din 1923;
- d) A dispus trimiterea mea în fața unui Tribunal excepțional, denumit Tribunalul Poporului, atâta vreme cât, în conformitate cu dispozițiunile art.98 al Constituției din 1923, numai Înalta Curte de Casație și Justiție, în Secțiuni Unite, era competentă să mă judece pentru activitatea mea dintre 6 Septembrie 1940 - 23 August 1944.- De altfel, fiind militar activ nu puteam fi judecat decât în conformitate cu Codul Justiției Militare.-
- e) A restrâns, prin art.14 dreptul de recurs la două ipoteze, deși dreptul de recurs este consfințit de art.103 al Constituției din 1923;
- f) A prevăzut pedeapsa confiscării averii, în timp ce Decretul lege No.1849 din 11 Oct.1944 îi dăduse delegațiunea numai pentru a lua măsuri de "urmărirea averilor lor" iar art.15 al Constituției din 1923 oprește confiscarea averilor.-
- g) În fine legea 312/1945 este neconstituțională și în raport cu Decretul Lege 1626/1944, care recunoaște în art.1 că drepturile românilor sunt cele prevăzute în Constituțiunile din 1923 și 1866; ori am arătat că o serie întreagă de astfel de drepturi prevăzute și garantate de Constituția din 1923 au fost încălcate prin Decretul lege No.312/1945.-

VI.

NECONSTITUTIONALITATEA legii 312/24.IV.1945 pentru urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrulării.-

Prin actul constituțional din 2 Septembrie 1944 s'a repus în vigoare dispozițiunile Constituției din 1923 privitor la drepturile românilor și la exercițiul puterilor Statului.-

s'a repus deci în vigoare și dispozițiunile art.101 privitor la interzicerea jurisdicțiilor excepționale; art.16 privitor la interzicerea pedepsei cu moartea; art.15 privitor la interzicerea confiscării averilor; art.103 privitor la constituționalitatea recursului în casare.--

Înaltul Decret Regal din 2 Septembrie 1944, dacă ar fi considerat ca un act constituțional, n'ar deroga dela nici unul din principiile consacrate prin articolele citate, repuse în vigoare la 2 Septembrie 1944; derogare care nici nu s'ar putea concepe fără o dispozițiune expresă și categorică.--

Ori decretul din 2 Septembrie 1944 nu conține nici o dispoziție de derogare expresă și categorică dela aceste principii constituționale.--

El limitează de altfel, drepturile legiuitorului ordinar numai la cei care au contribuit la dezastrulării, dar nu și la cei acuzați de crime de război.--

El nu autoriză confiscarea averilor ca pedeapsă și nu cu titlul de despăgubiri, ci autoriză numai ca prin lege să se prevadă măsuri de urmărire a averilor celor condamnați, ceea ce exclude confiscarea cu titlul de pedeapsă cum și cu titlul de daune cum o înfățișează legea.--

Dispozițiunile articolelor 1, 2, 3, 4-8, 11, 13, 14 ale legii din 24 Aprilie 1945 sunt deci neconstituționale.--

Pentru Ion Antonescu

Const. Stroe
avocat procurator

Din partea recurenților ION ANTONESCU, NIKAIL ANTONESCU și alții.

MOTIVUL I.

Rea compunere a Tribunalului Poporului sec. I-a București, prin violarea art. 12 din legea Nr. 312/945 și a principiului prevăzut de acest text că în caz când este împiedicat de a lua parte la judecată vreunul dintre judecătorii poporului, acesta va fi înlocuit prin altul tras la sorți din lista membrilor grupării din care face parte judecătorul absent, de unde se deduce din acest text că nu poate fi numit de Ministru Justiției un judecător al poporului mai înainte de a fi declarată vacanță din orice cauză între judecătorii poporului.

Desvoltarea motivului.

În drept, conf. art. 12 alin. 6 din legea 312/945 relativă la înființarea și organizarea Trib. Poporului, în caz când este împiedicat de a lua parte la judecată vreunul dintre judecătorii poporului acesta va fi înlocuit prin altul tras la sorți din lista membrilor grupării din care face parte judecătorul absent.

Prin urmare, din acest text se deduce că numai când între judecătorii poporului nu poate lua parte la judecată, cauză, fie chiar și prin demisiune, el nu poate fi înlocuit te de declararea vacanței locului său. Legea fiind între publică, prescripțiile ei sunt riguroase și trebuiesc amate

Or, în fapt, se constată din dosar că pe ziua de 3 Mai decătorul poporului Const. Lăpușneanu, care era tras la sor tea grupării Național - țărăniștă, nu era demisionat și nic caz de împiedicare de a funcționa, căci o demisiune a sa s numai pe ziua de 4 Mai 1946, după ce a constatat că fusese din oficiu de Ministru Justiției pe ziua de 3 Mai 1946, că zi prin Decizia Ministerială fusese numită în locul său d ra Iorgulescu, ca din partea grupării Național-țărăniște.

În adevăr, din lucrările dosarului se constată că i 3 Mai 1946 d-l Ministru al Justiției a dat o decizie prin mește ca judecător al Trib. Poporului din partea grupării țărăniște pe d-na Teodora Iorgulescu, în locul lui C. Lăpuș era judecător permanent din partea aceleiași grupări și nu sionat, iar d-na Teodora Iorgulescu pe ziua de 3 Mai 1946 mită din oficiu în locul său de către d-l Ministru de Jus ca măcar în acea zi să fi fost trasă la sorți conf. textul sus. În această situație d-l C. Lăpușneanu, văzându-se înlocu în mod nelegal, a demisionat pe ziua de 4 Mai 1946, atunci s'a procedat și la tragerea la sorți, posterior num Teodora Iorgulescu, pentru a face o gheghizare la înlocuire a d-lui Lăpușneanu.

Evident că, dacă s'ar legitima un asemenea sistem r Ministru Justiției să facă înlocuiri înainte de declarare în Trib. Poporului prin ivirea vreunui caz de împiedicare rilor trasi la sorți în mod regulat și dacă înainte de tr sorți la ivirea vacanței s'ar face numiri forțându-se ast siunile membrilor regulat alegei, s'ar denatura cu totul în relativ la compunerea Trib. poporului, pentru că în loc de

sorti s'ar consacra un sistem de numire personală a Ministrului de Justiție, ceea ce tocmai legea 312/945 nu admite, fiind o lege excepțională care trebuie strict interpretată și aplicată. Altfel, prin numiri anticipate ivirii vacanțelor, s'ar forța demisiunea judecătorilor regulat tragi la sorti, care n'ar mai complăce autorității administrative, ajungând astfel ca legea 312/945 în privința celei mai importante a compunerii Tribunalului, singura garanție a imparțialității lor, să fie literă moartă.

Deci, când legea în art. 12 alin. 6 prevede înlocuirile de judecători ai poporului prin tragere la sorti numai în caz de impecabilă averunua din ei, ca să fie înlocuiți cu alții din aceleași grupări ca înțeleg că vacanța să fie reală și anterioară numirii judecătorului nou tras la sorti, iar nu o deghisare și o numire anterioară, după care apoi să urmeze declararea vacanței. Astfel dar în speță, decizia dată cu numirea d-nei Teodora Iorgulescu ca judecător al Trib. Poporului pe ziua de 3 Mai 1946 în locul d-lui Const. Lăpușneanu care era încă în funcțiune și nu demisionase, iar demisiunea sa posterioară s'a produs tocmai din cauză înlocuirii ilegale, instanța de judecată astfel compusă a fost viciată făcută, iar legea fiind de ordine publică sistemul ei nu poate fi denaturat sub nici un fel de formă, ceea ce atrage cassarea hotărârei date.

(V. Dec. Nr. 44.116 din 4 Mai 1946 a Ministerului Justiției, fila 155 dos., prin care se primește demisia d-lui C. Lăpușneanu și se înlocuiește cu d-na Teodora Iorgulescu, iar la pag. 152 se găsește Dec. dela 3 Mai 1946 prin care d-na Teodora Iorgulescu, fusese numită judecător în locul d-lui Lăpușneanu.)

MOTIVUL II.

Gresită aplicare a pedepsei prin neaplicare și violarea principiului pedepsei celei mai blânde, neaplicându-se și violându-se art. 3 cod. pen., care n'a fost abrogat de legea 312/945, de oarece în speță au intervenit în această materie trei legi succesive: legea Nr. 50, legea Nr. 51, ambele din 21 Ianuarie 1945, precum și legea 312 din 24 Aprilie 1945, legi care în privința învinuirilor, calificărilor și penalităților pentru aceleași fapte au dispozițiuni diferite și deci în baza art. 3 cod. pen. trebuia să ni se aplice dispozițiunile cele mai favorabile, iar nu temniță grea pe viață și altele care nu sunt prevăzute de primele două legi, decât ca temniță grea pe timp mărginit, etc.

In adevăr:

Pentru urmărirea și pedepsirea sigilor criminali de război au apărut mai întâi două legi publicate în Monit. Of. din 21 Ianuarie 1945, anume: legea Nr. 50 pentru urmărirea și pedepsirea criminalilor și profitorilor de război și legea Nr. 51 pentru urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastru țării. Fiecare din aceste legi prevede ce anume fapte de război s'au politice sunt incriminate, cum și sistemul de pedepsire lăsând pedeapsa la latitudinea instanței de judecată pentru aceiași faptă de a se putea da oricare din pedepsele următoare: pedeapsa cu moartea, munca silnică pe viață, munca silnică pe timp de 5-20 de ani, temniță grea dela 3-15 ani, închisoare corecțională dela 5-10 ani, toate acestea numai în cazurile prevăzute de legea Nr. 50; iar în cazurile prevăzute de legea Nr. 51 instanța va putea pronunța munca silnică pe viață, munca silnică pe timp dela 5-20 ani, temniță grea dela 3-20 ani, închisoare corecțională dela 5-10 ani și în toate cazurile din aceste legi instanța va putea pronunța, față de cel condamnat, ca despăgubiri în favoarea Statului confiscarea totală sau parțială a averii acestuia, cu degradare civică în caz de crime.

După trei luni, din ambele legi de mai sus, legiuitorul le extrage aceleași fapte și formează legea Nr. 312 din 24 Aprilie 1945

In adevăr, în speță: prin hotărârea dată instanța de judecată a aplicat art. 3 din legea 312/945 și condamnându-ne la diferite pedepse pentru diferite fapte a pronunțat și confiscarea averii noastre, a soțiilor și descendenților noștri, dobândite după 6 Sept. 1940, făcând și aplicarea art. 16 din această lege.

Or, sub acest prim aspect, este o greșită aplicare de pedeapsă, pentru că în considerentele hotărârei pe lângă faptul că nu se menționează toate acestea să fi avut loc o deliberare a Trib., dar chiar în caz afirmativ legea 312/945 stabilește în mod fix că în caz de condamnare se va pronunța confiscarea averii în folosul Statului, ca o pedeapsă complementară deci dată condamnatului, iar nu și familiei care nămi nu este pusă în judecată și nu răspunde de faptele celui condamnat. În acest sens este și Decretul Nr. 1849 din 11 Oct. 1944, devenit articol adițional la finele art. IV din Decretul 1626 dela 2 Sept. 1944, ambele cu caracter constituțional.

Cât privește art. 16 din legea 312/945 are cu totul alt sens anume: creiază prezumții juridice, care bine înțeles pe cale civilă pot duce la intentarea de acțiuni pentru readucerea în patrimoniul condamnatului a averilor presupuse că i-a aparținut lui, iar nu pronunțării ca condamnării penale prin care să se ia de drept averile soțiilor și descendenților lor, precum greșit a judecat Trib. Poporului, căci altfel nu s'ar fi prevăzut două texte diferite art. 3 și art. 16 legea 312/945 dacă ar fi avut același conținut.

In caz dacă, s'ar crede că Onorata Instanță de recurs că aceste texte se interpretează în sensul instanței de fond le declarăm neconstituționale din acest punct de vedere arătat mai sus, ca violând înalte Decrete Regale arătate mai sus.

Sub al doilea aspect, instanța de judecată crede că se dispensează de a califica faptele eritându-le la care anume aplică pedepsele considerând suficient să enunțe textul legii și să adauge art. 101 dând câte o pedeapsă, ceea ce nu aceasta este sensul exact al art. 101, 102 și 105 cod. pen. astfel că a făcut sub toate raporturile o greșită aplicație de pedeapsă.

MOTIV de NECONSTITUTIONALITATE.

In caz dacă se respinge motivele principale de recurs și aceste motive suplimentare, declarăm încă odată că legea 312/945 este în întregime neconstituțională față de noi toți condamnații fosti Miniștri în funcțiune la săvârșirea faptelor ce ni se impută și pentru fapte făcute în exercitiul nostru de Miniștri, ca și pentru cei care au colaborat cu noi, fie ca Sub Secretari de Stat, fie ca organe de execuție, sub două raporturi.

I/ Pentru că contravine atât Constituției din 1866 art. 17, 18, și 101-102 din aceea Constituție, după care texte nu se poate înființa pedeapsa confiscării averilor, pedeapsa cu moarte și pentru judecata Miniștrilor de faptele comise în exercitiul funcțiunii lor se institue altă procedură și alt sistem de judecată cu caracter constituțional, car toate aceste nu pot fi nici modificat, nici cu atât mai puțin prevăzute de legi exceptionale ordinare; dar contravine și Constituției din 1923, care prin articole identice prevede același dispozițiuni din Const. precedentă, iar ambele aceste Constituțiuni sunt sub aceste raporturi în vigoare și azi.

II/ Pentru că Inaltele Dec. Regale Nr. 1626 și 1849/944 menționate mai sus, care au caracter constituțional, așa precum I. Curte de Cas. în sec. Unite a stabilit într-o primă deciziune în cazul 6-1 Macici și alții, menține aceste principii din vechile Constituții de mai sus, astfel că aceste Decrete și cu prevederile din cele două Constit. repuse în vigoare formează actualmente apozământul fundamental al Statului Român dela Către legea 312/945 să abiat.

Cu stimă.

p. Ion Mădăraș
h. Andreescu
m. T. Stăvile

care în majoritatea cazurilor conține aceleași dispozițiuni de organizarea instanțelor de judecată, aceleași dispozițiuni relativ la pedeapsa care se vrea să le pedepsească, dar schimbă la multe din ele, fie în criminalizarea, fie condițiile de pedepsibilitate, fie pedepsele; iar prin art. 18 din această ultimă legea 312/945 declară că abrogă legile precedente 50 și 51, precum și orice alte dispoziții contrarii.

Or, în speță, faptele pentru care suntem judecați s'au petrecut cu mult înainte de aparițiunea acestor legi; iar după art. 3 cod. pen. dacă după săvârșirea infracțiunii și înainte de condamnarea definitivă, intervine o lege sau mai multe legi succesive de aplică legea ale cărei dispozițiuni sunt mai favorabile infractorului și în caz când infracțiunea săvârșită s'a produs sub imperiul unei legi temporale ea este urmărită și după abrogarea legii prin ajungerea ei la termen.

Prin urmare, intrucât la judecata noastră, făcută sub actuala legea 312/945, existase pentru faptele ce ni se impută alte două legi cu incriminări și pedepse mai ușoare intervenite după săvârșirea infracțiunii și înainte de condamnare, urmează ca în virtutea principiilor din art. 3 cod. pen. să se aplice dispozițiile din legea mai plândo asupra penalității, ceea ce în cazul de față nu putea să se dea pentru unele infracțiuni temeiul grea pe viață, precum ni s'a dat după legea 312/945, de carece legile precedente 50 și 51 nu prevede pentru nici un caz decât temeiul grea pe timp mărginit și prin urmare s'a făcut o greșită aplicatiune de pedepsei.

În al doilea loc, după primele două legi instanța putea pronunța față de cel condamnat ca despăgubiri numai confiscarea totală sau parțială a averii condamnatului, iar nu în mod obligatoriu confiscarea totală a averilor și a condamnatului și a soției și a descendenților, precum s'a aplicat în speță de Trib. Poporului sec. I-a București prin hotărârea de condamnare.

Sub ambele raporturi dar s'a făcut o greșită aplicare a pedepsei, pentru care cerem casarea hotărârei.

MOTIVUL III.

Greșită aplicarea pedepsei, atât prin considerente cât și prin dispozitivul hotărârei din două puncte de vedere:

I/ Se mărește cuantumul pedepsei complementare a confiscării averii contrar art. 3 din legea 312/945 și contrar articolului unic din Înaltul Decret Regal Nr. 1849 din 11 Oct. 1944, (Monit. Of. 235/944) prin care se arată că legile speciale de judecarea criminalilor de război, vor putea prevedea măsuri pentru urmărirea averilor lor, ceea ce conține și art. 3 din legea specială 312/945, iar nu și confiscarea averii soției și descendenților, în mod nelimitat, căci nu se poate răfrânge o penalitate asupra unor nevinovați și nejudecați de nici o infracțiune, așa precum greșit s'a aplicat asemenea pedepsei în speță Trib. Poporului sec. I-a. Buc.

II/ Se face o greșită aplicatiune a art. 101, 102 și 105 cod. pen. comb. cu art. 25 cod. pen. de carece instanța de judecată deși în dispozitiv pare că aplică aceste texte la fixarea faptă pedepsită, însă nu face aplicatiunea exactă neavând în vedere anumite infracțiuni concrete, adică faptele pedepsite sunt acelea la care aplicând textele din legea 312/945 se poate fi pe urmă prevăzute cu pedepse diferite neidentificându-se faptele prin conținutul lor juridic nici în dispozitiv și nici chiar în considerentele hotărârei, din care cauză nu are în vedere că în caz de concurs între infracțiuni politice, cum sunt unele din faptele ce ni se impută, cu alte fapte de drept comun, trebuia să dea pedepsa politică e mai gravă instanța urma să hotărască ca o parte din pedepsa să fie executată după dreptul comun și nici într'un caz să nu depășească maximum pedepsei prevăzute pentru cea mai gravă infracțiune de drept comun așa cum cere art. 102 cod. pen., și 105 c. pen.

14

Motive de ~~resort~~ formulate de Mihai A. Antonescu și Ion Antonescu.

Motivul I.

el.a. Neconstituționalitatea art.1-8 din legea 312/1945, violarea legii constituționale din 11 Oct.1944 și art.14 din convențiunea de armistițiu din 11 Sept.1944.

Crimele de războiu reprezentând infracțiuni al căror concept e de resortul dreptului internațional, la ale cărui reguli cu privire la conducerea războiului, însuși al.b. al art.2 din legea atacată se referă, arestarea și judecarea criminalilor de războiu este de competența Comandamentului Aliat (Sovietic) cu care colaborează guvernul și Inaltul Comandament român. Prin urmare competența în privința acestei categorii este de resortul tuturor semnatarilor convențiunii de armistițiu : guvernul și Inaltul Comandament român, împreună cu înaltul comandament aliat (sovietic).

În adevăr, art.14 din acea convențiune dispune :

"Guvernul și Inaltul Comandament român se obligă să colaboreze cu Inaltul Comandament Aliat (sovietic) la arestarea și judecarea persoanelor acuzate de crime de războiu".

Reprezentanții Statului român - ai guvernului și Inaltului Comandament român - semnând această convențiune la 11 Septembrie 1944 au făcut-o în virtutea puterilor conferite lor pe temeiul actului constituțional pus în vigoare la 31 August 1944. Convenția de armistițiu întemeindu-se pe constituția țării din punctul de vedere al validității angajamentelor luate de Statul român, dacă s'ar fi observat o nepotrivire între dispozițiile constituționale și angajamentele luate de Statul român prin acea convențiune, s'ar fi procedat imediat fie la înlocuirea constituției, fie la modificarea ei.

Cea mai bună probă că aceasta a rămas ca o distincțiune consacrată și de dreptul nostru intern, este faptul că la modifi-

carea din 11 Oct. 1944 a constituției, nu se pomenește de judecarea crimelor de război - textul vorbind de cei care au contribuit la dezastrul țării - ceea ce demonstrează că în privința acuzațiilor de crime de război, acestea au rămas de competența unor instanțe în care judecarea trebuie să se facă în colaborare cu toți semnatarii convenției de armistițiu, nu în mod exclusiv numai de unul dintre ei.

Acesta este principiul, Competența este atribuită printr'un act internațional unei instanțe extraordinare cu caracter internațional, astfel că statul român nu-și poate singur asuma judecarea acestei categorii de infracțiuni, pentru ele sunt conduse de regulile dreptului internațional. Numai în cazul când s'ar dovedi că printr'o nouă convențiune internațională intervenită între semnatarii convenției de armistițiu s'a atribuit competența instanțelor noastre, numai atunci Trib. poporului ar fi fost în drept să judece și aceste chestiuni.

Dacă se trece dela comparația făcută între cele două texte, unul constituțional cu aplicațiune în limitele teritoriului și altul internațional, cu aplicațiune la fapte declarate ca având caracter internațional, se poate constata că legea 312/1945, atât prin titlu cât și prin conținut, a violat și depășit prevederile constituționale, precum și convenția de armistițiu.

În adevăr, textul constituțional, vorbește de răspunderea pentru dezastrul țării și ca atare nu atinge vinovăția de crime de război prevăzută numai în art. 14 al convenției de armistițiu. Deci, cu nesocotirea acestor două reguli, internă și internațională - legea 312 atribue competenții exclusive a trib. poporului atât urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării, cât și a celor vinovați de crime de război. Iar pe de altă parte însuși titlul legii 312 violează constituția și armistițiul, întrucât privește "urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării sau de crime de război".

O delegațiune dată unui singur semnatar al convenției nu se poate concepe, pe de altă parte, pentru că aceasta nu ar reprezenta

o executare a convenției de armistițiu, ci o modificare a ei, care nu poate avea loc decât cu consimțământul tuturor părților contractante și semnatare ale acestei convențiuni internaționale. Competența unei instanțe create prin colaborarea internațională și a cărei garanții de obiectivitate constau tocmai în prezența efectivă a tuturor reprezentanților puterilor semnatare la judecare și reprezintă prin aceasta un drept câștigat pentru acuzat, care nu-i poate fi reăpit. Acest drept câștigat a fost respectat de modificarea adusă constituției noastre la 11 Oct. 1944, care, așa cum a fost interpretată prin ultima jurisprudență a Curții noastre supreme, fiind excepțională, este de strictă interpretare. Acea jurisprudență nu discută chestiunea ridicată aici, care se întemeiază pe ea, și nu încearcă a o răsturna sau modifica.

Neconst. disp. legii 312 este cu atât mai gravă, cu cât angajamentele luate în numele Statului Român prin convenția de armistițiu, sunt angajamente juridice și de onoare, de respectarea cărora depinde nu numai bunul renume legat de ființa morală a Statului Român, dar chiar perspectivele suveranității acestui stat în raport cu echilibrul existenței lui, ^{prin} deopotrivă respectare a tuturor celor convenite față de toți semnatarii convenției de armistițiu.

Pentru aceste motive rugăm Inalta Curte să ne admită recursul și să declare neconst. și ca atare neobligatorii disp. legii 312/1945 casând fără trimitere deciziunea dată pe temeiul ei, urmând ca Inaltul Comandament Aliat împreună cu Inaltul Comandament și guvernele respective să decidă.

Motivul II.

, Neconst. art. 3 alin 2 din legea 312/1945, violarea art. 16 din constituție și a legii const. din 11 Oct. 1944.

În conformitate cu disp. art. 16 din constituție, pedeapsa cu moartea nu poate fi aplicată pentru niciun fel de infracțiune, oricât de gravă ar fi, dacă nu face parte din categoria acelor pentru

codul justiției militare prevede posibilitatea aplicării acestei pedepse în timp de război.

Legea constituțională din 2 Sept.1944 a repus în vigoare în întregime titlul sub care se află acest text. Deci dela această dată este neîndoelnic că nu se mai poate face derogări dela regula const. printr'o lege ordinară. Pe de altă parte, legea const.din 11 Oct1944 menține această regulă.

În lumina acestei reguli const. conchidem că deoarece legea 312/1945 are caracter ordinar și deci nu poate modifica sau încălca o disp. constituțională, urmează că art.3 alin.II din această lege este neconstituțional întrucât înființează pedeapsa cu moartea pentru faptele prevăzute de art.2 alin. a-j și încalcă astfel disp. art.16 din constituție care interzice pedeapsa du moartea.

Motivul III.

Neconst.art. 2 din legea 312/1945, violarea art.14 din constituție și art.1 al legii constituționale din 2 Sept.1944 și art.unic din 11 Oct.1944.

Art. 14 din constituție (art.16 constituția 1866) stabilește principiul legalității pedepselor, în sensul că nimeni nu poate fi pedepsit pentru un fapt care în momentul săvârșirii nu era calificat ca infracțiune și sancționat prin legile în vigoare.

În speță cele mai multe din faptele imputate recurentului, nu cădeau sub sancțiunea unei legi penale existente în momentul când se pretinde că le-ar fi săvârșit și în consecință aplicarea acestor pedepse, care culminează cu aceia a pedepsei capitale, este neconst. întrucât violează art.14 din constituție, text care este în vigoare.

Motivul IV.

Neconst.art.3 alin.final al legii 312/1945, violearea art.15 din constituție și art.unic al legii constituționale din 11 Oct.1944.

Art.15 din constituție (art.17 constituția din 1866) nu îngăduie înființarea pedepsei confiscării averii. Legea const.din Sept.1944,

a repus în vigoare acest text, fără a-i aduce vreo modificare. De asemenea nici legea const. din 1944 Oct. nu modifică acest text.

Cu toate acestea legea 312/1945 îngăduie Trib. poporului prin art. 3 alin. final și art. 16 alin. II să aplice contra celor condamnați pe lângă pedepsele principale și pedeapsa degradării civice precum și confiscarea averii atât a condamnatului, cât și a soției și descendenților ei. Aceste dispozițiuni au desigur caracterul de pedepse accesorii. Instanța este obligată din momentul în care condamnă să aplice și sancțiunea confiscării averii inculpatului, a soției și familiei lui, această confiscare fiind totală neputându-se acorda nicio gradațiune. Prin urmare nu poate fi vorba de o măsură reparatorie pentru daunele suferite de patrimoniul public.

Fiind deci demonstrat caracterul de pedeapsă, este evident că art. 3 alin. final și art. 16 alin. II din legea 312/1945, sunt neconstituționale.

Motivul V.

Neconst. art. 10 din legea 312/1945, violarea art. 98 din constituție și art. unic al legii const. din 11 Oct. 1944.

Constituția stabilește, prin art. 98, dezvoltat prin legea specială a responsabilității ministeriale, cazurile și procedura de responsabilitate a miniștrilor și colaboratorilor lor în exercițiul funcțiunii, precum și instanțele competente a judeca asemenea acte.

Potrivit constituției competența în această materie aparține Inaltei Curți de Casație în Secțiuni Unite.

Legea const. nu a adus nicio derogare dela acest principiu, deși a fost repus în vigoare la Sept. 1944, pentru că legea din 11 Oct. 1944 nu se ocupă de această chestiune. Legea const. a înțeles, desigur, să aplice miniștrilor regulele constituționale și să-i excepteze dela aplicarea regimului extraordinar instituit prin

legile de sancționare a actelor în legătură cu războiul. Desigur că, dacă ar fi înțeles să integreze și pe aceștia în procedura legii ordinare, ar fi spus-o în mod expres.

Prin urmare, ~~prin~~ din coborârea textului constituțional cu legea const, din 1944, rezultă că dacă miniștrii pot fi făcuți răspunzători de dezastrul țării, instanța competentă de a-i judeca nu este în niciun caz Trib.Poporului, ci Inalta Curte de Casație în S.U.

Astfel că și din acest punct de vedere, legea 312/1945, art. 10, este neconstituțională violând art.98 din constituție, legea const. din Sept.1944 și din Oct.1944.

Motivul VI.

Neconst.art.10 din legea 312/1945, violarea art.101 din const. și art.unic din legea const.din 11 Oct.1944.

Potrivit art.101 din constituție nu se pot crea comisii și tribunale extraordinare, sub niciun fel de numire și sub nici un fel de cuvânt, în vederea unor anume procese, fie civile, fie penale, sau în vederea judecării unor anume persoane.

Acest principiu este menținut prin legea const. din Sept.1944 și nu i se aduce nicio modificare prin legea const.din 11 Oct.1944.

Cu toate acestea, legea 312/1945 înființează, prin art.10 un trib.extraordinar, tribunalul poporului, cu o componență cu totul derogatorie dela regulile de organizare ale instanțelor judecătorești, un adevărat juriu, în vederea judecării unor anumite procese și a unor anumite persoane.

Prin aceasta se încalcă regula de drept, caracteristică Statului nostru de legalitate și se violează menționatele texte constituționale.

Motivul VII.

Neconst.art.14 al.3, violarea art.103 al.3 din constituție și art.unic din legea const. dela 11 Oct.1944.

În conformitate cu disp.art.103 al.3 din constituție, dreptul

de recurs în casare este de ordin constituțional, regulă menținută prin legea const. din Sept. 1944 și nemodificată prin legea const. din 11 Oct. 1944.

Cu toate acestea legea 312/1945 restrânge într-o măsură atât de mare dreptul de recurs, încât aproape îl desființează cu desăvârșire.

În adevăr, atunci când art. 14 din această lege limitează dreptul de recurs numai la motive de rea compunere a instanței sau greșită aplicare a pedepsei și nu îngăduie ca să se atace sentința pentru eroare grosieră, denaturare de acte și celelalte motive de recurs, mai ales în materie penală, unde împrejurările de fapt interesează în mod deosebit pentru calificarea infracțiunilor și stabilirea responsabilităților, partea fiind astfel la totală discreție a unui juriu de judecată extraordinar, această dispozițiune apare ca o încălcare flagrantă a dispozițiilor constituționale și prin consecință este neconstituțională.

Pentru toate aceste motive cerem admiterea recursului și casarea sentinței Trib. poporului. p. a.

2.

48. Duplicat
18 19

MOTIVE DE CASARE

depuse de D-l Mihail Antonescu contra Hotărârei Tribunalului Poporului No.17 din 17/V/946.-

Violarea art.10 și 14 a Legii 312/945. Rea constituire a instanței
Violarea art.98 din Constituție.-Neconstituționalitatea legii No.
312/945 (art.1 și urmă.cu art.4 și urmă.,3 și urmă.)

Legea 312/945 institue o instanță specială investită cu competența de a urmări și sancționa crime și delicta cu caracter politic foarte grav sau crime săvârșite cu ocazia războiului prin nerespectarea legilor internaționale, cele dintâi purtând asupra politicii externe și privind însăși răspunderea guvernării.

Această lege, instituind și calificând infracțiunile ce intră în prevederile sale, nu menționează care este procedura ce se aplică atunci când vinovații sunt miniștri, nu precizează, cu alte cuvinte, dacă aceeași procedură se aplică atunci când se judecă miniștrii, fie pentru acte ce constituie răspunderea colectivă și solidară a guvernului, fie pentru acte săvârșite individual.

În conformitate cu art.98 din Constituție ori de câte ori este vorba de răspunderea ministerială, fie că este vorba de acte ale guvernului, fie de acte individuale, -această răspundere fiind un act grav, -legiuitorul constituant nu a lăsat-o nici în competența legii ordinare nici a instanțelor ordinare sau chiar speciale.-

Ci Constituția a reglementat ca însăși răspunderea ministerială, precum și procedura de judecare. Mai mult chiar, Constituția a rezervat competența în materie de răspundere ministerială numai Inaltei Curți de Casație, investind-o pentru acest caz - cu funcțiunea de Inaltă Curte de Justiție.-

Legea 312/945 instituind o instanță specială, nu prevede care este condiția și regimul de judecare pentru crimele și delicta ce regentează, atunci când autorii lor sunt miniștri, trimiși în judecare pentru acte îndeplinite cu ocazia funcțiunii lor.-

Neprevăzând competența Tribunalului popular atunci când este vorba de răspunderea și judecarea miniștrilor, înseamnă că legiuitorul din 1945 nu a derogat dela regimul Constituției și nu a modificat regimul legal al răspunderii ministeriale, și nici nu ar fi putut-o face, competența în materie de răspundere ministerială fiind nu numai de ordine publică, dar chiar de ordine constituțional.

X
X X

Tribunalul popular a rezervat chestiunea necostituționalității, rămânând să fie judecată de Inalta Curte.-

Incidentul de neconstituționalitate a legii 312/945 rezervat de Onor Tribunal spre a fi judecat de Inalta Curte cuprinde într'însul și pe acela de incompetență, adică de rea compunere a instanței prevăzut de art.14 al Legii 312/945.-

Intr'adevăr dacă legea 312/945 nu a modificat regimul legal legal al răspunderii ministeriale care este acela prevăzut de art.98 și urm.din Constituție, -înseamnă că Tribunalul popular nu era competent să se pronunțe în cazul nostru, fiind vorba de judecarea unor foști miniștri pentru acte de răspundere ministerială.-

Făcând-o totuși, Tribunalul a săvârșit nu numai o greșită aplicare a pedepsei, în sensul art.14 al Legii 312/945, dar nu a ținut seamă de incidentul de incompetență privitor la reaua compunere a instanței.-

În conformitate cu art.14 al Legii 312/945 rog Înalta Curte să admită recursul alăturat în contra hotărârei Tribunalului popular No.17/946 și a casa hotărârea atacată cu recurs, fără trimitere.-

În cazul când Înalta Curte de Casație ar socoti că dispozițiile art.14 unite cu prevederile art.1 și urm.3 și urm. ale legii 312/945 nu ar fi precise, adică din tăcerea legiuitorului în privința Competinței Tribunalului popular pentru judecarea răspunderii ministeriale și a foștilor miniștri s' ar putea deduce o competență generală, aceasta fiind protiviivă cu dispozițiilor art.98 și urm.din Constituție, rugăm Onor Curte să trimită spre judecare Înaltei Curți de Casație în Secții Unite, spre a constata neconstituționalitatea Legii No.312/945.

X

X

X

Violarea art.14 Legii 312/945, reaua compunere a instanței. Violarea art.98 din Constituție. - Neconstituționalitatea Legii 312/945 art.1 și urm. comb. cu art.4 și art.3.-

Legea 312/945 instituind Tribunalul Poporului pentru judecarea celor vinovați de crimele politice grave prevăzute de art.1 al legii sau pentru actele săvârșite cu ocazia războiului prin nerespectarea legilor internaționale, nu stabilește dacă aceeași instanță poate să judece miniștri sau actele de răspundere ministerială, fie individuale fie colective.

Articolul 98 din Constituție stabilește că răspunderea ministerială nu poate fi cercetată și judecată decât de Înalta Curte de Casație, constituită pentru acest caz în Înalta Curte de Justiție.

Legea răspunderii ministeriale din 1879 stabilește, în completarea principiului constituțional al răspunderii ministeriale, că aceeași instanță este competentă să judece și funcționarii publici cari au colaborat cu miniștrii la săvârșirea actelor.

Însăși Legea 312/945 cere celor vinovați de crimele prevăzute la art.1 ca să fi avut răspunderea politică efectivă.-

Constituția prevăzând în art.98 că numai Înalta Curte de Casație constituită în Curte de Justiție este competentă să judece actele de răspundere ministerială, -Tribunalul Poporului nu putea fi competent să judece actele de răspundere ministerială.-

19 20
Și aceasta nu numai pentru miniștri ci și pentru cei cari vor
fi colaborat cu aceștia, fie ca Subsecretari de Stat fie ca condu-
cători de servicii publice sau organe de execuție.-

Rog Inalta Curte să caseze fără trimitere.-

În cazul când Inalta Curte ar socoti că dispozițiile Legii
No. 312/945 nu ar fi precise, adică Tribunalul popular ar dispune în
conformitate cu această lege de o competență generală, aceasta fiind
protivnică principiului constituțional al judecării răspunderii
ministeriale, directe și subsecvente (a colaboratorilor) rog Inalta
Curte să trimită spre judecare Inalte Curți în Secții Unite spre
a constata neconstituționalitatea Legii No. 312/945.-

p. a.
per pr. Ion Antonescu
și
Mihail Antonescu

Tituț. I. I. I.
anvent

M o t i v e   d e   R e c u r s

depuse de Mihail Antonescu, in procesul ce face obiectul dosarului No. 1251/1946.

Motive ordinare de recurs.

1). Rea compunere a instanței prin violarea art. 12, din legea 312/1945.

Din cuprinsul art. 12 alineatul II rezultă că cei doi magistrați care intră in compunerea completului de judecată al Trib. Poporului, urmează a fi numiți de ministrul de Justiție.-

Textul fiind expres el este obligator.

In speță la dosar se află decizia din 6 Februarie 1946, prin care se delegă domnul Judecător Costache Bălcu in locul domnului Magistrat asesor Vasile Băzu.

Deciziunea așa cum a fost formulată este dată in contradicție cu cuprinsul art. 12 alineatul II deoarece dl Judecător Costache Bălcu este delegat și nu numit așa cum cere legea.-

Din articolul 12 alineatul 5 rezultă deasemenea că in caz în care vre-unul din magistrați este impiedecat de a lua parte la judecată el v'a fi înlocuit cu altul de Ministrul de Justiție. De aci rezultă că înlocuirea nu se poate face decât printr-o decizie de numire, și nu prin delegare, așa cum s'a întâmplat in speță.-

Deci sub acest aspect instanța a fost rău constituită.

2). Pe aceeași motivare de rea compunere a instanței, susținem următoarele:

La 3 Maiu 1946 domnul Ministru al Justiției, dă o decizie aflătoare la dosar din care rezultă că începând de la data de 3 Maiu 1946 primul complet de judecată al Tribunalului Poporului, se compune din persoanele menționate in cuprinsul acelei decizii printre care și domnișoara Teodora Iorgulescu.-

La 4 Maiu 1946 se constată că profesorul Constantin Lăpusneanu, care reprezenta Partidul Național Țărănesc (F.N.D.) își dă demisiunea din calitatea de judecător, demisiune primită pe aceeași dată.-

Tot la 4 Maiu 1946, domnișoara Teodora Iorgulescu este trasă la sorti pentru a înlocui pe judecătorul C. Lăpusneanu. Ori din deciziunea cu No. 441 din 3 Maiu 1946 rezultă că domnișoara Teodora Iorgulescu intră in compunerea tribunalului Poporului începând de la data de 3 Maiu 1946.

M. P. Vilal de 3. Maiu

Am carl
m. Vilal
Constantin
Demisia
Lăpusneanu
(7. 1946)

e demisia
co. Vilal
p. Vilal
1946

De aci rezultă că instanța s'a compus cu un judecător al Popo-
rului care nu a fost tras la sorti ci a fost numit de dl. Ministr
al Justiției deoarece pe ziua de 4 Maiu a.c. a figurat încă în ca-
tate de Judecător C. Lăpusneanu, deci d-soara Teodora Iorgulescu
pu ea să fie numită pe data de 3 Maiu 1946, în locul celui menționat.

Si sub acest aspect instanța a fost rău constituită

3). Violarea art. 12 aliniatul III din legea 312/1945.

Tragerea la sorti a judecătorilor poporului din partea
Partidului Național Tărănescu (F.N.D.) s'a făcut dintr'o listă de
patru membri și nu din cinci membri așa cum cere legea 312/1945.

Prin articolul 12 aliniatul III care prevede că: fiecare
grupare politică trebuie să propună câte cinci persoane din care ur-
mează să se tragă la sorti una care să intre în compunerea tribunalu-
lui să se definească explicit modul de descurcare a judecătorilor.

Motive speciale de neconstituționalitate

1). Violarea art. 101 din Constituția din 1923 combinat cu
art. 10 din legea 312 / 1945).

Nici o jurisdicțiune nu poate fi înființată decât numai
în virtutea unei legi. Tribunalul Poporului care ne-a judecat este soco-
tit chiar prin legea de înființarea lui, ca un tribunal extraordinar.

Or, Tribunalul extraordinar, comisiuni sau orice alte ins-
tante de judecată nu se pot crea sub nici o formă și sub nici un fel
de denumire în vederea unor anumite procese civile, sau penale,
sau în vederea judecării unor anumite persoane. Din acest punct de ve-
dere Tribunalul Poporului ca Tribunal extraordinar vine în con-
flict direct cu dispozițiunile constituționale azi în vigoare.

2). Violarea art. 12, art. 101 aliniatul II și art. 98 din
Legea din 29 Martie 1923.

Faptele puse în sarcina mea recurentul de către acuzatorul
public, judecate și pedepsite de tribunalul Poporului intră în acti-
vitatea mea de fost Ministru al Guvernării antonesciene, deii în
exercițiul funcțiunei mele.

Pe lângă împrejurarea că acuzatorii publici nu aveau calita-
tea de a mă instrui, Tribunalul Poporului nu avea competența de a mă
judeca, în baza art. 98 din Constituția din 29 Martie 1923, care dă
în Competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, instruirea și
judecarea crimelor și delictelor comise de Miniștrii în exercițiul
funcțiunei. Subsemnatul sunt condamnat și pentru crime de războiu
pe lângă acelea din care rezultă că sunt vinovat de dezastrul Tării.

Potrivit convenției de armistițiu (art. 14) încă nu pu-
team fi judecat interpretând restrictiv această convențiune, decât ca
mult pentru crime de războiu.

3). Violarea art. 103 aliniatul ultim din Constituția din 1923,
combinat cu art. 474 din codul de procedură penală. În conformitate
cu dispozițiunile textului mai sus menționat recursul în casare este
de ordin constituțional.

Constituantul a găsit că este neapărat necesar, în organi-
zarea unei bune distribuirii a Justiției ca hotărârile instanțelor jude-
cătorești de fond să fie cenzurate de o instanță de recurs pentru
a se garanta astfel respectul legilor și încrederea în Justiție.

Dispozițiile art. 103 aliniatul ultim din Constituția din 1923 trebuie să-și găsească întreaga aplicare practică.

E drept, că Constituția nu determină motivele de recurs ce se pot formula contra hotărârilor de fond, acestea fiind determinate și reglementate în materie penală de codul de procedură penală. Deasemeni ele pot fi determinate și de anumite legi speciale.

Nu este însă mai puțin adevărat că o lege specială care ar fixa motivele de recurs și exercitarea lor de o așa manieră încât ar face imposibil sau iluzoriu controlul și cenzura instanțelor de recurs, ar contraveni principiului constituțional din art. 103 aliniatul ultim.

În orice caz limitele minime în care este absolut imperios a se menține controlul prin recurs asupra oricărei sentințe de fond sunt acelea de a asigura: separația puterilor în Stat, legalitatea aplicării pedepsei, motivarea hotărârii, respectarea regulilor procedurale sancționate prin nulități, calificarea juridică a faptelor incriminate, căci numai așa Justiția poate constitui un factor de așezare normală și consolidare a unui Stat.

Or, prin art. 14 aliniatul III din leg. pt. Urmărirea și sancționarea vinovaților de dezastrul țării, se prevăd numai două motive pentru care se poate ataca cu recurs sentința Trib. Poporului :

Această limitare constituie în realitate o adevărată suprimare a posibilității de examinare, a legalității sentinței de fond, decât o adevărată suprimare a dreptului de recurs.

De altfel, dovada cea mai elocventă a principiului constituțional susținut mai sus, ne-o dă și legea recentă prin care actualul guvern a restabilit dreptul de recurs în toate cazurile unde acest drept fusese suprimat sau restrâns prin diversele decrete legi, intervenite după șase Septembrie 1940 până la 23 August 1944.

Pentru toate aceste motive de recurs în neconstituționalitate și pe care rog Onorata Curte să le examineze în Secțiunile Unite, chiar în lipsa mea, solicit declararea ca neconstituțională a legii 312 din 12 Aprilie 1945, în total sau în parte după cazul în care motivele de recurs au fost dezvoltate. - p. a.

Ca de obicei
p. Leica
ppr. T. I. I.

MOTIVE DE RECURS.

depuse de Constantin Pantazi - prin procurator Avocat Radu Matei -
impotriva sentinței condamnatoare dată de Tribunalul Poporului.

I.

MOTIVUL I : REA COMPUNERE A INSTANTEI, VIOLAREA ART. 11 ȘI 12
DIN LEGEA 312 DIN 24 APRILIE 1945.

II.

MOTIVE SPECIALE DE RECURS.

MOTIVUL I : NECONSTITUTIONALITATEA ART. 1 - 3 ȘI ART. 4 - 8
DIN LEGEA 312 DIN 24 APRILIE 1945 PENTRU CA ACESTE DISPOZIȚIUNI CON-
TRAVIN INALTULUI DECRET LEGAL NR. 1849 DIN 11 OCTOMBRIE 1944 AL CARUI
ARTICOL UNIC ADAUGA DISPOZIȚIA ÎN EL CUPRINSĂ LA FINELE ART. 4 DIN
INALTUL DECRET LEGAL NR. 1626 DIN 31 AUGUST 1944 ȘI A FOST RECUNOS-
CUT CA PARTE INTEGRANTĂ DIN CONSTITUTIA TARII, ÎN VIRTUTEA JURISPRU-
DENTELOR ÎNALTEI CURȚI DE CASĂ ÎN SECȚIILE UNITE, PRIN ACEEA CA
INTRODUCE ÎN JUDECĂȚA INSTANTELOR NAȚIONALE ÎNSTITUITE PE BAZA ACES-
TUI TEXT CONSTITUTIONAL, INFRAȚIUNI DE ORDIN INTERNAȚIONAL REGLEMEN-
TATE DE CONVENȚIA DE ARMISTITIU ȘI VIOLEAZĂ ASTFEL, ODATA CU CONSTITU-
ȚIA TARII, DISPOZIȚIILE ARMISTITIULUI DE A CAROR RESPECTARE DEPIND
BUNELE RAPORTURI ALE TARII NOASTRE CU MARI ALIAȚI/

MOTIVUL II : NECONSTITUTIONALITATEA ART. 1 - 3 ȘI 4 - 18 DIN
LEGEA 312 DIN 24 APRILIE 1945, PRIN ACEEA CA ELE SUNT CONTRARII DIS-
POZIȚIUNILOR ÎNALTULUI DECRET REGAL Nr. 1849 DIN 11 OCTOMBRIE 1944,
NESOCOTESC, ODATA CU ART. 2 AL ÎNALTULUI DECRET REGAL 1626 DIN 31
AUGUST 1944 ȘI DISPOZIȚIUNILE ART. 33 AL CONSTITUTIEI DIN 1923 ȘI
DISPOZIȚIUNILE ART. 14 - 16 DIN ACEIAȘI CONSTITUTIE.

MOTIVUL III : VIOLAREA ART. 101 DIN CONSTITUTIA DIN 1923 COM-
BINAT CU ART. 110 DIN LEGEA 312 DIN 24 APRILIE 1945 ȘI CU ART. 1 ȘI
2 DIN LEGEA NR. 51 DIN 8 FEBRUARIE 1946 PRIN ACEEA CA SE ÎNSTITUE
UN TRIBUNAL POPULAR PENTRU JUDECAREA UNOR ANUME PROCESE ȘI ÎN VEDE-
REA JUDECĂRII UNOR ANUME PERSOANE, ÎNSTITUIRE ȘI JUDECĂRE CATEGORIC
PROHIBIT! DE ART. 101 DIN CONSTITUTIA DELA 1923.

MOTIVUL IV : VIOLAREA ART. 98 DIN CONSTITUTIA DELA 1923 PRIN
ACEEA CA RECURENTUL, ÎN CALITATE DE FOST MINISTRU, A FOST TRIMIS
ÎN JUDECĂȚA UNUI TRIBUNAL POPULAR ȘI SUSTRAS ASTFEL DELA JUDECĂTORII

./.

FIREȘTI PE CARE ÎI DA ȘI CONSTITUTIA PRIN ART. 98 ȘI LEGEA RESPONSABILITĂȚII MINISTERIALE CARE AMPLIFICA DISPOZIȚIUNILE CONSTITUȚIONALE.

DESVOLTAREA MOTIVELOR .

MOTIVUL I : Rea compunere a instanței, violarea art. 11 și 12 din legea 312 din 24 Aprilie 1945.

Sub rezerva motivului următor, referitor la neconstituționalitatea legii 312 din 24 Aprilie 1945, instanța care ne-a judecat și ne-a condamnat a fost rău compusă, violându-se dispozițiunile art. 11 și 12 din zisa lege prin aceea că tragerea la sorți a judecătorilor poporului nu s'a făcut din toate listele reprezentând grupările politice din care se compune guvernul de concentrare evocat în aceste texte.

Unele din aceste grupări au avut mai mulți reprezentanți în compunerea instanței, pe când altele nu au avut nici unul, cum s'a întâmplat cu partidele Național-Liberal și Național-Tărănesc, cărora nu li s'a cerut, și nu au depus liste din care să se tragă la sorți judecătorii respectivi, conform dispozițiunilor art. 11 și 12 din legea 312/945.

Art. 11 din zisa lege este categoric în sensul că fiecare din grupările politice, participante la compunerea guvernului, trebuie să-și desemneze câte 5 membrii care să figureze pe listele judecătorilor poporului, din care, conform alin. 3 din art. 12 a aceleiași legi, judecătorii poporului, din complexul de judecată, urmează să fie trasi la sorți de Ministrul Justiției " câte unul din lista de 5 judecători propuși de fiecare grupare în parte".

În adevăr același text adaugă " că numai dacă vreuna dintre grupări nu și-a desemnat membrii, tragerea la sorți a judecătorului respectiv se va face dintre membrii desemnați de celelalte grupări". Ori, pentru ca o grupare politică, din compunerea guvernului, să-și desemneze cei 5 judecători, reprezentând-o în compunerea instanței, trebuie ca lista lor să fie cerută, pentru că numai astfel se poate păși, invocându-se refuzul ei de a-și desemna reprezentanți, la o tragere la sorți " dintre membrii desemnați de celelalte grupări".

Din lucrările dosarului se constată că s'au violat dispozițiunile art. 11 și 12 din legea 312/945, omițându-se la compunerea instanței reprezentanții partidului național-liberal și ai partidului național-tărănesc cari, în urma comunicatului dela Moscova, fac parte din compunerea guvernului de concentrare democratică, în sensul art. 11 din legea 312/945.

Acest comunicat cuprinde în sine un act internațional de

acceptarea și împlinirea condițiilor careia depinde, atât formațiunea cât și recunoașterea guvernului României, sub o cărmuire a căruia s'a judecat procesul și de compunerea careia trebuia să se țină seama, în regulata compunere a instanței.

Comunicatul în chestiune este categoric în această privință:

"Comisiunea menționată mai jos (compusă din D-nii Vișinski, Harrimann și Sir Archibald Clark) va trebui să fie de acord ca cei doi reprezentanți ai partidelor național-tărănesc și național-liberal (care în virtutea acestui comunicat urmau să fie cuprinși în guvern) că ei sunt cu adevărat membrii reprezentativi ai grupărilor de partide până atunci nereprezentate în guvern" și că "Guvernul Român, astfel reorganizat, de îndată ce aceste sarcini vor fi împlinite, va fi recunoscut de Guvernul Statelor Unite și Guvernul Regatului Unit".

Este, prin urmare, manifest că validitatea compunerii Guvernului Român și recunoașterea lui, fiind în funcțiune de controlul realității reprezentării în compunerea lui și a partidelor național-liberal și național-tărănesc, Tribunalul Poporului nu se poate valabil compune, conform art. 11 și 12 din legea 312/945, fără ca în compunerea lui să figureze aceiași reprezentare de partide politice, ca și în compunerea guvernului.

Compunerea guvernului, fiind în funcțiune de controlul Comisiunii Aliate și existența lui, în funcțiune de împlinirea, verificată de aliați, a împlinirii acestor condițiuni, nimic nu se poate clădi valabil cu nesocotirea acestor situațiuni legale, din punct de vedere național și internațional.

Mai simplu: nu este guvern valabil, fără reprezentanți, recunoscuți de aliați, ai partidelor național-liberal și național-tărănesc.

Nu e nici Tribunal al Poporului valabil compus, dacă reprezentanții aceluiași partide sunt omiși din compunerea lui, spre deosebire de reprezentanții celorlalte partide care intră în compunerea realui.

Nici o lege internă nu poate deroga de la cele convenite între marii noștri aliați, din moment ce acordul lor a fost acceptat de Guvernul Român.

Dacă aceste condițiuni internaționale nu sunt împlinite, înseamnă că întreaga compunere a instanței este viciată, pentru că nici una din grupările politice componente ale guvernului numai sunt valabil reprezentate în compunerea instanței, de vreme ce si-

tuția judecătorilor depinde de tragerea la sorți și baza tragerii la sorți, depinde de valabila compunere a guvernului și de reala reprezentare, pe bază de egalitate, a tuturor grupărilor politice, care compun guvernul.

Nu se poate invoca formațiunea anterioară comunicatului dela Moscova, pentru că ea nu se mai poate menține, posterior celor stabilite prin acest comunicat și care sunt, în același timp și acceptate și executate în parte, prin reorganizarea guvernului pe baza introducerii în sânul lui a reprezentanților partidelor, până atunci omise.

Chestiunea este gravă: ea depășește soarta recurențelor pentru că interesează însăși soarta țării în vederea încheierii păcii.

Existența guvernului este legată de îndeplinirea condițiilor de care depinde recunoașterea lui și de compunerea guvernului, depinde compunerea instanței.

Chestiunea e gravă, pentru că suntem în materie de crime de războiu, a căror definire și sancționare, făcându-se pe temeiul art. 14 din Convenția de Armistițiu, punctul de vedere internațional primează asupra punctului de vedere național, dominându-l.

Statul Român nu poate să calce Armistițiul al cărui art. 14, vorbind de colaborarea cu Înaltul Comandament Aliat, în "Arestarea și judecarea persoanelor acuzate de crime de războiu", nu se mai poate îngădui nici o abatere dela cele convenite. în colaborare, prin comunicatul dela Moscova, nici în compunerea guvernului, nici în judecarea criminalilor de războiu.

Când autorii legii 312/945, au prevăzut în art. 12 din acea lege că, dacă vreunul dintre judecătorii poporului, reprezentând anume grupare politică, este împiedecat, urmează să fie înlocuit prin altul tras la sorți "din lista membrilor grupării din care făcea parte judecătorul absent", au adoptat logica sistemului: "nici o grupare politică, din compunerea guvernului, nu poate fi, nici nu poate rămâne absentă din compunerea Tribunalului Poporului.

Tribunalul Poporului trebuie, ca atare, să oglindească întotdeauna compunerea guvernului care, la rândul său, trebuie să oglindească întotdeauna grupările politice, fără reprezentarea cărora în sânul său, nici el nu reprezintă țara în ochii străinătății.

O judecată în numele poporului, pe bază de neregulată reprezentare a poporului în compunerea guvernului, este o judecată de instanță neregulată compusă. Căci, de vreme ce însăși compunerea guvernului a fost în funcțiune de recompunerea lui cu reprezentanții celor două partide: Național-Tărănesc și Național-Liberal, nereprezentarea acestor partide în listele judecătorilor poporului, viciază compunerea instan-

tei și pentru reprezentarea celorlalte grupări, pentru că înseamnă că însuși guvernul numai e reprezentat valabil, în compunerea instanței.

În afară de cele arătate mai sus, Înalta Curte mai trebuie să verifice dacă D-ra Iorgulescu, apărută în compunerea instanței, reprezintă anume grupare politică și pe care din ele precum și dacă, din lucrările compunerii instanței, rezultă împlinirea tuturor condițiilor de valabilitate ale acestei compuneri, în conformitate cu art. 11 și 12 din legea 312/1945. Cu alte cuvinte Înalta instanță urmează să verifice : dacă dra Iorgulescu reprezintă vreo grupare care a avut reprezentant anterior, dacă acel reprezentant era absent, dacă înlocuirea lui cu D-ra Iorgulescu s'a făcut de Ministrul Justiției din aceeași listă, pe care figura și reprezentantul înlocuit prin Dra Iorgulescu și dacă nu cumva toți reprezentanții listei, pe care figura reprezentantul înlocuit de D-ra Iorgulescu erau absenți, caz în care tragerea la sorti trebuia făcută din toate celelalte liste, cuprinzând și listele partidului Național-Liberal și Național-Țărănesc, căci numai astfel s'ar fi respectat dispoz.art. 11 și 12 din legea 312/1945.

Înalta Curte, putând ridica această chestiune a compunerii instanței chiar din oficiu, întrucât este de o ordine publică, afortiori urmează să o examineze și să o judece, când este invocată de una din părți și când urmările ei se revarsă asupra calității celor care pronunță o condamnare la moarte, calitate de care depinde schimbarea unei asemenea pedepse în pedeapsă legală.

DESVOLTAREA MOTIVELOR SPECIALE DE RECURS.

Motivul I : Neconstituționalitatea art. 1 -3 și art. 4 - 8 din legea 312 din 24 Aprilie 1945 pentru că aceste dispozițiuni contravin Înaltului Decret Regal Nr. 1649 din 11 Octombrie 1944 al cărui articol unic adaugă dispoziția în el cuprinsă la finele art. 4 din Înaltul Decret Regal Nr. 1626 din 31 August 1944 și a fost recunoscut ca parte integrantă din Constituția Țării, în virtutea Jurisprudențelor Înaltei Curți de Casație în Secțiile Unite, prin aceea că introduce în judecata instanțelor naționale instituite pe baza acestui text constituțional, infracțiuni de ordin internațional reglementat de Convenția de Armistițiu și violează astfel, odată cu Constituția Țării, dispozițiile Armistițiului de a căror respectare depind Bunele raporturi ale Țării noastre cu Mrii Aliați.

Crimele de războiu, reprezentând infracțiuni al căror concept este de resortul dreptului internațional, la ale cărui reguli,

cu privire la conducerea războiului, însăși alinatul b al art. 2 din legea atacată se referă, arestarea și judecarea criminalilor de războiu prin Convenția de Armistițiu ca urmând să se facă în colaborare cu toți semnatarii acelei convențiuni : Guvernul și Inaltul Comandament Român, împreună cu Inaltul Comandament Aliat (Sovietic).

În adevăr, art. 14 din Convenția de Armistițiu are următorul cuprins :

" Guvernul și Inaltul Comandament Român se obligă să colaboreze cu Inaltul Comandament Aliat (Sovietic) la arestarea și judecarea persoanelor acuzate de crime de războiu".

Reprezentanții Statului Român - ai Guvernului și Inaltului Comandament Român - semnând această Convențiune, la 11 Septembrie 1944 au făcut-o în virtutea puterilor conferite lor, pe temeiul actului constituțional anterior, pus în vigoare la 31 August 1944.

Convenția de Armistițiu, întemeindu-se pe Constituția Țării, din punctul de vedere al validității angajamentelor luate de Statul Român, dacă s'ar fi observat o nepotrivire între dispozițiunile constituționale și angajamentele luate de Statul Român prin această Convențiune, s'ar fi procedat imediat, fie la înlocuirea Constituției, fie la modificarea ei.

Cea mai bună dovadă, însă, că cele convenite prin Armistițiu nu erau înconciliabile cu cele stabilite prin Constituția din 31 August 1944, este că, la modificarea adusă acestei Constituții, prin articolul adițional cu care ea a fost întregită, la 11 Octombrie 1944 nu se pomeneste nimic de judecarea crimelor de războiu.

În adevăr, textul constituțional, pe nesecotirea căreia întemeiem acest motiv de neconstituționalitatea dispozițiilor legii 312/945, are cuprinderea următoare :

" Legi speciale vor prevedea condițiunile în care vor putea fi urmăriți și sancționați toți acei care, în orice calitate și sub orice formă, au contribuit la dezastrul țării, în special în legătură cu războiul purtat împotriva Națiunilor Unite ."

" Aceste legi vor putea prevedea și măsuri pentru urmărirea averilor lor."

Integral și fidel reprodus, textul lasă să se vadă autorizarea constituțională a pedepsirii vinovaților de dezastrul țării, dar necuprinderea, în această imputernicire constituțională, a posibilității unei leciferări referitoare la pedepsirea crimelor de războiu, care rămân de domeniul dreptului internațional, așa cum s'a stabilit prin Convenția de Armistițiu și de competența unor instanțe în care judecare trebuie să se facă în colaborare cu toți semnatarii Conven-

ției de Armistițiu, nu , in mod exclusiv, numai de unul dintre ei.

Ori, dacă se trece, dela comparația făcută între aceste două texte, unul constituțional, cu aplicațiune in limitele teritoriu lui României și altul internațional, la aplicațiune la fapte petrecute in afară de teritoriul României, la legea de a cărei neconstituționalitate de plângem, e manifest că, prin însuși titlul legii 312/945, ca și prin dispozițiile ei, atacate in neconstituționalitate, s'a depășit incuviințarea constituțională și s'a violat Convenția de Armistițiu prin aceea că s'a dat in judecarea tribunalelor naționale, pe lângă vinovăția de dezastrul țării și crimele de războiu, care nu erau cuprinse in incuviințarea legilor speciale, la care se referă textul constituțional de a cărui violare ne plângem.

Textul constituțional vorbește de vinovăția de dezastrul țării și ca atare nu atinge vinovăția de crime de războiu, prevăzută in art. 14 al Convenției de Armistițiu.

Cu nesocotirea amândurora, legea 312/945 atribue competenței naționale și exclusive a Tribunalului Poporului, atât urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării, cât și a celor vinovați de crime de războiu.

Titlul legii, invinuite de neconstituționalitate, violează art. adițional al Constituției din 31 August 1944, intrucât se ocupă :

"de urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării sau de crime de războiu".

Această echivalare este neconstituțională și judecarea, făcută pe baza ei, numai este făcută pe temeiul Constituției, care, dacă a incuviințat legi speciale pentru dezastrul țării, a rezervat judecarea crimelor de războiu colaborării între Statul Român și Inaltul Comandament Român, pe de o parte și Inaltul Comandament Aliat (Sovietic), de altă parte.

O delegațiune a colaboratorilor, dată unui singur semnatar al Convenției de Armistițiu, nu se poate concepe pentrucă nu ar reprezenta o executare a Convenției de Armistițiu, ci ar reprezenta o modificare a ei care nu poate avea loc decât cu consimțământul tuturor părților contractante și semnatare ale acestei Convențiuni Internaționale.

Competința unei instanțe, esită din colaborare și obiectivitatea ei, intemeiată pe prezența efectivă a tuturor colaboratorilor la judecată, constituie un drept câștigat al acuzaților.

Acest drept câștigat a fost respectat de modificarea, adusă Constituției noastre la 11 Octombrie 1944, care, așa cum a fost in-

interpretată prin ultima Jurisprudență în Secțiuni Unite a Inaltei Curți de Casație, fiind excepțională, e de strictă interpretare.

Această Jurisprudență nu rezolvă chestiunea ridicată prin acest motiv, care se întemeiază pe ea și nu încearcă să o răstoarne sau să o modifice.

Chestiunea, sub forma acestei invinuiri de neconstituționalitate, care înglobează crimele de războiu în competența instanțelor, încuviințate de Constituție numai pentru dezastrul Țării, nu a fost nici ~~jur~~ ridicată, nici rezolvită de Jurisprudența anterioară.

Ca atare, chestiunea rămâne întreagă.

A îngădui legiuitorul ordinar să creieze analogii, neîngăduite de textul adițional și modificator al Constituției, cuprinsă în Inaltul Decret Regal Nr. 1849 din 11 Octombrie 1944, înseamnă a viola acest text.

Ca atare, toate pedepsele, încuviințate de ~~legea~~ 312/945 pentru crime de războiu și, în special, pedeapsa cu moartea și confiscarea averilor, fiind derogatorii dela prohibițiunea constituțională a înființării pedepsei cu moartea și confiscării averilor și neîntrând în excepția la acea prohibițiune, autorizată de Inaltul Decret Nr. 1849 numai pentru dezastrul țării, rămân neconstituționale.

Neconstituționalitatea dispozițiilor acestei legi este cu atât mai gravă și trebuie sancționată prin neobligativitatea lor, cu cât, angajamentele luate în numele Statului Român și Inaltului Comandament Român, prin Convenția de Armistițiu, sunt angajamente de onoare, de respectarea cărora depinde nu numai bunul renume, legat de ființa morală a Statului Român, dar chiar perspectivele suveranității acestui stat, în raport cu echilibrul existenței lui prin deopotrivă respectare a tuturor celor convenite față de toți semnatarii Convenției de Armistițiu.

Pentru aceste motive, rugăm Inalta Curte să ne admită recursul și să declare contrare constituției și, ca atare, neobligatorii dispozițiunile legii 312/945, casând fără trimitere deciziunea dată pe temeiul ei, urmând ca Inaltul Comandament Aliat (Sovietic), împreună cu Inaltul Comandament Român, să decidă.

Motivul III Violarea art. 101 din Constituția din 1923
 prin înființarea pedepsei cu moartea și confiscarea averilor
 în art. 1 și 2 din legea nr. 312 din 1945 și în art. 1 și 2
 din legea nr. 51 din 1946 prin care se modifică art. 101
 din Constituția din 1923

Motivul II : Neconstituționalitatea Art. 1 - 3 și 4 - 8 din legea 312 din 24 Aprilie 1945, prin aceea că ele sunt contrarii dispozițiilor Inaltului Decret Regal Nr. 1849 din 11 Octombrie 1944, nesocotese, odată cu art. 2 al Inaltului Decret Regal 1626 din 31 August 1944 și dispozițiunile art. 33 al Constituției din 1923 și dispozițiunile art. 14 - 16 din aceeași Constituție.

Conform art. 33 al Constituției din 1923, la regulile căreia art. 2 al menționatului Inalt Decret Regal din 31 August 1944 supune funcționarea tuturor puterilor statului, dispune principial și fundamental că toate puterile Statului emană dela națiune, care nu le poate exercita decât numai prin delegațiune și după principiile și regulile așezate în Constituție.

Tribunalul Poporului, ale cărui puteri și competență sunt reglementate prin legea 312/945, lege invinuită de neconstituționalitate, nu poate primi, prin delegațiune, dela puterea legiuitoare, puteri și atribuțiuni pe care însăși puterea legiuitoare nu le-a primit dela regulile Constituției din 1923, reguli cari ~~nu~~ o cărmuesc și o limitează.

În adevăr, dacă și precum apare evident, încuviințarea acordată legiuitorului de a deroga dela principiile Constituției dela 1923, în vederea urmăririi și sancționării celor vinovați de dezastrul țării, așa cum este militată numai la această noțiune a dezastrului țării, de Inaltul Decret Regal Nr. 1849 din 11 Octombrie 1944, poate merge până la pedepsa cu moartea și confiscarea averilor averilor conform Jurisprudenței Inaltei Curți, este imposibil să nu se vadă că pentru urmărirea și judecare celor vinovați de crime de războiu, legiuitorul ordinar nu a primit delegațiune de putere legiferantă derogatorie dela prohibițiunile constituționale, care interzic, prin art. 15 și 16 ale Constituției din 1923, înființarea pedepsei cu moartea și înființarea pedepsei confiscării averilor.

Nici o putere fără delegațiune ;

Nici o delegațiune fără respectarea regulilor Constituției:

Nici o excepție la aceste reguli, cari sunt de strictă interpretare.

Ca atare, nici o pedeapsă, valabil și legalmente instituită prin legi pentru crime de războiu, de vreme ce urmărirea și judecarea unor atare crime departe de a fi fost delegată de legiuitorul constituant din 11 Octombrie 1944, ea a rămas ~~representată~~ rezervată, așa cum a fost convenită prin Convenția de Armistițiu din 11 Septembrie 1944, art. 14.

Motivul III : Violarea art. 101 din Constituția din 1923 combinat cu art. 110 din legea 312 din 24 Aprilie 1945 și cu art. 1 și 2 din legea Nr. 51 din 8 Februarie 1946 prin aceea că se instituie un Tribunal Popular pentru judecare unor anume procese și în vederea judecării unor anume persoane, instituie și judecate categoric prohibite de art. 101 din Constituția dela 1923.

Dacă Onorata Înalță instanță va trece peste motivele de neconstituționalitate dezvoltate mai sus, urmează ca problema să fie cercetată și sub aspectul violării art. 101 din Constituția din 1923 în lumina Înalțului Decret Regal Nr. 1849 din 11 Octombrie 1944, care, după cum am arătat dă imputernicire constituțională unei legiferări referitoare la pedepsirea vinovaților de dezastrul țării.

Această imputernicire constituțională este, însă, mărginită la determinarea crimelor sau delictelor în legătură cu dezastrul țării. Ele nu constituie însă o imputernicire dată legiuitorului ordinar pentru ca el, în disprețul textului prohibitiv al art. 101 din Constituție să creeze comisii sau tribunale extraordinare în vederea judecării unor anume procese sau în vederea judecării unor anume persoane.

Vom dezvolta oral acest principiu constituțional ținând seama că timpul, rezervat pentru depunerea motivelor de casare, așa cum a fost mărginit prin legea 312/945, nu permite o dezvoltare mai amplă.

Motivul IV: Violarea art. 98 din Constituția dela 1923 prin aceea că recurentul, în calitate de fost ministru, a fost trimis în judecata unui tribunal popular și sustras astfel dela judecătoria firești pe care îi da și Constituția prin art. 98 și legea responsabilității ministeriale care amplifică dispozițiunile constituționale.

Principiul general care guvernează materia este că nimeni nu poate fi sustras dela judecătoria firești pe care îi dă legea.

Judecătoria firești ai miniștrilor și ai foșilor miniștri sunt acei prevăzuți de art. 98 al Constituției din 1923 care prevede că singură Curtea de Casație și Justiție în Secțiuni Unite, este în drept să-i judece.

Acelaș articol stabilește, fără putință de controversă, că punerea sub urmărire a miniștrilor trebuie să se facă de către Corpurile Legiuitoare înlocuite astăzi, prin actul constituțional dela 31 August 1944, de Rege la propunerea Consiliului de Miniștri.

Instrucția miniștrilor, pentru care s'a hotărât urmărirea, trebuie să se facă, în conformitate cu art. 98 al Constituției din

1923, de o Comisiune a Inaltei Curți de Casație, compusă din 5 membrii trași la sorți în Secțiuni Unite. Această Comisiune are și puterea de a califica faptele și de a decide sau nu urmărirea. Legea 312/945 violează art. 98 din Constituție așa cum a fost repusă în vigoare prin actul constituțional dela 31 August 1944.

Deci, și din acest punct de vedere, recursul în neconstituționalitate apare fundat și urmează să fie admis ca atare.

p. Constantin Pantazi

Ramunetz
avocat

3
Dosar Nr. 1257/946.

28
scuse 29
28
comune cu Dugos
MOTIVE DE RECURS

Depuse de Cont. Pontaf în procesul care formează
obiectul dos.Nr. /946.

pu dia
I. - MOTIVE SPECIALE DE INCONSTITUTIONALITATE.

1. - Violarea art. 101 din Constituția din 1923, comb. cu
art. 10 din legea 312 din 12 Aprilie 1945.

Nici o jurisdicțiune nu se poate înființa decât numai în
virtutea unei legi.

Comisiuni și Tribunale extraordinare nu se pot crea sub
nici o formă și sub nici un fel de numire și nici un fel de cu-
vânt, în vederea unor anumite procese civile, fie penale sau
în vederea judecării unor anumite persoane.

Tribunalul Poporului, care ne-a judecat, este socotit
chiar prin legea de înființarea lui, ca un Tribunal extraordi-
nare care vine în conflict direct cu dispozițiunile constituționale,
azi în vigoare în sensul, că nu putea fi înființat sub nici un
cuvânt.

2. - Violarea art. 12, art. 101 alin. 2 și art. 98 din Consti-
tuția din 29 Martie 1923.

Faptele puse în sarcina mea recurentă de către acuza-
torul public și judecate și pedepsite de Tribunalul Poporului,
intră în activitatea de fost Ministru al guvernării Antonescu,
și în exercitiul funcțiunii mele. Deci pe lângă împrejurarea că
acuzatorul public nu avea calitatea de a mă instrui, Tribuna-
lul Poporului nu avea căderea de a mă judeca și pe baza art. 98
din Constituția din 29 Martie 1923, care dă în competența înaltelor
Curți de Casație și Justiție, instruirea și judecarea crimelor
și delictelor comise de Miniștri în exercitiul funcțiunii.
Subscribul fiind condamnat și pentru crime de războiu și ca
vinovat de deșastrul țării, chiar potrivit convențiunii de
armistițiu prin art. 14 încă nu puteam fi judecat, interpretând
restrictiv această convențiune, decât cel mult pentru crime de
războiu.

3. - Violarea art. 15 din Constituția din 1923, prin faptul
că înființează pedeapsa confiscării averii.

Nici o pedeapsă spune textul nu poate fi înființată și
nici aplicată decât în puterea unei legi.

Nici o lege nu poate înființa pedeapsa confiscării
averilor.

41.

Art. 3 din legea 312 din 21 Aprilie 1945, stabilește ca infracțiuni unice să fi sancționate.

În alineatul final al art. 3 se prevede și confiscarea averii în folosul statului cu titlul de despăgubire.

Confiscarea nu are ~~caracter~~ caracter penal, ea are caracter exclusiv civil.

Trecută în art. care prevede pedepșirea, ea nu poate avea decât caracter penal, cu toate că în legiuitorului de a spune că această confiscare se pronunță cu titlul de despăgubire.

Despăgubirea presupune o daună cauzată, a cărei reparație nu se poate decât în măsura prejudiciului cauzat.

Ea nu se poate acorda decât în urma cererii formale a părții lezate, care trebuie să se constituie parte civilă, fixându-și quantumul despăgubirilor civile.

Confiscarea cu caracter civil nu se poate cere decât de partea civilă, iar nu de Ministerul Public, în speță acuzatorul public.

O confiscare acordată de instanța penală ca accesorie la pedepșa principală, nu poate avea decât un caracter penal și prin consecință înfrângerea ei pe cale de lege intră direct în conflict cu dispozițiunile art. 15 din constituția dela 1923.

4.- Violarea art. 1 al. 1 și 3 din Constituția din 29 Martie 1923.

Prin acest text constituțional, prin care se garantează libertatea individuală, se stabilește că nimeni nu poate fi arestat sau detinut, decât în virtutea unui mandat judecătoresc motivat, care trebuie să fie comunicat în momentul arestării sau cel mai târziu 24 de ore dela data detinerii sau arestării.

Ori prin art. 7 din legea 312 se dă posibilitatea de arestare în competența Consiliului de Miniștri și a acuzatorilor publici.

Consiliul de Miniștri, nu e organ judecătoresc în sensul art. 1 din constituție, și nu emite mandate de arestare : iar acuzatorul public este un organ judecătoresc excepțional, creat contrar dispozițiilor art. 101 din constituție. Deci libertatea garantată de art. 11 din constituție ne-a fost suprimată.

Așadar deci a constatat neconstituționalitatea art. 7 din legea 312 și a hotărât neaplicarea lui.

Mai înainte ca legea pentru urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării să fi prevăzut posibilitatea de arestare celor dovediți, Guvernul a venit la 10 Octombrie 1944, cu Decretul lege Nr. 1859 (Legea 488) în virtutea căruia Consiliul de Miniștri era autorizat să ia asemenea măsuri privative de libertate.

29

29

Orî și acest Decret Lege, ca și textul art. 7 din legea pentru sancționarea celor vinovați de dezastrul țării, este lovit de același viciu de neconstituționalitate, fiind contrar dispoz. art. 1 și 3 din constituția din 1923, și pentru aceleași motive urmează să fi ~~anulat~~ declarat neaplicabil Decretul Lege 1850, legea 428, privitor la măsurile privative de libertate împotriva celor vinovați de dezastrul țării, la măsurile de asigurare a supra bunurilor acestor persoane.

Violară art. 103 al. ultim, din constituția din 1923, comb. cu art. 474 din codul de procedură penală.

În conformitate cu dispozițiunile textului mai sus menționat, recursul în cauză este de ordin constituțional.

Constituantul a găsit că este neapărat necesar, în organizarea unei bune distribuirii a Justiției, și așezări sociale, ca hotărârile instanțelor judecătorești de fond să fie cenzurate de o instanță de recurs pentru a se garanta astfel respectul legilor și încrederea în Justiție.

Dispozițiile art. 103 al. ultim, Const. 1923 nu pot constitui decât simple ficțiuni sau iluzii juridice, ele trebuie să-și găsească întreaga aplicare practică.

Este drept că constituția nu determină motivele de recurs ce se pot formula contra hotărârilor de fond, acestea fiind determinate și reglementate în materie penală de codul de procedură penală : ele pot fi de asemenea determinate și de anumite legi speciale.

Nu este însă mai puțin adevărat că o lege specială care ar fixa motivele de recurs și exercitarea lor de o așa manieră încât ar face imposibil sau iluzoriu, controlul și cenzura instanței de recurs, ar contraveni principiului Constituțional din art. 103 al. ultim.

În orice caz limitele minime în care este absolut imperios necesar să se mențină controlul prin recurs asupra oricărei sentințe de fond, sunt acelea de natură să asigure : separația puterilor în Stat, legalitatea aplicării pedepsei, motivarea hotărârii, respectarea regulilor procedurale sancționate prin nulități, calificarea juridică a faptelor incriminate, numai așa Justiția poate constitui un factor de așezare normală și consolidarea serioasă a unui Stat.

Orî prin art. 14 al. 3 din legea pentru urmărirea și sancționarea vinovaților de dezastrul țării, se prevede numai două motive pentru care se poate să facă cu recurs sentința Tribunalului Poporului.

Această limitare constituie în realitate o adevărată suprimare a posibilității de examinare a legalității sentinței de fond, deci o adevărată suprimare a dreptului de recurs.

Dealtfel dovada cea mai eroventă a principiului constituțional susținut mai sus, ne-o dă și o lege recentă

prin care actualul guvern a restabilit dreptul de recurs în toate cazurile unde acest drept fusese suprimat sau restrâns prin diversele Decrete Legi, intervenite după 6 Septembrie 1940, până la 23 august 1944.

Pentru toate aceste motive de recurs, pe care rog Onor. Carte, să le examineze în secțiunile unite chiar în lipsa mea, solicit declararea că neconstituțională a legilor respective în total sau în parte după cadrul în care motivele de recurs au fost dezvoltate.

MOTIVE ORDINANE DE RECURS

1.-Reca compunerea a instanței prin violarea art.12 din legea 312 din 25 Aprilie 1945.

acest motiv de recurs prezintă următoarele aspecte :

1.-Din cuprinsul a rt.12 al.2 rezultă că cei doi magistrați care intră în compunerea completului de judecată a Tribunalului Poporului, vor fi numiți de Ministrul Justiției.

aceasta rezultă în mod obligator din textul legii.

În speță. La dosar se găsește deciziunea din 6 Februarie 1946, prin care se delegea în locul dlui Magistrat asesor Vasile Băzu, dl. Judecător Costache Bălu.

aceste înseamnă că titularul numit de Ministrul Justiției, a rămas nefiind înlocuit în formă legală și fiind trimis să fi înlocuit temporar printr'un magistrat delegat.

Deci dl. Judecător Costache Bălu, a fost delegat în completul Tribunalului, și nu numit astfel după cum cere în mod obligator art.12 al.2.

Nu se poate concepe delegarea unui magistrat delegat o instanță ordinară, la o instanță extraordinară.

Legea 312 prin art.12 al.2 interzice să intre în compunerea Tribunalului un judecător delegat, întrucât nu permite decât un titular și acesta să fie numit.

Din art.12 al.5 rezultă că în cazul când vreunul dintre magistrați este impiedicat de la judecată, el va fi înlocuit prin altul de Ministrul Justiției. Această înlocuire nu se poate face decât printr'o deciziune de numire, nu prin una de delegat.

Deci sub acest aspect instanța a fost rău constituită.

2.- Deciziunea cu Nr.44116 din 4 Mai/1946, cuprindea ca magistrat asesor pe dl. Costache Bălcu (a se vedea în dosar această deciziune).

Deciziunea aceasta care cuprinde numele dlui Costache Bălcu, atunci când a fost publicată în Monitorul Oficial Nr.194 din 6 Mai 1946, cuprinde exact numele celorlalți judecători, dar nu cuprinde și pe acela al celui de mai sus.

În deciziunea publicată în Monitorul Oficial de constituire a Tribunalului Poporului, apare în locul dlui Costache Bălcu, un alt domn magistrat Costache Băcu, care desigur nu este una și aceeași persoană.

Na se poate vorbi într-o instanță formală cum este Înalta Curte de Casație, de o eroare materială care s'a protocat în Monitorul Oficial.

3.- La 3 Mai 1946 dl. Ministru de Justiție, dă o deciziune (se află la dosar) din care rezultă că începând de la data de 3 Mai 1946, ca pri ul complet de judecată al Tribunalului Poporului se compune din persoanele menționate în următorul acestei deciziuni, printre care și dna Teodora Iorgulescu.

Deabia însă la 4 Mai 1946, se constată că profesorul Constantin Lăpusneanu, care reprezenta Partidul Național Țărănesc (P.N.Ț.) și care fusese numit printr-o deciziune din 13 Mai 1945, își dă demisiunea din calitatea de judecător, demisiune este este și primită pe aceeași dată (4 Mai 1946).

a). Tot la 4 Mai 1946, se pretinde că dna Teodora Iorgulescu, este trasă la sorți pentru a înlocui pe profesorul C. Lăpusneanu.

Ori din deciziunea Nr.44116, rezultă că încă din 3 Mai 1946, dna Teodora Iorgulescu, intră în compunerea Tribunalului Poporului.

Cum e mai putut fi trasă la sorți dna Teodora Iorgulescu la 4 Mai 1946, când ea fusese numită încă de la 3 Mai 1946?

Sau ce fel de tragere la sorți a mai fost și aceasta?

Concluzia este că instanța s'a compus cu un Judecător al Poporului, care nu a fost tras la sorți, și a fost numit de Ministrul Justiției.

Si sub aceste aspect instanța a fost rău constituită.

b). În ipoteza când admitem prin imposibil că totuși dna Iorgulescu a fost trasă la sorți înainte de a fi menționată în deciziunea din 3 Mai 1946, și să a această tragere la sorți s'a făcut ca să respectarea dispozițiilor art.12 al.3 legea 312, întrucât lista prezentată de Partidul Național Țărănesc (P.N.Ț.), din care a fost trasă la sorți, nu cuprinde

decît ^{patru} persoane (a se vedea în dosar) când legea cere
5 persoane să fie propuse de fiecare grupare politică în pa-

Deci instanța și sub acest aspect a fost rău consti-
tuită.

c). Dar instanța a mai fost rău constituită și pentru
următorul motiv :

În ziua când a fost trasă la sorti dna Teodora Iorgulescu
aceasta în aceeași zi a depus și jurământul (adîcă în ziua de
4 Mai 1946).

Orî deciziunea de compunerea Tribunalului Poporului,
dată în ziua de 3 Mai 1946, apare în Monitorul Oficial debita
la 6 Mai 1946.

Deci dna Iorgulescu, a prestat jurământul înainte de a
avea calitatea de Judecător.

Jurământul prestat înainte ca deciziunea să apară în
Monitorul Oficial este nul.

În consecință, în completul Tribunalului Poporului a
intrat un Judecător fără să presteze jurământul în dispreț
art. 12 penultimul alineat.

Calitatea de judecător (în general funcționarii publici)
se dobîndeste după îndeplinirea unor condițiuni generale de
admisibilitate și a unor condițiuni speciale. (numire, publi-
care în Monit. Oficial).

Deci și sub acest aspect instanța a fost rău cons-
tituită.

II.-Greșita aplicare a pedepsei:

Pedepsele ce mi-au fost aplicate față de învinuirile
actului de acuzare și față de faptele astfel cum au fost re-
ținute de către instanța de fond, au fost greșit aplicate.

Textele aplicate sunt eronat interpretate.

Pentru aceste motive vă rugăm a ne admite recursul,
a casa și a trimite spre o nouă judecată întreg procesul.

Cu toată stînga,

V. recurentul *Octav Păunescu*

Comand. Abney

apărător din oficiu

H. Mateescu
apărător din oficiu

*În versul
al mîinii
spune că
o "a" proastă
la figura
la marginea
e prăjită
de cărbun
au
port. 5
nu 4.
membri*

MOTIVE DE RECURS

puse de Titus Dragoș in procesul care formează
iectul dos.Nr. 1251/1946.

I.-MOTIVE SPECIALE DE NECONSTITUTIONALITATE.

1.-Violarea art.101 din Constituția din 1923, comb.cu
art.10 din legea 312 din 12 Aprilie 1945.

Nici o jurisdicțiune nu se poate inființa decât numai in
virtutea unei legi.

Comisiuni și Tribunale extraordinare nu se pot crea sub
nici o formă și sub nici un fel de numire și nici un fel de cu-
vânt, in vederea unor anumite procese civile, fie penale sau
in vederea judecării unor anumite persoane.

Tribunalul Poporului, care ne-a judecat, este socotit
chiar prin legea de inființarea lui, ca un Tribunal extraordinar
care vine in conflict direct cu dispozițiunile constituționale
azi in vigoare in sensul, că nu putea fi inființat sub nici un
cuvânt.

2.-Violarea art.12, art.101 alin.2 și art.98 din Consti-
tuția din 29 Martie 1923.

Faptele puse in sarcina mea recurentul de către acuzato-
rul public și judecate și pedepsite de Tribunalul Poporului,
intră in activitatea de fost Ministru al guvernării Antonescu,
și in exercitiul funcțiunii mele. Deci pe lângă împrejurarea că
acuzatorii publici nu aveau calitatea de a mă instrui, Tribuna-
lul Poporului nu avea căderea de a mă judeca și pe baza art.98
din Constituția din 29 Martie 1923, care dă in competența Inaltei
Curți de Casație și Justiție, instruirea și judecarea crimelor
și delictelor comise de Miniștri in exercitiul funcțiunii.
Subscrisul fiind condamnat și pentru crime de războiu și ca
vinovat de dezastrul țării, chiar potrivit convențiunii de
armistițiu prin art.14 încă nu puteam fi judecat, interpretând
restrictiv această convențiune, decât cel mult pentru crime de
războiu.

3.-Violarea art.15 din Constituția din 1923, prin faptul
că inființează pedeapsa confiscării averii.

Nici o pedeapsă spune textul nu poate fi inființată și
nici aplicată decât in puterea unei legi.

Nici o lege nu poate inființa pedeapsa confiscării
averilor.

Art.3 din legea 312 din 21 Aprilie 1945, stabilește ce infracțiuni urmează a fi sancționate.

In aliniatul final al art.3 se prevede și confiscarea averii in folosul statului cu titlul de despăgubire.

Confiscarea nu are in mod obișnuit caracter penal, ea are caracter exclusiv civil.

Trecută in art. care prevede pedepsirea, ea nu poate avea decât caracter penal, cu toată grija legiuitorului de a spune că această confiscare se pronunță cu titlul de despăgubire.

Despăgubirea presupune o daună cauzată, a cărei reparațiune nu se poate decât in măsura prejudiciului cauzat.

Ea nu se poate acorda decât in urma cererii formale a părții lezate, care trebuie să se constituie parte civilă, fixându-și quantumul despăgubirilor civile.

Confiscarea cu caracter civil nu se poate cere decât de partea civilă, iar nu de Ministerul Public, in speță acuzatorul public.

O confiscare acordată de instanța penală ca accesorie la pedeapsa principală, nu poate avea decât un caracter penal și prin consecință înființarea ei pe cale de lege intră direct in conflict cu dispozițiunile art.15 din constituția dela 1923.

4.- Violarea art.1 al.1 și 3 din Constituția din 29 Martie 1923.

Prin acest text constituțional, prin care se garantează libertatea individuală, se stabilește că nimeni nu poate fi arestat sau detinut, decât in virtutea unui mandat judecătoresc motivat, care trebuie să fie comunicat in momentul arestării sau cel mai târziu 24 de ore dela data deținerii sau arestării.

Ori prin art.7 din legea 312 se dă posibilitatea de arestare in competența Consiliului de Miniștri și a acuzatorilor publici.

Consiliul de Miniștri, nu e organ judecătoresc in sensul art.1 din constituție, și nu emite mandate de arestare : iar acuzatorul public este un organ judecătoresc excepțional, creat contrar dispozițiunilor art.101 din constituție. Deci libertatea garantată de art.11 din constituție ne-a fost suprimată.

Rugăm deci a constata neconstituționalitatea art.7 din legea 312 și a hotărâ neaplicarea lui.

Mai inainte ca legea pentru urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării să fi prevăzut posibilitatea de arestarea celor dovediti, Guvernul a venit la 10 Octombrie 1944, cu Decretul Lege Nr.1850 (Legea 488) in virtutea căruia Consiliul de Miniștri era autorizat să ia asemenea măsuri privative de libertate.

Ori și acest Decret Lege, ca și textul art.7 din legea pentru sancționarea celor vinovați de dezastrul țării, este lovit de același viciu de neconstituționalitate, fiind contrar dispoz.art.1 și 3 din constituția de la 1923, și pentru aceleași motive urmează a fi ~~anulat~~ declarat neaplicabil Decretul Lege 1850, legea 488, privitor la măsurile privative de libertate împotriva celor vinovați de dezastrul țării, la măsurile de asigurare a supra bunurilor acestor persoane.

Violarea art.103 al.ultim, din constituția din 1923, comb.cu art.474 din codul de procedură penală.

În conformitate cu dispozițiunile textului mai sus menționat, recursul în casare este de ordin constituțional.

Constituantul a găsit că este neapărat necesar, în organizarea unei bune distribuirii a Justiției, și așezări sociale, ca hotărârile instanțelor judecătorești de fond să fie cenzurate de o instanță de recurs pentru a se garanta astfel respectul legilor și încrederea în Justiție.

Dispozițiile art.103 al.ultim, Const. 1923 nu pot constitui decât simple ficțiuni sau iluzii juridice, ele trebuie să-și găsească întreaga aplicare practică.

Este drept că constituția nu determină motivele de recurs ce se pot formula contra hotărârilor de fond, acestea fiind determinate și reglementate în materie penală de codul de procedură penală: ele pot fi de asemenea determinate și de anumite legi speciale.

Nu este însă mai puțin adevărat că o lege specială care ar fixa motivele de recurs și exercitarea lor de o așa manieră încât ar face imposibil sau iluzoriu, controlul și cenzura instanței de recurs, ar contraveni principiului Constituțional din art.103 al.ultim.

În orice caz limitele minime în care este absolut imperios necesar a se menține controlul prin recurs asupra oricărei sentințe de fond, sunt acelea de natură a asigura: separația puterilor în Stat, legalitatea aplicării pedepsei, motivarea hotărârii, respectarea regulilor procedurale sancționate prin nuliități, calificarea juridică a faptelor incriminate, numai așa Justiția poate constitui un factor de așezare normală și consolidarea serioasă a unui Stat.

Ori prin art.14 al.3 din legea pentru urmărirea și sancționarea vinovaților de dezastrul țării, se prevăd numai două motive pentru care se poate a face cu recurs sentința Tribunalului Poporului.

Această limitare constituie în realitate o adevărată suprimare a posibilității de examinare a legalității sentinței de fond, deci o adevărată suprimare a dreptului de recurs.

Dealtfel dovada cea mai erogventă a principiului constituțional susținut mai sus, ne-a dat și o lege recentă

prin care actualul guvern a restabilit dreptul de recurs în toate cazurile unde acest drept fusese suprimat sau restrâns prin diversele Decrete Legi, intervenite până 6 Septembrie 1940, până la 23 August 1944.

Pentru toate aceste motive de recurs, pe care rog Onor. Curte, să le examineze în secțiuni unite chiar în lipsa mea, solicit declararea ca neconstituțională a legilor respective în total sau în parte după cadrul în care motivele de recurs au fost dezvoltate.

MOTIVE ORDINARE DE RECURS

I.-Rea compunere a instanței prin violarea art.12 din legea 312 din 25 Aprilie 1945.

Acest motiv de recurs prezintă următoarele aspecte :

1.-Din cuprinsul art.12 al.2 rezultă că cei doi magistrați care intră în compunerea completului de judecată a Tribunalului Poporului, vor fi numiți de Ministrul Justiției.

Aceasta rezultă în mod obligator din textul legii.

În speță. La dosar se găsește deciziunea din 6 Februarie 1946, prin care se delegează în locul dlui Magistrat asesor Vasile Băzu, dl. Judecător Costache Bălcu.

Aceasta înseamnă că titularul numit de Ministrul Justiției, a rămas nefiind înlocuit în formă legală și fiind trimis a fi înlocuit temporar printr'un magistrat delegat.

Deci dl. Judecător Costache Bălcu, a fost delegat în completul Tribunalului, și nu numit astfel după cum cere în mod obligator art.12 al.2.

Nu se poate concepe delegarea unui magistrat de la o instanță ordinară, la o instanță extraordinară.

Legea 312 prin art.12 al.2 interzice să intre în compunerea Tribunalului un judecător delegat, întrucât nu permite decât un titular și acesta să fie numit.

Din art.12 al.5 rezultă că în cazul când vre unul dintre magistrați este împiedecat de a lua parte la judecată, el va fi înlocuit prin altul de Ministrul Justiției. Această înlocuire nu se poate face decât printr'o deciziune de numire, nu prin una de delegat.

Deci sub acest aspect instanța a fost rău constituită.

2.- Deciziunea cu Nr.44116 din 4 Mai/1946, cuprinde ca magistrat asesor pe dl. Costache Bâlcu (a se vedea în dosar această deciziune).

Deciziunea aceasta care cuprinde numele dlui Costache Bâlcu, atunci când a fost publicat în Monitorul Oficial Nr.104 din 6 Mai 1946, cuprinde exact numele celorlalți judecători, dar nu cuprinde și pe acela al celui de mai sus.

În deciziunea publicată în Monitorul Oficial de constituire a Tribunalului Poporului, apare în locul dlui Costache Bâlcu, un alt domn magistrat Costache Bâcu, care desigur nu este una și aceeași persoană.

Nu se poate vorbi într-o instanță formală cum este Înalta Curte de Casație, de o eroare materială care s'a pretrecut la Monitorul Oficial.

3.- La 3 Mai 1946 dl. Ministru de Justiție, dă o deciziune (se află la dosar) din care rezultă că începând de la data de 3 Mai 1946, că primul complet de judecată al Tribunalului Poporului se compune din persoanele menționate în cuprinsul acelei deciziuni, printre care și dna Teodora Iorgulescu.

Deabia însă la 4 Mai 1946, se constată că profesorul Constantin Lăpușneanu, care reprezenta Partidul Național Țărănesc (F.N.D.) și care fusese numit printr-o deciziune din 13 Mai 1945, își dă demisiunea din calitatea de judecător, demisiune este primită pe aceeași dată (4 Mai 1946).

a). Tot la 4 Mai 1946, se pretinde că dna Teodora Iorgulescu, este trasă la sorți pentru a înlocui pe Profesorul C. Lăpușneanu.

Ori din deciziunea Nr.44116, rezultă că încă din 3 Mai 1946, dna Teodora Iorgulescu, intră în compunerea Tribunalului Poporului.

Cum a mai putut fi trasă la sorți dna Teodora Iorgulescu la 4 Mai 1946, când ea fusese numită încă de la 3 Mai 1946?

Sau ce fel de tragere la sorți a mai fost și aceasta?

Concluzia este că instanța s'a compus cu un Judecător al Poporului, care nu a fost tras la sorți, și a fost numit de Ministrul Justiției.

Si sub acest aspect instanța a fost rău constituită.

b). În ipoteza când admitem prin imposibil că totuși dna Iorgulescu a fost trasă la sorți înainte de a fi menționată în deciziunea din 3 Mai 1946, și în această tragere la sorți s'a făcut ~~cu~~ cu ne respectarea dispozițiilor art.12 al.3 legea 312, întrucât lista prezentată de Partidul Național Țărănesc (F.N.D.), din care a fost trasă la sorți, nu cuprinde

decât două persoane (a se vedea în dosar) când legea cere câte 5 persoane să fie propuse de fiecare grupare politică în parte.

Deci instanța și sub acest aspect a fost rău constituită.

c). Dar instanța a mai fost rău constituită și pentru următorul motiv :

În ziua când a fost trasă la sorti dna Teodora Iorgulescu, aceasta în aceeași zi a depus și jurământul (adî că în ziua de 4 Mai 1946).

Ori deciziunea de compunerea Tribunalului Poporului, dată în ziua de 3 Mai 1946, apare în Monitorul Oficial deabia la 6 Mai 1946.

Deci dna Iorgulescu, a prestat jurământul înainte de a avea calitatea de Judecător.

Jurământul prestat înainte ca deciziunea să apară în Monitorul Oficial este nul.

În consecință, în completul Tribunalului Poporului a intrat un Judecător fără să presteze jurământul îndîsprețul art.12 penultimul aliniat.

Calitatea de judecător (în general funcționarii publici) se dobîndește după îndeplinirea unor condițiuni generale de admisibilitate și a unor condițiuni speciale. (numire, publicare în Monit. Oficial).

Deci și sub acest aspect instanța a fost rău constituită.

II.-Greșita aplicare a pedepsei:

Pedepsele ce mi-au fost aplicate față de incriminările actului de acuzare și față de faptele astfel cum au fost reținute de către instanța de fond, au fost greșit aplicate.

Textele aplicate sunt eronat interpretate.

Pentru aceste motive vă rugăm a ne admite recursul, a casa și a trimite spre o nouă judecată întreg procesul.

Cu toată stîmă,

P. T. Dragomir

Dr. Chelaru

Dr. Bolint

Dr. Bolint

MOTIVE DE RECURS

use de Titus Dragoș in procesul care formează
ectul dos.Nr. 1251/946.

I.-MOTIVE SPECIALE DE NECONSTITUTIONALITATE.

1.-Violarea art.101 din Constituția din 1923, comb.cu
art.10 din legea 312 din 12 Aprilie 1945.

Nici o jurisdicțiune nu se poate inființa decât numai în
virtutea unei legi.

Comisiuni și Tribunale extraordinare nu se pot crea sub
nici o formă și sub nici un fel de numire și nici un fel de cu-
vânt, în vederea unor anumite procese civile, fie penale sau
în vederea judecării unor anumite persoane.

Tribunalul Poporului, care ne-a judecat, este socotit
chiar prin legea de inființarea lui, ca un Tribunal extraordina
care vine în conflict direct cu dispozițiunile constituționale
azi în vigoare în sensul, că nu putea fi inființat sub nici un
cuvânt.

2.-Violarea art.12, art.101 alin.2 și art.98 din Consti-
tuția din 29 Martie 1923.

Faptele puse în sarcina mea recurentul de către acuzato-
rul public și judecate și pedepsite de Tribunalul Poporului,
intră în activitatea de fost Ministru al guvernării Antonescu,
și în exercitiul funcțiunii mele. Deci pe lângă împrejurarea că
acuzatorii publici nu aveau calitatea de a mă instrui, Tribuna-
lul Poporului nu avea căderea de a mă judeca și pe baza art.98
din Constituția din 29 Martie 1923, care dă în competența Înalte
Curți de Casație și Justiție, instruirea și judecarea crimelor
și delictelor comise de Miniștri în exercitiul funcțiunii.
Subscrisul fiind condamnat și pentru crime de războiu și ca
vinovat de dezastrul țării, chiar potrivit convențiunii de
armistițiu prin art.14 încă nu puteam fi judecat, interpretând
restrictiv această convențiune, decât cel mult pentru crime de
războiu.

3.-Violarea art.15 din Constituția din 1923, prin faptul
că inființează pedeapsa confiscării averii.

Nici o pedeapsă spune textul nu poate fi inființată și
nici aplicată decât în puterea unei legi.

Nici o lege nu poate inființa pedeapsa confiscării
averilor.

Art.3 din legea 312 din 21 Aprilie 1945, stabilește ce infracțiuni urmează a fi sancționate.

In aliniatul final al art.3 se prevede și confiscarea averii in folosul statului cu titlul de despăgubire.

Confiscarea nu are in mod obișnuit caracter penal, ea are caracter exclusiv civil.

Trecută in art. care prevede pedepsirea, ea nu poate avea decât caracter penal, cu toată grija legiuitorului de a spune că această confiscare se pronunță cu titlul de despăgubire.

Despăgubirea presupune o daună cauzată, a cărei reparațiune nu se poate decât in măsura prejudiciului cauzat.

Ea nu se poate acorda decât in urma cererii formale a părții lezate, care trebuie să se constituie parte civilă, fixându-și quantumul despăgubirilor civile.

Confiscarea cu caracter civil nu se poate cere decât de partea civilă, iar nu de Ministerul Public, in speță acuzatorul public.

O confiscare acordată de instanța penală ca accesorie la pedeapsa principală, nu poate avea decât un caracter penal și prin consecință infiintarea ei pe cale de lege intră direct in conflict cu dispozițiunile art.15 din constituția dela 1923.

4.- Violarea art.1 al.1 și 3 din Constituția d n 29 Martie 1923.

Prin acest text constituțional, prin care se garantează libertatea individuală, se stabilește că nimeni nu poate fi arestat sau detinut, decât in virtutea unui mandat judecătoresc motivat, care trebuie să fie comunicat in momentul arestării sau cel mai târziu 24 de ore dela data detinerii sau arestării.

Ori prin art.7 din legea 312 se dă posibilitatea de arestare in competența Consiliului de Miniștri și a acuzatorilor publici.

Consiliul de Miniștri, nu e organ judecătoresc in sensul art.1 din constituție, și nu emite mandate de arestare : iar acuzatorul public este un organ judecătoresc excepțional, creat contrar dispozițiunilor art.101 din constituție. Deci libertatea garantată de art.11 din constituție ne-a fost suprimată.

Rugăm deci a constata neconstituționalitatea art.7 din legea 312 și a hotărâ neaplicarea lui.

Mai inainte ca legea pentru urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării să fi prevăzut posibilitatea de arestarea celor dovediti, Guvernul a venit la 10 Octombrie 1944, cu Decretul Lege Nr.1850 (Legea 488) in virtutea căruia Consiliul de Miniștri era autorizat să ia asemenea măsuri privative de libertate.

Ori și acest Decret Lege, ca și textul art. 7 din legea pentru sancționarea celor vinovați de dezastrul țării, este lovit de același viciu de neconstituționalitate, fiind contrar dispoz. art. 1 al. 3 din constituția din 1923, și pentru aceleași motive urmează a fi ~~anulat~~ declarat neaplicabil Decretul Lege 1850, legea 488, privitor la măsurile privative de libertate împotriva celor vinovați de dezastrul țării, la măsuri de asigurare a supra bunurilor acestor persoane.

Violarea art. 103 al. ultim, din constituția din 1923, comb. cu art. 474 din codul de procedură penală.

În conformitate cu dispozițiunile textului mai sus menționat, recursul în casare este de ordin constituțional.

Constituantul a găsit că este neapărat necesar, în organizarea unei bune distribuirii a Justiției, și așezări sociale, ca hotărârile instanțelor judecătorești de fond să fie cenzurate de o instanță de recurs pentru a se garanta astfel respectul legilor și încrederea în Justiție.

Dispozițiile art. 103 al. ultim, Const. 1923 nu pot constitui decât simple ficțiuni sau iluzii juridice, ele trebuie să-și găsească întreaga aplicare practică.

Este drept că constituția nu determină motivele de recurs ce se pot formula contra hotărârilor de fond, acestea fiind determinate și reglementate în materie penală de codul de procedură penală: ele pot fi de asemenea determinate și de anumite legi speciale.

Nu este însă mai puțin adevărat că o lege specială care ar fixa motivele de recurs și exercitarea lor de o așa manieră încât ar face imposibil sau iluzoriu, controlul și cenzura instanței de recurs, ar contraveni principiului Constituțional din art. 103 al. ultim.

În orice caz limitele minime în care este absolut imperios necesar a se menține controlul prin recurs asupra oricărei sentințe de fond, sunt acelea de natură a asigura: separația puterilor în Stat, legalitatea aplicării pedepsei, motivarea hotărârii, respectarea regulilor procedurale sancționate prin nuliități, calificarea juridică a faptelor incriminate, numai așa Justiția poate constitui un factor de așezare normală și consolidarea serioasă a unui Stat.

Ori prin art. 14 al. 3 din legea pentru urmărirea și sancționarea vinovaților de dezastrul țării, se prevăd numai două motive pentru care se poate a tăca cu recurs sentința Tribunalului Poporului.

Această limitare constituie în realitate o adevărată suprimare a posibilității de examinare a legalității sentinței de fond, deci o adevărată suprimare a dreptului de recurs.

Dealtfel dovada cea mai erogventă a principiului constituțional susținut mai sus, ne-a dat și o lege recentă

prin care actualul guvern a restabilit dreptul de recurs în toate cazurile unde acest drept fusese suprimat sau restrâns prin diversele Decrete Legi, intervenite până 6 Septembrie 1940, până la 23 august 1944.

Pentru toate aceste motive de recurs, pe care rog Onor. Curte, să le examineze în secțiuni unite chiar în lipsa mea, solicit declararea ca neconstituțională a legilor respective în total sau în parte după cadrul în care motivele de recurs au fost dezvoltate.

MOTIVE ORDINARE DE RECURS

1.-Rea compunere a instanței prin violarea art.12 din legea 312 din 25 Aprilie 1945.

Acest motiv de recurs prezintă următoarele aspecte :

1.-Din cuprinsul a rt.12 al.2 rezultă că cei doi magistrați care intră în compunerea completului de judecată a Tribunalului Poporului, vor fi numiți de Ministrul Justiției.

Aceasta rezultă în mod obligator din textul legii.

În speță. La dosar se găsește deciziunea din 6 Februarie 1946, prin care se delegea în locul dlui Magistrat asesor Vasile Băzu, dl. Judecător Costache Bălcu.

Aceasta înseamnă că titularul numit de Ministrul Justiției, a rămas nefiind înlocuit în formă legală și fiind trimis a fi înlocuit temporar printr'un magistrat delegat.

Deci dl. Judecător Costache Bălcu, a fost delegat în completul Tribunalului, și nu numit astfel după cum cere în mod obligator art.12 al.2.

Nu se poate concepe delegarea unui magistrat de la o instanță ordinară, la o instanță extraordinară.

Legea 312 prin art.12 al.2 interzice să intre în compunerea Tribunalului un judecător delegat, întrucât nu permite decât un titular și acesta să fie numit.

Din art.12 al.5 rezultă că în cazul când vre unul dintre magistrați este împiedecat de a lua parte la judecată, el va fi înlocuit prin altul de Ministrul Justiției. Această înlocuire nu se poate face decât printr'o deciziune de numire, nu prin una de delegat.

Deci sub acest aspect instanța a fost rău constituită.

2.- Deciziunea cu Nr.44116 din 4 Mai/1946, cuprinde ca magistrat asesor pe dl. Costache Bălcu (a se vedea în dosar această deciziune).

Deciziunea aceasta care cuprinde numele dlui Costache Bălcu, atunci când a fost publicat în Monitorul Oficial Nr. 104 din 6 Mai 1946, cuprinde exact numele celorlalți judecători, dar nu cuprinde și pe acela al celui de mai sus.

În deciziunea publicată în Monitorul Oficial de constituire a Tribunalului Poporului, apare în locul dlui Costache Bălcu, un alt domn magistrat Costache Băcu, care desigur nu este una și aceeași persoană.

Nu se poate vorbi într-o instanță formală cum este Înalta Curte de Casație, de o eroare materială care s'a prătecat la Monitorul Oficial.

3.- La 3 Mai 1946 dl. Ministru de Justiție, dă o deciziune (se află la dosar) din care rezultă că începând de la data de 3 Mai 1946, că primul complet de judecată al Tribunalului Poporului se compune din persoanele menționate în cuprinsul acelei deciziuni, printre care și dna Teodora Iorgulescu.

Deabia însă la 4 Mai 1946, se constată că profesorul Constantin Lăpușneanu, care reprezenta Partidul Național Țărănesc (F.N.D.) și care fusese numit printr-o deciziune din 13 Mai 1945, își dă demisiunea din calitatea de judecător, demisiune este și primită pe aceeași dată (4 Mai 1946).

a). Tot la 4 Mai 1946, se pretinde că dna Teodora Iorgulescu, este trasă la sorți pentru a înlocui pe Profesorul C. Lăpușneanu.

Ori din deciziunea Nr.44116, rezultă că încă din 3 Mai 1946, dna Teodora Iorgulescu, intră în compunerea Tribunalului Poporului.

Cum a mai putut fi trasă la sorți dna Teodora Iorgulescu la 4 Mai 1946, când ea fusese numită încă de la 3 Mai 1946?

Sau ce fel de tragere la sorți a mai fost și aceasta ?

Concluzia este că instanța s'a compus cu un Judecător al Poporului, care nu a fost tras la sorți, și a fost numit de Ministrul Justiției.

Si sub acest aspect instanța a fost rău constituită.

b). În ipoteza când admitem prin imposibil că totuși dna Iorgulescu a fost trasă la sorți înainte de a fi menționată în deciziunea din 3 Mai 1946, și ~~în~~ această tragere la sorți s'a făcut ~~ca~~ respectarea dispozițiilor art. 12 al. 3 legea 312, întrucât listă prezentată de Partidul Național Țărănesc (F.N.D.), din care a fost trasă la sorți, nu cuprinde

decât două persoane (a se vedea în dosar) când legea cere câte 5 persoane să fie propuse de fiecare grupare politică în parte.

Deci instanța și sub acest aspect a fost rău constituită.

c). Dar instanța a mai fost rău constituită și pentru următorul motiv :

În ziua când a fost trasă la sorti dna Teodora Iorgulescu, aceasta în aceeași zi a depus și jurământul (adăcă în ziua de 4 Mai 1946).

Ori deciziunea de compunerea Tribunalului Poporului, dată în ziua de 3 Mai 1946, apare în Monitorul Oficial deabia la 6 Mai 1946.

Deci dna Iorgulescu, a prestat jurământul înainte de a avea calitatea de Judecător.

Jurământul prestat înainte ca deciziunea să apară în Monitorul Oficial este nul.

În consecință, în completul Tribunalului Poporului a intrat un Judecător fără să presteze jurământul îndisprețul art.12 penultimul alineat.

Calitatea de judecător (în general funcționarii publici) se dobândește după îndeplinirea unor condițiuni generale de admisibilitate și a unor condițiuni speciale. (numire, publicare în Monit. Oficial).

Deci și sub acest aspect instanța a fost rău constituită.

II.-Greșita aplicare a pedepsei:

Pedepsele ce mi-au fost aplicate față de incriminările actului de acuzare și față de faptele astfel cum au fost reținute de către instanța de fond, au fost greșit aplicate.

Textele aplicate sunt eronat interpretate.

Pentru aceste motive vă rugăm a ne admite recursul, a casa și a trimite spre o nouă judecată întreg procesul.

Cu toată stima,

p. T. Dragoș

Arrest @ Kiliu

Ambr. B. B. B.

INALTA CURTE DE CASATIE
SI JUSTITIE SECTIA II-a.

Dos nr. 1251/945.

MOTIVE DE RECURS

depuse de acuzatul-recurent *Causa. P. P. P.*
in procesul criminalilor de razboiu si celor vinovati de
dezastrul Tarii judecat de Trib Poporului Sectia I. dela 6-17
Maiu 1946.

I- Rea compunere a instantei - art. 14. din legea 312/
945. - Violarea : nr. 1. - art- 11. al. a, b si al. 3. art. 12. al.
3 si 6. din leg. 312/945.

1) Judecatorii sunt numiti dintre Magistratide catre
Ministrul Justitiei, nu delegati: dl. Asesor Băcu (nu Bălcu).
a fost delegat, nu numit.

b) Nu au fost aleși in compunerea Tribunalului Popo-
rului reprezentantii Partidelor National Tărănescu si Natio-
nal liberal, recunoscute ca Partide Democratice prin protocolul
dela Moscova din 24 Decembrie 1945.

al. 3) Tragerea la sorti a Judecatorilor Poporului din
partea Partidului National Tărănescu, - Gruparea Anton Alexandres-
cu - s'a făcut dintr'o listă de patru membrii, nu din cinci mem-
brii cum cere legea 312/945.

2) Deși dl. Lăpusneanu indicat de Partidul National-
Tărănesc- Gruparea Anton Alexandrescu - si-a dat demisia pe
ziua de 4 Maiu 1946, si in locul său a fost trasă la sorti Dra.
Teodora Iorgulescu in aceeași zi, totuși Tribunalul Poporului
s'a constituit, cu Dra Teodora Iorgulescu ca membru, in ziua de
3 Maiu 1946, când Dra. Iorgulescu nu avea această calitate,
nefiind încă efectuată tragerea la sorti prin care a fost de-
semnată ca membru.

II- Motive de neconstitutionalitate:

d. a. Neconstitutionalitatea art. 10, 11, 12, 13, 14 al. 3, art.
3. al. 2, si al. ultim, art 9 si 16 din legea 312/ din 18 Aprilie
1945.

Dispozitiunile cuprinse in articolele de mai sus, con-
trazic dispozitiunile art. 12, 14, 15, 16, 17, 98, 101, 103,
si 107, din constitutiunea din 1923, actualmente in vigoare.

Pață cu motivele de mai sus, cerem casarea sentint
respectivă a Trib Poporului si rejudecarea procesului

A. A. Urabescu
ca pînă la ora stăruin

V. recurentul Căuș Păuș
Comandant
Apărător lui Oficiu -

REALTA CURTE DE CASATIA
SI JUSTITIA SECTIA II-3.

Dos nr. 4. 1/945.

38

38

Comuni cu
Pantaru

MOTIVUL DE RECURS

dupa de acuzatul-recurent *Prof. Traian Brăileanu*
in procesul criminalilor de rasboiu si celor vinovati de
demnistrul Tuzii judecat de Trib Poporalui Sectia I, Sala 6-17
Maiu 1946.

I- Res compunere a instantei - art. 14 din legea 312/945. - violarea : nr. 1. - art. 11. al. 2. b si al. 3. art. 12. al. 3 si 6. din leg. 312/945.

1) Judecatorii sunt numiti dintre Magistratide catre Ministerul Justitiei, nu delegati: dl. Accesor Bocu (nu Bocu). a fost delegat, nu numit.

b) Ea au fost alesti in compunerea Tribunalului Poporalui reprezentantii Partidelor National Taranesc si Partidul Liberal, recunoscute ca -artide Democratice prin protocolul dela Moscova din 24 Decembrie 1945.

al. 3) Tragera la corti a Judecatorilor Poporalui din partea Partidului National Taranesc, -Gruparea Anton Alexandru cu - s'a ficut dintr-o lista de patru membrii, nu din cinci membrii cum cere legea 312/945.

2) Lepi dl. Lapagneanu indicat de Partidul National Taranesc - Gruparea Anton Alexandru - si-a dat decizia pe ziua de 4 Maiu 1946, si inlocul sau a fost trimis la corti Dra. -pedora Iorgulescu in aceea si, totusi Tribunalul Poporalui s'a constituit, cu Dra. Teodora Iorgulescu ca membru, in ziua de 3 Maiu 1946, cand Dra. Iorgulescu nu avea aceasta calitate, nefiind inca efectanta tragera la corti prin care a fost desemnata ca membru.

II- Motive de neconstitucionalitate:

Neconstitucionalitatea art. 11, 12, 13, 14 al. 3, art. 15 al. 2, si al. ultim, art 9 si 16 din legea 312/ din 18 Aprilie 1945.

Dispozitiunile cuprinse in articolele de mai sus, contrazic dispozitiunile art. 12, 14, 15, 16, 17, 98, 101, 103, si 107, din Constitutia din 1923, actualmente in vigoare.

Fata de motivele de mai sus, cerem cauzea sentintii respective a Trib Poporalui si rejudecarea procesului.

Prof. Traian Brăileanu
A. Gheorghe
Ministru de Justitie

Comuni cu
Pantaru

dia Motive de neconstituționalitate depuse de I. Marinescu .

"Neconstituționalitatea art.10,11,12,13,14 al.3 ,art.3 al.
"2 și al.ultim ,art.9 și 16 din legea 312 din 18 Aprilie 1945.

"Dispozițiunile cuprinse în articolele de mai sus, contra-
"zic dispozițiunile art.12,14,15,16,17,98,101,103 și 107 din
"constituțiunea din 1923,actualmente în vigoare."

proa

DESVOLTAREA MOTIVELOR SPECIALE

CONSIDERAȚIUNI GENERALE APLICABILE ÎN LA TOATE
MOTIVILE SPECIALE DE CASARE INVOCATE ÎN JOC.

40

Pentru a ușura sarcina examinării motivelor de casare speciale privind neconstituționalitatea anumitor dispozițiuni ale legii 312/945, am socotit util ca în prim rând să învederăm că în conformitate cu sistemul legal în vigoare urmează a se constata că Constituția din 1923 și dispozițiunile aplicare în totalitatea ei cu excepția prevederilor de art. 3 și 4 din Decretul Nr. 1626 din 31 August 1944, publicat în Monitorul Oficial Nr. 292 din 27 Septembrie 1944, cu modificările aduse de Decretul Regal publicat în 11 Octombrie 1944.

În adăvăr din examinarea art. 1 din Decretul Nr. 1626/1944, rezultă că drepturile Românilor sunt cele recunoscute de Constituțiunea din 29 Martie 1923 și din examinarea art. 2 a aceluiași Decret rezultă că puterile Statului se exercită după regulile operate în Constituțiunea din 29 Martie 1923.

Art. 5 din același Decret care proclamă abrogarea Decretelor privitoare la învestirea Președintelui de Consiliu cu depline puteri și fixarea prerogativelor Regale, în face decât să dovedească odată mai mult cele de mai sus.

Așa fiind urmează a se constata fără posibilitate de discuțiune că cel puțin titlul 2 și titlul 3 din Constituție au fost repuse în vigoare în formele inițiale cu o dispozițiune transitorie în ceea ce privește capitolul referitor la reprezentarea națională care urma să intre în vigoare conform alin. 2 din art. 5 numai după ce această reprezentanță națională va putea lua ființă.

Sub lumina precizărilor de mai sus care vor fi dezvoltate pe măsuri ce va fi nevoie, urmează să enunțăm motivele de neconstituționalitate, enunțate de subcomitetul în prima parte a prezentului memoriu și anume:

MOTIVUL I SPECIAL.

d.a.

NECONSTITUȚIONALITATEA ART. 10 și art. 11 DIN

LEGEA 312/245, prin care s-a nesocotit dispoz. art. 12, 98, 101 și 107 din Constituție întrucât aceste texte stabilesc că Ministrii, asistentați și consilierii lor, pot fi judecați numai de Înalta Curte de Casație în Secțiuni Unite și de judecarea lor de către o altă instanță constituie o sustragere dela judecatorii lor firești.

În adevr, în dezvoltarea motivului II ordinar am arătat că subcomitetul a fost judecat de Tribunalul Poporului în calitate de guvernator al Transilvaniei, și de consilier al Guvernului Ion Antonescu, făcând mențiune de fapte și funcția mea era asimilată în drepturi și obligațiuni cu aceea de Ministru Secretar de Stat.

Ori în conformitate cu dispozițiile art. 98 conșt. cu art. 12 și 101 din constituție rezultă că Ministrul, asistentați și consilierii lor, nu pot fi judecați pentru faptele comise în exercitarea calității lor, decât de către Curtea de Casație în Secțiuni Unite, constituită în Curte de Justiție.

Ori, așa fiind urmează a se constata că nici o lege ordinară nu avea dreptul să răstoarne principiul constituțional, să erodeze o altă instanță de judecată care să nu sustragă dela judecata Înaltei Curți de Justiție.

Acet principiu constituțional este înțeles de alin. ultim. al art. 107 din Constituție, care prevede că puterea judecătorească nu are căderea de a judeca actele

42 43
42

de guvernământ sau actele de comandament cu caracter mili-
tar."

Prin urmare dacă nici un organ al puterii jude-
cătorești nu are calitatea de a judeca actele de guvernământ
și actele de comandament militar, cu atât mai puțin nu se
poate ca o instanță având caracterul de Tribunal extraordi-
nar, să poată să judece asemenea acte."

Încercarea de a susține că aceste texte nu își
au aplicațiune întrucât ele nu ar fi fost revocate în vigoare
prin actul Constituțional dela 2 Septembrie 1944, e neco-
tensă că este ineficace față de dispozițiunile art. 2 din
Decretul Nr. 1086 din 31 August 1944, care arată în mod cate-
goric că toate puterile Statului se exercită după regulile
apăsate din Constituțiunea din 1923, cu excepția celor cuprin-
se în art. 3 și 4 al aceluiaș Decret, care însă menționând
o derogare expresă dela aceste texte nu pot constitui o bază
legală a afirmării că menționatele texte nu au rein-
trat în vigoare."

MOTIVUL II SPECIAL.

=====

INCONSTITUTIONALITATEA FORMALA AL LEGII 512/1945.

prin ceea ce s'a violat dispoz. art. 76 din Constituție în-
trucât nu s'a luat în prealabil avizul Consiliului Legisla-
tiv."

În adăvăr art. 76 din Constituție prevede că
consultarea Consiliului Legislativ este obligatorie pentru
toate proiectele de legi, afară de cele care privesc credite-
le bugetare."

Au arătat mai sus că acest text a fost revocat
în vigoare prin efectul art. 2 din Decretul Constituțional
din 31 August 1944, publicat la 2 Septembrie 1944."

Sunt unele persoane care consideră că această obligațiune de consultare a Consiliului Legislativ nu a fost pusă în vigoare și nu urmează să se producă efectele decise în momentul când reprezentanța națională va fi luat ființă.

Decretul este o asemenea concepțiune juridică care este fundamental corectă dat fiind că în epocă se aplică principiul dreptului de necesitate care este dreptul fie Capului Statului, fie Consiliului de Miniștri de a legisla prin Decrete Legi până la posibilitatea întrunirii reprezentanței Naționale."

Cum acest drept de necesitate areizat de practica Constituțională a Rădăului din 1914 și 1915, a fost recunoscut și de doctrină în virtutea teoriei continuității funcțiunilor Statului, el urmează să fie considerat ca o derogare expresă dela normele constituționale generale și ca stare de strictă interpretare."

Așa fiind, este cazul să constatăm că dreptul executivului de a înființa asupra legislativului se întinde doar în măsura în care un anumit organ al legislativului se află în imposibilitate de fapt de a lucra."

Ori, cum Consiliul Legislativ funcționează și nu se află în imposibilitate de lucru, rezultă că drepturile sale nu pot fi înfrântate de către puterea executivă și ca stare era absolut necesară pentru respectul dispozițiunii Constituționale să se ia avizul în ceea ce privește condițiunile de formă și fond ale Decretului Lege 312/945.

De aceea decretul este acest motiv de neconstituționalitate de ordin formal este perfect întemeiat și că să se fi admis ca stare."

MOTIVUL III SPECIAL.

NECONSTITUȚIONALITATEA ART. 14 alin. 3 din LEGE

312/94⁵, prin care s-a violat dispoziția art. 103 din Constituție care stabilește că dreptul de recurs este de ordin constituțional.

Din cele expuse în motivele 1, 2, 4⁵ și 6 de casare invocate în fața completului ordinar al Înaltei Curți de Casație, am arătat în primul rând că conținutul art. 103 din Constituție a fost repus în vigoare fără nici o rezervă și că din examinarea acestui text rezultă că dreptul de recurs este astfel reglementat prin legiuitorul constituant încât să dea posibilitatea instanței supreme de a face o verificare amănunțită și totală în ceea ce privește condițiile în care instanța de fond a făcut aplicarea textelor legale în vigoare.

Deși am arătat în preambulul acestor motive speciale de casare, argumentele perentorii pe temeiul cărora s-a repus art. 103 din Constituție a fost repus în vigoare și să precizăm că această părere este înaintată înalți de Ministerul Justiției, care în raportul său Nr. 394 din 4 Ianuarie 1945 asupra MAJESTĂȚII SALE REȘIMULUI cu ocazia promulgării legii Nr. 30 referitoare la restabilirea dreptului de recurs împotriva hotărârilor judecătorești spune textual:

"În consecință a reintrat în vigoare art. 103 alin. ultim. al Constituției din 1923, care, în cadrul textului dreptului de recurs este de ordin constituțional".

Deci în privința repunerii în vigoare a art. 103 nu mai încap nici un fel de discuții. Rămân de văzut însă dacă acest text astfel cum este redactat permite ca, dreptul de recurs să fie astfel reglementat încât să reprezinte o împiedicare a Înaltei Curți de Casație, de a exercita un control eficace asupra legalității hotărârilor pronunțate de instanțele de fond.

În această privință s-a văzut că este suficient

43
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

Or, atât sistemul legal aplicabil în materie de recurs la data promulgării Constituției, cât și principiile generale stabilite de doctrină și jurisprudență unite chiar cu acțiunile ale instanței, recunosc dreptul Înaltei Curți de Casație de a cenzura hotărârile instanțelor de fond sub întregul aspect al legalității lor cu excepția constatărilor de fapt care s-au dovedit corecte Înaltei Curți atâta vreme cât aceste constatări nu se bazează pe înșelăciune sau pe denaturarea probelor.

Prin urmare dreptul de recurs reglementat de art. 103 este dreptul de a se plânde fondului supran, sub întregul aspect al legalității hotărârii de fond și atunci când legiuitorul ordinar caută să contragă controlului Înaltei Curți anumite procedee ale unei atare instanțe de fond subînțelegând o violare a textului neconstituțional.

În speță această violare este flagrantă, nu numai prin redactarea neobișnuită a art. 14 alin. 3 cât și din examinarea arărilor date în motivele 1, 2, 4, 5, și 6 din recursul ordinar mai sus amintit.

MOTIVUL IV SPECIAL.

RECONSTITUȚIONALITATEA ART. 3 ALIN. 2 DIN LEGEA

112/946, prin care s-a violat atât dispozițiile art. 16 din Constituție, cât și dispozițiile legii Constituționale.

10 din 11 Octombrie 1944, referitoare la punerea în vigoare a legilor privitoare la urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrulării.⁴⁶

Art. 16 din Constituție declară că pedeapsa cu moartea nu se poate reintroduce și nu poate fi aplicată în afara de cazurile prevăzute de codul penal militar în timp de război.

Constituția n'a suferit nici o modificare în această privință, deoarece actul constituțional din 10 Octombrie 1944, în modifiind dispozițiile art. 16, astfel că legea 312/1945, instituirea pedepsei cu moartea pentru alte fapte decât cele prevăzute și prealabil înscrise în Codul Justiției Militare este neconstituțională.

Dar această lege este neconstituțională și pentru faptul că edictăază pedeapsa cu efect retroactiv pentru fapte care la data emiterii lor, nu erau înscrise și pedepsite.

Natura însăși a legii nu indică că ea nu-și poate produce efectele sale în trecut; trecutul este închis pentru ea și ea nu are decât să gverneze viitorul.

Acest principiu reiese din examinarea întregului sistem constituțional și în special din art. 16 din Constituție care declară expres că nu se poate reintroduce pedeapsa cu moartea.

De aici rezultă că sub sancțiunea declarării ca neconstituțională pedeapsa trebuie să fie înscrisă în lege în momentul emiterii faptului pentru ca ea să poată fi aplicată la faptul înscris.

De aceea se poate că și acest motiv de neconstituționalitate, este intenționat și că a fi admis ca atare.

Pentru toate motivele ordinare și speciale
invocate mai sus, cer admiterea recursului meu astfel
cum a fost formulat."

Totodată cer în mod expres să se ia act
că în cazul în care alți acuzați ar fi formulați în acest
proces motive diferite de motivele invocate de mine mai
sus, subsemnatul declar că-mi însoțesc în totul și aceste
motive înțelegând că mă prevaliez de beneficiul eventual
al admiterii voinței din el."

De asemenea declar în mod expres că înțeleg
că cerșin acest recurs, chiar dacă mandatul meu special
mi se va prezenta în instanță în momentul judecării lui,
fie în fața completului ordinar, fie în fața Secțiunilor
Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție."

p. a.

pt. acuzatul

Ioan Mariaescu

Emil Blăde
avocat apărător

MOTIVE DE RECURS

depușe de condamnatul

MOTIVUL I

Enunțare: Neconstituționalitatea art. 10, 11, 12, 13, 14, alin. 3 art. 3 alin. 2 și ultim. art. 9 și 16 din Legea Nr. 312 din 18 Aprilie 1945, cu modificările ulterioare.

Dispozițiunile cuprinse în aceste articole contrazic disp. art. 12, 14, 15, 16, 17, 98, 103 și 107 din constituțiunea din 1923, repusă actualmente în vigoare.

Desvoltare: a. Într'adevar art. 10 și urm. din legea 312/945 cu modif. ulterioare crează un Tribunal Extraordinar pentru a judeca anumite procese și anumite persoane, sustrăgându-le judecătorilor săi firești, contrazicând astfel art. 12 și 101 din actuala constituțiune.

Nu mai legea de organizare judecătorească și codul justiției militare sunt în această privință legi organice constituționale și reprezentanții grupărilor ce intra în compunerea Tribunalului Popular nu sunt nici magistrați militari și nici civili.

b. Pedeapsa cu moartea este neconstituțională. Constituția prin art. 16 nu admite pedeapsa cu moartea decât în cazurile prevăzute de codul penal militar în timp de război deci art. 3 al. 2 și ultim. al. legii 312 este neconstituțional.

c. Prin constituție averea privată este inviolabilă De asemenea sunt neconstituționale disp. art. 9 și 16 din legea 312 pentru că ele pronunța confiscarea averei private care este inviolabilă conf. art. 15 și 17 din constituție.

d. Desfintarea dreptului de recurs este anticonstituțională. Art. 14 din legea 312 deși prevede că sentința trebuie motivată totuși reduce motivele de casare numai la greșita compunere a instanței și greșita aplicare a pedepsei, iar recursul fiind de ordin constituțional conf. art. 103 din constituțiune rezultă restrângerea motivelor de casare este o dispozițiune anticonstituțională deoarece în aceste condițiuni Inalta Curte de Casație nu-și poate exercita controlul, indirect prin eliminarea motivelor întemeiate pe nemotivare și greșită calificare, se ajunge astfel la interzicerea exercitării dreptului de recurs, întrucât învinuirile fiind condiționate de anumite împrejurări de fapt și de o anumită calificare legală hotărârea judecătorească este obligată să motiveze în ce măsură acuzățiunea celor învinuiți intră în prevederile infracțiunii. Deci art. 14 este neconstituțional.

e. Neconsultarea Consiliului Legislativ. Legea 312 este neconstituțională și pentru motivul că nu a fost consultat Consiliul Legislativ așa cum prevede art. 76 din actuala constituțiune.

f. Călcarea principiului neretroactivității legilor

penale. Neretroactivitatea legilor penale este prevăzută de art.14 din constituțiune.

g. In fine violarea art.98 si 107 din constituțiune.
Prin actul de acuzare am fost inculpat pentru fapte săvârșite în timpul și cu ocazia funcțiunii mele de Ministru, si în conformitate cu art.98 din constituțiune dreptul de a judeca aceste fapte este atributul exclusiv al Inaltei Curți de Casație Secții Unite.

Deasemenea faptele pentru care sunt inculpat sunt date de Guvernământ prin conformitate cu art.107 si alin. ultim din constituție puterea judecătorească nu are drept ale judeca.

MOTIVUL II.

Enunțare: Nulitate prevăzută de art.102 și 103 comb. cu art.301 cod.pr.pen.

Desvoltare : Art. 301 al.2 cod.pr.pen. impune oricărei instanțe penale îndatorirea de ași verifica din oficiu, la prima înfățișare regularitatea investirei sale căci o investire formal neregulată nu poate conferi instanței penale capacitatea obiectiva de a intra în cercetarea unei învinuiri penale.

Observarea formelor procedurale prevăzute pentru sesizarea instanței este prevăzută de art.102 și 103 pr.pen. sub pedeapsa de nulitate care nu poate fi înlăturată în nici un mod, putând fi propusă în orice stare a procesului și trebuie să opereze din oficiu.

Ori sesizarea Tribunalului Poporului cu judecarea procesului nostru este nulă deoarece:

La 11 Aprilie 1946, dl. Al. Voitinovici într'o calitate pe care n'o avea, fixează termen de judecată a procesului nostru la 25 Aprilie 1946.

La 17 Aprilie 1946 aceeași persoană, tot fără calitate preschimbă termenul la 6 Maiu 1946.

În primul rând la datele de mai sus noi nu eram acuzați deoarece la 2 Maiu 1946 prin procesul verbal al consiliului de miniștri la Nr.10 se ia în discuțiune actul de acuzare, se aprobă și se decide sesizarea Tribunalului Poporului cu judecarea procesului nostru. Deci aprobarea actului de acuzare al acuzatorului public și sesizarea legală având loc posterior datei de 2 Maiu, conf. art.8 din legea 312, prin jurnalul Consiliului de Miniștri, faptul că dl Al. Voitinovici a considerat că Trib. Poporului era sesizat cu dreptul de a judeca pe acuzați fixarea de termen făcută înainte de sesizarea valabilă este irevocabil nulă ca și toate actele de procedură făcute în cauză ca urmare a acestei greșite fixări de termen.

În al doilea rând dl Al. Voitinovici a avut calitatea de Președinte al Tribunalului Poporului numai la data de 4 Maiu 1946 conferită prin deciziunea aflată la dosar la fila 137 și deci orice acte pe care le-a făcut în calitate de Președinte al Trib. Poporului înainte de aceasta date sunt nule.

Deci și Trib. Poporului n'a putut fi investit la termen cu judecarea legală. Această nulitate de altfel derivă și din art.474 pr.pen.

MOTIVUL III.

Enunțare: Greșită impunere a instanței.

dublu exemplar

MOTIVE DE RECURS

depusă de condamnatul

C. Z. Ioselin

MOTIVUL I

Amintire: Neconstituționalitatea art. 10, 11, 12, 13, 14, alin. 3 art. 3 alin. 2 și ultim. art. 9 și 16 din Legea Nr. 312 din 18 Aprilie 1945, cu modificările ulterioare.

Dispozițiile cuprinse în aceste articole contravie disp. art. 12, 14, 15, 16, 17, 98, 103 și 107 din constituțiunea din 1923, repusă actualmente în vigoare.

Dezvoltare: a. Într'adever art. 10 și urm. din legea 312/945 cu modif. ulterioare creează un Tribunal Extraordinar pentru a judeca anumite procese și anumite persoane, sustrăgându-le judecătorilor săi firești, contrazicând astfel art. 12 și 101 din actuala constituțiune.

Nu mai legea de organizare judecătorească și codul justiției militare sunt în această privință legi organice constituționale și reprezentanții grajdurilor ce intra în compunerea Tribunalului popular nu sunt nici magistrați militari și nici civili.

b. Pedepsa cu moartea este neconstituțională. Constituția prin art. 16 nu admite pedepsa cu moartea decât în cazurile prevăzute de codul penal militar în timp de război deci art. 3 al. 2 și ultim. al. legii 312 este neconstituțional.

c. Prin constituție averea privată este inviolabilă De asemenea sunt neconstituționale disp. art. 9 și 16 din legea 312 pentru că ele promulgă confiscarea averii private care este inviolabilă conf. art. 15 și 17 din constituție.

d. Modificarea dreptului de recurs este anticonstituțională. Art. 14 din legea 312 disp. prevede că sentința trebuie motivată totuși reduce motivele de casare numai la greșita compunere a instanței și greșita aplicare a pedepsei, iar recursul fiind de ordin constituțional conf. art. 103 din constituțiune rezultă restrângerea motivelor de casare este o dispozițiune anticonstituțională deoarece în aceste condițiuni Inalta Curte de Casație nu-și poate exercita controlul, indirect prin eliminarea motivelor întemdate pe nemotivare și greșită calificare, se ajunge astfel la interzicerea exercitării dreptului de recurs, întrucât înscrinerile fiind condiționate de anumite împrejurări de fapt și de o anumită calificare legală hotărârea judecătorească este obligată să motiveze în ce măsură acuzățiunea celor învinuiți intră în prevederile infracțiunii. Deci art. 14 este neconstituțional.

e. Neconsultarea Consiliului Legislativ. Legea 312 este neconstituțională și pentru motivul că nu a fost consultat Consiliul Legislativ așa cum prevede art. 76 din actuala constituțiune.

f. Calcarea principiului neretroactivității legilor

penale. Heretice activitatea legilor penale este prevăzută de art. 14 din constituție.

g. In fine violarea art. 98 și 107 din constituție.
Prin actul de acuzare am fost inculpat pentru fapte săvârșite în timpul și cu ocazia funcționării mele de Ministru, și în conformitate cu art. 98 din constituție dreptul de a judeca aceste fapte este atribuit exclusiv al Înaltei Curți de Casație și Jecții Unite.

Deosebite faptele pentru care sunt inculpat sunt date de Guvernământ prin conformitate cu art. 107 și alin. ultim din constituție puterea judecătorească nu are drept ale judeca.

MOTIVUL II.

Amplasare: Mulțime prevăzută de art. 102 și 103 comb. cu art. 301 cod. pr. pen.

Desvoltare: Art. 301 al. 2 cod. pr. pen. impune oricărui instanțe penale îndatorirea de a verifica din oficiu, la prima înfățișare regularitatea investigației sale ca o investigație formal neregulată nu poate conferi instanței penale capacitatea obiectivă de a intra în cercetarea unei înviniri penale.

Observarea formelor procedurale prevăzute pentru sesizarea instanței este prevăzută de art. 102 și 103 pr. pen. sub pedeapsa de nulitate care nu poate fi înlăturată în nici un mod, putând fi propusă în orice stare a procesului și trebuie să opereze din oficiu.

Ori sesizarea Tribunalului Poporului cu judecarea procesului nostru este nullă deoarece:

La 11 Aprilie 1946, dl. Al. Voitinovici într-o calitate pe care n-o avea, fixează termen de judecată a procesului nostru la 25 Aprilie 1946.

La 17 Aprilie 1946 aceluși persoana, tot fără calitate preschimbă termenul la 6 Maiu 1946.

În primul rând la datele de mai sus noi nu eram sesizați deoarece la 2 Maiu 1946 prin procesul verbal al Consiliului de miniștri la Nr. 10 se ia în discuție actul de acuzare, se aprobă și se decide sesizarea Tribunalului Poporului cu judecarea procesului nostru. Deci aprobarea actului de acuzare al acuzatorului public și sesizarea legală au avut loc posterior datei de 2 Maiu, conf. art. 3 din legea 312, prin jurnalul Consiliului de Miniștri, faptul că dl. Al. Voitinovici a considerat că Trib. Poporului era sesizat cu dreptul de a judeca pe acuzat fixarea de termen fiind înaintea de sesizarea valabilă este irevocabil nullă ca și toate actele de procedură făcute în cauză ca urmare a acestei greșite fixări de termen.

În al doilea rând dl. Al. Voitinovici a avut calitatea de președinte al Tribunalului Poporului numai la data de 4 Maiu 1946 conferită prin decizia nr. 112 la dosar la fila 137 și deci orice acte pe care le-a făcut în calitate de președinte al Trib. Poporului înainte de această dată sunt nule.

Deci al Trib. Poporului n'a putut fi investit la termen cu judecarea legală. Această nulitate decurge din art. 474 pr. pen.

MOTIVUL III.

Amplasare: Greșită impunere a instanței.

MOTIVUL DE RECUS

depuse de condamnatul

Radu Leca

MOTIVUL I.

Prutarea: Neconstitucionalitatea art. 10, 11, 12, 13, 14 alin. 3 art. 3 alin. 2 si ultim. art. 9 si 16 din legea Nr. 312 din 18 Aprilie 1946, cu modificarile ulterioare.

Dispozitiunile cuprinse in aceste articole contrazic disp. art. 12, 14, 15, 16, 17, 98, 103 si 107 din Constitutia din 1923, repusa actualmente in vigoare.

Desvoltare:

a. Intr'adevar art. 10 si ura. din legea 312/46 cu modif. ulterioare creaza un Tribunal Extraordinar pentru a judeca anumite procese si anumite persoane, sustragandu-le judecatorilor sai firesti, contrazicand astfel art. 12 si 101 din actuala Constitutie.

Amel legea de organizare judecătorească si codul justitiei militare sunt in aceasta privinta legi organice constitutionale si reprezentantii grupurilor ce intra in compunerea Tribunalului Poporului nu sunt nici magistrati militari si nici civili.

b. Pedepsa cu moartea este neconstitucională. Constitutia prin art. 16 nu admite pedepsa cu moartea decat in cazurile prevazute de codul penal militar in timp de razboi deci art. 3 al. 2 si ultim. al legii 312 este neconstitucional.

c. Prin Constitutie averea privata este inviolabila. De asemenea sunt neconstitucionale disp. art. 9 si 16 din legea 312 pentru ca ele promit confiscarea averii private care este inviolabila conf. art. 15 si 17 din Constitutie.

d. Desfiintarea dreptului de recurs este anticonstitucională. Art. 14 din legea 312 desi prevede ca sentinta trebuie motivata totusi reduce motivele de casare numai la gresita compunere a instantei si gresita aplicare a pedepsei iar recursul fiind de ordin constitutional conf. art. 103 din Constitutie rezultă restrangerea motivelor de casare este o dispozitie anticonstitucională deoarece in aceste conditii Inalta Curte de Casatie nu-si poate exercita controlul, indirect prin eliminarea motivelor intemiate pe nemotivare si gresita calificare, se ajunge astfel la interzicerea exercitării dreptului de recurs, intrucat incriminările fiind condictionate de anumite imprejurări de fapt si de o anumită calificare legală hotărârea judecătorească este obligată să motiveze in ce măsură acuzatiunea celor invinuati intră in prevederile infractiunii. Deci art. 14 este neconstitucional.

e. Reconstituirea Consiliului Legislativ. Legea 312 este neconstitucională si pentru motivul ca nu a fost consultat

Consiliul Legislativ așa cum prevede art. 76 din actuala constituție.

f. Calcarea principiului neretroactivității legilor penale. Neretroactivitatea legilor penale este prevăzută de art. 14 din constituție.

MOTIVUL II.

Numire. Nulitate prevăzută de art. 102 și 103 comb. cu art. 301 cod. pr. pen.

Dezvoltare. Art. 301 al. 2 cod. pr. pen. impune oricărei instanțe penale îndatorirea de a-și verifica din oficiu, la prima înfrângere regulată a investirii sale cu o investire formal neregulată, în toate cazurile instanței penale capacitatea obiectivă de a intra în cercetarea unei învinuirii penale.

Observarea formelor procedurale prevăzute pentru sesizarea instanței este prevăzută de art. 102 și 103 pr. pen. sub pedeapsa de nulitate care nu poate fi înlăturată în nici un mod, putând fi propusă în orice stadiu al procesului și trebuie să opereze din oficiu.

Ori sesizarea Tribunalului Poporului cu judecarea procesului nostru este nulă deoarece:

La 11 Aprilie 1946 dl. Al. Voitinovici într-o calitate pe care n-o avea, fixează termen de judecată a procesului nostru la 25 Aprilie 1946.

La 17 Aprilie 1946 același persoană, tot într-o calitate preschimbă termenul la 6 Mai 1946.

În primul rând la datele de mai sus nu era încă acuză deoarece la 2 Mai 1946 prin procesul verbal al Consiliului de Miniștri nr. 10 se încheie actul de acuzare, se aprobă și se decide sesizarea Tribunalului Poporului cu judecarea procesului nostru. Deci aprobarea actului de acuzare a acuzatorului născut dintr-o sesizare publică și sesizarea legală având loc posterior datei de 2 Mai conf. art. 8 din legea 312, prin jurnalul Consiliului de Miniștri, faptul că Al. Voitinovici a considerat că Trib. Poporului era sesizat cu dreptul de a judeca pe acuzat fixarea termenului înainte de sesizarea valabilă este irelevantă în ceea ce privește actele de procedură făcute în cauză ca urmare a acestei greșite fixări de termen.

În al doilea rând dl. Al. Voitinovici a avut calitatea de Președinte al Tribunalului Poporului numai la data de 4 Mai 1946 conferită prin decizia nr. 137 a Sălii 137 și deci ori de câte ori pe care l-a făcut în calitate de Președinte al Trib. Poporului înainte de această dată sunt nule.

Deci și Trib. Poporului n-a putut fi investit la termen cu judecarea legală. Această nulitate de altfel derivă și din art. 474 pr. pen.

MOTIVUL III.

Numire. Greșită impunere a instanței.

Dezvoltare:

1. Persoanele care au intrat în compunerea Trib. Poporului nu sunt judecători populari desemnați de legea 312 deoarece se pretinde că la data de 27 Aprilie 1946 conf. Generalul a Marelui a desemnat persoanele dintre care a fost ales prin tragere la

MOTIVUL DE RECURS

dublu cpl.

depuse de condamnatul

Radu Leca.

MOTIVUL I.

Pruntata: Neconstitucionalitatea art. 10, 11, 12, 13, 14 alin. 3 art. 3 alin. 2 si ultim. art. 9 si 16 din legea Nr. 312 din 18 Aprilie 1945, cu modificarile ulterioare.

Dispozitiunile cuprinse in aceste articole contrazic disp. art. 12, 14, 15, 16, 17, 98, 103 si 107 din constituţiunea din 1923, repusă actualmente in vigoare.

Desvultare:

a. Intr'adevar art. 10 si urm. din legea 312/1945 cu modif. ulterioare crează un Tribunal Extraordinar pentru a judeca anumite procese si anumite persoane, sustrăgându-le judecatorilor săi firesti, contrazicand astfel art. 12 si 101 din actuala constituţiune.

Amplas legea de organizare judecătorească si codul justitiei militare sunt in aceasta privinta legi organice constitutionale si re prezentantii grupurilor ce intra in compunerea Tribunalului Popular nu sunt nici magistrati militari nici civili.

b. Pedepsea cu moartea este neconstitucională. Constituţiia prin art. 16 nu admite pedepsa cu moartea decat in cazurile prevazute de codul militar in timp de război deci art. 3 al. 2 si ultim. al legii 312 este neconstitucional.

c. Prin constituţie averea privata este inviolabilă. De asemenea sunt neconstitucionale disp. art. 9 si 16 din legea 312 pentru ca ele promit confiscarea averei private care este inviolabilă conf. art. 15 si 17 din constituţie.

d. Desfiintarea dreptului de recurs este anticonstitutională. Art. 14 din legea 312 desi prevede că sentinta trebuie motivată totusi reduce motivele de casare numai la greşita compunere a instanţei si greşita aplicare a pedepsei iar recursul fiind de ordin constitutional conf. art. 103 din constituţiune rezulta restrângerea motivelor de casare este o dispozitiune anticonstitutională deoarece in aceste conditii Inalta Curte de Casatie nu şi poate exercita controlul, indirect prin eliminarea motivelor intemperate pe nemotivare si greşită calificare, se ajunge astfel la interzicerea exercitării dreptului de recurs, intrucat inexistenţele fiind condiţionate de anumite împrejurări de fapt si de o anumită calificare legală hotărârea judecătorească este obligată să motiveze in ce măsură acuzatiunea celor invinuiti intră in prevederile infractiunii. Deci art. 14 este neconstitucional.

e. Neconsultarea Consiliului Legislativ. Legea 312 este neconstitucională şi pentru motivul că nu a fost consultat

Consiliul Legislativ așa cum prevede art. 76 din actuala constituție.

f. Calitatea principalului nereactivității legilor penale. Nereactivitatea legilor penale este prevăzută de art. 14 din constituție.

MOTIVUL II.

Amplasare. Nulitate prevăzută de art. 102 și 103 comb. cu art. 301 cod. pr. pen.

Dezvoltare. Art. 301 al. 2 cod. pr. pen. impune oricărei instanțe penale îndatorirea de a-și verifica din oficiu, la prima înfățișare regularitatea investirii sale căci o investire formal neregulată nu poate conferi instanței penale capacitatea obiectivă de a intra în cercetarea unei învinuiri penale.

Observarea formelor procedurale prevăzute pentru sesizarea instanței este prevăzută de art. 102 și 103 pr. pen. sub pedeapsa de nulitate care nu poate fi înălțurată în nici un mod, putând fi propusă în orice stare a procesului și trebuie să opereze din oficiu.

Ori sesizarea Tribunalului Poporului cu judecarea procesului nostru este nullă deoarece:

La 11 Aprilie 1946 al Al. Voitinovici într-o calitate pe care n-o avea, fixează termen de judecată a procesului nostru la 25 Aprilie 1946.

La 17 Aprilie 1946 același persoană, tot fără calitate preschimbă termenul la 6 Maiu 1946.

În primul rând la datele de mai sus noi nu eram acuzați deoarece la 2 Maiu 1946 prin procesul verbal al Consiliului de Miniștri nr. 10 se în discutiune actul de acuzare, se aprobă și se decide sesizarea Tribunalului Poporului cu judecarea procesului nostru. Deci aprobarea actului de acuzare a acuzatorului nostru este în vigoare publică și sesizarea lui este în vigoare legală având loc posterior datei de 2 Maiu conf. art. 8 din legea 512, prin jurnalele Consiliului de Miniștri, fapt al Al. Voitinovici a considerat că Trib. Poporului era sesizat cu dreptul de a judeca pe acuzați fixarea de termen făcută înainte de sesizarea valabilă este irevocabilă nu se poate anula și actele de procedură făcute în urmă a acestei greșite fixări de termen.

În al doilea rând al Al. Voitinovici a avut calitate de președinte al Tribunalului Poporului numai la data de 4 Maiu 1946 conferită prin decizie aflată la dosar la fila 137 și deci ori ce acte pe care le-a făcut în calitate de președinte al Trib. Poporului înainte de aceasta data sunt nule.

Deci și Trib. Poporului n'a putut fi investit la termen cu judecarea legală. Această nulitate de altfel derivă și din art. 474 pr. pen.

MOTIVUL III.

Amplasare Greșită impunere a instanței.

Dezvoltare:

1. Persoanele cari au intrat în compunerea Trib. Poporului nu sunt judecători populari desemnați de legea 512 deoarece se pretinde că la data de 27 Aprilie 1946 conf. Generală a Muncii a desemnat persoanele dintre cari a fost ales prin tragere la

52

un sein era un lionu a claru a fagelatu locu
Judestor.

3. Partidul Comunist al Uniunii Astriezilor nu au judecatari desemnati in componerea Tribunalului Poporului deoarece judecatori care au luat parte la complota de judecatii au fost desemnati numai de catre organizatiile judecarii la vot, al acestor partide.

Acordul de la Moscova din 14 Dec. 1941 stabileste
in mod obligatoriu elementele care trebuiesc sa servesc ca baza
compararii guvernului Roman cu puterile si Guvernul Roman a
acceptat sa se supuna in guvern din nou al unitarismului
national tarinesc si un membru al partii Liberal, care
conducea din acest acord un grup reprezentativ in Guvern.
In urma acordului de la Moscova fiind calificate drept
partide democratice si toate cele ce reprezenta pe
puterile guvernului Roman.

In componerea Guvernului intrand cele patru partide
recunoscute ca avand din acordul celor doua noi un alt re-
prezentant al acestor partide in puterea executiva ca repre-
zentant al Partidului Liberal si General Tithonov si ca
si de toate cele.

Demolition.

Exhibit 1000.

Despăţire.

s'au demonstrat toate probele şi depozitiile martorilor.

MOTIVUL VII.

Exces de putere decurge din s'au emis mandate pentru
arestarea martorilor propuşi de mine în apărare fiind înţeles
că în discreţia martorilor acuzaţii şi fără nici o posibi-
litate de apărare.

Pentru motivele de mai sus cer respectuos cauzarea.

Procur.
Plex. Anto. f. lavi

52 53 54

art. 9. Tulcea care a făcut parte din comitatul de jude-
t.

Acest fapt este materialmente imposibil deoarece
din alăturatele cînd procese verbale legalizate se constată
că Organizația Profesională Confederația Generală a Muncii
a fost constituită în luna Iunie 1945 și din certificatul
Nr. 22307/940 al Trib. Ilfov S. I. S. C. se constată că per-
sonalitatea juridică i-a fost acordată abia la 11 Iunie 1945
data pînă la care, în conf. cu disp. art. 31 și 46 din legea
Sindicatelor Profesionale, Confederația era inexistentă.

Dacă Confederația Generală a Muncii nu are nici un
judecăt.

2. S'a aplicat dispozițiunea art. 11 din legea 312
deosebi judecăt. Tribunalului Ilfov din membrii grupurilor
politice care intra în componența Guvernului dar confederația
Ordină a Muncii este o organizație profesională conform prin-
cipului stabilit în art. 1 din legea Sindicatelor Profesionale.

3. Partidul Comunist și Uniunea Patrioților nu au
judecăt. deosebi în componența Tribunalului Poporului
deosebi judecăt. care au luat parte la comitatul de jude-
t. au fost desemnați numai de către organizațiile judecăt.
Ilfov, al acestor partide.

4. În componența Tribunalului Poporului nu intră
judecăt. delegați de Partidul Național Tărnose și Partidul
Liberal.

Acordul de la Moscova din 24 Dec. 1945 stabilind
în mod obligator elementele care trebuiau să servească de bază
în compunerea guvernului Român au hotărât și Guvernul Român a
acceptat ca în compunerea guvernului să intre și Partidul
Național Tărnose și în componența Tribunalului Poporului, care
conf. art. 11 din legea 312 din 1945, să aibă reprezentanți în Guvern.
Și în urma acordului de la Moscova fiind calificat drept
partid democratic și este în componența guvernului și
intră în componența guvernului Român.

Nici unul din aceste partide calificate Partid
Național Tărnose și Partid Liberal nu au este un reprezentant
al lor, în Tribunalul Poporului care nu poate funcționa de-
cît cu reprezentanți grupurilor politice care compun guver-
nul.

În componența guvernului intră și cele două partide
recunoscute ca state din acord de la Moscova și un alt re-
prezentant al acestor partide nu poate funcționa ca represen-
tant al Partidului Liberal și Național Tărnose și nu
de delegați etc.

Motivul IV.

Concluzii:

Rezultate.

Motivarea este motivată deoarece nu se poate
elementele constitutive ale infracțiunii și se poate să
se bazează pe considerații care se contrazic.

MOTIVUL VI.

Concluzii.

Desvoltare.

Se am demiturat toate probele si depozitiile martorilor.

MOTIVUL VII.

Exces de putere de care am a am ocazie pentru
tuturii martorilor propusi de mine in aparare fiind lăsat
la o parte la născut al martorilor si a născut
la o parte la născut.

Pentru motivele de mai sus respectuos cererea.

Procurator
Alex. Anto. Flauri

54
54
55

Dezvoltare:

1. Persoanele care au intrat în compunerea Trib. Poporului nu sunt judecătorii populari desemnați de legea 312 deoarece se pretinde că la data de 27 Aprilie 1946 conf. Generală a Muncii a desemnat persoanele dintre care a fost ales prin tragere la sorți O. Tîlăscu care a făcut parte din completul de judecată.

Accest fapt este materialmente imposibil deoarece din alăturatele cîrui procese verbale legalizate se constată că Organizația profesională Confederația Generală a Muncii a fost constituită în luna Iunie 1946 și din certificatul Nr. 22307/946 al Trib. Ilfov C.I. c.e. se constată că personalitatea juridică i-a fost acordată abia la 11 Iunie 1946, data pînă la care, în conf. cu disp. art. 11 și 46 din legea Sindicatelor profesionale, Confederația era inexistentă.

Deci Confederația Generală a Muncii nu are nici un judecător.

2. S'a aplicat dispozițiunea art. 11 din legea 312 deoarece judecătorii treuiau să fie din membrii grupurilor politice care intră în compunerea Guvernului iar confederația Muncii este o organizație profesională conform principiului stabilit în art. 1 din legea Sindicatelor profesionale.

3. Partidul Comunist și Uniunea Patrioților nu au judecători desemnați în compunerea Tribunalului Poporului deoarece judecătorii care au luat parte la completul de judecată au fost desemnați numai de către organizațiile județului Ilfov, al acestor partide.

4. În compunerea Tribunalului Poporului nu intră judecători delegați de Partidul Național Țărănesc și Partidul Liberal.

Acordul de la Moscova din 24 Dec. 1945 stabilind în mod obligatoriu elementele care trebuie să compună Guvernul României în urma alegerilor a acceptat ca să cuprindă în guvern un membru al Partidului Național Țărănesc și un membru al Partidului Liberal, care conform art. 1 din acest acord au drept reprezentare în Guvern, ori în una din cele două Camere ale Parlamentului, drept partide democratice și apte deci a reprezenta poporul în intrat în compunerea Guvernului României.

Nici unul din aceste partide calificate Partidul Național Țărănesc și Partidul Liberal nu au câte un reprezentant al lor, în Tribunalul Poporului care nu poate funcționa decât cu reprezentanții grupurilor politice care compun guvernul.

În compunerea Guvernului intră cele două partide recunoscute ca atare din acordul de la Moscova nici un alt reprezentant al acestor partide nu putea funcționa ca reprezentant al Partidului Liberal și Național Țărănesc fără ca să fie delegat de ele.

Articol IV.

Instanța competentă să judece faptele pentru care sunt trimiși în judecată este Tribunalul Poporului și

Curtea de Casație în Secțiuni Unite conf. art. 98 din constitu-
țiune.

Dezvoltare: În conformitate cu art. 98 din constitu-
țiune și legea responsabilității ministeriale din 1879, fap-
tele săvârșite de mine în timpul și cu ocazia funcțiunii mele
de Ministru, este atributul exclusiv al Înaltei Curți de Casa-
ție și Justiție.

MOTIVUL V.

Remotivare:

Dezvoltare:

Hotărârea este nemotivată deoarece nu se arată ele-
mentele constitutive ale infracțiunii ce mi se impută și se
bazează pe considerente care se contrazic.

MOTIVUL VI.

Încercare procesuală.

Dezvoltare:

S-au denatrat toate probele și depunziile martori-
lor.

MOTIVUL VII.

Acord de putere deoarece nu s'ar emis mandate pentru
aducerea martorilor propuși de mine în spărire fiind înat
deci la dispoziția martorilor acuzării și fără nici o possibili-
tate să mă apăr.

Contra motivele de mai sus vor respectua casarea.

*P. Avocat
Abs. Anto Florin.*

Desvoltare:

1. Persoanele cari au intrat in compunerea Trib. Poporului nu sunt judecatorii populari desemnati de legea 312 deoarece: se pretinde ca la data de 27 Aprilie 1946 conf. Generala a Muncii a desemnat persoanele dintre cari a fost ales prin tragere la sorti C. Tulescu care a facut parte din completul de judecata.

Acest fapt este materialmente imposibil deoarece din alaturatele cinci procese verbale legalizate se constata ca Organizatia profesionala Confederatia Generala a Muncii a fost constituita in luna Iunie 1945 si din certificatul Nr. 22307/946 al Trib. Ilfov S.I. c.c. se constata ca personalitatea juridica i-a fost acordata abia la 11 Iunie 1945, data pana la care, in conf. cu disp. art. 31 si 46 din legea Sindicatelor Profesionale, Confederatia era inexistentă.

Deci Confederatia Generala a Muncii nu are nici un judecator.

2. S'a calcat dispozitiunea art. 11 din legea 312 deoarece judecatorii trebuiau alesi din membrii gruparilor politice care intra in compunerea Guvernului iar confederatia Grala a Muncii este o organizatiune profesionala conform principiului stabilit in art. 1 din legea Sindicatelor Profesionale.

3. Partidul Comunist si Uniunea Patriotilor nu au judecatori desemnati in compunerea Tribunalului Poporului deoarece judecatorii care au luat parte la completul de judecata au fost desemnati numai de catre organizatiile judeului Ilfov, al acestor partide.

4. In compunerea Tribunalului Poporului nu intra judecatori delegati de Partidul National Tarănesc si Partidul Liberal.

Acordul dela Moscova din 24 Dec. 1945 stabilind in mod obligator elementele care trebuie sa serveasca de baza compunerii guvernului Roman au hotarat si Guvernul Roman a acceptat ca sa cuprinda in guvern un membru al Partidului National Tarănesc si un membru al Partidului Liberal, care conform alin. a din acest acord nu erau reprezentati in Guvern, Ori in urma acordului dela Moscova fiind calificate drept partide democratice si apte deci a reprezenta poporul au intrat in compunerea Guvernului Roman.

Nici unul din aceste partide calificate Partid National Tarănesc si Partid Liberal nu au cate un reprezentant al lor, in Tribunalul Poporului care nu poate functiona decat cu reprezentantii gruparilor politice care compun guvernul.

In compunerea Guvernului intrand cele doua partide recunoscute ca atare din acordul dela Moscova nici un alt reprezentant al acestor partide nu putea functiona ca reprezentant al Partidului Liberal si National Tarănesc fara ca sa fie delegat de ele.

Motivul IV.

Instanta competenta sa judece faptele pentru cari suntem trimisi in judecata nu este Tribunalul Poporului ci

85

Curtea de Casație în Secțiuni Unite conf. art.98 din constituțiune.

Desvoltare: În conformitate cu art.98 din constituțiune și legea responsabilității ministeriale din 1879, faptele săvârșite de mine în timpul și cu ocazia funcțiunii mele de Ministru, este atributul exclusiv al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

MOTIVUL V.

Nemotivare:

Desvoltare:

Hotărârea este nemotivată deoarece nu se arată elementele constitutive ale infracțiunii ce mi se impută și se bazează pe considerente care se contrazic.

MOTIVUL VI.

Exces de putere.

Desvoltare:

S'au denaturat toate probele și depozitiile martorilor.

MOTIVUL VII.

Exces de putere deoarece nu s'au emis mandate pentru aducerea martorilor propusi de mine în apărare fiind lăsat deci la discreția martorilor acuzării și fără nici o posibilitate să mă apar.

Pentru motivele de mai sus cer respectuos casarea.

Avocat
Pbr. Anto Plănuș

Cămin cu Vasile

se copiază acesta

MOTIVE DE RECURS

depușe de condamnatul Traian Brăileanu.

MOTIVUL I.

Enunțare: Neconstituționalitatea art. 10, 11, 12, 13, 14 alin. 3 art. 3 alin. 2 și ultim. art. 9 și 16 din legea nr. 312 din 18 Aprilie 1945, cu modificările ulterioare.

Dispozițiunile cuprinse în aceste articole contrazic disp. art. 12, 14, 15, 16, 17, 98, 103 și 107 din Constituțiunea din 1923, repusă actualmente în vigoare.

Dezvoltare.

a). Într'adevăr, art. 10 și urm. din legea nr. 312/1945 cu modificările ulterioare, crează un Tribunal extraordinar pentru a judeca anumite procese și anumite persoane, sustrăgându-le judecătorilor ei firești, contrazicând astfel art. 12 și 101 din actuala Constituție.

Nu mai legea de organizare judecătorească și codul justiției militare sunt în această privință, legi organice constituționale și reprezentanții grupărilor ce intră în compunerea Tribunalului Popular nu sunt nici magistrați militari și nici civili.

b). Pedepsa cu moartea este neconstituțională. Constituția prin art. 15 nu admite pedeapsa cu moartea decât în cazurile prevăzute de codul penal militar în timp de război, deci art. 3 alin. 2 și ultim. al legii nr. 312, este neconstituțional.

c). Prin Constituție, averea privată este inviolabilă. De asemenea sunt neconstituționale disp. art. 9 și 16 din legea 312 pentru că ele pronunță confiscarea averii private care este inviolabilă, conform art. 15 și 17 din Constituție.

d). Desființarea dreptului de recurs este anticonstituțională. Art. 14 din legea 312 deși prevede că sentința trebuie motivată totuși reduce motivele de casare numai la greșita compunere a instanței și greșita aplicare a pedepsei, iar recursul fiind de ordin constituțional conf. art. 103 din Constituțiune rezultă restrângerea motivelor de casare, este o dispozițiune anticonstituțională deoarece în aceste condițiuni Inalta Curte de Casație nu-și poate exercita controlul, indirect, prin eliminarea motivelor întemeliale pe nemotivare și greșita calificare, se ajunge astfel la interzicerea exercitării dreptului de recurs, întrucât învinuirile fiind condiționate de anumite împrejurări de fapt și de o anumită calificare legală, hotărîrea judecătorească este obligată să motiveze în ce măsură acuzațiunea celor învinuiți intră în prevederile infracțiunii.

Deci, art. 14 este neconstituțional.

e). Neconsultarea Consiliului Legislativ. Legea 312 este neconstituțională și pentru motivul că nu a fost consultat

Consiliul Legislativ, așa cum prevede art. 76 din actuala Constituție.

f). Calcarea principiului neretroactivității legilor penale. Neretroactivitatea legilor penale este prevăzută de art. 14 din Constituție.

g). În fine violarea art. 98 și 107 din Constituție. Prin actul de acuzare au fost inculpați pentru fapte săvârșite în timpul și cu ocazia funcționării sale de Ministru și în conformitate cu art. 98 din Constituție dreptul de a judeca aceste fapte este atributul exclusiv al Inaltei Curți de Casație, Secții Unite.

De asemenea, faptele pentru care sunt inculpați, sunt date de Guvernământ, prin conformitate cu art. 107 și alin. ultim din Constituție puterea judecătorească nu are drept a le judeca.

MOTIVUL II.

Enunțare: Nulitate prevăzută de art. 102 și 103, combinat cu art. 311 cod pr. pen.

Desvoltare: Art. 301 al. 2 cod pr. pen., impune oricărei instanțe penale îndatorirea de a-și verifica din oficiu, la prima înfățișare, regularitatea investirii sale, căci o investire formal neregușită nu poate conferi instanței penale capacitatea obiectivă de a intra în cercetarea unei învinuirii penale.

Observarea formelor procedurale prevăzute pentru sesizarea instanței, este prevăzută de art. 102 și 103 proc. pen., sub pedeapsa de nulitate care nu poate fi înlăturată în nici un caz, putând fi propusă în orice stare a procesului și trebuie să opereze din oficiu.

Ori sesizarea Tribunalului Poporului cu judecarea procesului nostru, este nulă, deoarece :

La 11 Aprilie 1946, Dl. Al. Voitinovici într-o calitate pe care n-o avea, fixează termen de judecată a procesului nostru, la 25 Aprilie 1946.

La 17 Aprilie 1946, aceeași persoană, tot fără calitate, preschimbă termenul la 6 Mai 1946.

În primul rând, la datele de mai sus noi nu eram acuzați, deoarece la 2 Mai 1946, prin procesul verbal al Consiliului de Miniștri, la nr. 10, se ia în discuție actul de acuzare, se aprobă și se decide sesizarea Tribunalului Poporului cu judecarea procesului nostru. Deci aprobarea actului de acuzare al acuzatorului public și sesizarea legală având loc posterior datei de 2 Mai, conform art. 8 din legea nr. 312, prin Jurnalul Consiliului de Miniștri, faptul că Dl. Al. Voitinovici a considerat că Tribunalul Poporului era sesizat cu dreptul de a judeca pe acuzați, fixarea de termen făcută înainte de sesizarea valabilă, este irrevocabil nulă, ca și toate actele de procedură făcute în cauză, ca urmare a acestei greșite fixări de termen.

În al doilea rând, Dl. Al. Voitinovici a avut calitatea de Președinte al Tribunalului Poporului numai la data de 4 Mai 1946, conferită prin deciziunea aflată la dosar, la fila 137 și deci orice acte pe care le-a făcut în calitatea de Președinte al Tribunalului Poporului înainte de această dată, sunt nule.

Deci, că Tribunalul Poporului n'a putut fi investit la termen, cu judecarea legală. Această nulitate de altfel derivă și din art. 474 pr. pen.

MOTIVUL III.

Enunțare: Greșită compunere a instanței.

Dezvoltare :

1). Persoanele care au intrat în compunerea Tribunalului Poporului nu sunt judecătorii populari desemnați de legea 312, deoarece: se pretinde că la data de 27 Aprilie 1946, Confederația Generală a Muncii a desemnat persoanele dintre care a fost ales prin tragere la sorți C. Filulescu, care a făcut parte din completul de judecată.

Acest fapt este materialmente imposibil, deoarece din alăturatele cinci procese verbale legalizate, se constată că organizația profesională, Confederația Generală a Muncii, a fost constituită în luna Iunie 1945, și din certificatul nr. 22.307/1946 al Tribunalului Ilfov S.I.-a C.C., se constată că personalitatea juridică i-a fost acordată abia la 11 Iunie 1945, dată până la care în conformitate cu disp. art. 31 și 46 din legea sindicatelor, profesionale, Confederația era inexistentă.

Deci, Confederația Generală a Muncii nu are nici un judecător.

2). S'a călcat dispozițiunea art. 11 din legea 312, deoarece judecătorii trebuiau aleși din membrii grupărilor politice care intră în compunerea Guvernului, iar Confederația Generală a Muncii este o organizație profesională, conform principiului stabilit în art. 1 din legea sindicatelor profesionale.

3). Partidul Comunist și Uniunea Patrioților nu au judecători desemnați în compunerea Tribunalului Poporului, deoarece judecătorii care au luat parte la completul de judecată au fost desemnați numai de către organizațiile județului Ilfov, al acestor partide.

4). În compunerea Tribunalului Poporului nu intră judecători delegați de Partidul Național Țărănesc și Partidul Liberal.

Acordul de la Moscova din 24 Decembrie 1945, stabilind în mod obligator elementele care trebuie să servească de bază compunerii Guvernului Român, au hotărât și Guvernul Român a acceptat ca să cuprindă în Guvern un membru al Partidului Național Țărănesc și un membru al Partidului Liberal, care conform alin. 2 din acest acord nu erau reprezentate în Guvern. Ori, în urma acordului de la Moscova fiind calificate drept partide democratice și apte deci a reprezenta poporul, au intrat în compunerea Guvernului Român.

Nici unul din aceste partide, calificate Partid Național Țărănesc și Partid Liberal, nu au câte un reprezentant al lor în Tribunalul Poporului, care nu poate funcționa decât cu reprezentanții grupărilor politice care compun Guvernul.

În compunerea Guvernului intrând cele două partide recunoscute ca atare prin acordul de la Moscova, nici un alt reprezentant al acestor partide nu putea funcționa ca reprezentant al Partidului Liberal și Național Țărănesc, fără ca să fie delegat de ele.

MOTIVUL IV.

Instanța competentă să judece faptele pentru cari suntem trimiși în judecată nu este Tribunalul Poporului, ci Curtea de Casație în Secțiuni Unite, conform art. 78 din Constituție.

Dezvoltare:

În conformitate cu art. 78 din Constituție și legea responsabilității ministeriale din 1879, faptele săvârșite de mine în timpul și cu ocazia funcționării mele de ministru, este atributul exclusiv al Inaltei Curți de Casație și Justiție.

MOTIVUL V.

Remotivare.

Dezvoltare:

Hotărîrea este nemotivată, deoarece nu se arată elementele constitutive ale infracțiunii ce mi se impută și se bazează pe considerente care se contrazic.

MOTIVUL VI

Exces grosier.

Dezvoltare:

S-au denaturat toate probele și depozitiile martorilor.

MOTIVUL VII

Exces de putere, deoarece nu s-au emis mandate pentru educerea martorilor propuși de mine în apărare, fiind lăsat deci la discreția martorilor acuzării și fără nici o posibilitate să mă apar.

Pentru motivele de mai sus, cer respectuos cauzea.

Ion Stănescu

Amr

(Ion Stănescu)

Neconstituționalitatea art.1, 2, 10, 11, 12, 13, 13 și 3 al legii 312/1945. Dispozițiunile cuprinse în aceste articole contravin art.98 al constituției din 1923 și art.II și IV al Inaltului Decret Regal Nr.1626/1944, cu completarea din Octombrie 1944.

Conform art.98 al constituției din 1923, responsabilitatea ministerială este stabilită printr'o lege specială care determină cazurile de răspundere și pedepsele aplicabile Miniștrilor.

Legea 312 stabilind cazuri de răspundere altele decât cele prevăzute conf.art.98 al constituției în leg. responsabilității Ministeriale, dispozițiunile ei din acest punct de vedere sunt neconstituționale contravenind și dispozițiunilor art.II și IV al I.D.Nr.1626/1944.

Deasemenea trecerea în competența Trib.Poporului a tuturor cazurilor prevăzute de legea 312/1945, contravine disp.art.98 al constituției și art.II și IV al Decretului 1626/1944, care dă competență exclusivă Inaltei Curți de Casație secțiuni unite să judece Miniștrii, o lege specială urmând a stabili condițiunile în care vor putea fi urmăriți și sancționați cei ce au contribuit la dezastrul țării.

Legea specială la care se referă art.IV al Inaltului Decret 1626/1944, era limitată la contribuirea la dezastrul țării, ceea ce nu poate cuprinde și ideia crimei de război, care de altminteri conf.art.14 al convenției de armistițiu, trebuie soluționată de Națiunile Unite, României impunându-i-se numai obligația de a colabora la arestarea și judecarea criminalilor de războiu.-

61
Nota Special
p. S. White.

DOMNULE PRESEDINTE,

Subscrisul, General Gheorghe M. Dobre, actualment
deținut la închisoarea Tribunalului Poporului, am onoare
pune următorul motiv special de neconstituționalitate împu
va sentinței Nr. 17 din 17 Maiu 1946 a Tribunalului Popor
complectul I, pe care, vă rog, să binevoiți a dispune să
înaintat în caz de respingerea primelor motive Secțiunile
Unite ale acestei instanțe împreună cu dosarul cauzei.

dia Neconstituționalitatea legii 312 din 24 Aprilie
pentru urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastr
țării.-

Prin actul constituțional din 2 Septembrie 1944
repus în vigoare dispozițiile Constituției din 1923 priv
la drepturile românilor și la exercițiul puterilor Statu
S'a repus deci în vigoare și dispozițiunile art.101 priv
la interzicerea jurisdicțiunilor excepționale, art. 98
vitor la urmărirea miniștrilor, art. 16, privitor la in
cerea pedepsei cu moartea; art.15 privitor la interzicere
confiscării averilor și art.103 privitor la constituțio
tatea recursului în casare.-

Înaltul Decret Regal din 2 Septembrie 1944, d
fi considerat ca un act constituțional, n'a derogat del
DOMNIEI SALE

DOMNULUI PRESEDINTE AL CURTII DE CASATIE S

o dispoziție consacrată prin articolele citate, repuse în vigoare la 2 Septembrie 1944, derogare care nici nu s'ar putea concepe fără o dispoziție expresă și categorică.-

Ori, decretul din 2 Septembrie 1944 nu conține nici o dispoziție de derogare expresă și categorică dela aceste principii constituționale. El limitează de altfel drepturile legiuitorului ordinar numai la cei care au contribuit la dezastul țării, dar nu și la cei acuzați de crime de război.-

El nu autoriză confiscarea averilor ca pedeapsă și nici cu titlul de despăgubiri, ci autoriză numai ca prin lege să se prevadă măsuri de urmărirea averilor celor condamnați, ceea ce exclude confiscarea cu titlu de pedeapsă cum și cu titlu de daune cum o înfățișează legea.-

Dispozițiunile art. 1, 2, 3, 4 - 8, 11, 13, 14 ale legii 312/945 sunt deci neconstituționale.-

p. General Gh. M. Dobre

avocat procurator

Parcul Delavrancea Aleea B Nr.3

surse
10
62
24 mai 1946
62
MOTIVE DE CASARE

din partea recurentului CONSTANTIN PETROVICESCU

Mulțitățile prevăzute de art. 14 din Decretul-Lege Nr. 312/1945
Exces de putere. Reaua compunere a instanței de judecată.

În compunerea instanței de judecată a figurat ca judecător popular D-na Theodora Iorgulescu, care a înlocuit pe fostul judecător popular Constantin Lăpușneanu, demisionat, astfel cum se prevede în deciziunea ministrului din 3 Mai 1946 (pag. 152). Prin demisiunea D-lui C. Lăpușneanu, numărul de cinci membri desemnați de gruparea Partidului Național-Tărănesc a fost redus la patru persoane, dintre care prin tragerea la sorți din 3 Mai 1946 a fost desemnată D-ra Theodora Iorgulescu, fără ca în prealabil să se fi completat vacanța devenită prin acea demisie. În acest mod nu s-a respectat dispozițiunile art. 12, întrucât în speță nu a fost vorba de o împiedicare a unui judecător de a lua parte la judecată, caz în care putea fi înlocuit cu un altul tras la sorți din lista aceleiași grupări politice, ci de descompletarea însăși a listei prin demisiunea membrului respectiv. În acest mod tragerea la sorți s'a făcut dintr'un număr mai mic decât cel prevăzut de lege, negarantându-se astfel desemnarea prin sorți a judecătorului firesc ce urma să se desemneze dintr'un număr de cinci, iar nu de patru persoane.

Deasemenea judecătorii populari aparținând grupărilor politice Uniunea Patrioților și Partidul Comunist Român au fost aleși prin sorți din numărul de persoane desemnate în mod neregulat de aceste grupări, deoarece după cum rezultă din adresele dela dosar, desemnarea s'a făcut nu de către conducerea centrală a grupărilor respective, ci de organizațiunea județeană care nu este decât o fracțiune din gruparea politică reprezentată în Guvern.

Uniunea Patrioților, ca organizație politică s'a transformat la 7 Februarie 1946 în Partidul Național-Popular. Această nouă formațiune cu adresa No. 47 din 9. II. 1946 comunică Tribunalului Poporului mandatul de judecător a D-lor. Niculae Dinulescu și Marin Sulică, fără a vorbi nimic de ceilalți trei membri componenți ai grupării. În acest mod, printr'o recunoaștere parțială nu poate fi considerată ca validă desemnarea anterioară a delegaților fostei grupări.

Tribunalul Poporului, prin Președintele său, a procedat la formele premergătoare procesului înainte de a fi sesizat de către Consiliul de Miniștri întrucât, după cum rezultă din Procesul-Verbal din 11 Aprilie 1946, Președintele Tribunalului dispune fixarea termenului de judecată, iar Consiliul de Miniștri sesizează Tribunalul Poporului abia la 2 Mai 1946, astfel cum rezultă din Procesul-Verbal Nr. 10 din 2 Mai 1946 (pag. 148).

d.a. Motiv special de casare:

Violară art. 98 din Constituție prin aceea că s'a procedat la judecarea unor Miniștri a căror responsabilitate nu poate fi examinată decât de Înalta Curte de Casație și Justiție în Secțiuni Unite.

Violară art. 15 din Constituție întrucât inculpatul a fost condamnat la confiscarea averii, măsură interzisă prin sus-citatul articol.

Dos. No. 1251/1946
P. CONSTANTIN PETROVICESCU,

p.a.
Paul Petrovicescu
Avocat

63. *crise*

in recursul declarat de Petru Tomescu contra sentintei Trib. Poporului
dat in ziua de 17 Mai 1946

63

1.) Neconstitutionalitatea Legii Nr.312/1945.

In adevar declar Legea Nr.312 din 24 Aprilie 1945 neconstitutionala, in raport cu textele constitutiunii din 1923 si cer potrivit art.103 al.1 din aceasta constitutie, judecarea de catre inalta Curte de Casatie in sectii unite a motivelor de neconstitutionalitate, mai jos formulate, potrivit Legii organice a inaltei Curti.

I. Art. 1, 2 si 3 si urmasorii ca si intreaga Lege Nr.312 din 24 Aprilie 1945 violeaza dispozitiunile art.101 din Constitutie din 1866 si art.98 din Const.din 1923 - care este astazi in vigoare, prin aceea ca determina alte cazuri de raspundere si pedepse aplicabile ministrilor si alte conditii de judecata decat cele prevazute in Const.din 1923 si in legea responsabilitatii ministeriale din 2 Mai 1879.

Intr'adevar:

- 1.) Decr.Regal Nr.1849 din 11 Octombrie 1944 prevede ca legi speciale vor prevedea conditiunile in care vor putea fi urmariti si sanctionati toti acei cari, in orice calitate si sub orice forma, au contribuit la dezastrul tarii, in special in legatura cu razboiul purtat impotriva Natiunilor Unite. Prin acest text se adauga la Const.din 1923 astfel cum a fost pus in vigoare, prin Decr.din 2 Septembrie 1944, o noua regula juridica fundamentala fara sa se fi procedat pe calea art.129 si 130 din Const.din 1923, adica prin revizuire, aceste 2 texte fiind privitoare la functiunea puterilor Statului si fiind in vigoare. In acest mod ne gasim in cadrul unei dispozitii de Lege ordinara, care modificand textele Const. din 1923 este neconstitutionala si ca atare si Legea Nr.312 facuta in baza acestei modificari constitutionala, este neconstitutionala.
- 2.) Daca modificarea din 11 Octombrie 1944 va fi socotita constitutionala in raport cu prevederile art.129 si 130 din Const. din 1923, in acest caz Legea criminalilor de razboi si acelor vinovati de dezastrul tarii Nr.312 din 24 Aprilie 1944, este neconstitutionala, in prim rand in raport cu art.14 din Const.din 1923, care prevede ca nici o pedeapsa nu poate fi infiintata nici aplicata de cat in puterea unei Legi si in raport cu art. 98 al.ultim, care prevede ca " Legea responsabilitatii ministeriale determina cazurile de raspundere si pedepsele aplicabile ministrilor." Intr'adevar in baza textului Dec.r.Regal din 11 Octombrie 1944 cu valoare constitutionala, legiuitorul a fost autorizat sa intocmeasca legi speciale pentru fixarea conditiunilor de urmarire si sanctionarea acelor cari in orice calitati si sub orice forma au contribuit la dezastrul tarii in special in legatura cu razboiul purtat impotriva Natiunilor Unite. Textul acesta adaugat la regimul constitutiunii din 1923 da in competenta puterii leguitoare intocmirea conditiunilor pentru urmarirea si sanctionarea celor ce au contribuit la dezastrul tarii, in special in legatura cu razboiul purtat impotriva Natiunilor Unite, fara sa precizeze in mod riguros ce se intelege prin dezastrul tarii si in legatura speciala ca razboiul. O contributie la dezastrul tarii trebuie sa se inteleaga prin crime de razboi fata de dreptul gentilor, prin crime de razboi fata de legele penale interne si prin delicta petrecute in aceleasi conditii. Or Legea Nr.312 din 24 Aprilie creiaza delicta si crime noi, si care n'au nici o legatura cu razboiul si dezastrul tarii in sensul mai sus aratat.

XX

si pe cari le difere judecatii Tribunalului Poporului. In acest fel se violeaza Decr.Regal Nr.1894 din 11 Octombrie 1944 fixându-se conditii de urmarire si sanctionare prin lege ordinara neautorizate de legiuitorul constituant si depasind prevederile raspunderilor constitutionale ministeriale.

- 3.) Se violeaza prin legea Nr.312 din 24 Aprilie 1945 texrele art.14 si 98 ultim aliniat, statornicându-se o incriminare cu efect

retroactiv câte vreme:

- a) Textul art.14 din Const.din 1923 cere ca o conditie de existenta infractiunii un text de Lege cu aplicabilitatea pentru viitor si nu pentru fapte, cari, in momentul savarsirii lor, nu aveau un caracter de penalitate.
- b) si textul art.98 al.ultim prevede, - ca o continuare juridica a art.101 al Const.din 1866 - ca Legea responsabilitatii ministeriale determina cazurile de raspundere si pedepsele aplicabile ministrilor. Prin urmare este vorba, dupa aceste reguli constitutionale, de o determinare si sanctionare prealabila, nu posthuma unor fapte materiale, cari nu aveau caracter de penalitate, in momentul savarsirii lor.

- 4.) Legea Nr.312 din 24 Aprilie 1945 violeaza prevederile art.98 din Const. din 1923. Faptele incriminate privesc activitatea ministeriala a unui fost ministru. Intr'adevar in anul 1866 prin textul art.101, apoi prin Legea responsabilitatii ministeriale din 2 Mai 1879 si in sfarsit prin Const.din 29 Martie 1923, s'a determinat in mod rigid responsabilitatea juridica ministeriala: Penala si Civila.

Constitutia nu se ocupa prin texte scrise si formale, de raspundere politica, ca raspundere politica si - fara indoiala - este cu neputinta ca o raspundere politica sa fie transformata intr-o raspundere juridica penala, acest punct fiind contrariu textelor constitutionale formale.

Constitutia fixeaza conditiile de punere sub urmarire, de instructiune si de acuzare si instanta de judecata. Cazurile de raspundere si pedepsele se determina prin legea responsabilitatii ministeriale.

Aceasta lege a fost întocmita la 2 Mai 1879. Ea se ocupa cu toate activitatile nocive ale unui ministru. Dispozitiile legilor penale ordinare se aplica si ministrilor, relative la infractiunile ordinare comise de ei, ca orice functionar si ca orice particular. Legea responsabilitatii creiaza unele infractiuni speciale si determina si pedepsele. Se ocupa apoi de raspunderea ministeriala civila. In aceste conditii constitutionale si legale sau un fost ministru s'a facut vinovat de delict si crime propriu zise sau de razboiu, dupa dreptul gentilor sau dupa legile penale interne or a savarsi delictelor speciale prevazute de legea responsabilitatii ministeriale, or delicta civile. In afara de aceste reguli, nu se poate intelege o raspundere ministeriala, Legea responsabilitatii ministeriala n'a fost modificata asa ca in aceste conditii legale si constitutionale Legea Nr.312 din 24 Aprilie 1945 este neconstitutionala.

- 2.) Violarea Legii si exces de putere prin reaua compunere a Tribunalului

In adevar prin art.11 din Legea 312 din 24 Aprilie 1945 care prevede infiintarea Tribunalului Poporului, se arata ca acest Tribunal va fi compus din judecatori numiti de Ministerul Justitiei dintre Magistrati si Judecatori ai poporului, alesi dintre membrii gruparilor politice ce intra in compunerea Guvernului de concentrare democratica.

Imprejurarea ca in Lege s'a trecut si un numar de 7 grupari politice nu implica in sine ca aceasta circumscrie numarul judecatorilor. Numarul lor este in functie de totalitatea gruparilor ce formeaza Guvernul si nici cum numai a unor grupari. Daca ar fi asa ar trebui sa se precizeze care sunt acele grupari, care isi au deasemenea membrii ce vor figura pe listele judecatorilor poporului si care nu, or atât cat nu e o atare distinctiune urmeaza ca toate gruparile politice ce formeaza Guvernul sa-si aiba reprezen-

tantii sai, numarul de 7 fiind numai indicativ si legat de momentul elaborarii legii. Daca intretimp sfera democratica si-ar fi largit sau restrans numarul gruparilor politice ce urmau sa formeze Guvernul, Tribunalul ar fi suferit si el modificari cu privire la numarul judecatorilor care urmau sa-l compune, ei fiind determinati de numarul gruparilor politice intrate in Guvern.

65

Asa fiind compunerea Tribunalului care am judecat pe presupusul infractor politic P. Tomescu a fost rau compus, caci nu a cuprins in numarul judecatorilor si pe reprezentantii celor 2 partide istorice, care si ele fac parte din Guvernul de concentrare democratica.

In ipoteza ca s'ar sustine ca numarul judecatorilor e legat numai decat de 9 membrii, din care 7 ca reprezentanti ai gruparilor politice si in cazul aceste compunerea instantei a fost rau alcatuita, caci de nicaieri nu rezulta ce grupari politice trebuiesc sa fie chemate a-si desemna reprezentanti. Dar chiar in cazul cand am presupune numarul judecatorilor e legat de gruparile care diferi prin structura lor politica, sustinandu-se ca gruparile politice liberale si national-taraniste au acelas program si in cazul acesta atata timp cat ele fac parte ca grupari distincte, sau erau toate 4 reprezentate, sau de nu reprezentarea urma sa se atribuie gruparilor matca, care sunt vechile partide liberal si national-taranist. Or aceste 2 partide nu-si au reprezentantii sai in compunerea Tribunalului, imprejurare, care poate a determinat solutia procesului de astazi si nu alta.

Asa fiind rog a mi se admite recursul pe acest motiv cu retrimiteria afacerii spre o noua judecare.

Tot cu privire la reaua compunere a Tribunalului rog onor. inalta Curte sa ia in considerare ca 2 dintre judecatorii actuali ce au format complectul de judecata, sunt nelegal alesi si anume asa zisii reprezentanti ai Partidului Popular si a Confederatiei Generale a Muncii.

In adevar persoana ce trece drept reprezentanta al Partidului Popular a fost desemnata de o grupare cetataneasca numita Uniunea Patriotica si nu de Partidul Popular, care o un organ politic si care s'a infiintat dupa aceasta recomandare. Simpla imprejurare ca in Partidul Popular a fost absorbita si suszisa Grupare cetataneasca nu inseamna ca delegatiile celei grupari pot fi considerati ca delegati legali ai Partidului Popular.

Daca Legea e o realitate si dreptatea o inalta obligatie morala, atunci inalta Curte de Casatie nu va putea primi pe acest delegat ca judecator, mai ales ca nici macar n'a fost ratificata desemnarea lui de catre Partidul Popular dupa infiintarea sa.

Tot asemenea e si cu asa zisul delegat al Confederatiei Generale a Muncii, care a fost deasemeni desemnat de niste persoane care nu formau un organ constituit legal, deci de niste cetateni care nu puteau investi cu puteri judecatoresti pe niste alesi ai lor, neintrunind calitatile cerute de Legea 312/945. In adevar presupusul reprezentant al Confederatiei Generale a Muncii a fost desemnat in Aprilie 1945, pe cand Confederatia Generala a Muncii a luat fiinta legala abea in Mai 1945, deci si acesti judecatori a figurat in compunerea Tribunalului ce m'a judecat fara a indeplini conditionile Legii, de unde rezulta ca si din acest punct de vedere compunerea Tribunalului a fost rau alcatuita si ca atare cer admiterea recursului si pentru acest motiv.

3.) Violarea Legii prin gresita aplicare a pedepsei.

Tribunalul Poporului ma condamna pentru 5 serii de fapte la 5 pedepse diferite si anume pentru 4 din ele la cate 10 ani detentiune grea, iar la una la 15 ani munca silnica, mentinand ca pedeapsa de executat insa numai pe cea din urma.

Or pentru fapte pentru care am fost condamnat la 15 ani munca silnica, Trib. a facut in cauza aplicarea art. 2 lit. a din Legea 312/945, coroborat de art. 3 al. 2 din aceiasa Lege, acordandu-mi si circumstanta atenuante. Art. 3 din suszisa Lege prevede 2 categorii de infractori santionati cu diferite pedepse: Prima categorie prevede toate infractiunile din art. 2 incepand dela litera m pana la o, care se pedepsesc fie cu detentiune grea dela 5 la 20 ani, fie cu detentiune riguroasa dela 3 la 20 ani, iar categoria 2-a prevede toate infractiunile din art. 2 alineatele a - g si care urmeaza a fi

pedepsite fie cu pedeapsa cu moarte, sau munca silnica pe viata, sau munca silnica pe timp marginit dela 5 la 25 ani, sau temnita grea dela 3 la 20 ani.

Ca pedepsele pentru infractiunile din art.2 al.a - g sunt trecute in asa zise 2 alineate, nu are nici o importanta modul cum au fost trecute ele toate nu formeaza decat un tot unitar asa ca divizarea lor in 2 fraze nu se datoreste decat unei neobservari sau unei gresite intrar. Atât timp cat nu sunt distinctiuni intre infractiunile din al.asa zise 2 si 3 ci toate sunt absolut aceleasi, toate trebuiesc urmarite de aceleasi raspunderi atata timp cat fac parte din categoriile cuprinse in al.dela lit.a-g. Ar fi si un nonsens si un act arbitrar daca s'ar sustine altfel,creindu-se categorii de infractiuni neprevazute de Lege si lasate la pururi arbitrar al instantelor de judecata,ceeace Legea nu admite. Judecatorii nu pot crea pedepse,ei nu pot decat sa se poarte prin pedepsele fixate de Lege intre minimum si maximum acelor pedepse, oratât timp cat leguitorul indica ca pentru infractiunile cuprinse in art.2 al.a-g sa aplica pedepse incepând dela pedeapsa cu moarte pâna la temnita grea dela 3 - 20 ani, nu e admisibil,ca dintr'o simpla eroare de aranjare de tipar sa se creeze infractiuni diferite. Ca e asa rezulta din redactarea textului care arata ca pentru infractiunile prevazute de art.2 al.a sa pot aplica or pedeapsa cu moartea, or toate celelalte pedepse,terminând cum am aratat mai sus,cu temnita grea dela 3-20 ani. A sustine teza contrara,inseamna a legifera arbitrarul,care e antipodul notiunii de Justitie. Chiar daca e sau nu o greseala de aranjament in tiparirea pedepselor de aplicat,atata timp insa cat in cele 2 asa zise alineate leguitorul se exprima aldoma,ele nu pot fi considerate decat ca un singur alineat,adica ca alineatul 2.

In acest caz care e si singurul juridic si echitabil,pedeapsa care urma sa mi se aplice conform hotaririi date, trebuia sa varieze intre pedeapsa cu moartea si temnita grea intre 3-20 ani. Asa fiind ca urmare logica atata timp cat mi s'au acordat circumstante usuratoare, ele urmeaza si fie operante dincolo de cea mai mica pedeapsa de aplicat, deci dincolo de temnita grea dela 3 la 20 ani, ceeace inseamna ca pedeapsa care urma sa mi se aplice sa fie inchisoarea corectionala dela 1 la 5 ani.

A se sustine ca Tribunalul mi-a acordat circumstante usuratoare la pedepsele din prima parte a al. 2 e si nejuridic si neserios. Când pentru faptele imputate m'au si calificat ca infractiuni cuprinse in art.2 al.a sunt mai multe pedepse, nu se poate sustine fara a abuza si infrange notiunile de drept si justitie sa se sustie ca pentru aceleiasi fapte cu aceleasi raspunsabilitati,pot fi divizate in 2 categorii de infractiuni diferite,ramanând judecatorului ca numai dupa bunul plac sa le treaca intr'o categorie sau alta. Daca e admisibil pentru aceleiasi infractiune sa se aplice mai multe pedepse,ramanând ca judecatorul sa aleaga pedeapsa ce crede ca trebuie sa-i fie aplicata,nu e admisibil insa ca pentru aceleasi infractiune sa fie mai multe categorii de pedepse fara o corelatie sau legaturi intre ele.

Dealtfel daca pentru aceleasi infractiune,cum e in speta noastra,am considera ca pot fi mai multe categorii de pedepse,dece judecata daca a gasit ca nu sunt asa de vinovat m'a mentinut intr'o categorie unde era nevoie sa-mi acorde circumstante atenuante, când putea sa ma treaca in categoria urmatoare care era identica cu cea dintai, si unde pedeapsa de 15 ani munca silnica intra intre minimum si maximul pedepsei de aplicat?

Toate argumentarile mele duc la acelaasi rezultat logic si juridic ca numai dintr'o eroare de scris s'a creat doua parti in alineatul al 2-lea care au putut da aparenta de alineate diferite creind in aparenta categorii diferite de pedepse când in realitate nu poate fi vorba decat de aceleiasi infractiuni pedepsite cu alternativa mai multor pedepse, toate legate insa de aceleasi categorii cum e in speta noastra categoria infractiunilor din art.2 al. a- g.

Pentru toate aceste motive pe care va rog sa le luati in considerare chiar in lipsa mea,va rog a vedea ca pedeapsa care mi s'a dat a fi executata,mi-a fost gresit aplicata si ca atare sa binevoiti sa decideti casarea suszisei decizii cu retrimiter a mea din nou in fata Tribunalului spre a mi se recalcula pedeapsa in conformitate cu Legea.

Dr. P. Tomila

usucost.
Motiv de ~~recurs~~ formulate de Petre Tomescu. 67 ~~68~~

da
Violarea art.98 comb. cu art.101 și 103 din constituție.
XX Incompetența Trib.Poporului. Neconstituționalitatea legii 312/1945 în ceea ce privește judecarea Miniștrilor.

Am fost dat în judecată și condamnat că în calitate mea de Ministru al Ministerului Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, am contribuit la dezastrul țării și crime de război.

În principal, prin faptul că am luat parte la Consiliile de Miniștri dela 17 și 19 Iunie 1941, unde deși nu s'a hotărât nimic, totuși s'a ascultat o expunere a Primului Ministru de atunci, în ceea ce privește situația internațională și s'a adus la cunoștință hotărîrea luată de Conducătorul Statului de atunci, de a se intra în război. Deasemenea am fost acuzat și condamnat și pentru legile pe care le-am semnat în calitate mea de ministru tutelar al Departamentului Muncii, deși am dovedit că acest Departament care forma un Subsecretariat de Stat distinct, își făcea legile singur.

Toate aceste acuzări, precum și celelalte pentru care am fost condamnat, au survenit ca o consecință a activității mele Ministeriale, ori judecarea Miniștrilor pentru crimele și delictele lor politice și chiar de drept comun care sunt comise în exercițiul funcțiunii lor și pentru toată responsabilitatea lor ministerială, conf.art.98 din constituția actualmente în vigoare, sunt judecate de Inalta Curte de Cas.și Just, în Secțiuni Unite, care după cum se exprimă constituțiunea, este singura în drept a-i judeca.

În speța mea, toate aceste crime și delict ce mi se impută, sunt pretins comise în calitate mea de Ministru și în exercițiul funcțiunii mele, prin urmare nu pot fi judecate decât de Inalta Curte de Casație în Secțiuni Unite, iar legea care consti-

.../...

20 tuie o altă instanță decât aceia pe care a stabilit-o constituția violează art.98 precum și art.101 din constituție care nu admite să se creieze Tribunale extraordinare sub nici un fel de cuvânt pentru judecarea unor anumite persoane mai cu seama când ei sunt Miniștri și au prin constituție o instanță specială care judecă, este deci neconstituțională.

Pentru aceste motive, legea Nr.312/1945, trebuie declarată neconstituțională.-

~~68~~

~~69~~

68

M E M O R I U

- - - - -

depus din partea recurentului GHEORGHE ALEXIANU
in sustinerea recursului său declarat in contra
deciziei Tribunalului Poporului din 17 Maiu
1946, prin care a fost condamnat la pedeapsa
cu moartea.-

Dosar Nr. 1251 / 1946

Termin la 25 Maiu 1946

M E M O R I U L

depus din partea recurentului GHEORGHE ALEXIANU in sustinerea
recursului sau declarat in contra deciziei Tribunalului Popo-
lului din 17 Maiu 1946, prin care a fost condamnat la pedeapsa
cu moartea.

ISTORIC.

Subsemnatul am fost numit la 19 August 1941 Guver-
nator al Transnistriei, calitate in care am functionat pâna
in Ianuarie 1944 când am fost inlocuit prin dl General Poto-
peanu.

Intervenind actul dela 23 August 1944, subsemnatul
am fost arestat din ordinul Guvernului Român si ulterior am
fost trimis in judecata Tribunalului Poporului, pe temeiul
actului de acuzare aprobat prin jurnalul Consiliului de
Ministrii din 2 Maiu 1946.

Prin acest act subsemnatul am fost acuzat că asi
fi comis, in calitatea mea de guvernator al Transnistriei
faptele prevazute si pedepsite de art. 1 al b. si art. 2 al. a
b, c, d, e, k, l, m, n, si o, din legea 312/945.

In fata instantei de fond m'am apărat de acuza-
țiile aduse atât prin actele depuse la dosar cât si prin
proba testimonială, întreaga mea apărare fiind concretizată
in scris prin memoriul depus de apărătorul meu înăuntrul
termenului de promulgare.

Cu toată această apărare Tribunalul Poporului
prin sentința din 17 Maiu 1946, m'a condamnat la moarte
scotind că:

a. Subsemnatul sunt vinovat de faptele prevăzute și pedepsite de art. 1 al. b și art. 2 al. a, d, f, k, l, m, n, și o din legea 312/945.

b. Subsemnatul sunt nevinovat în ceea ce privește faptele prevăzute și pedepsite de art. 2 al. b. c și e din legea 312/945.

Șocotind că pedepsa ce urmează a mi se aplica în baza susmenționatei decizii este lipsită de temei juridic am făcut recursul de față care socotesc că urmează a fi admis pentru următoarele:

MOTIVE DE CASARE.

A. MOTIVE ORDINARE.

I. NULITATEA PREVĂZUTĂ DE ART. 102 ȘI 103 COMBINAT CU ART. 301 c. proc. pen., prin aceea că: cl. Președinte al Trib. Poporului a instrumentat înainte ca Tribunalul să fi fost legal sesizat și fără ca Dec. să fi fost confirmat în prealabil în această calitate.

II. NULITATEA PREVĂZUTĂ DE ART. 474 PARTEA I pct. 2 din c. proc. pen. ȘI VIOLAREA ART. 14 din LEGEA RESPONSABILITĂȚII MINISTERIALE, prin aceea că Tribunalul Poporului a pășit la judecarea unor foști miniștri pentru fapte săvârșite în această calitate deși legea responsabilității ministeriale și art. 98 și 107 din Constituție prevăd competența altei instanțe.

III. NEA CONSTITUIRE A INSTANȚEI; VIOLAREA ART. 11 DIN LEGEA 312/945, prin aceea că:

a. Reprezentanții partidului Comunist și Uniunii Patrioților nu au fost desemnați în condițiuni legale în compunerea completului de judecată;

b. Au lipsit din compunerea completului de jude-

cau reprezentanții partidelor național liberal (Brătianu) și național țărănescu (Maniu).-

c. Reprezentanta partidului național țărănescu (Anton Alexandrescu) a fost desemnată în condițiuni ilegale.-

IV. NULITATE PREVĂZUTĂ DE ART. 474 PARTEA I-a
pot. 3 și PARTEA II pot. 1 c. proc. pen. prin aceea că nu ne
arată elementele constitutive ale infracțiunii și se bazează
pe considerente flagrant contradictorii.-

V. NULITATEA PREVĂZUTĂ DE ART. 474 PARTEA I-a
pot. 6 c. ex. pen. prin aceea că instanța de fond nu a luat
în considerare probele invocate de subsemnatul și nici memo-
riul scris depus în apărare.-

VI. VIOLAREA PRINCIPIULUI AUTORITĂȚII DE LUCRU
JUDECAT. NULITATEA PREVĂZUTĂ DE ART. 474 PARTEA II pot. 7 c.
proc. penala, prin aceea că nu s'a ținut seamă de deciziunea
dată de Tribunalul Poporului în cazul Generalului Macici și
alții.-

VII. GRESITA APLICARE A PEDIMPEI; VIOLAREA ART.
14 DIN LEGEA 312/945, prin aceea că deși faptele prevăzute
de art. 2 al. d. sunt subordonate faptelor prevăzute de art. 2
al. c, subsemnatul am fost condamnat pentru faptele prevăzute
de art. 2 al. d. în timp ce am fost achitat pentru faptele
prevăzute de art. 2 al. c.-

B. MOTIVE SPECIALE (referitoare la neconstitu-
ționalitate).

d. a. I. NECONSTITUTIONALITATEA FORMALĂ a legii 312/
945 prin aceea că s'a violat disp. art. 76 din Constituție
prin aceea că nu s'a luat avisul Consiliului Legislativ.-

72 73
72
II. NECONSTITUTIONALITATEA ART. 10 și urm. DIN LEGEA 312/945. prin aceea că nesocotește dispozițiile art. 12, 93, 101 și 107 din Constituție, intrucât aceste texte stabilesc că miniștrii, asinilații și complicii lor pot fi judecați numai de Înalta Curte de Casație și că nimeni nu poate fi sustras judecătorilor săi firești.-

III. NECONSTITUTIONALITATEA ART. 14 al. 3 din LEGEA 312/945. prin aceea că se violează dispoz. art. 103 care stabilește că dreptul de recurs este de ordin constituțional.

IV. NECONSTITUTIONALITATEA ART. 3 al. 2 DIN LEGEA 312/945. prin aceea că violează atât disp. art. 16 din Constituție cât și disp. legii constituționale din 11 Oct. 1944 referitor la punerea în vigoare a legilor referitoare la urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrulării.-

V. NECONSTITUTIONALITATEA ART. 1, 2, și 3 DIN LEGEA 312/945. prin aceea că aceste fapte creează o nouă categorie de infracțiuni și pedepse cu caracter retroactiv ceea ce este contra dispozițiilor art. 16 din Constituție.

p.a.

urmărește pag. 17

DESVOLTAREA MOTIVELOR DE CASARE

MOTIVUL I.

NULITATEA PREVĂZUTA DE ART. 102 și 103 COMBINATE CU ART. 301 cod. proc. pen. prin aceea că dl Președinte al Tribunalului Poporului a instrumentat înainte ca Tribunalul să fi fost legal sesizat și fără ca Dsa. să fi fost confirmat în prealabil în această calitate.-

In adevăr din cercetarea actelor și lucrărilor din

73
73
desarul de fond se constată că aprobarea actului de acuzare privind cazul subsemnatului în condițiunile art.8 din legea 312/945 și sesizarea Tribunalului Poporului cu judecarea mea, a avut loc pe temeiul jurnalului Consiliului de Miniștri din 2 Maiu 1946, iar desemnarea dlui. Președinte Voitinovici în calitatea de Președinte al Tribunalului Poporului a avut loc la 4 Maiu 1946 conform deciziei ministeriale de confirmare Nr. 44.206/946.-

Cu toate acestea însă se constată că dl. Voitinovici a dispus la 11 Aprilie 1946 îndeplinirea formalităților legale pentru termenul de 25 Aprilie 1946 pentru ca la 17 Aprilie, să prescrie termenul de 25 Aprilie 1946 în acela de 6 Maiu 1946, dispunând îndeplinirea formalităților de citare pentru această nouă dată.-

Ori, din această simplă comparațiune de date rezultă că atât la 11 Aprilie 1946 cât și la 25 Aprilie 1946 dl. Voitinovici a instrumentat în mod ilegal dat fiind că nici Tribunalul Poporului nu era sesizat cu judecarea cauzei mele și nici Dsa. nu fusese investit cu calitatea de Președinte, -de unde rezultă că toate lucrările anterioare datei de 4 Maiu, sunt nule și de nul efect conform art.102,103 și 301 din codul de pr.pen.

Este drept că art.14 din legea 312/945, prevede că recursul nu poate fi declarat decât pentru greșita constituire a instanței și greșita aplicare a pedepsei însă intrucât art.15 din aceeași lege ne trimete la dispozițiile codului de procedură penală secotim că acest prin motiv de recurs este în totul admisibil , intrucât el se întemeiază pe nesocotirea unei dispozițiuni de ordine publică la care legiuitorul nu s'a putut referi prin art. 14.

În adevăr nu este necesar ca o lege să prevadă

74 75
74

în mod special dreptul de a formula un motiv de recurs în ceea ce privește călcarea unei reguli de ordine publică, întrucât respectarea dispozițiilor de ordine publică este subînțeleasă.-

În acest sens este suficient să învederăm că Înalta Curte de Casație a casat în mod continuu și constant în caz de nerespectarea unui principiu de ordine publică, chiar și în acea epocă în care legea organică a Înaltei Curți nu prevedea în mod expres acest lucru .-

De altfel însăși din interpretarea art.63 în unire cu art. 62 din legea organică a Înaltei Curți se constată că legiuitorul a recunoscut dreptul Înaltei Curți de Casație să examineze motivele de ordine publică în afară de dispozițiile legale care reglementează dreptul de recurs (vezi în acest sens Crepon vol.II parag.963 și urm.).-

În cazul în care Înalta Curte în completul său ordinar ar socoti totuși că acest motiv de casare nu poate fi examinat față de dispozițiile categorice ale art.14 din Decretul Lege 312/945, subscrisul înțeleg să declar neconstituționale dispozițiile acestui text pe consideratiunea că contravin art.103 din constituție și în consecință cer trimiterea recursului meu în fața Secțiunilor Unite spre a se discuta motivul III special astfel cum este formulat mai jos.

MOTIVUL II.

NULITATEA PREVĂZUTĂ DE ART.474 partea I-a pct.2 alin.ced.proc.pen. și VIOLAREA ART.14 și 38-2 DIN LEGEA RESPONSABILITĂȚII MINISTERIALE, prin aceea că Tribunalul Poporului a pășit la judecarea unor foști miniștri pentru fapte săvârșite în această calitate deși legea responsabilității ministeriale și art.98 din Constituție prevăd competența altor instanțe.-

/.

În adevăr din cuprinsul actului de acuzare se constată că sunt trimiși în judecata Tribunalului Poporului majoritatea membrilor Guvernului din guvernarea Ion Antonescu pentru fapte săvârșite în calitate lor de miniștri, iar subsemnatul sunt trimes în judecată în calitate de fost Guvernator al Transnistriei și de complice al acestora.-

Ori, așa fiind urmează a se constata în primul rând că funcțiunea de Guvernator al Transnistriei era acoperită în ceea ce privește drepturile și obligațiunile cu aceea de Ministru Subsecretar de Stat și că în tot cazul fiind acuzat de complicitate urma să fie judecat de aceeași instanță ce era chemată să judece acuzații principali.-

Atât art.14 și 33 din legea responsabilității ministeriale cât și art.98,101 din Constituție, prescriu obligativitatea legală ca Miniștrii să fie judecați de Înalta Curte de Casație.-

Legea 312/945 nu prevede o derogare expresă dela aceste dispozițiuni de unde rezultă că în mod greșit și fără competență Tribunalul Poporului și-a însușit dreptul de a ne judeca.-

Cum în materie de incompetență ordinea publică legală este interesată argumentarea invocată în primul motiv de casare în ceea ce privește interpretarea art.14 din legea 312/945, urmează a-și găsi aplicațiunea și acest de al doilea motiv de casare.-

În cazul în care completul ordinar al Înaltei Curți ar socoti că acest motiv de casare nu poate fi primit dat fiindcă legea 312/945 are un caracter general ce extinde competența Tribunalului Poporului și asupra foștilor Miniștri subsemnatul înțeleg să declar neconstituționale dispozițiunile art.10 și urm. din suscitata lege prin aceea că neocorește dispoz. art.12,98,101 și 107 din constituție și ca

76 76
76
atare cer în mod expres ca această problemă să fie examinată de Secțiunile Unite ale Înaltei Curți în lumina motivului II special formulat mai jos.-

MOTIVUL III.

REA CONSTITUIRE A INSTANȚEI, VIOLAREA ART. 11

DIN LEGEA 312/945, prin aceea că:

a. Reprezentanții partidului comunist și Uniunii Patriotilor nu au fost desemnați în condițiuni legale în compunerea completului de judecată;

b. Au lipsit din compunerea completului de judecată reprezentanții Partitului Național - Liberal (Brătianu) și Național - Țărănesc (Maniu);

c. Reprezentanta Partidului Național - Țărănesc (Anton Alexandrescu) a fost desemnată în condițiuni ilegale.-

A. În adevăr din lucrările privitoare la constituirea completului de judecată al Tribunalului Poporului, se constată că reprezentanții Partidului Comunist și al Uniunii Patriotilor, au fost desemnați de către organizația județeană a acestor partide, fapt ce este cu totul contrar dispozițiilor art. 11 din legea 312/945, care prevede că reprezentanții Partidelor politice vor fi desemnați de către conducerea centrală a partidului.-

B. Legea 312/945, prevede că judecătorii din completul Tribunalului Poporului vor fi aleși dintre membrii celor 7 grupări politice care intră în compunerea guvernului de concentrare democratică.-

Intenția legiuitorului a fost de a da judecata crimelor de războiu în căderea poporului democrat, așa cum era reprezentat la acea dată prin cele 7 grupări politice care formau guvernul de concentrare democratică.-

77 78
77
Denumirea grupărilor politice care intră în compunerea guvernului nu este arătată de lege.- Aceasta înseamnă că ori de câte ori grupările politice care intră în compunerea guvernului se schimbă, se schimbă și compunerea Tribunalului Poporului.- Este evident că legiuitorul a voit ca judecătorii poporului, să fie aleși dintre reprezentanții grupărilor democratice care alcătuiesc guvernul prezunția legală fiind că acestea sunt cele mai indicate să reprezenta voința poporului.-

Guvernul la data judecătorii procesului nostru avea o compunere diferită de aceea dela data promulgării legii intrucât în alcătuirea sa intrase și câte un reprezentant al Partidului Național - Liberal (Brătianu) și Național - Țărănesc (Maniu).- Deci poporul era reprezentat și în guvern și prin aceste două partide care trebuiau să fie invitate de a desemna membrii în compunerea Tribunalului.-

Este drept că legea nu spune ce se întâmplă atunci când în compunerea guvernului apar nouă grupări politice în loc de 7 câte erau inițial.-

În acest caz legea nemodificându-se trebuia să se aplice principiul general stabilindu-se prin tragere la sorți care din cele nouă grupări trebuiau să intre în compunerea Tribunalului.-

De aceea socotese că ne aflăm în fața unei rele constituiri a completului de judecată.-

C. Dar în afară de ceea ce am învederat mai sus urmează a se constata că ne aflăm în fața unei rele compuneri a instanței prin aceea că din lucrările de constituire dela dosar se constată că completul Tribunalului Poporului s'a constituit la 3 Maiu 1946 având în sânul său în calitate de delegat al Partidului Național Țărănesc (Anton

Alexandrescu) pe dra. Theodora Iorgulescu, deși la ⁷⁸ ~~79~~ ⁷⁸ acea dată Dsa. nu fusese încă trasă la sorți și nici nu se luase act de demisia dlui. Lăpușneanu delegatul acestui Partid până la acea dată.-

Actul de numire al dnei. Iorgulescu poartă data de 4 Maiu a.e. și el este adus la cunoștința Tribunalului Poporului printr-o adresă a dlui acuzator șef care poartă rezoluția de primire din 8 Maiu 1946.-

Deci față de cele expuse mai sus, urmează a se constata că actul de constituire al completului de judecată este ilegal și ca atare ne aflăm în fața unei rele constituiri a instanței.-

MOTIVUL IV.

MULȚITATEA PREVĂZUTĂ DE ART. 474 PARTEA I-a pct. 3 și PARTEA II-a pct. 1 din cod. p. r. pen., prin aceea că mi se arată elementele constitutive ale infracțiunilor dar hotărârea se bazează pe considerente flagrant contradictorii.

În adevăr din examinarea deciziunii Tribunalului Poporului atacată cu recursul de față se constată: că această decizie nu arată elementele constitutive ale infracțiunilor ce mi se pun în sarcină și că totdeauna se întemeiază pe considerente cu totul contradictorii.-

Astfel este cazul să învederez că deși Tribunalul mă achită în ceea ce privește acuzarea că aș fi ordonat sau săvârșit represalii colective sau individuale în scop de persecuțiune politică sau din motive rasiale asupra populației civile (art. 2 pct. c) din lege) mă condamnă totuși pe motiv că aș fi ordonat și săvârșit acte de teroare, cruzime sau de suprimare asupra populației din teritoriul în care s'a purtat războiul (art. 2 alin. d din lege), fără de a observa însă că faptele prevăzute de art. 2 alin. d. nu puteau avea loc fără existența faptelor prevăzute de art. 2

alin.e.-

Ori din moment ce am fost achitat pentru faptele prevăzute de alin. e nu puteam fi condamnat pentru faptele prevăzute de alin.d. fără ca aceasta să constituie o contradicție în motivare.-

Este drept că art.14 nu prevede dreptul de recurs în ceea ce privește cazul dezvoltat în motivul de față ; - însă cum acest motiv de casare se întemeiază tot pe o dispozițiune de ordine publică care rezultă de astă dată însăși din prevederile art.14 alin.3 al legii 312/945 care prevede că hotărârea va fi motivată rezultă pentru aceeași considerațiuni arătate în motivul I că sunt în drept de a formula un atare motiv de casare.-

În cazul însă în care completul ordinar al Inaltei Curți ar trece peste asemenea argumentare, subsemnatul înțeleg să declar neconstituționale dispozițiile art.14 alin.3 din legea 312/944, prin care limitează motivele de recurs și în această situațiune înțeleg să susțin înaintea Secțiunilor Unite ale Inaltei Curți de Casație motivul III special astfel cum este susținut mai jos.-

MOTIVUL V.

NULLITATEA PREVĂZUTĂ DE ART.474 PARTEA I-a pct.6 cod.pr.pen., prin aceea că instanța de fond nu a luat în considerare probele invocate de subsemnatul și nici apărarea în scris făcută de apărătorul meu.-

În adevăr am depus în termen util la dosarul instanței de fond, un memoriu detaliat prin care mă disculpam în-amănunt de fiecare capăt de acuzare sprijinind această disculpare pe acte anexate în original.-

Instanța de fond în deciziunea atacată cu recursul de față omite cu desăvârșire a se ocupa de aceste

80 81 80
probe scrise precum și de proba testimonială administrată în cauză.- Dacă instanța de fond s'ar fi preocupat de aceste probe precum și de apărarea mea, soluțiunea putea fi alta, astfel încât ne aflăm în mod vădit în fața unei omisiuni esențiale.- M

Mă simt dator să învederez și aci că deși acest motiv nu este încadrat în art.14 al legii 312/945, subsemnatul înțeleg să-l susțin în lumina neconstituționalității acestui text arătată în mod amplu prin motivul III de casare special ce urmează a fi examinat de către Secțiunile Unite ale Înaltei Curți.-

MOTIVUL VI.

VIOLAREA PRINCIPIULUI AUTORITĂȚII DE LUCRU JUDECAT; NULITATEA PREVĂZUTĂ DE ART.474 PARTEA II-a pct.7 cod.

proș. per., prin aceea că nu s'a ținut seamă de decizia dată de Tribunalul Poporului în cazul Generalului Maciei și alții.

În adevăr, subsemnatul^{am} învederat în fața instanței de fond că nu pot fi acuzat de masacrele petrecute în Transnistria, dat fiindcă din sentința privind judecarea primului lot de criminali de război în frunte cu Generalul Maciei, s'a constatat cu autoritate de lucru judecat cu efect erga omnes, că autorii asasinatelor au lucrat fie din proprie inițiativă fie în baza ordinelor primite dela comandanțele militare, fapt de unde rezultă că subsemnatul nu mai puteam fi acuzat că aș fi dat un asemenea ordin.

Instanța de fond nu numai că nu discută în amănunt această apărare a mea dar nesocotind autoritatea de lucru judecat ajunge prin abuz de putere și în lipsă de orice probe să mă considere totuși vinovat de aceste crime.-

O atare hotărâre atinge ordinea legală în vigoare și ea atare urmează a fi censurată în baza principiului

expus în mod amănunțit în primul motiv de casare.-

Dacă însă completul ordinar al Onoratei Curți ar trece peste acest motiv pe considerațiunea interpretării art.14 alin.3 din legea 312/945, subsemnatul declar că cer ca acest motiv să fie examinat sub lumina neconstituționalității art.14 alin.3, astfel cum este învederată în motivul 3 special.-

MOTIVUL VII.

GRESITA APLICARE A PEDEPSEI; VIOLAREA ART.14

DIN LEGEA 312/945: prin aceea că deși faptele prevăzute de art.2 alin.d sunt subordonate celor prevăzute de art.2 alin.e am fost condamnat pe temeiul art.2 alin.d. deși am fost achitat pentru faptele prevăzute de art. 2 alin.e.

În adevăr am arătat în motivul IV de casare în mod amănunțit că din examinarea alin.d și e din art. 2 al legii 312/945 se constată că faptele din alin.d nu pot exista dacă nu sunt dovedite faptele din alin.e. Ori din moment ce Tribunalul constată inexistența faptelor din alin.e nu mai poate să subsiste faptele din alin.d. și ca atare condamnându-mă totuși la moarte pentru faptele din art.2 alin.d a făcut o greșită aplicare a pedepsei, ceea ce atrage casarea conform art.14 alin.3 din legea specială.-

În concluziune pentru toate motivele ordinare invocate mai sus, cer admiterea recursului meu astfel cum a fost formulat.-

În cazul însă în care Onoratul complet ordinar al Înaltei Curți ar respinge susmenționatele motive, sau ar socoti că nu pot fi luate în considerare înainte de a se fi pronunțat Secțiunile Unite ale Înaltei Curți, cer ca aceste Secțiuni Unite să binevoiască să ia în considerare motivele speciale de casare, dezvoltate mai jos.

DESVOLTAREA MOTIVELOR SPECIALE

CONSIDERAȚIUNI GENERALE APLICABILE ÎN LA TOATE

MOTIVELE SPECIALE DE CASARE INVOCATE MAI JOS.

d.a. Pentru a ușura sarcina examinării motivelor de casare speciale privind neconstituționalitatea anumitor dispozițiuni ale legii 312/945, am socotit util ca în prim rând să învederez că în conformitate cu sistemul legal în vigoare urmează a se constata că Constituția din 1923 și găsește deplina aplicare în totalitatea ei cu excepția prevăzută de art. 3 și 4 din Decretul Nr.1626 din 31 August 1944, publicat în Monitorul Oficial Nr. 202 din 26 Septembrie 1944, cu modificările aduse de Decretul Regal publicat în 11 Octombrie 1944.-

În adevăr din examinarea art.1 din Decretul Nr.1626/944, rezultă că drepturile Românilor sunt cele recunoscute de Constituțiunea din 29 Martie 1923 și din examinarea art. 2 a aceluiași Decret rezultă că puterile Statului se exercită după regulile așezate în Constituțiunea din 29 Martie 1923.-

Art.5 din același Decret care proclamă abrogarea Decretelor privitoare la investirea Președintelui de Consiliu cu depline puteri și fixarea prerogativelor Regale, nu face decât să dovedească odată mai mult cele de mai sus.

Așa fiind urmează a se constata fără posibilitate de discuțiune că cel puțin titlul 2 și titlul 3 din Constituție au fost repuse în vigoare în forma lor inițială cu o dispozițiune tranzitorie în ceea ce privește capitolul referitor la reprezentarea națională care urma să intre în vigoare conform alin.2 din art.3 numai după ce această reprezentanță națională va putea lua ființă.

83 84
83
Sub lumina precizărilor de mai sus care vor fi dezvoltate pe măsură ce va fi nevoie, urmează să examinăm motivele de neconstituționalitate, enunțate de subsemnatul în prima parte a prezentului memoriu și anume:

MOTIVUL I SPECIAL.
=====

NECONSTITUTIONALITATEA ART.10 și urm. DIN
LEGEA 312/945, prin aceea că nesocotește dispoz. art.12,98, 101 și 107 din Constituție întrucât aceste texte stabilesc că Miniștrii, asinilații și complicii lor, pot fi judecați numai de Înalta Curte de Casație în Secțiuni Unite și că judecarea lor de către o altă instanță constituie o sustragere dela judecătoria lor firească.-

În adevăr, în dezvoltarea motivului II ordinar am arătat că subsemnatul am fost judecat de Tribunalul Poporului în calitate de guvernator al Transnistriei, și de complice al Guvernului Ion Antonescu, făcând mențiune de fapte că funcția mea era asimilată în drepturi și obligațiuni cu aceea de Ministru Secretar de Stat.

Ori în conformitate cu dispozițiile art.98 comb. cu art.12 și 101 din constituție rezultă că Miniștrii, asinilații și complicii lor, nu pot fi judecați pentru fapte comise în exercitarea calității lor, decât de către Curtea de Casație în Secțiuni Unite, constituită în Curte de Justiție.-

Ori, așa fiind urmează a se constata că nici o lege ordinară nu avea dreptul fără încălcarea principialui constituțional, să creeze o altă instanță de judecată care să se sustragă dela judecata Înaltei Curți de Justiție.-

Accest principiu Constituțional este întărit de alin.ultim. al art.107 din Constituție, care prevede că puterea judecătorească nu are căderea de a judeca actele

./.

de guvernământ sau actele de comandament cu caracter militar.-

84

Prin urmare dacă nici un organ al puterii judecătorești nu are calitatea de a judeca actele de guvernământ și actele de comandament militar, cu atât mai puțin nu se poate ca o instanță având caracterul de Tribunal extraordinar, să poată să judece asemenea acte.-

Încercarea de a susține că aceste texte nu își au aplicațiune întrucât ele nu ar fi fost repuse în vigoare prin actul Constituțional dela 2 Septembrie 1944, o socotese că este ineficace față de dispozițiunile art.2 din Decretul Nr.1826 din 31 August 1944, care arată în mod categoric că toate puterile Statului se exercită după regulile așezate din Constituțiunea din 1923, cu excepția celor cuprinse în art. 3 și 4 al aceluiaș Decret, care însă neaducând o derogare expresă dela aceste texte nu pot constitui o bază legală a afirmațiunei că susmenționatele texte nu au reîntrat în vigoare.-

MOTIVUL II SPECIAL.

NECONSTITUTIONALITATEA FORMALA AL LEGII 312/945.

prin aceea că s'a violat dispoz. art.76 din Constituție întrucât nu s'a luat în prealabil avizul Consiliului Legislativ.-

În adevăr art.76 din Constituție prevede că consultarea Consiliului Legislativ este obligatorie pentru toate proiectele de legi, afară de cele care privesc creditele bugetare.-

Am arătat mai sus că acest text a fost repus în vigoare prin efectul art. 2 din Decretul Constituțional din 31 August 1944, publicat la 2 Septembrie 1944.-

Sunt unele persoane care consideră că această obligațiune de consultare a Consiliului Legislativ nu a fost pusă în vigoare și nu urmează de aici produce efectele decât în momentul când reprezentanța națională va fi luat ființă.

Se cotește că o asemenea concepțiune juridică este fundamental eronată dat fiind că în speță se aplică principiul dreptului de necesitate care dă dreptul fie Capului Statului, fie Consiliului de Miniștri de a legisla prin Decrete Legi până la posibilitatea întrunirii reprezentanței Naționale.-

Cum acest drept de necesitate creiat de practica Constituțională a războaiului din 1914 și 1918, a fost recunoscut și de doctrină în virtutea teoriei continuității funcțiunilor Statului, el urmează a fi considerat ca o derogare expresă dela normele constituționale generale și ca atare de strictă interpretare.-

Așa fiind, este cazul să constatăm că dreptul executivului de a împlini asupra legislativului se întinde doar în măsura în care un anumit organ al legislativului se află în imposibilitate de fapt de a lucra.-

Ori, cum Consiliul Legislativ funcționează și nu se află în imposibilitate de lucru, rezultă că drepturile sale nu pot fi împlinite de către puterea executivă și ca atare era absolut necesar pentru respectul dispozițiunii Constituționale să i se ia avizul în ocazie privește condițiunile de formă și fond ale Decretului Logo 312/945.

De aceea se cotește că acest motiv de neconstituționalitate de ordin formal este perfect întemeiat și că să a fi admis ca atare.-

MOTIVUL III SPECIAL.

NECONSTITUTIONALITATEA ART.14 alin.3 din LEGEA

312/945, prin aceea că se violează dispoziția art. 103 din Constituție care stabilește că dreptul de recurs este de ordin Constituțional.-

Din cele expuse în motivele 1, 2, 45 și 6 de casare invocate în fața completului ordinar al Înaltei Curți de Casație, am arătat în primul rând că consider că art. 103 din Constituție a fost repus în vigoare fără nici o rezervă și că din examinarea acestui text rezultă că dreptul de recurs este astfel reglementat prin legiuitorul constituant încât să dea posibilitatea instanței supreme de a face o verificare amănunțită și totală în ceea ce privește condițiile în care instanța de fond a făcut aplicarea textelor legale în vigoare.-

Deși am arătat în preambulul acestor motive speciale de casare, argumentele perentorii pe temeiul cărora socotesc că art. 103 din Constituție a fost repus în vigoare țin să precizez că această părere este însoțită însăși de Ministrul Justiției, care în raportul său Nr. 394 din 4 Ianuarie 1945 supus MAJESTĂȚII SALE REGELUI cu ocazia promulgării legii Nr. 30 referitoare la restabilirea dreptului de recurs împotriva hotărârilor judecătorești spune textual:

"În consecință a reintrat în vigoare art. 103 alin. ultim. al Constituției din 1923, conform căruia textul dreptului de recurs este de ordin constituțional".

Deci în privința repunerii în vigoare a art. 103 nu mai încapă nici un fel de discuțiune.- Rămâne de văzut însă dacă acest text astfel cum este redactat permite ca, dreptul de recurs să fie astfel reglementat încât să reprezinte o împiedicare a Înaltei Curți de Casație, de a exercita un control eficace asupra legalității hotărârilor pronunțate de instanțele de fond.-

În această privință socotesc că este suficient

să învederez că textul art.103 din Constituție garantează dreptul de recurs fără nici o altă precizare, de unde rezultă că constituantul garantează dreptul Inaltei Curți de Casație de a cenzura hotărârile de fond, conform reginului stabilit la momentul promulgării Constituției și conform principiilor generale de drept aplicabile în material recursului.-

Ori, atât sistemul legal aplicabil în materie de recurs la data promulgării Constituției, cât și principiile generale stabilite de doctrină și jurisprudență unite chiar cu acelea ale cutumei, recunosc dreptul Inaltei Curți de Casație de a cenzura hotărârile instanțelor de fond sub întregul aspect al legalității lor cu excepția constatărilor de fapt care scapă cenzurei Inaltei Curți atâta vreme cât aceste constatări nu se bazează ele însăși pe denaturarea probelor.-

Prin urmare dreptul de recurs reglementat de art.103 este dreptul de a se plânge formului suprem, sub întregul aspect al legalității hotărârii de fond și atunci când legiuitorul ordinar caută să sustragă controlului Inaltei Curți anumite procedee ale unei atare instanțe de fond săvârșite o violare a textului neconstituțional.

În speță această violare este flagrantă, nu numai prin redactarea neobișnută a art. 14 alin.3 cât și din examinarea arătatărilor nehe în motivele 1,2,4,5,și 6 din recursul ordinar mai sus enunțat.-

MOTIVUL IV SPECIAL.

NECONSTITUTIONALITATEA ART.3 alin.2 DIN LEGEA

512/945, prin aceea că violază atât dispozițiile art.16 din Constituție, cât și dispozițiunile legii Constituționale

le din 11 Octombrie 1944, referitoare la punerea în ⁸⁸vișoare
a legilor privitoare la urmărirea și sancționarea celor vino-
vați de dezastrulării.-

Art.16 din Constituție declară că pedeapsa cu
moartea nu se poate reînființa și nu poate fi aplicată în
afară de cazurile prevăzute de codul penal militar în timp
de războiu.-

Constituția n'a suferit nici o modificare în
această privință, deoarece actul constituțional din 10 Octom-
vrie 1944, nu modifică dispozițiile art. 16, astfel că le-
gea 312/945, instituind pedeapsa cu moartea pentru alte fap-
te decât acele prevăzute și prealabil înscrise în Codul
Justiției Militare este neconstituțională.-

Dar această lege este neconstituțională și
pentru faptul că edictează pedepse cu efect retroactiv pen-
tru fapte care la data comiterii lor, nu erau incriminate
și pedepsite.-

Natura însăși a legii ne indică că ea nu-și
poate produce efectele sale în trecut; trecutul este închis
pentru ea și ea nu are decât să guverneze viitorul.

Acest principiu reiese din examinarea întregu-
lui sistem constituțional și în special din art.16 din
Constituție care declară expres că nu se poate reînființa
pedeapsa cu moartea.

De aci rezultă că sub sancțiunea declarării
ca neconstituțională pedeapsa trebuie să fie înscrisă în
lege în momentul comiterii faptului pentru ca ea să poată
fi aplicată la faptul incriminat.-

De aici scotese că și acest motiv de necons-
tituționalitate, este intenciat și că să a fi admis ca atare.

IN CONCLUZIUNE.

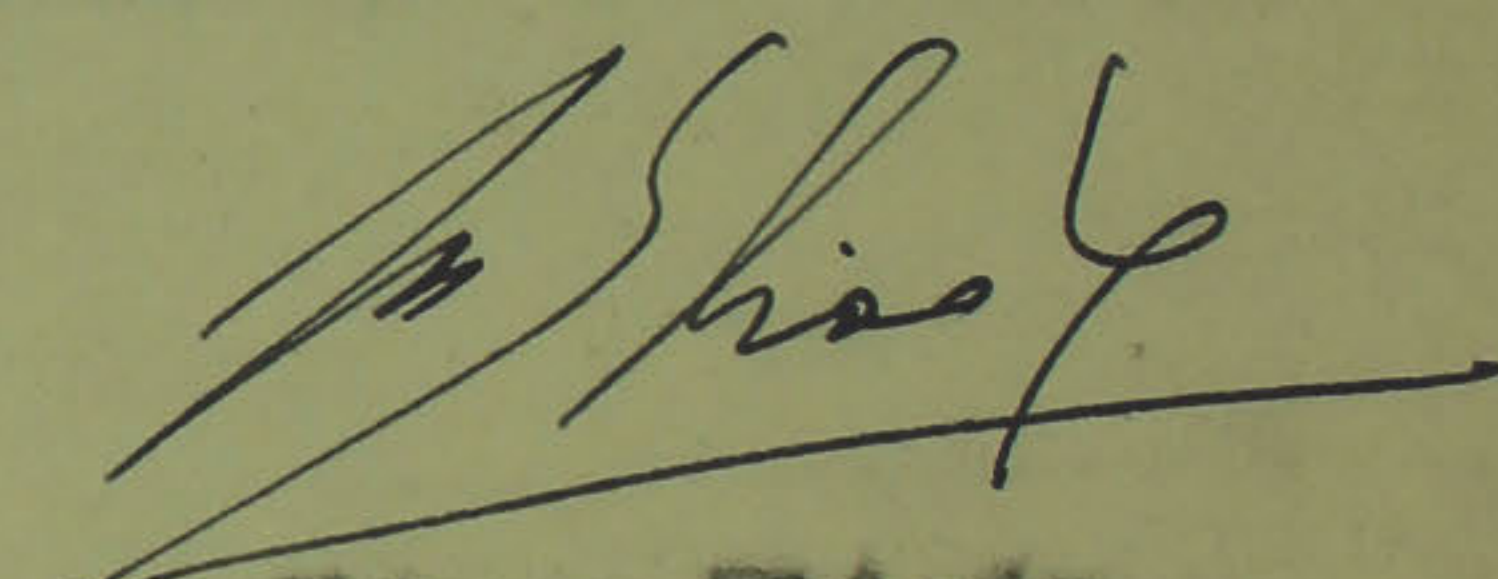
89

Pentru toate motivele ordinare și speciale invocate mai sus, cer admiterea recursului meu astfel cum a fost formulat.-

Totdeauna cer în mod expres să se ia act ca în cazul în care alți acuzați ar fi formulat în acest proces motive diferite de motivele invocate de mine mai sus, subsemnatul declar că-mi însușesc în total și aceste motive înțelegând să mă prevalez de beneficiul eventual al admiterei vreunuia din ei.-

Deasemenea declar în mod expres că înțeleg să susțin acest recurs, chiar dacă mandatarul meu special nu se va prezenta în instanță în momentul judecării lui, fie în fața completului ordinar, fie în fața Secțiunilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție.-

pt. acuzatul GHEORGHE ALEXIANU

Hiron Eliade
avocat apărător

Recurs

*Gr. 25 mai 1946
in resolutie*

Mag. civ. 1.

Popescu

90

81

MOTIV SPECIAL DE NECONSTITUTIONALITATE

Depus de EUGEN C. ISTESCU

I.

Neconstituționalitatea art. 1 din legea modificatoare din 3. Februarie 1946, în acele dispozițiuni care privesc, compunerea Tribunalului Poporului, prin aceea că sunt contrare acordului dela Moscova din Decembrie 1945, executată de Guvernul Român, prin Decretul (Lege) din Ianuarie 1946.

Potrivit art. 11 din legea No. 312/945 Tribunalul Poporului de compune din judecătorii aleși din reprezentanții grupărilor politice a celor șapte formațiuni politice care formează Guvernul de Concentrare Democratică.

Caracterul politic a formațiunilor care alcătuiesc guvernul de Concentrare Democratică la data apariției legii 312 a fost fixat de către Înalta Curte de Casație S. II-a, prin Jurisprudența No. 733 din 28 Mai 1945.

Această compunere a Tribunalului Poporului pe baza dispozițiunilor acestei legi a fost valabilă până la data acordului dela Moscova, din 24 Decembrie 1945 și a Decretului Regal No. 1, publicat în M. Of. din 8 Ianuarie în desăvârșirea acestui acord când în alcătuirea Guvernului de Concentrare Democratică au fost introduse încă două formațiuni politice, Partidul Național Țărănesc și Partidul Liberal.

Dela această dată, modificându-se compunerea guvernului de Concentrare Democratică, s'a modificat prin completare și dispozițiunile legii 312/945 privitor la compunerea Tribunalului Poporului.

La 3 Februarie 1946, prin legea declarată în neconstituționalitate, prin art. 1 s'a dispus că Tribunalul Poporului rămâne în compunerea legală, dela data legii 312/945.

Am discutat, sub un motiv de recurs ordinar în fața Curtii de Casație S. II-a, că această dispozițiune din lege fiind posterioară acordului dela Moscova, tradus în fapt prin Înalțul Decret Regal No. 1/946, și în contradicție cu dispozițiunile lui, prin aceasta devine inaplicabilă.

Este de principiu, că o țară invinsă, care se găsește în Armistițiu, înainte de încheierea păcii, este supusă acordurilor și tratatelor fixate de învingător, dispozițiunile acestor tratate având în această perioadă de timp față de legile interne, un caracter superconstituțional, în sensul că ori de câte ori se constată nepotriviri

intre dispozitiunile de legi ordinare anterioare sau posteroare acordurilor internationale ale invingătorilor, legile interne prin aceste dispozitiiuni contra-re au a fi socotite ca inaplicabile. In consecință, am susținut prin motivul de casare ordinar, că art.1 al legii din 3 Februarie 1946 este inaplicabil, și hotărârea inaplicabilității, adică constatarea ei este de resortul completului ordinar al Curtii de Casatie.

Dacă acest motiv se respinge, am declarat că dispozitiunile art.1 din legea din 3 Februarie sunt neconstituționale. Intr'adevăr, acordurile internationale, și tratatele elaborate de invingători pentru țara invinsă este de principiu că au putere obligatorie, in Statul invins aflat in stare de armistițiu, și față de dispozitiile Constituționale și față de dispozitiile din legile ordinare.

Cum rolul Inaltei Curți este de a garanta aplicabilitatea și dispozitiilor constituționale față de legile ordinare, urmează a se vedea că Inalta Curte, are același drept de a garanta dispozitiile acordurilor internationale care au caracter de obligativitate și față de legile ordinare și față de normele constituționale și in consecință, rog să hotărâți că dispozitiile art.1 din 3 Februarie 1946 venind in contradicție cu un așezământ internațional, care are caracter obligatoriu pentru toată viața juridică, constituțională și legală din țara noastră care se găsește in poziție de țară înșă și in stare de armistițiu, sunt neconstituționale, căci constituția supremă pentru o astfel de stare de tranziție o constituie armistițiul și acordurile internationale.

Pentru aceste consideratiuni, vă rugăm a admite motivul de casare.

Intr'adevăr, in acordul dela Moscova, stabilindu-se că in compunerea Guvernului de Concentrare Democratică intră și Partidul Țărănesc și Partidul Liberal și acest acord fiind tradus in fapt, urmează a se vedea că compunerea legală a Tribunalului Poporului urmează să intre și câte un reprezentant, din delegațiile acestor două formațiuni politice și membre a Guvernului. Si in acest caz Ministrul de Justiție urma să decidă că compunerea Tribunalului Poporului este de 9 membrii aleși, potrivit disp. legii și doi membrii numiti din magistrații de carieră.

Disp.art.1 din legea din 3 Februarie infirmând acest acord prin clauzele arătate și menținând compunerea Tribunalului Poporului numai la cele prevăzute din legea 312 câtă a se vedea că sunt neconstituționale, fiind inpotrivă acestui acord a cărui caracter l'am fixat mai sus.

1. Gy. Cseres
n. Mihail Popovici
mont

MOTIVE DE CASARE

Depuse de recurentul Eugen Cristescu în dosarul Nr...

Prin sentința cu Nr. ¹⁷.....pronunțată de Tribunalul Poporului în ședința dela 17 Mai 1946, recurentul a fost condamnat la moarte pentru următoarele fapte:

Pentru crima de dezastrul țării, prin săvârșirea crimei de război prevăzută de art.2 pct.d. din legea 312/945 și sancționată de art.3 al.2 din aceeași lege, să sufere pedeapsa cu moartea precum și la pedeapsa complementară prevăzută de art.25 pct.1 Cod Penal de zece ani degradare civică.

Pentru crima de dezastrul țării prin săvârșirea crimei de război art.2 lit.2 din legea 312/945 și sancționată de art.3 al.2 din aceeași lege, să sufere pedeapsa cu moartea complementară prevăzută de art.25 C.P. de 10 ani degradare civică;

Pentru crima de dezastrul țării, prin săvârșirea crimei de război, prevăzută de art.2 lit.m. din legea 312/945 și sancționată de art.3 al.1 combinată cu art.3 al.5 din aceeași lege, să sufere pedeapsa de 20 ani detenție grea; cum și la pedeapsa complementară, prevăzută de art.25 pct.1 Cod Penal, de 10 ani degradare civică;

Pentru crima de dezastrul țării, prin săvârșirea crimei de război, prevăzută de art.2 lit.n, din legea 312/945, și sancționată de art.3 al.1 din aceeași lege, să sufere pedeapsa detențiunii grele pe viață, cum și la pedeapsa complementară, prevăzută de art.25 pct.1 din Codul Penal, de 10 ani degradare civică, și pentru crima de dezastrul țării, prin săvârșirea crimei de război, prevăzută de art.2 lit.c., din legea 312/945, și sancționată de art.3 al.1 din aceeași lege să sufere pedeapsa detențiunii grele pe viață, cum și la p

///.

complimentară prevăzută de art.25 pct.1 Cod Penal, de 10 ani degradare civică.

Contra acestei sentințe condamnatul a declarat recurs în sprijinul căreia depunem următoarele motive de

MOTIVE DE CASARE:

Motive de neconstituționalitate.

I. VIOLAREA DISPOZIȚIUNILOR ART.16 DIN CONSTITUTIA DE LA 29 MARTIE

1923 COMBINAT CU ART 1 DIN LEGEA CONSTITUTIONALA DELA 2 SEPT.1944.

nulitate săvârșită prin aceea că s'a aplicat recurentului pedeapsa cu moartea în afară de cazurile prevăzute în Constituție.

II. VIOLAREA DISPOZIȚIUNILOR ART 14 DIN CONSTITUTIA DELA 1923.

nulitate săvârșită prin aceea că legea 312 sancționează fapte care nu constituiau infracțiune în momentul când au fost săvârșite.

III. VIOLAREA DISPOZIȚIUNILOR ART.15 DIN CONSTITUTIA DELA 1923 SI ART.2 DIN LEGEA CONSTITUTIONALA DELA 10 OCTOMBRIE 1944.

nulitate săvârșită prin aceea că s'a prevăzut în legea 312 posibilitatea aplicării pedepsei confiscării averei, în contra dispozițiilor textului citat prin Constituție.

Motive de drept comun:

I. Rea compunere a instanței. Violarea dispozițiilor art.11 din legea 312, nulitate săvârșită prin aceea că din compunerea Tribunalului Poporului nu au făcut parte și reprezentanți ai partidelor Național Liberl și Național Tărănesc, deși aceste partide fac parte din compunerea guvernului.

II. Rea compunere a instanței. Violarea dispozițiilor art.12 din legea 312, nulitate săvârșită prin aceea că numirea d-lui magistrat Voitinovici ca Președinte al Tribunalului Poporului, a avut loc la 4 Mai 1946 adică dupe începerea procesului.

III. Rea compunere a instanței. Violarea dispozițiilor art.12 din legea 312, nulitate săvârșită prin aceea că înlocuirea d-lui judecător

Lăpusneanu, demisionat prin Dra Iorgulescu, s'a făcut fără respectarea procedurii impuse de acest text. -

IV. REA COMPUNERE A INSTANTEI CU VIOLAREA ART II DIN LEG 312 ⁹²
nulitate săvârșita prin aceiași judecătorul, desemnat din partea Partidului Național Popular, n'a fost ales cu respectarea normelor procedurale legale. -

DESVOALTAREA MOTIVELOR

I/. VIOLAREA DISPOȘ ART 16 DIN CONSTITUTIA DELA 29 MARTIE 1923
comb cu art. I din Leg. Constituțională dela 2 Septembrie 1944, nulitate săvârșita prin aceea că s'a aplicat recurentului pedeapsa cu moartea în afara de cazurile prevăzute de Constituție.

În art. I din leg. constituțională dela 2 Septembrie 1944, s'a înscris principiul că drepturile Românilor sunt acelea recunoscute prin constituția din 1866 cu modificările ce i-au fost aduse prin constituția din 1923. -

În constituția din 29 Martie 1923, drepturile romanilor sunt cuprinse în titlul 2 și reglementate prin art. 5-33. Între aceste texte figurează și art. 16, care interzice în mod formal reînființarea pedepsei cu moartea, în alte cazuri decât aceea prevăzută în modul penal militar în timp de război. Prin urmare, potrivit acestui principiu pedeapsa cu moartea nu poate fi aplicată pentru nici un fel de infracțiune, ori cât de gravă ar fi, dacă nu face parte din categoria acelor pentru care codul justiției militare prevede posibilitatea aplicării acestei pedepse în timp de război.

Acelas principiu este cuprins și în art. 18 al. constituției din 1866, cuprins deasemenea în titlul II care tratează "Despre drepturile Românilor"

Legea constituțională din 2 Septembrie 1944, statornicind principiul general că se repune în vigoare dispozițiunile constituțiilor din 1866 și 1923, referitoare la drepturile romanilor, a înțeles destigur să repună în vigoare toate textele din aceste constituții, care se refera la drepturile românilor, deci întreg titlul II, în care este cuprins și art. 16 analizat mai sus.

Prin urmare, dela aceasta dată este neîndoelnic ca acest text operează cu puterea pe care i-o conferă calitatea sa de normă constituțională, cu alte cuvinte, fără posibilitatea de a se deroga dela el, în temeiul dispozițiilor unei legi ordinare.

Numai o alta lege constituțională ar avea tăria să abroge aceasta dispoziție,

Ori, o asemenea derogare, nu există intrucat legea din 10

Octombrie 1944, care este socotita tot ca o lege constituțională prevede numai atâtă că .legi speciale vor prevedea condițiunile în care vor putea fi urmăriți și sancționați cei care au contribuit la dezastrul Țării, fără să prevadă însă că împotriva acestora se va putea aplica pedeapsa cu moartea.

Legile speciale, care s'au elaborat pentru a face posibilă aplicatiunea acestui principiu, din categoria carora face parte și legea 312, nu mai au caracterul de legi constituționale ci sunt simple legi ordinare, care trebuie deci să se mențină. în cadrul principiilor constitutionale și să respecte principiile fundamentale ale acestora.

În orice regim de drept ne-am afla fie el totalitar sau democratic, deci fie că legile se elaborează cu concursul parlamentului, sau fără concursul acestuia, există totuș un criteriu obiectiv după care putem distinge o lege constituțională de una ordinară.-

Nu pot primi calificarea de legi constitutionale decat acele legi care reglementează forma de guvernământ al statului, drepturile și îndatoririle cetățenilor în raport cu Statul precum și modul de organizare și principiile de organizare ale puterilor în stat.

Orice alte legi, care au drept obiect probleme politice sau economice de alt ordin, sau care sunt elaborate cu scopul de a desvolta și de a da aplicatiune unui principiu de ordin constituțional nu pot primi alta calificare decat pe aceea de legi ordinare.-

Dacă s'ar admite punctul de vedere opus și s'ar decide că și aceste legi au caracter constitutional atunci am ajunge la concluziunea că toate legile care au fost redactate imediat după constituția din 1923, cum ar fi legea de organizare judecătorească din 24 1924, legea minelor, legea apelor etc. să fie considerată drept legi constitutionale, ceea ce nu s'a susținut niciodată de doctrina și nu s'a consacrat prin nici o lege judecătorească.

93. 94
93

În lumina acestui principiu urmează să conchidem că dispozițiunile legii 312, care organizează procedura și sancțiunile ce trebuiesc aplicate celor vinovați de crime de războiu sau de dezastrul țării, nu sunt de ordin constituțional, ele au caracterul unor norme legale de drept comun, care ca atare trebuie să respecte principiile fundamentale din Constituție.

Față de cele expuse înseamnă că textul art. 3 alin. II din această lege care a fost aplicată recurentului și care prevede pedeapsa cu moartea pentru faptele prevăzute de art. 2 alin. a-j, este neconstituțional întrucât contravine dispozițiilor art. 16 din Constituția dela 1923 și art. 18 din Constituția dela 1866.

II. VIOLAREA DISPOZIȚIUNILOR ART. 14 DIN CONSTITUTIA DELA 1923

nulitate săvârșită prin aceea că legea 312 sancționează fapte care nu constituiau infracțiuni în momentul când au fost săvârșite.

Articolul 14 din Constituția dela 1923, corespunzător art. 16 din Constituția dela 1866, statornicește principiul legalității pedepselor, adică principiul că nici o pedeapsă nu poate fi înființată sau aplicată decât în puterea unei legi. Cu alte cuvinte, nimeni nu poate să fie pedepsit pentru un fapt dacă, în momentul când a fost săvârșit, acest fapt nu era considerat ca o infracțiune penală de nici una din legiurile atunci în vigoare.

Acesta este principiul care stă la baza dreptului penal fiindcă nu există nici o justificare, de ordin moral sau social, de a pedepsi pe cineva pentru săvârșirea unui fapt, care nu avea caracter ilicid, în raport cu legile penale existente în momentul săvârșirii lui. O asemenea pedeapsă nu are nici o justificare, din punct de vedere social, iar din punct de vedere moral ea este profund inechitabilă întrucât nimeni nu poate să prevadă ce fapte ar putea să sancționeze în viitor un legiuitor mai mult sau mai puțin capricios.

Nerespectarea acestui principiu deschide legii porțița arbitrarului și poate conduce la condamnările cele mai nedrepte. Ori în cazul de față

constatăm că majoritatea faptelor imputate recurentului și anume acelea prevăzute la art.2 alin.m,n și o, sunt fapte care nu cădeau sub incidența nici uneia din legile penale existente în momentul când se pretinde că le-ar fi săvârșit acesta și ca atare sancționarea lor, prin aplicarea pedepsei capitale este neconstituțională întrucât contravine principiului înscris în art.14 din Constituție, text rapus în vigoare prin art.1 al legii constituționale dela 2 Sept.1944, după cum s'a arătat cu ocazia dezvoltării motivului I. de casare.

III. VIOLAREA DISPOZIȚIUNILOR ART.15 DIN CONSTITUTIA DELA 1923 ȘI A ART.2 DIN LEGEA CONSTITUTIONALA DELA 10 OCT.1944.

săvârșită prin aceea că s'a prevăzut în legea 312 posibilitatea aplicării pedepsei confiscării averilor în contra dispozițiilor textului citat din Constituție.

Potrivit art.15 al Constituției din 1923, corespunzător art.17 din Constituția din 1866 nu se poate înființa pedeapsa confiscării averilor nici în baza unei lei ordinare nici în baza unei legi excepționale.

Textul acesta face parte tot din cap.II al Constituției intitulat "despre Drepturile Românilor," titlu care, dupe cum arătat mai sus este în întregime rapus în vigoare prin art.1 al legii constituționale dela 2 Sept.1944. Prin urmare, dela această dată, este interzisă formal introducerea pedepsei confiscării averii.

Cu toate aceste art.3 alin.final din legea 312 ca și art.16 alin.2 din aceeași lege permit Tribunalului Poporului să aplice, în contra celor condamnați, pe lângă pedepsele principale prevăzute în aliniatele precedente, și pedeapsa degradării civice precum și confiscarea averii atât a condamnatului cât și a soției și descendenților săi.

Dispozițiunile acestea din legea 312 au necontestat caracterul unor pedepse accesorii.

Aceasta rezuktă în primul rând din felul cum este redactată norma de drept cuprinsă în art.3 alin.final.

Intr'adevăr acest text are cuprinsul următor: 2 pe lângă aceste pedepse se va pronunța și degradarea civică precum și confiscarea averii în folosul statului."

Prin urmare, în concepția legiuitorului confiscarea averii are același caracter ca și degradarea civică. Ori, caracterul de pedeapsă auxiliară al degradării civice este indiscutabilă.

Dar caracterul de pedeapsă al acestei măsuri rezultă mai ales din faptul că ea se aplică în mod invariabil tuturor celor condamnați.

Dacă măsura ar fi fost privită de legiuitor nu ca o pedeapsă ci ca un mijloc de reparațiune a daunelor derivate din săvârșirea infracțiunii respective, atunci ea nu s'ar mai fi aplicat decât în acele cazuri când s'ar fi constatat în fapt existența unor asemenea daune.

În atare caz instanța de judecată ar fi fost obligată să motiveze existența și quantumul acestor daune și să gradeze suma despăgubirilor în raport cu daunele constatate.

Din momentul însă în care măsura confiscării averilor trebuie să fie pronunțată în toate cazurile independent de existența vreunei daune ea nu poate avea alt caracter decât acela de pedeapsă accesorie.

Caracterul acesta mai rezultă de altfel și din împrejurarea că instanța e ținută să pronunțe confiscarea totală a averii condamnatului, fără putință de apreciere în raport cu gravitatea faptelor imputate sau cu eventualele daune constatate. În sfârșit același caracter de sancțiune și încă din cele mai severe rezultă din dispozițiile art. 16 alin. 2 al legii 312 care impune confiscarea totală nu numai a averii celui condamnat, dar chiar a totalității bunurilor soției sale și a descendenților săi, fără distincție dacă aceștia sunt majori sau minori.

O atare măsură ar fi de neconceput dacă am admite că măsura confiscării nu este decât o măsură de reparație a daunelor pricinuite de condamnat, întrucât potrivit principiilor generale în materie de desdăunare o persoană nu este ținută să răspundă de daunele pricinuite.

20
te decât cu bunurile ce fac parte din patrimoniul său.

Faptul că legiuitorul impune confiscarea nu numai a averii condamnatului dar și a unor rude apropiate lui, dovedește voința sa fermă de a imprima un caracter de pedeapsă cu efecte de intimidare din cele mai puternice acestei măsuri.

Imprejurarea că Regea în partea finală a art.3 adaugă că această confiscare se face cu titlu de despăgubire, nu poate schimba caracterul ei juridic fiindcă e de neconceput acordarea unor pretinse despăgubiri în afară de orice obligațiune de a constata existența și quantumul pretinselor daune.

Prin urma fiind demonstrat caracterul de pedeapsă al acestei măsuri este neîndoielnic că dispozițiile cuprinse în art.3 aliniatul final și art.16 alin.2 ale legii 312 sunt ne constituționale întrucât contravin principiului înscris în art.15 al Constituției.

MOTIVE DE DREPT COMUN:

8. REA COMPUNERE A INSTANTEI VIOLAREA DISPOZIȚIILOR ART.11

DIN LEGEA 312,

mulțime săvârșită prin aceea că din compunerea Trib. Poporului nu au făcut parte și reprezentanți ai partidelor National-Liberal și Național-Tărănesc, deși aceste partide fac parte din compunerea Guvernului.

Potrivit dispozițiilor art.11 alin.b, din legea 312 Tribunalul Poporului este compus din judecători numiți de Ministerul Justiției dintre magistrați și din judecători aleși ca reprezentanți ai grupărilor politice care intră în compunerea guvernului. Până la conferința de la Moscova a celor trei miniștri de externe ai Marilor Aliați, ținută în luna Decembrie 1945, au făcut parte din guvern membrii a șapte grupări politice dintre care unele nici nu aveau caracterul de partid politic.

La această dată s'a hotărât intrarea în guvern a câte unui reprezentant al partitului Național-Tărănesc și Național-Liberal. În desăvârșirea acestui acord la 7 Ianuarie 1946, prin Decretul Regal Nr.1, publicat în Monitorul Oficial din 8 Ianuarie, au fost numiți în guvern ca miniștri fără portofolii, d-nii Emil Hațiegan și M. Romniceanu, ca reprezentanți ai

partidelor Național-Tărănesc și Național-Liberal.

Dela această dată era neapărat necesar pentru satisfacerea principiului care a stat la baza elaborării textului art.11 al legii 312⁹⁵ ca să intre în compunerea Trib.Poporului și câte un membru al nouilor grupări politice care făceau parte din compunerea guvernului. Atâta timp cât Statul Român se găsește numai în situațiunea unui Stat care a pierdut războiul și atâta timp cât nu am dobândit un tratat de pace situațiunea noastră pe plan politic intern este determinată și reglementată de clauzele convenției de Armistițiu și de acordurile internaționale. Toate legiuirile interne care au puncte de contact cu viața politică, trebuie să țină seama de aceste clauze iar în măsura în care ele contravin acordurilor internaționale, urmează să fie socotite ca abrogate parțial fiindcă în situația internațională de provizorat în care ne găsim și până la încheierea păcii, convențiile internaționale încheiate de Marii Aliați cu privire la țara noastră, au un efect juridic care trec înaintea legilor naționale.

Față de aceste principii se impune armonizarea dispozițiilor legii 312 cu structura politică impusă guvernului prin acordul dela Moscova. Această armonizare nu putea să aibe loc decât în două moduri: sau modificând dispozițiile art.11 din legea 312 sau invitând partidele Național-Tărănesc și Național-Liberal să-și desemneze și ele persoanele care urmează să facă parte din compunerea Tribunalului Poporului și făcând o nouă tragere la sorți dintre membrii desemnați de ambele fracțiuni ale fiecăruia din aceste două partide politice.

Atâta timp cât nu s'a aplicat nici unul, nici altul din aceste două procedee urmează să se veda că Tribunalul Poporului a judecat într' o compunere viciată, întrucât a lipsit din compunerea sa membrii na două grupări politice care fac parte din guvern și cărora nu i s'a dat putința să-și desemneze judecătorii săi.

././.

II. REA COMPUNERE A INSTANTEI, VIOLAREA DISPOZITIUNILOR

ART. 12 DIN LEGEA 312.

nulitate săvârșită prin aceea că numirea D-lui magistrat Voitinovici ca Președinte al Tribunalului Poporului a avut loc la 4 Mai 1946, adică după începerea procesului.

Dl. magistrat Voitinovici a fost numit ca Președinte al completului I al Trib. Poporului prin decizia Nr. 44206 din 4 Mai 1946.

Din actele dosarului însă se constată că Tribunalul s'a constituit formal cu Dl. Voitinovici ca Președinte la 3 Mai 1946, decât cu o zi mai înainte de data la care d-sa a fost legal investit cu calitatea de Președinte al acestei instanțe.

Mai mult decât atât, d-sa a făcut acte de instrucție în proces cu mult înainte de această dată, întrucât încă dela 17 Aprilie a procedat la luarea primelor interogatorii prevăzute de art.... procedură penală în calitate de Președinte al Trib. Poporului, calitate pe care nu o avea la acea dată.

Constatându-se deci că nici la data când s'a constituit formal Tribunalul Poporului, nici la data când s'au început primele acte de instrucție în acest dosar, dl. magistrat Voitinovici nu avea calitatea legală de Președinte al Tribunalului Poporului, constituirea acestei instanțe este vădit ilegală.

III. REA COMPUNERE A INSTANTEI, VIOLAREA DISPOZITIUNILOR

ART. 12 DIN LEGEA 312.

nulitate săvârșită prin aceea că înlocuirea d-lui judecător Lăpușneanu, demisionat, prin d-ra Teodora Iorgulescu s'a făcut fără respectarea procedurii impuse de acest text.

Din procesul verbal dresat la 3 Mai 1946, se constată că s'a tras la sorți în acea zi în locul d-lui Const. Lăpușneanu, demisionat. Procesul verbal constată că această trageră la sorți s'a făcut din lista anterioară a celor cinci persoane ce fuseseră recomandate de către partidul Național-Tărănesc (gruparea Anton Alexandrescu), căruia apar-

ținea judecătorul demisionat și că a eșit la sorti d-ra Teodora Iorgulescu.

Decizia de confirmare a d-rei Iorgulescu în postul de judecător este dată la 4 Mai iar din procesul verbal de constituire al Tribunalului Poporului rezultă că această instanță s'a constituit cu d-ra Iorgulescu ca judecător cu o zi mai înainte de apariția deciziei de numire, adică la 3 Mai 1946. Se mai constată din adresa 813 din 8 Mai 1946 a acuzatorului public șef că Tribunalul Poporului n'a fost sesizat oficial de numirea d-rei Iorgulescu ca judecător decât abia la 8 Mai. În asemenea împrejurări instanța a fost greșit constituită dintr'un îndoit punct de vedere.

Mai întâi procedura de tragere la sorti a d-rei Iorgulescu s'a făcut dintr'un număr de patru persoane iar nu de cinci așa cum cere art. 10 alin. 2.

Intr'adevar din lista Partidului Național-Tărănesc, afaltă la dosar se constată că acesta recomandase cinci persoane. Prin demisia d-lui Lăpușneanu numărul acestora s'a redus la patru, deci în urnă au fost introduse numai aceste patru persoane când s'a efectuat tragerea la sorti a d-rei Iorgulescu.

În al doilea rând se constată din actele enumerate mai sus că Tribunalul Poporului s'a constituit și a început să judece cu d-ra Iorgulescu încă dela 3 Mai, deși Tribunalul n'a fost înștiințat de numirea sa decât la 8 Mai, dată la care Tribunalul intrase deja de două zile în judecata de fond a procesului. În orice caz e de reținut că decizia de numire a d-rei Iorgulescu s'a dat a doua zi dupe ce Tribunalul se constituise cu acest judecător.

Deci, întrucât în momentul constituirii sale, d-ra Iorgulescu nu

./.

avea încă calitatea de judecător al Tribunalului Poporului, această constituire este evident neregulată și deci decizia de constituire este dată cu violarea dispozițiilor art. 11 și 12 din legea 312.-

IV/. REA COMPUNERE A INSTANTEI. violarea dispozițiilor art. 11 din leg. 312, nulitate săvârșită prin aceia că judecătorul, desemnat din partea Partidului Național Popular, n'a fost ales cu respectarea normelor procedurale.

Din completul inițial de judecată făcea parte și dl. N. Dinulescu ca reprezentant al Uniunii Patrioților, la un moment dat Uniunea Patrioților, care nu avea calitatea de partid politic s'a transformat în partid național popular.

Cu această ocazie prin adresa din 7 Februarie 1946, P.N.P. face cunoscut Tribunalului Poporului, că reînnoeste mandatul, de reprezentanți al săi, pe lista Judecătorilor D-lor N. Dinulescu și Marin Sulică.-

Tribunalul Poporului a continuat să funcționeze mai departe cu același judecător Dinulescu, care reprezentase anterior organizația cu caracter social-cultural denumită "Uniunea Patrioților" ori, din momentul ce această asociație, care nu apăsese un scop politic și nu avea caracter de organizație politică, se desființase și se transformase în partid politic, era neapărat necesar, pentru satisfacerea condiției impuse de art. 11, care cere ca în compunerea Tribunalului Poporului să intre câte un judecător din fiecare organizație politică, care face parte din guvern, desemnat prin tragere la sorți, dintr-o listă de 5 persoane, să se prezinte Ministerului de Justiție, o nouă listă de 5 membri ai Partidului Național Popular, din cuprinsul căruia să se traga la sorți judecători, care să reprezinte acest partid, în completul de judecată.

Ori, această tragere la sorți nu a avut loc și nici nu a fost posibil să aibă loc, întrucât Partidul Național Popular, după ce a luat ființă legală, nu și-a desemnat 5 membri, dintre care să se poată trage la sorți un nou judecător.

Faptul că P.N.P. a reînnoit mandatul numai la 2 din membri, cari figurase pe lista anterioară, ne îndreptățește să credem că ceilalți trei nu mai făceau parte din noul partid politic.-

În această situație, era neapărat necesar totuși pentru ca compunerea instanței de judecată să nu fie viciată, să se traga la sorți un nou judecător în locul D-lui Dinulescu, al cărui mandat încetase automat, pe data transformării organizației denumite Uniunea Patrioților în Partidul Național Popular și această tragere la sorți urma să se facă în conformitate cu dispozițiile art. 11 al. 3, din membrii desemnați de celelalte partide politice, în lipsa unui număr suficient de persoane pe lista Partidului Național Popular.

NePROCEDÂNDU-SE ASTFEL și CONTINUÂND să funcționeze tribunalul

cu fostul reprezentant al Uniunii Patriotilor, într'un moment când această organizație nu mai avea ființă legală, compunerea tribunalului a fost viciată în momentul pronunțării sentinței atacată.

Pentru aceste motive, precum și pentru motivul de nulitate de ordine publică, pe care instanța Înalta Curte e datoră să-l cerceteze din oficiu, motiv formulat de dl. av. Antohiloiu, în numele condamnatului General Dumitru Popescu, și care constă în aceea că jurnalul Consiliului de Miniștri, care constituie actul de sezizare al instanței de judecată, în această materie, a fost dat după ce se intrase în judecata procesului, motiv pe care îl declarăm că ni-l însușim și noi, vă rugăm să binevoiți a admite recursul, a casa sentința cu No. 17/46 data de Tribunalul Poporului în ședința dela 17 Mai să casați această sentință cu trimitere la aceeași instanță.-

p. Eugen Cristescu

pr. procura

Advocat

scuse

98
98

Motive de neconstituționalitate depuse de Eugen Cristescu . 97

olca
"Motivul I.-Neconstituționalitatea art.1-8 din legea 312/1945,
"violarea legii constituționale din 11 Octombrie 1944 și a art.
"14 din Convențiunea de Armistițiu din 11 Septembrie 1944.

"Motivul II.-Neconstituționalitatea art.10 din legea 312/1945 ,vio
"larea art,98 din Constituție și art.unci al legii constituționa-
"lă din 11 Octombrie 1944.

"Motivul I .-Crimele de războiu reprezentând infracțiuni
"al căror concept e de resortul dreptului internațional, la ale
"cărui reguli cu privire la conducerea războiului, însuși al. b.
"al art.2 din legea atacată se referă ,arestarea și judecarea
"criminalilor de război este de competența Comandamentului Aliat
"(Sovietic)cu care colaborează guvernul și Inaltul Comandament
"Român.Prin urmare competența în privința acestei categorii
"este de resortul tuturor semnatarilor convențiunei de armistițiu
"Guvernul și Inaltul Comandament Român împreună cu Inaltul Coman-
"dament Aliat(Sovietic).

"In adevăr ,art.14 din acea convențiune dispune:

"Guvernul și Inaltul Comandament Român se obligă să cola-
"boreze cu Inaltul Comandament Aliat(Sovietic)la arestarea și
"judecarea persoanelor acutate de crime de războiu."

"Reprezentanții Statului Român -ai Guvernului și Inaltului
"Comandament Român șsemnând această convențiune la 11 Septembrie
"1944 au făcut-o în virtutea puterilor conferite lor pe temeiul
"actului constituțional pus în vigoare la 31 August 1944.Conven-
"ția de armistițiu întemeindu-se pe constituția Tării din punctul
"de vedere al validității angajamentelor luate de Statul Român ,
"dacă s'ar fi observat o nepotrivire între dispozițiile consti-
"tuționale și angajamentele luate de Statul Român prin acea
"convențiune ,s/ar fi procedat imediat fie la înlocuirea consti-
"

...//...

"tuției fie la modificarea ei.

"Cea mai bună probă că aceasta a rămas ca o distincțiune
"consacrată și de dreptul nostru intern ,este faptul că la modifica-
"rea din 11 Octombrie 1944 a constituției,nu se pomeneste de judecarea
"crimelor de războiu-textul vorbind de cei care au contribuit la de-
"zastrul Țării +ceea ce demonstrează că în privința acuzațiilor de
"crime de războiu,acestea au rămas de competență unor instanțe
"în care judecarea trebuie să se facă în colaborare cu toți semnatarii
"convenției de armistițiu ,nu în mod exclusiv numai de unul dintre ei.

"Acesta este principiul.Competența este atribuită printr'un
"act internațional unei instanțe extraordinare cu caracter interna-
"țional ,astfel că Statul Român nuși poate singur asuma judecarea aces-
"teia categorii de infracțiuni,pentru ele sunt conduse de regulile
"dreptului internațional.Numai în cazul când s'ar dovedi că printr'o
"nouă convențiune internațională intervenită între semnatarii conven-
"ției de armistițiu s'a atribuit competența instanțelor noastre ,numai
"atunci Tribunalul Poporului ar fi fost îndrept să judece și aceste
"chestiuni.

"Dacă sebtrece dela comparația făcută între cele două
"texte ,unul constituțional cu aplicațiune la limitele teritoriului
"și altul internațional ,cu aplicațiune la fapte declarate ca având
"caracter internațional ,se poate constata că legea 312/1945 ,atât
"prin titlu cât și prin conținut ,a violat și depășit prevederile
"constituționale ,precum și convenția de armistițiu.

"In adevăr ,textul constituțional vorbește de răspunderea
"pentru dezastrul Țării și ca atare nu atinge vinovăția de crime de
"războiu prevăzută numai în art.14 al Convenției de armisittțiu.Deci,
"cu nesocotirea acestor două reguli minternă și internațională -legea 312
"atribue competenței exclusive a Tribunalului Poporului atât urmărirea
"și sancționarea celor vinovați de dezastrul Țării ,cât și a celor
"vinovați de crime de război .Iar pe de altă parte , însuși titlul

"legii 312 violează constituția și armistițiul ,întrucât pri-
"vește "urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul
"Țării sau de crime de războiu.

"O delegațiune dată unui singur semnatar al convenției
"nu se poate concepe ,pe de altă parte ,pentru că aceasta nu ar
"reprezenta o executare a convenției de armistițiu ,ci o modi-
"ficare a ei, care nu poate avea loc decât cu consimțământul
"tuturor părților contractante și semnatare ale acestei conven-
"țiuni internaționale. Competența unei instanțe create prin
"colaborarea internațională și a cărei garanții de obiectivitate
"constau tocmai în prezenta efectivă a tuturor reprezentanților
"puterilor semnatare la judecare și reprezintă prin aceasta
"un drept câștigat pentru acuzat ,care nu-i poate fi răpit.
"Acest drept câștigat a fost respectat de modificarea adusă
"constituției noastre la 11 Octombrie 1944, care ,așa cum a fost
"interpretată prin ultima jurisprudență a Curții noastre supreme,
"fiind excepțională ,este de strictă interpretare. Acea jurisp-
"dență nu discută chestiunea ridicată aci, care se întemeiază
pe ea și nu încearcă a o răsturna sau modifica.

"Neconstituționalitatea dispozițiilor legii 312 este
"cu atât mai gravă ,cu cât angajamentele kuate în numele Statului
"Român prin convenția de armistițiu sunt angajamente juridice
"și de onoare ,de respectarea cărora depinde nu numai bunul
"renume legat de ființa morală a Statului Român ,dar chiar perspec-
"tivele suveranității acestui stat în raport cu echilibrul
"existenței lui, prin deopotrivă respectare a tuturor celor
"convenite față de toți semnatarii convenției de armistițiu.

"Pentru aceste motive rugăm Înalta Curte să ne admită
"recursul și să declare constituțională și ca atare neobli-
"gatorii disp. legii 312 din 1945, casând fără trimitere deci-

ziunea dată pe temeiul ei urmând ca Inaltul Comandament Aliat,
"împreună cu Inaltul Comandament cu Guvernele respective să decidă-

"Motivul II. Constituțiunea stabilește ,prin art.98 ,des-
"voltat prin legea specială a responsabilității ministeriale ,
"cazurile și procedura de responsabilitate a ministrilor și cola-
"boratorilor lor în exercitiul funcțiunei precum și instanțele
"competente a judeca asemenea acte.

"Potrivit constitutiei competenta în această materie
"apartine Inaltei Curti de Casatie ,în Sectiuni Unite.

"Legea constitutională nu a adus nicio derogare dela
"acest principiu,deși a fost repus în vigoare la Septembrie 1944,
"pentru că legea din 11 Octom riei 1944 nu se ocupă de această
"chestiune .Legea constitutională a înșeles ,desigur,să aplice
"ministrilor regulele constitutionale și să-i excepteze dela aplica-
"rea regimului extraordinar instituit prin legile de sancționare
"a actelor în legătură cu războiul.De sigur că dacă ar fi înșeles
"să integreze și pe aceștia în procedura legii ordinate ar fi
"spus-o în mod expres.

"Prin urmare,din coroborarea textului constituțional
"cul legea constituțională din 1944 ,rezultă că dacă ministrii
"pot fi făcuți răspunzători de dezastrul țării instanța competentă
"de a-i judeca nu este în nici un caz Tribunalul Poporului,ci înalta
"Curte de Casatie în Sectiuni Unite.

"Astfel că și din acest punct de vedere legea 312/1945 ,
"art.10,este neconstituțională,violând art.98 din Const.legea const.
"din Sept. 1944 și din Oct.1944.

scuse
100 100 101
la Motive de neconstituționalitate depuse de Eugen Cristescu.

"Neconstituționalitatea formală a legii 312/1945, prin aceea
"că s'a violat dispoz. art. 76 din constituție, întrucât nu s'a luat
"în prealabil avizul Consiliului Legislației.-

"Intr'adevăr art. 76 din constituție prevede că ,consultarea
"Consiliului Legislativ este obligatorie pentru toate proiectele de
"legi, afară de acelea care privesc creditele bugetare.-Acest text
"a fost repus în vigoare prin efectul art. 2 din Decretul Constitu-
"țional din 31 August 1944, publicat la 2 Septembrie 1944.-

"După unele păreri se crede că, această obligațiune de consul-
"tarea Consiliului Legislativ nu a fost pusă în vigoare și nu ur-
mează a-și produce efectele decât în momentul când reprezentanța
"națională va fi luat ființă.

"Socotim că asemenea concepție juridică este fundamental ero-
"nată dat fiind că în speță, se aplică principiul dreptului de ne-
"cesitate care dă cuvânt fie Capului Statului fie Consiliului de
"Miniștri de a legifera prin decrete legi până la posibilitatea
"întrunirii reprezentanței naționale.-

"Cum acest drept de necesitate creiat de practica constitu-
"țională a războiului din 1914-1918, a fost recunoscut și de doc-
"trină în virtutea teoriei continuității funcțiunilor Statului,
"el urmează a fi considerat ca o derogare expresă dela normele
"constituționale generale ,și ca atare de strictă interpretare.-

"Așa fiind ,este cazul să constatăm că dreptul executivului
"de a impieta asupra legislativului ,se întinde doar în măsura în
"care un anumit organ al legislativului se află în imposibilitate
"de fapt de a lucra.-

"Or, cum Consiliul Legislativ funcționează și nu se află
"în imposibilitate de lucru ,rezultă că drepturile sale nu pot fi
"impietate de către puterea executivă și ca atare era absolut nece-
"sar pentru respectul dispozițiunei constituționale să i se ia

"avizul, în ceea ce privește condițiunile de formă și fond ale Decretului
"lege Nr. 312/1945.

"Deaceea socotim că acest motiv de neconstituționalitate
"de ordin formal este perfect întemeiat și că să fi admis ca atare.

"Motivul IV special:

"Neconstituționalitatea art.14 al.3 din legea Nr.312/1945,
"prin aceea că se violează dispoz.art.103 din constituție care stabilește
"că dreptul de recurs este de ordin constituțional.

"Considerând că constitutia din 1923 a fost repusă în vigoare
"fără nicio rezervă, și că din examinarea art.103 din constituție, rezultă
"că dreptul de recurs este astfel reglementat încât să dea posibilitate
"instanței supreme de a face o verificare amănunțită și totală. În ceea ce
"privește condițiunile în care instanța de fond a făcut aplicațiunea
"textelor legale în vigoare, socotim că restrângerea motivelor de
"recurs prin art.14 al.3 al legii 312/1945, este neconstituțională.

"Motivul V special:

"Neconstituționalitatea art .3 al.2 din legea 312/1945, prin
"aceea că violează atât dispoz.art.16 din constituție cât și dispozi-
"țiunile legii constituționale din 11 Octombrie 1944, referitoare la
"punerea în vigoare a legilor privitoare la urmărirea și sancționarea
"celor vinovați de dezastrul țării.

"Într'adevăr, art.16 din constituție declară că pedeapsa cu
"moartea nu se poate reînființa și nu poate fi aplicată în afară de
"cazurile prevăzute de codul penal militar, în timp de războiu.

"Constituția nu a suferit nicio modificare în această privință
"deoarece actul constituțional din 10 Octombrie 1944, nu modifică
"dispozițiunile art.16 astfel că legea 312/1945, instituind pedeapsa
"cu moartea pentru alte fapte decât acele prevăzute și presăbilit înscrise
"în codul Justiției Militare, este neconstituțională.

"Dar această lege este neconstituțională și pentru faptul
"că, edictată pedepse cu efect retroactiv, pentru fapte care la

"data comiterii lor, nu erau încriminate și pedepsite.

"Natura însăși a legii ne indică că ea nu-și poate produce efectele sale în trecut ; trecutul este închis pentru ea și ea nu are decât să guverneze viitorul.

"Acest principiu reiese din examinarea întregului sistem constituțional și în special din art.16 din constituție care declară expres că nu se poate reîngiinta pedeapsa cu moartea.

"De aci rezultă că, sub sancțiunea declarării ca neconstituțională, pedeapsa trebuie să fie înscrisă în lege în momentul comiterii faptului, pentru ca ea să poată fi aplicată la faptul încriminat.

"Deaceea socotim căși acest motiv de neconstituționalitate este întemeiat și că să a fi admis ca atare. p. a.

MOTIVE DE REJOURS

MOTIVUL I.

Desvoltarea intr-adevar art.10 si urm. din legea 312/945 cu modificari ulterioare creand un Tribunal Extraordinar pentru a judeca anumite procese si anumite persoane, sustragandu-le judecatii si fortili, contrazicand astfel art.12 si 101 din actuala constitutie.

Amplas legea de organizare judecătorească și codul
justiției militare sunt în această privință legi organice
constituționale și reprezentanții grupurilor ce intra în compo-
nerea Tribunalului Popular nu sunt nici magistrați militari
și nici civili."

b. Pedeapsa cu moarte este neconstituțională.
Constituția prin art.16 nu admite pedeapsa cu moarte decât în cazurile prevăzute de codul penal militar în timp de război deci art.3 al.2 și ultim. al legii 312 este neconstituțional.

c. Fia constitutie averea privata este inviolabila.
De asemenea sunt neconstitucionale disp.art.9 si 16 din legea
512 pentru ca ele prornuie confiscarea averii private care est
este inviolabila conf. art.15 si 17 din constitutie.

d. Dezincarea dreptului de recurs este anticonstituțională. Art.14 din legea 312 prevede că sentința trebuie motivată tuturor reduceri motivelor de casare numai la greșita compunere a instanței și greșita aplicare a pedepsei iar recursul fiind de ordin constituțional conf. art.103 din constituție rezultă restrângerea motivelor de casare este o dispoziție anticonstituțională deoarece în aceste condiții înalta Curte de Casație nu-și poate exercita controlul, indirect prin eliminarea motivelor întemeiate pe neexistență și greșită calificare, se ajunge astfel la interzicerea exercitării dreptului de recurs, întrucât învinuirile fiind condiționate de anumite împrejurări de fapt și de o anumită calificare legală hotărârea judecătorească este obligată să motiveze în ce măsură acuzarea celor învinuiți intră în prevederile infracțiunii. Deci art.14 este neconstituțional."

e. Neconsultarea Consiliului Legislativ. Legea 312 este neconstituțională și pentru motivul că nu a fost consultat Consiliul Legislativ așa cum prevede art. 76 din

actuala constituționale.

201
f. Calcararea principiului neretroactivității legilor penale. - Neretroactivitatea legilor penale este prevăzută de art. 14 din constituțiune.

g. In fine violarea art. 98 și 107 din constituțiune.
Prin act 1 de acuzare a fost inculpat pentru fapte săvârșite în timpul și cu ocazia funcțiunii mele de Ministru, și în conformitate cu art. 98 din constituțiune dreptul de a judeca aceste fapte este atribuit exclusiv al Înaltei Curți de Casație și Justiție Unite.

Deasemenea faptele pentru care sunt inculpat sunt date de Guvernământ prin conformitate cu art. 107 și alin. ultim din constituție puterea judecătorească nu are drept să judece.

MOTIVUL II.

Amintire: Realitate prevăzută de art. 102 și 103 comb. cu art. 301 cod. pr. pen.

Dezvoltare. Art. 301 al. 2 cod. pr. pen. impune oricărei instanțe penale îndatorirea de a verifica din oficiu, la primă înfățișare regularitatea investiției sale și o investire formal neregulată nu poate conferi instanței penale capacitatea obiectivă de a intra în cercetarea unei învinuirii penale.

Observarea formelor procedurale prevăzute pentru sesizarea instanței este prevăzută de art. 102 și 103 pr. pen. sub pedepșa de nulitate care nu poate fi înălțurată în nici un mod, putând fi propusă în orice stare a procesului și trebuie să opereze din oficiu.

Ori sesizarea Tribunalului Poporului ca judecarea procesului nostru este nulă deoarece:

La 11 Aprilie 1946, dl. Al. Voitinovici într-o calitate pe care n-o avea, fixează termen de judecată a procesului nostru la 25 Aprilie 1946.

La 17 Aprilie 1946 aceeași persoană, tot fără calitate prezintă termenul la 6 Maiu 1946.

În primul rând la datele de mai sus noi nu eram încă sesizați deoarece la 2 Maiu 1946 prin procesul verbal al Consiliului de ministri nr. 10 se ia în discuție actul de acuzare, se aprobă și se decide sesizarea Tribunalului Poporului cu judecarea procesului nostru. Deci aprobarea actului de acuzare al acuzatorului public și sesizarea legală având loc posterior datei de 2 Maiu, conf. art. 8 din legea 312, prin Jurnalul Consiliului de Miniștri, faptul că dl. Al. Voitinovici a considerat că Trib. Poporului era sesizat cu dreptul de a judeca pe acuzat și fixarea de termen înainte de sesizarea valabilă este irevocabil nulă ca și toate actele de procedură făcute în cauză ca urmare a acestei greșite fixări de termen.

În al doilea rând dl. Al. Voitinovici a avut calitatea de Președinte al Tribunalului Poporului numai la data de 4 Maiu 1946 conformă prin deciziunea aflată la dosar la fila 137 și deci ori ce acte pe care le-a făcut în calitate de Președinte al Trib. Poporului înainte de aceasta dată sunt nule.

Deci și Trib. Poporului n'a putut fi investit la termen cu judecarea legală. Aceasta nulitate dealtfel derivă și din art. 474 pr. pen.

103

~~104~~

1. Personal card on interest in companies Trib. Popo-

Aresa N^o - 27.V.94
a respectivel
Consiliului
sa incepe
sprijin ca
C.F. M. C.
sa se realizeze
sa se realizeze
Jy. Kozolova
ion arese
C.F.G. din
27.V.94
arata
mell peratibile
sa se realizeze
Tirilez
nu are
si a tona
cristal a fat
declarati
personale
presiden
Dizomha
Consiliu
sprijin ca
C.F. M. C.
or ganizati
politica

Doi Confederația Generală a Muncii nu are nici

5. Partidul Comunist și Uniunea Patrioților nu au desemnat în componența Tribunalului Poporului judecătoria care au luat parte la completul de judecată de tutelană al etnei rromilor și au desemnat numai de la una dintre organizațiile judecătorești ale acestor partide."

4. În componența Tribunalului Poporului nu intră judecatori desemnați de Partidul Național Tărnăvesc și Partidul Liberal.

[illegible]

Nici unul din aceste partide calificate Partid
National Tarănesc și Partid Liberal nu au câte un reprezentant
al lor, în Tribunalul Poporului care nu poate funcționa de
fapt ca reprezentanți grupurilor politice care compun guver-
nul.

In componerea Guvernului intrând cele două partide
reprezentate ca atare din acordul de la Moscova nici un alt re-
prezentant al acestor partide nu putea funcționa ca represen-
tant al "partidului liberal" și la fel de înalți ca să
fie delegați de ele.

FESTIVAL TV

Instanța competentă să judece faptele pentru

801
801
cauza a fost trimisă în judecată în este Tribunalul Poporului
și Curtea de Casație în Secțiuni Unite conf. art. 98 din
constituție.

Dezvoltare: În conformitate cu art. 98 din constituție
și legea responsabilității ministeriale din 1979, faptele
săvârșite de mine în timpul și cu ocazia funcționării mele
de Ministru, este atributul exclusiv al Înaltei Curți de Casație
și Justiție.

MOTIVUL V.

Rezolvare:

Dezvoltare:

Hotărârea este nemotivată deoarece nu se arată ele-
mentele constitutive ale infracțiunii ce mi se impută și se
bazează pe considerente care se contrazic.

MOTIVUL VI.

Procedura procesuală.

Dezvoltare:

S-au denaturat toate probele și deposițiile martorilor

MOTIVUL VII.

Încă de putere dearece mi s-au emis mandate pentru
arestarea martorilor propuși de mine în apărare fiind lăsat
acel la dispoziția martorilor acuzării și fără nici o posibi-
litate să mă apar.

Pentru motivele de mai sus cer respectuos cauzea.

procurat de: V. Antof

104. C. Casatie 1. II

dos. 1251/1946

104

DOMNUL PRESEDINTE,

Subscribul Constantin BUSILA, inginer, actualmente detinut la inchisoarea Tribunalului Poporului, am onoarea a depune motivele recursului meu ce am formulat impotriva Sentintei No. 17 - din 17 mai 1946 a Tribunalului Poporului, si anume cele ordinare cat si cele de neconstitucionalitate, pe care va rog sa binevoiti a dispune sa fie inaintate, in caz de respingere a primelor motive Sectiunilor Unite ale acestei Instante impreuna cu dosarul cauzei.

I.

Rea compunere a instantei prin inlaturarea aparatorilor desemnati. Violarea dreptului de aparare, nulitate prevazuta de art. 471 pct. 5 cod proc. penala. Violarea art. 14 si 15 ale legii 312 din 24 Aprilie 1945.-

Dreptul de aparare este de esenta oricarei judecati penale. El este consacrat si de art. 14 al legii 312 din 24 Aprilie 1945 cum si de art. 15 al aceleiasi legi care trimite la dispozitiunile Procedurii Penale in ce priveste judecata.-

Subscribul la interogatoriul ce mi s'a luat am declarat ca am aparator pe D-nii avocati C. Simionescu si E. Ottulescu.-

Totusi Presedintele Tribunalului mi-a numit un aparator din oficiu pentru ipoteza cand aparatorii alesi de mine (care acceptaseră dinainte sa ma asiste) nu ar primi.-

Aparatorii mei au fost insa impiedecati sa ma apere, astfel ca am trebuit sa ma plang Tribunalului care a hotarit, insa ca nu e nevoie sa fiu aparat de aparatorii ce am ales din moment ce am aparator pe dl. avocat Antofiloiu numit din oficiu, ceea ce

Domnului-Sale

DOMNULUI PRESEDINTE AL INALTEI CURTI DE CASATIE SI JUSTITIE
Sectia II-a.

era și inexact, căci apărătorul ce mi se numise din oficiu, fără cererea mea, era dl. avocat Vasiliu.-

În modă această am fost judecat fără ca apărătorul meu, care studiasse împreună cu mine apărarea și care cunoștea dosarul în toate amănuntele, să mă fi putut apăra.-

Cum apărarea este de esență oricărei judecări penale, ea constituind un drept natural și imprescriptibil, hotărîrea dată în afară și fără respectarea acestui drept natural este inexistentă și urmează a fi anulată pentru acest motiv esențial cum și pentru rea constituire a instanței.-

II.

Neconstituționalitatea legii 312 din 24 Aprilie 1945 pentru urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrulării.

Prin actul constituțional din 2 Septembrie 1944 s'a repus în vigoare dispozițiunile Constituției din 1923 privitor la drepturile românilor și la exercițiul puterilor Statului.-

S'a repus deci în vigoare și dispozițiunile art.101 privitor la interdicerea jurisdicțiilor excepționale; art.93 privitor la interdicerea pedepsei cu moartea; art.15 privitor la interdicerea confiscării averilor; art.103 privitor la constituționalitatea recursului în casare.-

Înaltul Decret Regal din 2 Septembrie 1944, dacă ar fi considerat ca un act constituțional, n'ar deroga delă nici unul din principiile consacrate prin articolele citate, repuse în vigoare la 2 Septembrie 1944;- derogare care nici nu s'ar putea concepe fără o dispozițiune expresă și categorică.-

Orî decretul din 2 Septembrie 1944 nu conține nici o dispoziție de derogare expresă și categorică delă aceste principii constituționale.-

El limitează de altfel, drepturile legiuitorului ordinar numai la cei care au contribuit la dezastrulării, dar nu și la cei acuzați de crime de războiu.-

El nu autoriză confiscarea averilor ca pedeapsă și nu cu titlul de despăgubiri, ci autoriză numai ca prin lege să se prevadă măsuri de urmărirea averilor celor condamnați, ceea ce exclude confiscarea cu titlul de pedeapsă cum și cu titlul de daune cum o înfrîngă legea.-

Dispozițiunile articolelor 1, 2, 3, 4 - 8, 11, 13, 14 ale
legii din 24 Aprilie 1945 sunt deci neconstituționale.-

Pentru Constantin Bupila

E. Omulez

avocat procurator

București Bdul Laciei No. 2

*Rugam sa se vada in cell
2 randuri de motive supramotivare*

106. C. ...
1251/946

107
106

MOTIVE DE CASARE *suplimentar*

depuse de *Const. Bursile*

I. REA CONSTITUIRE A INSTANTEI.

Intr'adevăr conform art. 11 și 12 din Decretul Lege Nr 312/945 Tribunalul Poporului se compune din 9 membri, 2 magistrați numiți de Ministerul Justiției, cel mai mare în grad sau cel mai vechi în același grad să prezida completul și din 7 judecători ai poporului, aleși dintre membrii celor 7 grupări politice, care intră în compunerea guvernului.-

Fiecare grupare va desemna câte 5 membri.-

a). Compunerea instanței este rea din faptul că reprezentanții partidului comunist și ai Uniunii patriotice, azi partidul național popular, n'au fost delegați de partid, de grupare, ci de către Comitetul Județean Ilfov: pentru partidul comunist semnând d-l Miron Constantinescu pentru Comitetul județean Ilfov, care după toate principiile un comitet județean nu reprezintă partidul și pentru Uniunea patrioților de asemenea lista a fost alcătuită de către Comitetul județean Ilfov semnând un indestructibil drept responsabil al Comitetului județean, deci nu partidul, gruparea politică. Nu aceștia au căutat să reprezenta gruparea politică respectivă ci cel mult Comitetul județean respectiv, în speță Jud. Ilfov. Această deviație echivalează cu nedesemnarea de către aceste listelor de delegați, și prin urmare rău au fost trași și au intrat în compunerea Tribunalului ci ele trebuiau derivate aceste grupări că nu și-au desemnat delegați. Tribunalul Poporului urma să tragă delegați dela celelalte care și-au desemnat în mod valabil delegații lor. Ne

aceasta Tribunalul Poporului din acest punct de vedere a fost rău constituit.-

b). Legea zice că Judecătorii poporului vor fi trasi la sorti de Ministrul Justiției câte unul din listele de 5 judecători propuși de fiecare grupare în parte.-

La început fiecare grupare din cele 7 și-au desemnat câte 5 membri și s'a format complectul I de judecată, în care figura din partea grupării național-țărăniste profesorul Constantin Lăpușneanu. Acesta a fost înlocuit prin d-ra Teodora Iorgulescu pe motiv că ar fi demisionat. La dosar nu se vede demisia ci o adtesă semnată de acuzatorul public Grozdea către Ministrul Justiției, adresă din 8 Maiu 1946, în care anunță Ministrul că d-l Lăpușneanu și-a dat demisia, dar demisia nu se vede, și nu se vede, căci nu și-a dat-o. Ori, după cum magistrații și judecătorii poporului trasi la sorti nu pot fi recuzați, tot așa ei nu pot fi înlocuiți, decât în cazul când, zice legea este împiedicat de a lua parte la judecată, fapt care stă în vedere să de a anunța impedimentul, boala, etc.- În și nu se vede vre-o anunțare din partea sa; prin urmare înlocuirea este abuzivă. Sindacă este înlocuit cum se face aceasta ? Prin altul tras la sorti din lista membrilor grupării din care face parte judecătorul absent. În ipoteza că d-l Lăpușneanu ar fi demisionat, lista partidului național-țărănesc (grupul Anton Alexandrescu) trebuia să fie reîntregită cu altul căci lista fiecărei grupări este compusă din 5 membri. Or, admitând că ar fi existat demisia sa, lista grupării rămăsese compusă din 4 membri nu 6 membri și numai dintr'o listă de 5 membri se putea trage la sorti d-ra Iorgulescu. Prin urmare rău s'a compus instanța cu d-ra Iorgulescu, trasă la sorti dintr'o

listă de 4 persoane nu de 5 persoane.-

c). In afară de aceasta instanța mai este rău compusă și din modul cum a fost desemnat d-l Niculae Dinulescu, care a fost desemnat de către Uniunea patrioților devenit mai târziu Partidul național-popular, dar care la 7 Februarie 1946 n'a mai confirmat ca reprezentanți ai săi decât pe d-nii Niculae Dinulescu și Marin Sulică, deci a redus lista sa de la 5 membri la 2 membri. Prin urmare în 1946 lista sa nu mai era compusă din 5 membri ci din doi membri, deci în dezacord cu dispozițiile art. 11 din Decretul Lege 312/945 care spune că fiecare grupare desemnează 5 membri. Este exact că dacă o grupare nu desemnează pe nimeni, se poate trage la sorți pentru completarea Tribunalului cu un membru din altă grupare, care a desemnat în mod legal 5 membri. Prin urmare desemnarea d-lui Niculae Dinulescu dintr-o listă de 2 persoane, căci partidul național-popular a propus listă, este în contradicție cu textele enunțate mai sus.-

p. C. Bussle
 & Company

1257/46

108. 108 109

MOTIV SUPPLEMENTAR DE RECURSA

Depus de CONSTANTIN BUSILA, Curte de Casatie sectia II-a, Dos.
No. 1257/46

III.- Gresita aplicare a pedepsei.-

1) Gresita aplicare a pedepsei prevazuta de art. 3 al legii 312/1945, pentru faptul prevazut de art. 1 alin. a, prin aceea ca instanta nu constata ca militand pentru hitlerism si fascism am permis intrarea armatelor germane pe teritoriul Tarii, intrucat ea nu constata ca la data intrarii trupelor germane in Tara, aveam vr-o situatie oficiala, ca, am militat in mod public pentru hitlerism si fascism si nici nu stabileste corelatia intre intrarea trupelor germane pe teritoriul Tarii si faptele ce mi se imputa.-

2) Gresita aplicare a pedepsei prevazuta de art. 3 al legii 312/1945, pentru faptul prevazut de art. 2 alin. a, prin aceea ca acest text nu considera vinovati de dezastrul Tarii pe cei ce s'au manifestat hotarat pentru razboiu, ci pe cei ce au hotarat declararea sau continuarea razboiului, celand Tribunalul nu constata in sarcina mea.-

3) Gresita aplicare a pedepsei prevazuta de art. 3, al legii 312/1945, pentru faptul prevazut de art. 2 alin. m, prin aceea ca legea nu declara vinovati si nu sanctioneaza pe cei ce au favorizat ~~maximizarea~~ infiintari de ghetouri, ci pe cei ce au infiintat sau initiat infiintari de ghetouri.-

4) Gresita aplicare a pedepsei prevazuta de art. 3 al legii 312/1945, pentru faptul prevazut de art. 2 lit. n, prin aceea ca legea pedepseste pe cei ce au ordonat edictari de legiuiri rasiale, dar nu pe cei care au edictat numai formal asemenea legiuiri.-

p c Busila

E. C. C. C.

pe baza promisiunii acordate

MOTIVE DE RECURS

depuse de condamnatul *Mr. Ionescu*

MOTIVUL I.

Enunțare: Neconstituționalitatea art. 10, 11, 12, 13, 14 alin. 3, art. 3 alin. 2 și ultim. art. 9 și 16 din Legea Nr. 312 din 18 Aprilie 1945, cu modificările ulterioare.

Dispozițiunile cuprinse în aceste articole contrazic disp. art. 12, 14, 15, 16, 17, 98, 103 și 107 din constituțiunea din 1923, repusă actualmente în vigoare.

Desvoltare: a. Intr'adevăr art. 10 și urm. din legea 312/945 cu modif. ulterioare creează un Tribunal Extraordinar pentru a judeca anumite procese și anumite persoane, sustrăgându-le judecătorilor săi firești, contrazicând astfel art. 12 și 101 din actuala constituțiune.

Nu mai legea de organizare judecătorească și codul justiției militare sunt în această privință legi organice constituționale și reprezentanții grupărilor ce intra în compunerea Tribunalului Popular nu sunt nici magistrați militari și nici civili.

b. Pedeapsa cu moartea este neconstituțională. Constituția prin art. 16 nu admite pedeapsa cu moartea decât în cazurile prevăzute de codul penal militar în timp de război deci art. 3 al. 2 și ultim. al legii 312 este neconstituțional.

c. Prin constituție averea privată este inviolabilă. De asemenea sunt neconstituționale disp. art. 9 și 16 din legea 312 pentru că ele promana confiscarea averii private care este inviolabilă conf. art. 15 și 17 din constituție.

d. Desfintarea dreptului de recurs este anticonstituțională. Art. 14 din legea 312 deși prevede că sentința trebuie motivată totuși reduce motivele de casare numai la greșita compunere a instanței și greșita aplicare a pedepsei iar recursul fiind de ordin constituțional conf. art. 103 din constituțiune rezultă restrângerea motivelor de casare este o dispozițiune anticonstituțională deoarece în aceste condițiuni Inalta Curte de Casație nu-și poate exercita controlul, indirect prin eliminarea motivelor întemeiate pe nemotivare și greșită calificare, se ajunge astfel la interzicerea exercitării dreptului de recurs, întrucât învinuirile fiind condiționate de anumite împrejurări de fapt și de o anumită calificare legală hotărârea judecătorească este obligată să motiveze în ce măsură acuzațiunea celor învinuiți intră în prevederile infracțiunii. Deci art. 14 este neconstituțional.

e. Neconsultarea Consiliului Legislativ. Legea 312 este neconstituțională și pentru motivul că nu a fost consultat Consiliul Legislativ așa cum prevede art. 76 din

actuala constituțiune.

011
f. Călcarea principiului neretroactivității legilor penale. - Neretroactivitatea legilor penale este prevăzută de art. 14 din constituțiune.

g. In fine violarea art. 98 și 107 din constituțiune.
Prin act 1 de acuzare am fost inculpat pentru fapte săvârșite în timpul și cu ocazia funcțiunii mele de Ministru, și în conformitate cu art. 98 din constituțiune dreptul de a judeca aceste fapte este atributul exclusiv al Inaltei Curți de Casație Secții Unite.

Deasemenea faptele pentru care sunt inculpat sunt date de Guvernământ prin conformitate cu art. 107 și alin. ultim din constituție puterea judecătorească nu are drept ale judeca.

MOTIVUL II .

Enunțare: Mulțime prevăzută de art. 102 și 103 comb. cu art. 301 cod. pr. pen.

Desvoltare. Art. 301 al. 2 cod. pr. pen. impune oricărei instanțe penale îndatorirea de a-și verifica din oficiu, la prima înfățișare regularitatea investirii sale și o investire formal neregulată nu poate conferi instanței penale capacitatea obiectivă de a intra în cercetarea unei învinuirii penale.

Observarea formelor procedurale prevăzute pentru sesizarea instanței este prevăzută de art. 102 și 103 pr. pen. sub pedeapsa de nulitate care nu poate fi înălțurată în nici un mod, putând fi propusă în orice stare a procesului și trebuie să opereze din oficiu.

Ori sesizarea Tribunalului Poporului cu judecarea procesului nostru este nulă deoarece:

La 11 Aprilie 1946, dl Al. Voitinovici într-o calitate pe care n-o avea, fixează termen de judecată a procesului nostru la 25 Aprilie 1946.

La 17 Aprilie 1946 aceeași persoană, tot fără calitate preschimbă termenul la 6 Maiu 1946.

În primul rând la datele de mai sus noi nu eram acuzati deoarece la 2 Maiu 1946 prin procesul verbal al consiliului de ministri nr. 10 se ia în discuțiune actul de acuzare, se aprobă și se decide sesizarea Tribunalului Poporului cu judecarea procesului nostru. Deci aprobarea actului de acuzare al acuzatorului public și sesizarea legală având loc posterior datei de 2 Maiu, conf. art. 8 din legea 312, prin jurnalul Consiliului de Miniștri, faptul că dl Al. Voitinovici a considerat că Trib. Poporului era sesizat cu dreptul de a judeca pe acuzati - fixarea de termen făcută înainte de sesizarea valabilă este irevocabil nulă ca și toate actele de procedură făcute în cauză ca urmare a acestei greșite fixări de termen.

În al doilea rând dl Al. Voitinovici a avut calitatea de Președinte al Tribunalului Poporului numai la data de 4 Maiu 1946 conferită prin deciziunea aflată la dosar la fila 137 și deci ori ce acte pe care le-a făcut în calitate de Președinte al Trib. Poporului înainte de aceasta data sunt nule.

Deci și Trib. Poporului n'a putut fi investit la termen cu judecarea legală. Aceasta nulitate de altfel derivă și din art. 474 pr. pen.

110

III

MOTIVS DE RECOURS

depusse de condamnatul

gl. Dumitru Papereu

MOTIVUL I

Amplasare: Neconstituționalitatea art.10,11,12,13,14, alin.3 art.3 alin.2 și ultim. art.9 și 16 din Legea Nr.312 din 18 Aprilie 1945, cu modificările ulterioare.

Dispozițiunile cuprinse în aceste articole contrazic disp.art.12,14,15,16,17,98, 103 și 107 din constituțiunea din 1923, repusă actualmente în vigoare.

Desvoltare: a. Într'adever art.10 și urm. din legea 312/945 cu modif. ulterioare creează un Tribunal Extraordinar pentru a judeca anumite procese și anumite persoane, sustrăgându-le judecătorilor săi firești, contrazicând astfel art.12 și 101 din actuala constituțiune.

Nu mai legea de organizare judecătorească și codul justiției militare sunt în această privință legi organice constituționale și reprezentanții grupărilor ce intra în compunerea Tribunalului popular nu sunt nici magistrați militari și nici civili.

b. Pedepșa cu moartea este neconstituțională. Constituția prin art.16 nu admite pedepșa cu moartea decât în cazurile prevăzute de codul penal militar în timp de război deci art.3 al.2 și ultim. al legii 312 este neconstituțional.

c. Prin constituție averea privată este inviolabilă. De asemenea sunt neconstituționale disp. art.9 și 16 din legea 312 pentru că ele proungă confiscarea averei private care este inviolabilă conf. art.15 și 17 din constituție.

d. Desfintarea dreptului de recurs este anticonstituțională. Art.14 din legea 312 deși prevede că sentința trebuie motivată totuși reduce motivele de casare numai la greșita compunere a instanței și greșita aplicare a pedepsei, iar recursul fiind de ordin constituțional conf. art.103 din constituțiune rezultă restrângerea motivelor de casare este o dispozițiune anticonstituțională deoarece în aceste condițiuni Inalta Curte de Casație nu-și poate exercita controlul, indirect prin eliminarea motivelor întemeiate pe nemotivare și greșită calificare, se ajunge astfel la interzicerea exercitării dreptului de recurs, întrucât învinuirile fiind condiționate de anumite împrejurări de fapt și de o anumită calificare legală hotărârea judecătorească este obligată să motiveze în ce măsură acuzățiunea celor învinuiți intră în prevederile infracțiunii. Deci art.14 este neconstituțional.

e. Neconsultarea Consiliului Legislativ. Legea 312 este neconstituțională și pentru motivul că nu a fost consultat Consiliul Legislativ așa cum prevede art.76 din actuala constituțiune.

f. Calcarea principiului neretroactivității legilor

penale. Seretreactivitatea legilor penale este prevăzută de art.14 din constituțiune.

g. In fine violarea art.98 si 107 din constituțiune.

III Prin actul de acuzare am fost inculpat pentru fapte săvârșite în timpul și cu ocazia funcțiunii mele de Ministru, și în conformitate cu art.98 din constituțiune dreptul de a judeca aceste fapte este atributul exclusiv al Inaltei Curți de Casație Secții Unite.

Deoarece faptele pentru care sunt inculpat sunt date de Guvernământ prin conformitate cu art.107 și alin. ultim din constituție puterea judecătorească nu are drept ale judeca.

MOTIVUL II.

Amunțare: Nulitate prevăzută de art.102 și 103 comb. cu art.301 cod.pr.pen.

Desvoltare : Art. 301 al.2 cod.pr.pen. impune oricărei instanțe penale îndatorirea de ași verifica din oficiu, la prima înfățișare regularitatea investirii sale și o investire formal neregulată nu poate conferi instanței penale capacitatea obiectivă de a intra în cercetarea unei învinuiri penale.

Observarea formelor procedurale prevăzute pentru sesizarea instanței este prevăzută de art.102 și 103 pr.pen. sub pedeapsa de nulitate care nu poate fi înlăturată în nici un mod, putând fi propusă în orice stare a procesului și trebuie să opereze din oficiu.

Orî sesizarea Tribunalului Poporului cu judecarea procesului nostru este nulă deoarece:

La 11 Aprilie 1946, dl. Al. Voitinovici într'o calitate pe care n'o avea, fixează termen de judecată a procesului nostru la 25 Aprilie 1946.

La 17 Aprilie 1946 aceeași persoană, tot fără calitate preschimbă termenul la 6 Maiu 1946.

În primul rând la datele de mai sus noi nu eram acuzati deoarece la 2 Maiu 1946 prin procesul verbal al Consiliului de ministri la Nr.10 se ia în discuțiune actul de acuzare, se aprobă și se decide sesizarea Tribunalului Poporului cu judecarea procesului nostru. Deci aprobarea actului de acuzare al acuzatorului public și sesizarea legală având loc posterior datei de 2 Maiu, conf. art.8 din legea 312, prin jurnalul Consiliului de Ministri, faptul că dl Al. Voitinovici a considerat că Trib. Poporului era sesizat cu dreptul de a judeca pe acuzati fixarea de termen făcută înainte de sesizarea valabilă este irevocabil nulă ca și toate actele de procedură făcute în cauză ca urmare a acestei greșite fixări de termen.

În al doilea rând dl Al. Voitinovici a avut calitatea de Președinte al Tribunalului Poporului numai la data de 4 Maiu 1946 conferită prin deciziunea aflată la dosar la fila 137 și deci oricare acte pe care le-a făcut în calitate de Președinte al Trib. Poporului înainte de aceasta dată sunt nule.

Deci și Trib. Poporului n'a putut fi investit la termen cu judecarea legală. Această nulitate dealtfel derivă și din art.474 pr.pen.

MOTIVUL III.

Amunțare: Greșită impunere a instanței.

Desvoltare:

1. Persoanele cari au intrat in compunerea Trib. Poporului nu sunt judecatorii populari desemnati de legea 312 deoarece: se pretinde ca la data de 27 Aprilie 1946 conf. Generala a Muncii a desemnat persoanele dintre cari a fost ales prin tragere la sorti C. Tiulescu care a facut parte din completul de judecata.

Acest fapt este materialmente imposibil deoarece din alaturatele cinci procese verbale legalizate se constata ca Organizatia profesionala Confederatia Generala a Muncii a fost constituita in luna Iunie 1945 si din certificatul Nr. 22307/946 al Trib. Ilfov S.I. c.c. se constata ca personalitatea juridica i-a fost acordata abia la 11 Iunie 1946, data pana la care, in conf. cu disp. art. 1 si 46 din legea Sindicatelor Profesionale, Confederatia era inexistentă.

Deci Confederatia Generala a Muncii nu are nici un judecator.

2. S'a aplicat dispozitiunea art. 11 din legea 312 deoarece judecatorii trebuiau aleși din membrii grupărilor politice care intra in compunerea Guvernului iar confederatia Generala a Muncii este o organizatiune profesionala conform principiului stabilit in art. 1 din legea Sindicatelor Profesionale.

3. Partidul Comunist si Uniunea Patrioților nu au judecatori desemnati in compunerea Tribunalului Poporului deoarece judecatorii care au luat parte la completul de judecata au fost desemnati numai de către organizatiile județului Ilfov, al acestor partide.

4. In compunerea Tribunalului Poporului nu intra judecatori delegati de Partidul National Tarănesc si Partidul Liberal.

Acordul dela Moscova din 24 Dec. 1945 stabilind in mod obligator elementele care trebuie sa servesc de baza compunerii guvernului Român au hotărât si Guvernul Român a acceptat ca sa cuprinda in guvern un membru al Partidului National Tarănesc si un membru al Partidului Liberal, care conform alin. 2 din acest acord nu erau reprezentati in Guvern. Ori in urma acordului dela Moscova fiind calificate drept partide democratice si apte deci a reprezenta poporul au intrat in compunerea Guvernului Român.

Nici unul din aceste partide calificate Partid National Tarănesc si Partid Liberal nu au câte un reprezentant al lor, in Tribunalul Poporului care nu poate functiona decât cu reprezentantii grupărilor politice care compun guvernul.

In compunerea Guvernului intrând cele două partide recunoscute ca atare din acordul dela Moscova nici un alt reprezentant al acestor partide nu putea functiona ca reprezentant al Partidului Liberal si National Tarănesc fără ca sa fie delegat de ele.

Concluzii IV.

Instanța competentă să judece faptele pentru cari sunteti trimisi in judecata nu este Tribunalul Poporului ci

Curtea de Casație în Secțiuni Unite conf. art. 98 din constitu-
tuțiune.

Dezvoltare: În conformitate cu art. 98 din constitu-
tuțiune și legea responsabilității ministeriale din 1879, fap-
tele săvârșite de mine în timpul și cu ocazia funcțiunii mele
de ministru, este atributul exclusiv al Înaltei Curți de Casa-
ție și Justiție.

MOTIVUL V.

Nonotivare:

Dezvoltare:

Hotărârea este nonotivată deoarece nu se arată ele-
mentele constitutive ale infracțiunii de care mi se impută și se
bazează pe considerente care se contrazic.

MOTIVUL VI.

Exces de putere.

Dezvoltare:

S-au denaturat toate probele și depozitiile martori-
lor.

MOTIVUL VII.

Exces de putere deoarece nu s-au emis mandate pentru
aducerea martorilor propuși de mine în apărare fiind lăsat
deci la discreția martorilor acuzării și fără nici o possibili-
tate să mă apar.

Pentru motivele de mai sus cer respectuos casarea."

Al. I. Alie
m
(Al. Anto. Filipin)

MOTIVUL III.

Enunțare: Greșita impunere a instanței.

Dezvoltare:

1. Persoanele care au intrat în compunerea Trib. Poporului nu sunt Judecătorii populari desemnați de legea 312 deoarece: se pretinde că la data de 27 Aprilie 1946 conf. Generală a Muncii a desemnat persoanele dintre care a fost ales prin tragere la sorți C. Titulescu care a făcut parte din completul de judecată.

Acest fapt este materialmente imposibil deoarece din acturile cinci procese verbale legalizate se constată că Organizația profesională Confederația Generală a Muncii a fost constituită în luna Iunie 1945 și din certificatul Nr. 22307/946 al Trib. Ilfov S.I c.c. se constată că personalitatea juridică i-a fost acordată abia la 11 Iunie 1945, data până la care, în conf. cu disp. art. 31 și 46 din legea Sindicatelor Profesionale, Confederația era inexistentă.

Deci Confederația Generală a Muncii nu are nici un judecător.-

2. S'a călcat dispozițiunea art. 11 din legea 312 deoarece judecătorii trebuiau aleși din membrii grupărilor politice care intră în compunerea Guvernului iar confederația Generală a Muncii este o organizație profesională conform principiului stabilit în art. 1 din legea Sindicatelor Profesionale.

3. Partidul Comunist și Uniunea Patrioților nu au judecători desemnați în compunerea Tribunalului Poporului deoarece judecătorii care au luat parte la completul de judecată au fost desemnați numai de către organizațiile județului Ilfov, al acestor partide.-

4. În compunerea Tribunalului Poporului nu intră judecători delegați de Partidul Național Țărănesc și Partidul Liberal.

Acordul dela Moscova din 24 Dec. 1945 stabilind în mod obligator elementele care trebuie să servească de bază compunerii guvernului Român au hotărât și Guvernul Român a acceptat ca să cuprindă în guvern un membru al Partidului Național Țărănesc și un membru al Partidului Liberal, care conform alin. a din acest acord nu erau reprezentați în Guvern. Ori în urma acordului dela Moscova fiind calificate drept partide democratice și apte deci a reprezenta poporul au intrat în compunerea Guvernului Român.

Nici unul din aceste partide calificate Partid Național Țărănesc și Partid Liberal nu au câte un reprezentant al lor, în Tribunalul Poporului care nu poate funcționa decât cu reprezentanții grupărilor politice care compun guvernul.

În compunerea Guvernului intrând cele două partide recunoscute ca atare din acordul dela Moscova nici un alt reprezentant al acestor partide nu putea funcționa ca reprezentant al Partidului Liberal și Național Țărănesc fără ca să fie delegat de ele.

MOTIVUL IV

Instanța competentă să judece faptele pentru

care sunt trimise în judecată nu este Tribunalul Poporului și Curtea de Casație în Secțiuni Unite conf. art. 98 din constituțiune.

Desvoltare: În conformitate cu art. 98 din constituțiune și legea responsabilității ministeriale din 1879, faptele săvârșite de mine în timpul și cu ocazia funcțiunii mele de Ministru, este atributul exclusiv al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

MOTIVUL V.

Nemotivare:

Desvoltare:

Hotărârea este nemotivată deoarece mi se arată elementele constitutive ale infracțiunii ce mi se impută și se bazează pe considerente care se contrazic.

MOTIVUL VI.

Proasă grosieră.

Desvoltare:

S'au denaturat toate probele și depozitiile martorilor.

MOTIVUL VII.

Exces de putere deoarece mi s'au emis mandate pentru aducerea martorilor propuși de mine în apărare fiind lăsat deci la discreția martorilor acuzării și fără nici o posibilitate să mă apar.

Pentru motivele de mai sus cer respectuos osarea.

*Prost
W. I. Cury*

MOTIVE DE CASARE

6
depuse de General General Gh. M. Vălcu

I. REA CONSTITUIRE A INSTANTEI.

Intr'adevăr conform art. 11 și 12 din Decretul Lege Nr. 312/945 Tribunalul Poporului se compune din 9 membri, 2 magistrați numiți de Ministerul Justiției, cel mai mare în grad sau cel mai vechi în același grad va prezida completul și din 7 judecători ai poporului, aleși dintre membrii celor 7 grupări politice, care intră în compunerea guvernului.--

Fiecare grupare va desemna câte 5 membri.--

a). Compunerea instanței este rea din faptul că reprezentanții partidului comunist și ai Uniunii patriotice, azi partidul național popular, n'au fost delegați de partid, de grupare, ci de către Comitetul Județean Ilfov : pentru partidul comunist desemnând d-l Miron Constantinescu pentru Comitetul județean Ilfov, care după toate principiile un comitet județean nu reprezintă partidul și pentru Uniunea patrioților deasemenea lista a fost alcătuită de către Comitetul județean Ilfov desemnând un indescifrabil drept responsabil al Comitetului județean, deci nu partidul, gruparea politică. Nu aceștia au calitate de a reprezenta gruparea politică respectivă ci cel mult Comitetul județean respectiv, în speță Jud. Ilfov. Această desemnare viată echivalează cu nedesemnarea de către aceste grupări a listelor de delegați, și prin urmare rău au fost trași la sorți și au intrat în compunerea Tribunalului ci ele trebuiau considerate aceste grupări că nu și-au desemnat delegați și Tribunalul Poporului urma să tragă delegați dela celelalte grupări care și-au desemnat în mod valabil delegații lor. Neîndeplinind

Cine a
desemnat
interesele
partidului
național
popular
nu este
representant
al grupării
ci este
representant
al partidului
național
popular
și nu al
grupării
național
popular

aceasta Tribunalul Poporului din acest punct de vedere a fost rău constituit.-

b). Legea zice că Judecătorii Poporului vor fi trași la sorți de Ministrul Justiției câte unul din lista de 5 judecători propuși de fiecare grupare în parte.-

La început fiecare grupare din cele 7 și-au desemnat câte 5 membri și s'a format completul I de judecată, în care figura din partea grupării național-țărăniște profesorul Constant Lăpușneanu. Acesta a fost înlocuit prin d-ra Teodora Iorgulescu pe motiv că ar fi demisionat. La dosar nu se vede demisia, ci o adresă semnată de acuzatorul public Grozdea către Ministerul Justiției, adresă din 8 Maiu 1946, în care anunță Ministerul că d-l Lăpușneanu și-a dat demisia, dar demisia nu se vede, și nu se vede, căci nu și-a dat-o. Ori, după cum magistratii și judecătorii poporului trași la sorți nu pot fi recuzați, tot așa ei nu pot fi înlocuiți, decât în cazul când, zice legea este împiedicat de a lua parte la judecată, fapt care stă în căderea sa de a anunța impedimentul, boala, etc.- În speță nu se vede vre-o anunțare din partea sa; prin urmare înlocuirea este abuzivă. Si dacă este înlocuit cum se face aceasta? Prin altul tras la sorți din lista membrilor grupării din care face parte judecătorul absent. În ipoteza că d-l Lăpușneanu ar fi demisionat, lista partidului național-țărănescu, (grupul Anton Alexandrescu) trebuia să fie reîntregită cu altul căci lista fiecărei grupări este compusă din 5 membri. Or, admitând că ar fi existat demisia sa, lista grupării rămăsesse compusă din 4 membri nu 5 membri și numai dintr'o listă de 5 membri se putea trage la sorți d-ra Iorgulescu. Prin urmare rău s'a compus instanța cu d-ra Iorgulescu, trasă la sorți dintr'o

145

116
115

INALTA CURTE DE CASATIE SI JUSTITIE
SECTIUNI UNITE

Dosar Nr.46/1946

JURNAL Nr.67/946

Președinția D-lui Oconel Gh.Cîreș -Prim Președinte

Membri prezenți D-niiz:Dim.Apostolide -Președinte

	Consilier		Consilier
3 Al.Costin		19 Const.Duma	
4 Gh.Pavelescu	"	20 I.Stănculescu	"
5 I.Mureșeanu	"	21 Florin Foișoreanu	"
6 Al.Meculescu	"	22 Traian Broșteanu	"
7 Tr.Lăzărescu	"	23 Laurențiu Preoteșcu	"
8 Al.Procop Dumitrescu	"	24 Filip Stamu	"
9 M.Niciu	"	25 N.Negru	"
10 Emilian Dumitrescu	"	26 I.Munteanu	"
11 Ilie Lungulescu	"	27 N.Rușescu	"
12 Lascăr Spoială	"	28 I.R.Frumușanu	"
13 Octavian Pienescu	"	29 I.Manea	"
14 Stefan Teodorescu	"	30 V.Panu	"
15 H.Udrea	"	31 Gh.Dimitriu	"
16 M.Odobescu	"	32 Emil Bădărău	"
17 H.Zamfirescu	"	33 Carol Mayer	"
18 P.Gherghel	"		

In ziua de 29 Maiu 1946 ,s'au luat în cercetare recursurile făcute contra hotărârei Tribunalului Poporului din Bucuresti Nr.17/1946 ,de către:Ion Antonescu ,Mihai Antonescu ,Constantin Pantazi,Constantin Z.Vasiliu ,Titus Dragoș,Dobre Gheorghe,Ion Marinescu, Traian Brăileanu ,Constantin Petrovicescu ,Petre Tomescu,Gheorghe Alexianu ,Radu Lecca și Eugen Cristescu ,recursuri trimise în fata Secțiunilor Unite prin decizia Inaltei Curți Secția II-a Nr.1134/1946,pentru cercetarea criticelor de neconstituționalitate.

S'au prezentat recurenții:Ion Antonescuprin D-nii avocați

...//...

Simionescu-Iași, Stroe, Sebastian Teodorescu, Marin Stănescu și Boros, Mihai Antonescu, prin D-nii avocați Simionescu-Iași, Sebastian Teodorescu și Dumitrescu-Bolintin, Constantin Pantazi, prin Dl. avocat Radu Mateiu, Constantin Vasiliu, prin D-nii avocați Antofiloiu și Boros, Titus Dragoș, prin Dl. avocat Dumitrescu-Bolintin, Dobre Gheorghe, prin Dl. avocat Anghel Dumitrescu, Ion Marinescu prin Dl. avocat Em. Socor, Traian Brăileanu, prin Dl. avocat Marin Stănescu, Constantin Petrovicescu prin Dl. avocat Paul Iliescu, Petre Tomescu, prin D-nii avocați Vasilescu Nottara și A. Popovici, Gheorghe Alexianu, prin Dl. avocat Miron Eliade, Radu Lecca, prin Dl. avocat Antofiloiu și Eugen Cristescu prin D-nii avocați Dem. Negulescu, T. Stănescu și V. Melinte.

Procedura îndeplinită prin afișare în termenul prevăzut de art. 14 al legii Nr. 312/1945.

S'a cetit raportul făcut în cauză de Dl. Consilier Lascăr Spoială.

Dl. avocat C. Simionescu-Iași a cerut să se constate că procesul nu este în stare de judecată și prin consecință urmează a fi amânat pentru că: 1) hotărârea atacată a fost casată în privința unora dintre recurenți, ceea ce face ca întreaga cauză să se considere ca nefiind complet judecată și să revină astfel în fața instanței de fond, de unde nu poate fi trimisă pentru soluționarea criticelor de neconstituționalitate decât după ce va deveni posibilă o cercetare în ansamblu a acestor critici; 2) decizia completului ordinar al Înaltei Curți nu e atașată la dosar și în sfârșit 3) timpul scurs de la fixarea termenului de recurs, până la ziua judecâței, a fost prea scurt pentru a se putea pregăti o dezvoltare documentată a motivelor de neconstituționalitate.

Dl. avocat Sebastian Teodorescu a solicitat de asemenea un termen pentru pregătirea apărării.

Dl. Procuror General Mircea Possa s'a opus la amânare.

...//...

C U R T E A
D E L I B E R A N D

116

Asupra cererii de amânare.

Având în vedere că toate criticele de neconstituționalitate sunt îndreptate împotriva hotărârii Tribunalului Poporului și nu s'a susținut că ar fi locul să se formuleze motive speciale contra deciziei date de Inalta Curte Secția II-a asupra motivelor ordinare de casare ;

Că existența la dosar a acestei din urmă decizii nu este-asa dar-necesară pentru a se păși la cercetarea cauzei , fiind suficientă existența dispozitivului acelei hotărâri ,aflat la dosar.

Că de asemenea,împrejurarea că procesul urmează a fi cercetat din nou în fond,în limitele restrânse ale casării,pronunțată numai pentru gresită aplicare a pedepsei față cu recurenții Bușilă Constantin ,Popescu Dumitru și Mares Nicolae ,nu constituie o împiedicare la examinarea motivelor de neconstituționalitate ,formulate prin celelalte recursuri-disjuncte de către Complectul ordinar și trimise în fața Secțiunilor Unite-fiecare dintre recursuri fiind de sine stătător ,iar soluția ,ce s'ar da cu privire la criticele de neconstituționalitate ,formulate de unii dintre recurenți ,având efecte limitate la acestia;

Că nici pentru pregătirea apărării nu e locul să se amâne procesul,legea Nr.312/1945,prevăzând că recursurile împotriva hotărârilor Tribunalului Poporului trebuesc judecate în trei zile ,iar în raport cu urgența ,pe care legiuitorul voeste să o imprime judecării acestor cauze prin dispoziția de mai sus, timpul scurs de la ajungerea dosarului la Inalta Curte și până astăzi,fiind suficient pentru pregătirea apărării ,asa cum - de altfel-se poate trage concluzia și din faptul că aproape toate

511

= 4 =

motivele de neconstituționalitate - dezvoltate pe larg - au fost depuse la dosar încă înainte de începerea desbaterilor în fața Complectului ordinar.

PENTRU ACESTE MOTIVE

C U R T E A

DISPUNE :

Respinge cererea de amânare.

Dându-se cuvântul în fond, s'au ascultat recurenții-prin procuratorii lor- în dezvoltarea motivelor de neconstituționalitate.

S'a ascultat apoi D-l Procuror General Mircea Possa, care combătând toate motivele de neconstituționalitate, a conchis la repingerea recursurilor.

Recurenții nu au mai adăugat nimic.

C U R T E A

Din lipsă de timp pentru a delibera,

DISPUNE

Amână pronunțarea deciziei la 31 Maiu 1946.

Dat în ședință publică astăzi, 29 Maiu 1946.-

oamii Pentru D-l Președinte D. Apostolide, Secretar
Prim Președinte,

Pentru D-l Consilier G. Muresanu, Secretar
Prim Președinte,

oamii
III. S. M. M. M.

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

oamii

Magistrat
Len

listă de 4 persoane nu de 5 persoane.-

c). In afară de aceasta instanța mai este rău compusă și din modul cum a fost desemnat d-l Niculae Dinulescu, care a fost desemnat de către Uniunea patrioților devenită mai târziu Partidul național-popular, dar care la 7 Februarie 1946 n'a mai confirmat ca reprezentanți ai săi decât pe d-nii Niculae Dinulescu și Marin Sulică, deci a redus lista sa dela 5 membri la 2 membri. Prin urmare în 1946 lista sa nu mai era compusă din 5 membri ci din doi membri, deci în dezacord cu dispozițiile art.11 din Decretul Lege 312/945 care spune că fiecare grupare desemnează 5 membri. Este exact că dacă o grupare nu desemnează pe nimeni, se poate trage la sorți pentru completarea Tribunalului cu un membru din altă grupare, care a desemnat în mod legal 5 membri. Prin urmare desemnarea d-lui Niculae Dinulescu dintr'o listă de 2 persoane, căci partidul național-popular a propus listă, este în contradicție cu textele enunțate mai sus.-

p. General Gh. M. Băne
[Signature]
[Signature]

Probat
prin
autentificarea
a
coastelor

INALTA CURTE DE CASATIE SI JUSTITIE
SECTIUNI UNITE

Decizia Nr.21/1946

Dosar Nr.46/1946

Președinția D-lui-: / OCONEL GH.CIRES - Prim Președinte

Membri prezenți D-nii : 2 D-trie Apostolide - Președinte

3 Al.Costin	Consilier	19 Const.Duma	Consilier
4 Gh.Pavelescu	"	20 I.Stănculescu	"
5 I.Mureșeanu	"	21 Florin Foișoreanu	"
6 Al.Meculescu	"	22 Traian Broșteanu	"
7 Tr.Lăzărescu	"	23 Laurentiu Preoteșcu	"
8 Al.Pr.Dumitrescu	"	24 Filip Stamu	"
9 M.Niciu	"	25 N.Negru	"
10 Em.Dumitrescu	"	26 I.Munteanu	"
11 Ilie Lungulescu	"	27 N.Rugescu	"
12 Lascăr Spoială	"	28 I.R.Frumușeanu	"
13 Oct.Pienescu	"	29 I.Manea	"
14 St.Teodorescu	"	30 V.Panu	"
15 H.Udrea	"	31 Gh.Dimitriu	"
16 M.Odobescu	"	32 Emil Bădărău	"
17 H.Zamfirescu	"	33 Carol Mayer	"
18 P.Gherghel	"		

Ministerul Public reprezentat prin D-l Mircea Possa, Procurator General.

...==...

In ziua de 29 Maiu 1946, s'a luat în cercetare recursurile făcute contra hotărîrii Tribunalului Poporului din București Nr. 12/1946, de către: Ion Antonescu, Mihai Antonescu, Constantin Pantazi, Constantin Z.Vasiliu, Titus Dragoș, Dobre Gheorghe, Ion Marinescu, Traian Brăileanu, Constantin Petrovicescu, Petre Tomescu, Gheorghe Alexianu, Radu Lecca și Eugen Cristescu, recursuri trimise în fața Secțiunilor Unite prin decizia Inaltei Curți Secția II-a Nr. 11/34/1946, pentru cercetarea criticelor de neconstituționalitate.

S'au prezentat recurenții: Ion Antonescu, prin D-nii avocați Simionescu-Iași, Stroe, Sebastian Teodorescu, Marin Stănescu și Boroș, Mihai Antonescu, prin D-nii avocați Simionescu-Iași, Sebastian Teodorescu și Dumitrescu-Bolintin, Constantin Pantazi, prin D-l avocat Radu Mateiu, Constantin Vasiliu, prin D-nii avocați Antofiloiu și Boroș, Titus Dragoș, prin D-l avocat Dumitrescu-Bolintin, Dobre Gheorghe, prin D-l avocat Anghel Dumitrescu, Ion Marinescu, prin D-l avocat Em.Socor, Traian Brăileanu, prin D-l avocat Marin Stănescu, Constantin Petrovicescu, prin D-l avocat Paul Iliescu, Petre Tomescu, prin D-nii avocați Vasilescu Nottara și A.Popovici, Gheorghe Alexianu, prin D-l avocat Radu Lecca, prin D-l avocat An-

tofiloiu și Eugen Cristescu, prin D-nii avocați Dem.Negulescu, T. Stănescu și V.Melinte.

Procedura îndeplinită prin afișare în termenul prevăzut de art.14 al legii Nr.312/1945.

S'a cetit raportul făcut în cauză de D-l Consilier Lascăr Spălaș, după care, recurenții și D-l Procuror General au pus concluzii, așa cum s'a consemnat în Jurnalul Nr.67 din 29 Maiu 1946.

C U R T E A

Din lipsă de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea deciziei la 31 Maiu 1946, când

D E L I B E R A N D

Asupra recursurilor de față;

Având în vedere hotărîrea Nr.17/1946, dată de Tribunalul Poporului din București, constituit în conformitate cu legea Nr.312/1945;

Având în vedere că prin această hotărîre au fost condamnați -în prezență- pentru că au contribuit la dezastrul țării, săvârșind crime de război, următorii: Antonescu Ion, fost conducător al Statului, Antonescu Mihai, Pantazi Constantin, Vasiliu Constantin, Alexianu Gheorghe, Lecca Radu și Cristescu Eugen, la pedeapsa cu moartea, Tomescu Petre, la 15 ani muncă silnică, Marinescu Ion, la 20 ani detenție grea, Dragoș Titus și Dobre Gheorghe, la detențiune grea pe viață, Petrovicescu Constantin, la 20 ani detențiune grea, Brăileanu Traian, la 20 ani detențiune riguroasă, Popescu Dumitru, Bușilă Constantin și Mareș Nicolae, la câte 10 ani închisoare corecțională; pentru toți, s'a pronunțat și confiscarea averilor trecute pe numele lor sau dobândite, după 6 Septembrie 1940, pe numele soțiilor și descendenților. Toți condamnații de mai sus, au făcut recurs împotriva hotărîrii Tribunalului Poporului, formulând și motive ordinare de casare și motive de neconstituționalitate.

Inalta Curte Secția II-a, prin decizia Nr.1134/1946, a casat hotărîrea atacată -în ce privește pe Popescu Dumitru, Bușilă Constantin și Mareș Nicolae- pentru greșită aplicare a pedepsei, a respins toate motivele ordinare de casare formulate de ceilalți recurenți și a dispus ca motivele de neconstituționalitate, depuse de aceștia din urmă, să fie trimise în cercetarea Secțiunilor Unite.

Având în vedere motivele de neconstituționalitate, în cuprinderea următoare :

Motive de neconstituționalitate depuse de Ion Anto-

nescu :

"Neconstituționalitatea art.1-3 și 4-8 din legea 312
"din 24 Aprilie 1945 ca contravenind Inaltului Decret Regal
"Nr.1849 din 11 Octombrie 1944 al cărui articol unic adugă
"dispoziția în el cuprinsă la finele art.4 din Inaltul Decret
"Regal Nr.1626 din 31 August 1944 și a fost recunoscută ca
"parte integrantă din Constituția Tării în virtutea jurispru-
"dențelor Inaltei Curți în Secțiuni Unite prin aceia că intro-
"duce în judecata Instanțelor Naționale instituite pe baza
"acestui text constituțional infracțiuni de ordin internațio-
"nal, reglementate de Convenția de Armistițiu și violență
"astfel odată cu Constituția Tării dispozițiile Armistițiului
"de a căror respect depind bunele noastre raporturi cu țării
"noștri Aliați.

"Crimele de războiu reprezentând infracțiuni al căror
"concept e de resortul dreptului internațional, la ale
"reguli cu privire la conducerea războiului, însuși al
"art.2 din legea atacată se referă la arestarea și judecarea
"criminalilor de războiu, s'a hotărât prin Convenția de Armis-
"tițiu ca urmând să se facă în colaborare cu toți semnatarii
"acelei convențiuni : Guvernul și Inaltul Comandament Român
"împreună cu Inaltul Comandament Aliat (Sovietic).

"In adevăr, art.14 din această Convenție zice :

"Guvernul și Inaltul Comandament Român se obliga
"colaboreze cu Inaltul Comandament Aliat (Sovietic) la
"tarea și judecarea persoanelor acuzate de crime de răz-

"Reprezentanții Statului Român - ai Guvernului
"Inaltului Comandament Român - semnând această Convenție
"11 Septembrie 1944 au făcut-o în virtutea puterilor co-

lor pe temeiul actului constituțional anterior pus în vigoare la 31 August acelaș an. Convenția de Armistițiu întemeindu-se pe Constituția Țării din punctul de vedere al validității angajamentelor luate de Statul Român, dacă s'ar fi observat o nepotrivire între dispozițiile constituționale și angajamentele luate de Statul Român prin aceea Convenție, s'ar fi procedat imediat, fie la înlocuirea Constituției, fie la modificarea ei.

"Cea mai bună probă însă că cele convenite prin Armistițiu erau inconciliabile cu cele stabilite prin Constituția din 31 August 1944, este că la modificarea adusă acestei Constituții prin Actul adițional cu care ea a fost întregită la 11 Octombrie 1944, nu se pomeneste nimic de judecarea crimelor de războiu.

"În adevăr, textul constituțional, pe nesocotirea căruia întemeiem prezentul motiv de neconstituționalitatea dispozițiilor Legii 312 din 24 Aprilie 1945 are cuprinderea următoare :

"Legi speciale vor prevedea condițiunile în care vor putea fi urmăriți și sancționați toți cei care în orice calitate și sub orice formă au contribuit la dezastrul Țării, în special în legătură cu războiul purtat împotriva Națiunilor Unite. Aceste legi vor putea prevedea și măsuri pentru urmărirea averilor".

"Integral și fidel reprodus, textul lasă să se vadă autorizarea constituțională a pedepsirii vinovaților de dezastrul Țării, dar necuprinderea în această imputernicire constituțională a posibilității unei legiferări referitoare la pedepsirea crimelor de războiu, care rămân de domeniul dreptului internațional, așa cum s'a stabilit prin Convenția de Armistițiu și de competența unor instanțe în care judecarea trebuie să se facă în colaborare cu toți semnatarii Convenției de Armistițiu, nu în mod exclusiv numai cu unele dintre ei.

"Ori, dacă se trece dela comparația făcută între aceste 2

= 5 =

"texte, unul constituțional, cu aplicațiunea în limitele teri-
"toriului României, și altul internațional cu aplicațiunea la
"fapte petrecute în afară de teritoriul României, la legea la
"a cărei neconstituționalitate ne plângem, e manifest că prin
"însuși titlul legii 312 ca și prin dispozițiile ei atacate în
"neconstituționalitate, s'a depășit încuviințarea constituțională
"și s'a violat Convenția de Armistițiu, prin aceea că s'a dat
"în judecata Tribunalelelor Naționale, pe lângă vinovăția de dezas-
"trul Țării și crimele de războiu care nu erau cuprinse în încu-
"viințarea legilor speciale, la care se referă textul constitu-
"țional de a cărui violare ne plângem.

"Textul constituțional vorbește de vinovăția de dezas-
"trul Țării și ca atare nu atinge vinovăția de crimă de războiu
"prevăzută în art.14 al Convenției de Armistițiu, cu nesocotirea
"amândurora legea 312 atribue competenței naționale și exclusive
"a Tribunalului Poporului atât urmărirea și sancționarea celor vi-
"novați de dezastrul Țării, cât și a celor vinovați de crime de
"războiu.

"Titlul legii învinuite de neconstituționalitate vio-
"lează articolul adițional al Constituției din 31 August 1944.
"întrucât se ocupă : "de urmărirea și sancționarea celor vi-
"novați de dezastrul Țării sau de crime de războiu".

"Această echivalare este neconstituțională și judecarea
"făcută pe baza ei nu mai e făcută pe temeiul Constituției, care
"dacă a încuviințat legi speciale pentru dezastrul Țării, a res-
"pectat judecarea crimelor de războiu, colaborării între Statul
"Român și Inaltul Comandament Român de o parte și Inaltul Coman-
"dament Aliat de altă parte.

"O delegațiune a colaboratorilor dată unui singur sem-
"natar al Convenției de Armistițiu nu se poate concepe, pentru că

.../...

"nu ar reprezenta o executare a Convenției de Armistițiu, ci o modificare a ei, care nu poate avea loc decât cu consimțământul tuturor părților contractante și semnatare a acestei Convențiuni internaționale. Competența unei instanțe eșite din colaborare și obiectivitatea ei întemeiată pe prezența efectivă a tuturor colaboratorilor la judecată, constituie un drept câștigat al acuzaților. Acest drept câștigat a fost respectat de modificarea adusă Constituției noastre la 11 Octombrie 1944, care așa cum a fost interpretată prin ultima jurisprudență a Secțiilor Unite a Inaltei Curți, fiind excepțională, e de strictă interpretare. Acea jurisprudență nu rezolvă chestiunea ridicată aici care se întemeiază pe ea și nu încearcă să o răstoarne sau să o modifice.

"Chestiunea sub forma acestei învinuiri de neconstituționalitate care înglobează crimele de războiu în competența instanțelor încuviințate de Constituție, numai pentru dezastrul țării, nu a fost nici ridicată nici rezolvată de jurisprudența anterioară. Ca atare chestiunea rămâne întreagă.

"A îngădui legiuitorului ordinar să creeze analogii neînțelese de textul adițional și modificator al Constituției cuprinse în Inaltul Decret 1849 din 11 Octombrie 1944, înseamnă a viola acel text. Ca atare, toate pedepsele încuviințate de legea 312 pentru crime de războiu și în special pedeapsa cu moartea și confiscarea averilor fiind derogatorii dela prohibițiunea constituțională a înființării pedepsei cu moartea și confiscării averilor și neîntrând în excepția la acea prohibițiune autorizată de Inaltul Decret Regal 1849 numai pentru dezastrul țării, rămâne neconstituțională.

"Neconstituționalitatea dispozițiilor acestei legi este cu atât mai gravă și trebuie sancționată prin neobligativitatea lor, cu cât angajamentele luate în numele Statului Român și Inaltului Comandament Român prin Convenția de Armistițiu sunt angajamente de

"onoare, de respectarea cărora depinde nu numai bunul renume
"legat de ființa morală a Statului Român dar chiar perspecti-
"vele suveranității acestui Stat în raport cu echilibrul exis-
"tenței lui prin deopotrivă respectare a tuturor celor convenite
"față de toți semnatarii Convențiunei de Armistițiu.

"Pentru aceste motive, rugăm Inalta Curte să ne admită
"recursul și să declare contrare Constituției și ca atare neobli-
"gatorii dispozițiunile legii 312 din 24 Aprilie 1945, casând
"fără trimitere deciziunea dată pe temeiul ei, urmând ca Inaltul
"Comandament Aliat împreună cu Inaltul Comandament Român să de-
"cidă.

"Neconstituționalitatea art.1-3 și 4-18 din legea 312
"din 24 Aprilie 1945 prin aceea că fiind contrarie dispozițiu-
"nilor Inaltului Decret 1849 din 11 Octombrie 1944 nesocotese
"odată cu art.2 al Inaltului Decret 1626 din 31 August 1944 și
"dispozițiile art.33 al Constituției din 1923 și a art.14-16
"din aceeași Constituție.

"Conform art.33 al Constituției din 1923 la regulele
"cărui art.2 al menționatului Inalt Decret Regal din 31 August
"1944 supune funcționarea tuturor puterilor Statului, dispune
"principial și fundamental că toate puterile Statului emană de
"la Națiune, care nu le poate exercita decât numai prin delega-
"țiune și după principiile și regulele așezate în Constituție.

"Tribunalul Poporului ale cărui puteri și competență
"sunt reglementate prin Legea 312 învinuită de neconstituționa-
"litate, nu poate primi prin delegațiune dela puterea legiuitoare
"re puteri și atribuțiuni pe care însăși puterea legiuitoare
"nu le-a primit dela regulile Constituției dela 1923 care o
"cârmuesc și o limitează.

"In adevăr, dacă și după cum este evident încuviința-

"rea acordată legiuitorului de a deroga dela principiile Consti-
"tuției din 1923 în vederea urmăririi și sancționării celor vino-
"vați de dezastrulării, așa cum este limitată numai la această
"noțiune a dezastruluiării de Inaltul Decret Nr.1849 din 11 Oc-
"tombrie 1944, poate merge până la pedeapsa cu moartea și confis-
"carea averilor, conform jurisprudenței Inaltei Curți, este imposi-
"bil să nu se vadă că pentru urmărirea și judecarea celor vinovați
"de crime de războiu legiuitorul ordinar nu a primit delegațiune de
"putere legiferantă derogatorie dela prohibițiunile neconstituțio-
"nale, care îi interzic prin art.15 și 16 ale Constituției din 1923
"înființarea pedepsei cu moartea și înființarea pedepsei confiscării
"averilor.

"Nicio putere fără delegațiune; nicio delegațiune fără
"respectarea regulilor Constituției; nicio excepție la aceste reguli
"de strictă interpretare; ca atare nicio pedeapsă valabil și legal-
"mente instituită prin legi pentru crime de războiu de vreme ce ur-
"mărirea și judecarea unor atari crime departe de a fi fost delega-
"tă de legiuitorul constituant din 11 Octombrie 1944 ea a rămas
"respectată așa cum a fost convenită prin Convenția de Armistițiu
"din 11 Septembrie 1944 art.14.

"Neconstituționalitatea art.1-3, 4-14 din legea Nr. 312
"din 24 Aprilie 1945, care sunt contrare Decretelor-Legi Nr.1849 din
"11 Octombrie 1944 și 1626 din 2 Septembrie 1944, combinate cu art.
"101, 16, 98, 103 și 15 ale Constituției din 1923.

"Prin articolul unic al Decretului lege Nr.1849/1944 se
"prevede: "Legi speciale vor prevedea condițiunile în care vor putea
"fi urmăriți și sancționați toți cei care în orice calitate și sub
"orice formă au contribuit la dezastrulării, în special în legătu-
"ră cu războiul purtat împotriva Națiunilor Unite.

"Aceste legi vor putea prevedea și măsuri pentru urmări-

"rea averilor.

"Din textul sus reprodus, se vede precis că acest text
"cu putere de lege constituțională a delegat legiuitorului or-
"dinar puterile de a întocmi o lege care să sancționeze pe cei
"vinovați de dezastrul Tării.

"Textul prevede : "Legi speciale", dar nicăieri nu spune
"legi derogatorii" sau "legi de excepțiune".

"Din redactarea textului constituțional sus reprodus,
"nu se poate deduce decât că delegarea dată legiuitorului ordi-
"nar este de a întocmi o lege ordinară, care să desvolte princi-
"piul edictat de textul constituțional, și anume pedepsirea ce-
"lor vinovați de dezastrul Tării.

"Legiuitorul ordinar a depășit această delegațiune de
"puteri, și deci a elaborat o lege neconstituțională, prin
"aceea că :

"a) S'a ocupat și de sancționarea celor vinovați de
"crime de războiu, nu numai de sancționarea celor vinovați de
"dezastrul Tării;

"b) A înființat Tribunal excepțional -Tribunalul Po-
"porului - fapt împiedecat expres de art.101 al.2 al Constitu-
"ției din 1923;

"c) A înființat pedeapsa cu moartea, fapt oprit expres
"de art.16 al Constituției din 1923;

"d) A dispus trimiterea mea în fața unui Tribunal
"excepțional, denumit Tribunalul Poporului, atâta vreme cât,
"în conformitate cu dispozițiunile art.98 al constituției din
"1923, numai Inalta Curte de Casație și Justiție, în Secțiuni
"Unite, era competentă să mă judece pentru activitatea mea din
"tre 6 Septembrie 1940 - 23 August 1944. De altfel, fiind mi-
"litar activ nu puteam fi judecat decât în conformitate cu co-

"dul justiției militare.

"e) A restrâns, prin art.14, dreptul de recurs la două ipoteze, deși dreptul de recurs este consființit de art.103 al Constituției din 1923;

"f) A prevăzut pedeapsa confiscării averii, în timp ce Decretul lege Nr.1849 din 11 Octombrie 1944 îi dăduse delegațiunea numai pentru a lua măsuri de "urmărirea averilor lor" iar art.15 al Constituției din 1923 oprește confiscarea averilor.

"g) În fine legea 312/1945 este neconstituțională și în raport cu Decretul Lege 1626/1944, care recunoaște în art.1 că drepturile românilor sunt cele prevăzute în constituțiile din 1923 și 1866; ori am arătat că o serie întreagă de astfel de drepturi prevăzute și garantate de constituția din 1923 au fost încălcate prin Decretul-Lege Nr.312/1945.

"Neconstituționalitatea legii 312 din 24 Aprilie 1945, pentru urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării.

"Prin actul constituțional din 2 Septembrie 1944 s'a repus în vigoare dispozițiunile constituției din 1923 privitor la drepturile românilor și la exercițiul puterilor Statului.

"S'a repus deci în vigoare și dispozițiunile art.101 privitor la interzicerea jurisdicțiilor excepționale; art.16 privitor la interzicerea pedepsei cu moartea; art.15 privitor la interzicerea confiscării averilor; art.103 privitor la constituționalitatea recursului în casare.

"Înaltul Decret Regal din 2 Septembrie 1944, dacă ar fi considerat ca un act constituțional, n'ar deroga dela nici unul din principiile consacrate prin articolele citate, repuse în vigoare la 2 Septembrie 1944; derogare care nici nu s'ar putea concepe fără o dispozițiune expresă și categorică.

Ori decretul din 2 Septembrie 1944 nu conține nicio dis-

"poziție de derogare expresă și categorică dela aceste principii constituționale.

"El limitează de altfel, drepturile legiuitorului ordinar numai la cei care au contribuit la dezastrulării, dar nu și la cei acuzați de crime de războiu.

"El nu autoriză confiscarea averilor ca pedeapsă și nu cu titlul de despăgubiri, ci autoriză numai ca prin lege să se prevadă măsuri de urmărirea averilor celor condamnați, ceea ce exclude confiscarea cu titlul de pedeapsă cum și cu titlul de daune cum o înfățișează legea.

"Dispozițiunile articolelor 1, 2, 3, 4-8, 11, 13, 14 ale legii din 24 Aprilie 1945, sunt deci neconstituționale".

Motive de neconstituționalitate depuse Mihai Antonescu

"1.) Violarea art.101 din constituția din 1923 combinat cu art.10 din legea 312/1945.

"Nicio jurisdicțiune nu poate fi înființată decât numai în virtutea unei legi. Tribunalul Poporului care ne-a judecat este socotit chiar prin legea de înființarea lui, ca un tribunal extraordinar.

"Or, Tribunalul extraordinar, comisiuni sau orice alte instanțe de judecată nu se pot crea sub nicio formă și sub niciun fel de denumire în vederea unor anumite procese civile, sau penale, sau în vederea judecării unor anumite persoane. Din acest punct de vedere Tribunalul Poporului ca Tribunal extraordinar vine în conflict direct cu dispozițiunile constituționale azi în vigoare.

"2.) Violarea art.12, art.101 alin.II și art.98 din constituția din 29 Martie 1923.

"Faptele puse în sarcina mea, recurentul, de către acuzatorul public, judecate și pedepsite de tribunalul poporului

"intră în activitatea mea de fost Ministru al Guvernării antones-
"ciene, deci în exercițiul funcțiunei mele.

"Pe lângă împrejurarea că acuzatorii publici nu aveau ca-
"litatea de a mă instrui, Tribunalul Poporului nu avea competența
"de a mă judeca, în baza art.98 din constituția din 29 Martie 1923,
"care dă în competența Inaltei Curți de Casație și Justiție, ins-
"truirea și judecarea crimelor și delictelor comise de Miniștrii
"în exercițiul funcțiunei. Subsemnatul sunt condamnat și pentru
"crime de războiu pe lângă acelea din care rezultă că sunt vinovat
"de dezastrul Țării.

"Potrivit convenției de armistițiu (art.14) încă nu puteam
"fi judecat interpretând restrictiv această convențiune, decât cel
"mult pentru crime de războiu.

"3.) Violarea art.103 aliniatul ultim din constituția din
"1923, combinat cu art.474 din codul de procedură penală. În con-
"formitate cu dispozițiunile textului mai sus menționat, recursul
"în casare este de ordin constituțional.

"Constituantul a găsit că este neapărat necesar, în orga-
"nizarea unei bune distribuirii a justiției ca hotărârile instanțe-
"lor judecătorești de fond să fie cenzurate de o instanță de recurs
"pentru a se garanta astfel respectul legilor și încrederea în jus-
"țiție.

"Dispozițiile art.103 aliniatul ultim din constituția din
"1923 trebuie să-și găsească întreaga aplicare practică.

"E drept, că constituția nu determină motivele de recurs
"ce se pot formula contra hotărârilor de fond, acestea fiind deter-
"minate și reglementate în materie penală de codul de procedură pe-
"nală. Deasemeni ele pot fi determinate și de anumite legi speciale.

"Nu este însă mai puțin adevărat că o lege specială care
"ar fixa motivele de recurs și exercitarea lor de o așa manieră în-

"cât ar face imposibil sau iluzoriu controlul și cenzura instan-
"țelor de recurs, acea lege ar contraveni principiului constitu-
"țional din art.103 alineatul ultim.

"In orice caz limitele minime în care este absolut im-
"perios a se menține controlul prin recurs asupra oricărei sen-
"tințe de fond sunt acelea de natură a asigura : separația pu-
"terilor în stat, legalitatea aplicării pedepsei, motivarea ho-
"tărârii, respectarea regulilor procedurale sancționate prin nu-
"lități, calificarea juridică a faptelor incriminate, căci numai
"așa justiția poate constitui un factor de așezare normală și
"consolidare a unui stat.

"Or, prin art.14 alineatul III din legea pentru urmări-
"rea și sancționarea vinovaților de dezastrul țării, se prevăd nu-
"mai două motive pentru care se poate ataca cu recurs sentința
"Tribunalului Poporului :

"Această limitare constituie în realitate o adevărată
"suprimare a posibilității de examinare, a legalității sentinței
"de fond, deci o adevărată suprimare a dreptului de recurs.

"De altfel, dovada cea mai elocventă a principiului
"constituțional susținut mai sus, ne-o dă și legea recentă prin
"care actualul guvern a restabilit dreptul de recurs în toate
"cazurile unde acest drept fusese suprimat sau restrâns prin di-
"versele decrete legi, intervenite după 6 Septembrie 1940 până
"la 23 August 1944.

"Pentru toate aceste motive de recurs în neconstituțio-
"nalitate și pe care rog Onorata Curte să le examineze în Secțiuni
"Unite, chiar în lipsa mea, solicit declararea ca neconstituțio-
"nală a legii 312 din 12 Aprilie 1945, în total sau în parte după
"cazul în care motivele de recurs au fost dezvoltate."

Motive de neconstituționalitate depuse de Ion Antonescu

și Mihail Antonescu :

"In caz dacă se respinge motivele principale de recurs
 "și aceste motive suplimentare, declarăm încă odată că legea 312/
 "1945 este în întregime neconstituțională față de noi toți condam-
 "nații foști Miniștri în funcțiune la săvârșirea faptelor ce ni se
 "impută și pentru fapte făcute în exercițiul nostru de Miniștri, ca
 "și pentru cei care au colaborat cu noi, fie ca Subsecretari de Stat
 "fie ca organe de execuție, sub două raporturi.

"I. Pentru că contravine atât constituției din 1866 art.
 "17, 18 și 101-102 din acea constituție, după care texte, nu se
 "poate înființa pedeapsa confiscării averilor, pedeapsa cu moarte
 "și pentru judecata Miniștrilor de faptele comise în exercițiul func-
 "țiunii lor se institue altă procedură și alt sistem de judecată cu
 "caracter constituțional, cari toate acestea nu pot fi nici modifi-
 "cate, nici cu atât mai puțin prevăzute de legi excepționale ordi-
 "nare; dar contravine și constituției din 1923, care prin articole
 "identice prevede aceleași dispozițiuni din constituția precedentă,
 "iar ambele aceste constituțiuni sunt sub aceste raporturi în vi-
 "goare și azi.

"II. Pentru că Inaltele Decrete Regale Nr.1626 și 1849/
 1944 menționate mai sus, care au caracter constituțional, așa pre-
 "cum Inalta Curte de Casație în Secțiuni Unite a stabilit într'o
 "primă deciziune în cazul G-ral Macici și alții, menține aceste
 "principii din vechile constituții de mai sus, astfel că aceste De-
 "crete și cu prevederile din cele două constituții repuse în vigoa-
 "re formează actualmente așezământul fundamental al Statului Român
 "dela care legea 312/1945 s'a abătut."

"I. Neconstituționalitatea art.1-8 din legea 312/1945,
 "violarea legii constituționale din 11 Octombrie 1944 și art.14 din
 "convențiunea de armistițiu din 11 Septembrie 1944.

"Crimele de războiu reprezentând infracțiuni al căror
"concept e de resortul dreptului internațional, la ale cărui
"reguli cu privire la conducerea războiului, însuși al.b. al
"art.2 din legea atacată se referă, arestarea și judecarea cri-
"minalilor de războiu este de competența Comandamentului Aliat
"(Sovietic) cu care colaborează guvernul și Inaltul Comandament
"Român. Prin urmare competența în privința acestei categorii
"este de resortul tuturor semnatarilor convențiunii de armisti-
"țiu : guvernul și Inaltul Comandament Român, împreună cu Inaltul
"Comandament Aliat (Sovietic).

"În adevăr, art.14 din acea convențiune dispune :

"Guvernul și Inaltul Comandament Român se obligă să
"colaboreze cu Inaltul Comandament Aliat (Sovietic) la arestarea
"și judecarea persoanelor acuzate de crime de războiu".

"Reprezentanții Statului Român - ai guvernului și
"Inaltului Comandament Român - semnând această convențiune la
"11 Septembrie 1944 au făcut-o în virtutea puterilor conferite
"lor pe temeiul actului constituțional pus în vigoare la 31 Au-
"gust 1944. Convenția de armistițiu întemeindu-se pe constituția
"țării din punctul de vedere al validității angajamentelor luate
"de Statul Român, dacă s'ar fi observat o nepotrivire între dis-
"pozițiile constituționale și angajamentele luate de Statul Ro-
"mân prin acea convențiune, s'ar fi procedat imediat fie la în-
"locuirea constituției, fie la modificarea ei.

"Cea mai bună probă că aceasta a rămas ca o distinc-
"țiune consacrată și de dreptul nostru intern, este faptul că
"la modificarea din 11 Octombrie 1944 a constituției, nu se
"pomeneste de judecarea crimelor de război - textul vorbind de
"cei care au contribuit la dezastrul țării - ceea ce demonstrează
"că în privința acuzațiilor de crime de războiu, acestea au

"rămas de competența unor instanțe în care judecarea trebuie să se
"facă în colaborare cu toți semnatarii convenției de armistițiu,
"nu în mod exclusiv numai de unul dintre ei.

"Acesta este principiul. Competența este atribuită prin-
"tr'un act internațional unei instanțe extraordinare cu caracter
"internațional, astfel că statul român nu-și poate singur asuma ju-
"decarea acestei categorii de infracțiuni, pentru ele sunt conduse
"de regulile dreptului internațional. Numai în cazul când s'ar de-
"vedi că printr'o nouă convențiune internațională intervenită în-
"tre semnatarii convenției de armistițiu s'a atribuit competența
"instanțelor noastre, numai atunci Tribunalul Poporului ar fi fost
"în drept să judece și aceste chestiuni.

"Dacă se trece dela comparația făcută între cele două tex-
"te, unul constituțional cu aplicațiune în limitele teritoriului
"și altul internațional, cu aplicațiune la fapte declarate ca având
"caracter internațional, se poate constata că legea 312/1945, atât
"prin titlu cât și prin conținut, a violat și depășit prevederile
"constituționale, precum și convenția de armistițiu.

"În adevăr, textul constituțional, vorbește de răspunderea
"pentru dezastrul țării și ca atare nu atinge vinovăția de crime de
"războiu prevăzută numai în art.14 al convenției de armistițiu. Deci,
"cu nesocotirea acestor două reguli, internă și internațională -le-
"gea 312 atribue competenții exclusive a Tribunalului Poporului atât
"urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării, cât
"și a celor vinovați de crime de războiu. Iar pe de altă parte în-
"suși titlul legii 312 violează constituția și armistițiul, întrucât
"privește "urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul
"țării sau de crime de războiu".

"O delegațiune dată unui singur semnatar al convenției nu

"se poate concepe, pe de altă parte, pentru că aceasta nu ar
"reprezenta o executare a convenției de armistițiu, ci o modi-
"ficare a ei, care nu poate avea loc decât cu consimțământul tu-
"turer părților contractante și semnatare ale acestei convențiuni
"internationale. Competența unei instanțe create prin colabora-
"rea internațională și a cărei garanții de obiectivitate constau
"tocmai în prezența efectivă a tuturor reprezentanților puteri-
"lor semnatare la judecare și reprezintă prin aceasta un drept
"câștigat pentru acuzat, care nu-i poate fi răpit. Acest drept
"câștigat a fost respectat de modificarea adusă constituției
"noastre la 11 Octombrie 1944, care, așa cum a fost interpretată
"prin ultima jurisprudență a Curții noastre supreme, fiind ex-
"cepțională, este de strictă interpretare. Acea jurisprudență
"nu discută chestiunea ridicată aici, care se întemeiază pe ea,
și nu încearcă a o răsturna sau modifica.

"Neconstituționalitatea dispozițiilor legii 312 este
"cu atât mai gravă, cu cât angajamentele luate în numele Statu-
"lui Român prin convenția de armistițiu, sunt angajamente juri-
"dice și de onoare, de respectarea cărora depinde nu numai bunul
"renume legat de ființa morală a Statului Român, dar chiar pers-
"pectivele suveranității acestui stat în raport cu echilibrul
"existenței lui, prin deopotrivă respectare a tuturor celor con-
"venite față de toți semnatarii convenției de armistițiu.

"Pentru aceste motive rugăm Inalta Curte să ne admită
"recursul și să declare neconstituționale și ca atare neobliga-
"torii dispozițiunile legii 312/1945 casând fără trimitere de-
"ciziunea dată pe temeiul ei, urmând ca Inaltul Comandament Aliat
"împreună cu Inaltul Comandament și guvernele respective să de-
"cidă.

"II. Neconstituționalitatea art. 3 alin. 2 din legea 312/

.../...

1945, violarea art.16 din constituție și a legii constituționale
din 11 Octombrie 1944.

"In conformitate cu disp.art.16 din constituție, pedeapsa
cu moartea nu poate fi aplicată pentru niciun fel de infracțiune,
oricât de gravă ar fi, dacă nu face parte din categoria acelor pen-
tru cari codul justiției militare prevede posibilitatea aplicării
acestei pedepse în timp de război.

"Legea constituțională din 2 Septembrie 1944 a repus în
vigoare în întregime titlul sub care se află acest text. Deci dela
această dată este neîndoelnic că nu se mai poate face derogări dela
regula constituțională printr'o lege ordinară. Pe de altă parte, le-
gea constituțională din 11 Octombrie 1944 menține această regulă.

"In lumina acestei reguli constituționale conchidem că de-
oarece legea 312/1945 are caracter ordinar și deci nu poate modifi-
ca sau încălca o dispozițiune constituțională, urmează că art.3 al.
II din această lege este neconstituțional întrucât înființează pe-
deapsa cu moartea pentru fapte prevăzute de art.2 alin. a-j și
încalcă astfel dispozițiunile art.16 din constituție care interzice
pedeapsa cu moartea.

"III. Neconstituționalitatea art.2 din legea 312/1945, vio-
larea art.14 din constituție și art.1 al legii constituționale din
2 Septembrie 1944 și art.unic din 11 Octombrie 1944.

"Art.14 din constituție (art.16 constituția 1866) stabileș-
te principiul legalității pedepselor, în sensul că nimeni nu poate
fi pedepsit pentru un fapt care în momentul săvârșirii nu era cali-
ficat ca infracțiune și sancționat prin legile în vigoare.

"In speță cele mai multe din faptele imputate recurentului,
nu cădeau sub sancțiunea unei legi penale existente în momentul când
se pretinde că le-ar fi săvârșit și în consecință aplicarea acestor
pedepse, care culminează cu acela a pedepsei capitale, este necons-

"tituțională, întrucât violează art.14 din constituție, text care
"este în vigoare.

"IV. Neconstituționalitatea art.3 alin.final al legii
"312/1945, violarea art.15 din constituție și art.unic al legii
"constituționale din 11 Octombrie 1944.

"Art.15 din constituție (art.17 constituția din 1866)
"nu îngăduie înființarea pedepsei confiscării averii. Legea cons-
"tituțională din Septembrie 1944, a repus în vigoare acest text,
"fără a-i aduce vreo modificare. Deasemenea nici legea constitu-
"țională din Octombrie 1944 nu modifică acest text.

"Cu toate acestea legea 312/1945 îngăduie Tribunalului
"Poporului prin art.3 alin.final și art.16 alin.II să aplice con-
"tra celor condamnați pe lângă pedepsele principale și pedeapsa
"degradării civice, precum și confiscarea averii atât a condam-
"natului, cât și a soției și descendenților ei. Aceste dispozițiuni
"au desigur caracterul de pedepse accesorii. Instanța este obli-
"gată din momentul în care condamnă să aplice și sancțiunea con-
"fiscării averii inculpatului, a soției și familiei lui, această
"confiscare fiind totală, neputându-se acorda nicio graduație.
"Prin urmare nu poate fi vorba de o măsură reparatorie pentru
"daunele suferite de patrimoniul public.

"Fiind deci demonstrat caracterul de pedeapsă este evi-
"dent că art.3 alin.final și art.16 alin.II din legea 312/1945,
"sunt neconstituționale.

"V. Neconstituționalitatea art.10 din legea 312/1945,
"violarea art.98 din constituție și art.unic al legii constitu-
"ționale din 11 Octombrie 1944.

"Constituția stabilește prin art.98, dezvoltat prin le-
"gea specială a responsabilității ministeriale, cazurile și pro-
"cedura de responsabilitate a miniștrilor și colaboratorilor lor

"în exercițiul funcțiunii, precum și instanțele competente a jude-
"ca asemenea acte.

"Potrivit constituției competența în această materie apar-
"ține Inaltei Curți de Casație în Secțiuni Unite.

"Legea constituțională nu a adus nicio derogare dela acest
"principiu, deși a fost repus în vigoare la Septembrie 1944, pentru-
"că legea din 11 Octombrie 1944 nu se ocupă de această chestiune.

"Legea constituțională a înțeles, desigur, să aplice miniștrilor re-
"gulele constituționale și să-i excepteze dela aplicarea regimului
"extraordinar instituit prin legile de sancționare a actelor în le-
"gătură cu războiul. Desigur că, dacă ar fi înțeles să integreze și
"pe aceștia în procedura legii ordinare, ar fi spus-o în mod expres.

"Prin urmare, din coroborarea textului constituțional cu
"legea constituțională din 1944, rezultă că, dacă miniștrii pot fi
"făcuți răspunzători de dezastrul țării, instanța competentă de a-i
"judeca nu este în niciun caz Tribunalul Poporului, ci Inalta Curte
"de Casație în Secțiuni Unite.

"Astfel că și din acest punct de vedere, legea 312/1945,
"art.10, este neconstituțională violând art.98 din constituție, le-
"gea constituțională din Septembrie 1944 și din Octombrie 1944.

"VI. Neconstituționalitatea art.10 din legea 312/1945,
"violarea art.101 din constituție și art.unic din legea constitu-
"țională din 11 Octombrie 1944.

"Potrivit art.101 din constituție nu se pot crea comisii
"și tribunale extraordinare, sub niciun fel de numire și sub niciun
"fel de cuvânt, în vederea unor anume procese, fie civile, fie pena-
"le, sau în vederea judecării unor anume persoane.

"Acest principiu este menținut prin legea constituțională
"din Septembrie 1944 și nu i se aduce nicio modificare prin legea
"constituțională din 11 Octombrie 1944.

"Cu toate acestea, legea 312/1945 înființează, prin art.10 un Tribunal extraordinar, tribunalul poporului, cu o componență cu totul derogatorie dela regulile de organizare ale instanțelor judecătorești, un adevărat juriu, în vederea judecării unor anumite procese și a unor anumite persoane.

"Prin aceasta se încalcă regula de drept, caracteristică Statului nostru de legalitate și se violează menționatele texte constituționale.

"VII. Neconstituționalitatea art.14 al.3, violarea art.103 al. 3 din constituție și art.unic din legea constituțională dela 11 Octombrie 1944.

"In conformitate cu dispozițiunile art.103 al. 3 din constituție, dreptul de recurs în casare este de ordin constituțional, regulă menținută prin legea constituțională din Septembrie 1944 și nemodificată prin legea constituțională din 11 Octombrie 1944.

"Cu toate acestea legea 312/1945 restrânge într'o măsură atât de mare dreptul de recurs, încât aproape îl desființează cu desăvârșire.

"In adevăr, atunci când art.14 din această lege limitează dreptul de recurs numai la motive de rea compunere a instanței sau greșită aplicare a pedepsei și nu îngăduie ca să se atace sentința pentru eroare grosieră, denaturare de acte și celelalte motive de recurs, mai ales în materie penală, unde împrejurările de fapt interesează în mod deosebit pentru calificarea infracțiunilor și stabilirea responsabilităților, partea fiind astfel la totala discreție a unui juriu de judecată extraordinar, această dispozițiune apare ca o încălcare flagrantă a dispozițiunilor constituționale și prin consecință este neconstituțională.

"Pentru toate aceste motive, cerem admiterea recursului
"și casarea sentinței Tribunalului Poporului."

"Violarea art.10 și 14 a Legii 312/1945. Rea constituire
"a instanței. Violarea art.98 din constituție. Neconstituționalita-
"tea legii Nr.312/1945 (art.I și urm. cu art.4 și urm., 3 și urm.)

"Legea 312/1945 institue o instanță specială investită
"cu competența de a urmări și sancționa crime și delikte cu caracter
"politic foarte grav sau crime săvârșite cu ocazia războiului prin
"nerespectarea legilor internaționale, cele dintâi purtând asupra
"politicei externe și privind însăși răspunderea guvernării.

"Această lege, instituind și calificând infracțiunile ce
"intră în prevederile sale, nu menționează care este procedura ce se
"aplică atunci când vinovații sunt miniștri, nu precizează, cu alte
"cuvinte, dacă aceeași procedură se aplică atunci când se judecă
"miniștrii, fie pentru acte ce constituie răspunderea colectivă și
"solidară a guvernului, fie pentru acte săvârșite individual.

"In conformitate cu art.98 din constituție, ori de câte
"ori este vorba de răspunderea ministerială, fie că este vorba de
"acte ale guvernului, fie de acte individuale,- această răspundere
"fiind un act grav-, legiuitorul constituant nu a lăsat-o nici în
"competența legii ordinare, nici a instanțelor ordinare sau chiar
"speciale.

"Ci, constituția a reglementat ca însăși răspunderea mi-
"nisterială, precum și procedura de judecare, mai mult chiar, cons-
"tituția a rezervat competența în materie de răspundere ministeria-
"lă numai Inaltei Curți de Casație, investind-o pentru acest caz -
"cu funcțiunea de Inaltă Curte de Justiție.

"Legea 312/1945 instituind o instanță specială, nu prevede
"care este condiția și regimul de judecare pentru crimele și delic-
"tele ce regentează, atunci când autorii lor sunt miniștrii, trimiși

"în judecare pentru acte îndeplinite cu ocazia funcțiunii lor.

"Neprevăzând competența Tribunalului popular atunci
"când este vorba de răspunderea și judecarea miniștrilor, însem-
"nează că legiuitorul din 1945 nu a derogat dela regimul consti-
"tuției și nu a modificat regimul legal al răspunderii minis-
"teriale, și nici nu ar fi putut-o face, competența în materie
"de răspundere ministerială fiind nu numai de ordine publică,
"dar chiar de ordine constituțională.

"Tribunalul popular a rezervat chestiunea neconstitu-
"ționalității, rămânând să fie judecată de Inalta Curte.

"Incidentul de neconstituționalitate a legii 312/1945
"rezervat de Onor.Tribunal spre a fi judecat de Inalta Curte
"cuprinde într'însul și pe acela de incompetență, adică de rea
"compunere a instanței prevăzut de art.14 al legii 312/1945.

"Intr'adevăr dacă legea 312/1945 nu a modificat re-
"gimul legal al răspunderii ministeriale care este acela pre-
"văzut de art.98 și urm. din constituție, - însemnează că Tri-
"bunalul popular nu era competent să se pronunțe în cazul nos-
"tru, fiind vorba de judecarea unor foști miniștri pentru acte
"de răspundere ministerială.

"Făcând-o totuși, tribunalul a săvârșit nu numai o
"greșită aplicare a pedepsei, în sensul art.14 al legii 312/945,
"dar nu a ținut seamă de incidentul de incompetență privitor
"la reaua compunere a instanței.

"In conformitate cu art.14 al legii 312/1945 rog
"Inalta Curte a admite recursul alăturat în contra hotărîrei
"Tribunalului popular Nr.17/1946 și a casa hotărîrea atacată
"cu recurs, fără trimitere.

"In cazul când Inalta Curte de Casație ar socoti că
"dispozițiile art.14 unite cu prevederile art.1 și urm., 3 și

"urm. ale legii 312/1945 nu ar fi precise, adică din tăcerea legii-
"torului în privința competenței Tribunalului popular pentru jude-
"carea răspunderii ministeriale și a foștilor miniștri s'ar putea
"deduce o competență generală, aceasta fiind potrivit dispozi-
"țiilor art.98 și urm. din constituție, rugăm Onor.Curte să trimi-
"tă spre judecare Inaltei Curți de Casație în Secții Unite, spre a
"constata neconstituționalitatea legii Nr.312/1945.

"Violarea art.14 al legii 312/1945, reaua compunere a in-
"stanței. Violarea art.98 din constituție. Neconstituționalitatea
"legii 312/1945, art.I și urm. comb.cu art.4 și art.3.

"Legea 312/1945 instituind Tribunalul Poporului pentru
"judecarea celor vinovați de crimele politice grave prevăzute de
"art.I al legii sau pentru actele săvârșite cu ocazia războiului
"prin nerespectarea legilor internaționale, nu stabilește dacă
"aceiași instanță poate să judece miniștri, sau actele de răspun-
"dere ministerială, fie individuale, fie colective.

"Art.98 din constituție stabilește că răspunderea minis-
"terială nu poate fi cercetată și judecată decât de Inalta Curte
"de Casație, constituită pentru acest caz în Inalta Curte de Casa-
"ție.

"Legea răspunderii ministeriale din 1879 stabilește, în
"completarea principiului constituțional al răspunderii ministe-
"riale, că aceiași instanță este competentă să judece și funcțio-
"narii publici cari au colaborat cu miniștrii la săvârșirea acte-
"lor.

"Însăși legea 312/1945, cere celor vinovați de crimele
"prevăzute la art.I ca să fi avut răspunderea politică efectivă.

"Constituția prevăzând în art.98 că numai Inalta Curte
"de Casație constituită în Curte de Justiție, este competentă să
"judece actele de răspundere ministerială, - Tribunalul Poporului

"nu putea fi competent să judece actele de răspundere ministerială.

"Si aceasta nu numai pentru miniștri, ci și pentru
"cei cari vor fi colaborat cu aceștia, fie ca Subsecretari de
"Stat, fie ca Conducători de servicii publice sau organe de execuție.

"Rugăm Inalta Curte să caseze fără trimitere.

"In cazul când Inalta Curte ar socoti că dispozițiile
"Legii Nr.312/1945 nu ar fi precise, adică Tribunalul popular ar
"dispune în conformitate cu această lege de o competență generală,
"aceasta fiind potrivnică principiului constituțional al judecării
"răspunderii ministeriale, directe și subsecvente (a colaboratorilor),
"rugăm Inalta Curte să trimită spre judecare Inaltei Curți în Secțiuni Unite,
"spre a constata neconstituționalitatea legii Nr.312/1945."

Motive de neconstituționalitate depuse de Constantin

Pantazi :

"I. Neconstituționalitatea art.1-3 și art.4-8 din legea
"312 din 24 Aprilie 1945 pentru că aceste dispozițiuni contravin
"Inaltului Decret Regal Nr.1849 din 11 Octombrie 1944 al cărui
"articol unic adaugă dispoziția în el cuprinsă la finele art.4 din
"Inaltul Decret Regal Nr.1626 din 31 August 1944 și a fost recunoscut
"ca parte integrantă din constituția țării, în virtutea jurisprudențelor
"Inaltei Curți de Casație în Secțiile Unite,
"prin aceea că introduce în judecata instanțelor naționale instituite
"pe baza acestui text constituțional, infracțiuni de ordin internațional
"reglementate de convenția de armistițiu și violență astfel, odată cu
"constituția țării, dispozițiile armistițiului de a căror respectare depind
"bunele raporturi ale țării noastre

.../...

"stre cu marii aliați.

"II. Neconstituționalitatea art.1-3 și 4-18 din legea 312
"din 24 Aprilie 1945, prin aceea că ele sunt contrarii dispozițiu-
"nilor Inaltului Decret Regal Nr.1849 din 11 Octombrie 1944, neso-
"cotesce odată cu art.2 al Inaltului Decret Regal Nr.1626 din 31
"August 1944 și dispozițiunile art.33 al constituției din 1923 și
"dispozițiunile art.14-16 din aceeași constituție.

"III. Violarea art.101 din constituția din 1923 combinat
"cu art.110 din legea 312 din 24 Aprilie 1945 și cu art.1 și 2 din
"legea Nr.51 din 8 Februarie 1946 prin aceea că se institue un
"Tribunalul Popular pentru judecarea unor anume procese și în ve-
"derea judecării unor anume persoane, instituire și judecare cate-
"goric prohibite de art.101 din constituția dela 1923.

"IV. Violarea art.98 din constituția dela 1923 prin aceea
"că recurentul, în calitate de fost ministru, a fost trimis în ju-
"decata unui Tribunal popular și sustras astfel dela judecătorii
"firești pe care îi dă și constituția prin art.98 și legea respon-
"sabilității ministeriale care amplifică dispozițiunile constitu-
"ționale.

"I. Crimele de războiu, reprezentând infracțiuni al căror
"concept este de resortul dreptului internațional, la ale cărui
"reguli, cu privire la conducerea războiului, însăși aliniatul b.
"al art.2 din legea atacată se referă, arestarea și judecarea cri-
"minalilor de războiu prin Convenția de Armistițiu urmând să se
"facă în colaborare cu toți semnatarii acelei convențiuni : Guver-
"nul și Inaltul Comandament Român, împreună cu Inaltul Comandament
"Aliat (Sovietic).

"În adevăr, art.14 din Convenția de armistițiu are următo-
"rul cuprins :

"Guvernul și Inaltul Comandament Român se obligă să cola-

.../...

"boreze cu Inaltul Comandament Aliat (Sovietic) la arestarea
"și judecarea persoanelor acuzate de crime de războiu".

"Reprezentanții Statului Român -ai Guvernului și Inal-
"tului Comandament Român- semnând această Convențiune, la 11
"Septembrie 1944, au făcut-o în virtutea puterilor conferite lor,
"pe temeiul actului constituțional anterior, pus în vigoare la
"31 August 1944.

"Convenția de Armistițiu, întemeindu-se pe constituția
"țării, din punctul de vedere al validității angajamentelor lua-
"te de Statul Român, dacă s'ar fi observat o nepotrivire între
"dispozițiunile constituționale și angajamentele luate de Sta-
"tul Român prin aceia Convențiune, s'ar fi procedat imediat, fie
"la înlocuirea constituției, fie la modificarea ei.

"Cea mai bună dovadă, însă, că cele convenite prin
"Armistițiu nu erau inconciliabile cu cele stabilite prin cons-
"tituția din 31 August 1944, este că, la modificarea adusă aces-
"tei constituții, prin articolul adițional cu care ea a fost
"întregită, la 11 Octombrie 1944, nu se pomenește nimic de jude-
"carea crimelor de războiu.

"In adevăr, textul constituțional, pe nesocotirea că-
"reia întemeiem acest motiv de neconstituționalitatea dispozi-
"țiilor legii 312/1945, are cuprinderea următoare :

"Legi speciale vor prevedea condițiunile în care vor
"putea fi urmăriți și sancționați toți acei care, în orice ca-
"litate și sub orice formă, au contribuit la dezastrul țării,
"în special în legătură cu războiul purtat împotriva Națiunilor
"Unite.

"Aceste legi vor putea prevedea și măsuri pentru urmă-
"rirea averilor lor".

"Integral și fidel reprodus, textul lasă să se vadă

.../...

"autorizarea constituțională a pedepsirii vinovaților de dezastrul țării, dar necuprinderea, în această imputernicire constituțională, a posibilității unei legiferări referitoare la pedepsirea crimelor de războiu, care rămân de domeniul dreptului internațional, așa cum s'a stabilit prin Convenția de Armistițiu și de competența unor instanțe în care judecarea trebuie să se facă în colaborare cu toți semnatarii Convenției de Armistițiu, nu în mod exclusiv, numai de unul dintre ei.

"Ori, dacă se trece, dela comparația făcută între aceste două texte, unul constituțional, cu aplicațiune în limitele teritoriului României și altul internațional, la aplicațiune la faptele petrecute în afară de teritoriul României, la legea de a cărei neconstituționalitate ne plângem, e manifest că, prin însuși titlul legii 312/1945, ca și prin dispozițiile ei, atacate în neconstituționalitate, s'a depășit încuviințarea constituțională și s'a violat Convenția de Armistițiu prin aceea că s'a dat în judecarea tribunalelor naționale, pe lângă vinovăția de dezastrul țării și crimelor de războiu, care nu erau cuprinse în încuviințarea legilor speciale, la care se referă textul constituțional de a cărui violare ne plângem.

"Textul constituțional vorbește de vinovăția de dezastrul țării și ca atare nu atinge vinovăția de crime de războiu, prevăzută în art.14 al Convenției de Armistițiu.

"Cu nesocotirea amândurora, legea 312/1945 atribue competenței naționale și exclusive a Tribunalului Poporului, atât urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării, cât și a celor vinovați de crime de războiu.

"Titlul legii, învinuite de neconstituționalitate, violează art. adițional al constituției din 31 August 1944, întrucât se ocupă :

"de urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării sau de crime de războiu".

"Această echivalare este neconstituțională și judecarea, făcută pe baza ei, numai este făcută pe temeiul constituției, care, dacă a încuviințat legi speciale pentru dezastrul țării, a respectat judecarea crimelor de războiu colaborării între Statul Român și Inaltul Comandament Român, pe de o parte și Inaltul Comandament Aliat (Sovietic), de altă parte.

"O delegațiune a colaboratorilor, dată unui singur semnatar al Convenției de Armistițiu, nu se poate concepe pentru că nu ar reprezenta o executare a Convenției de Armistițiu, ci ar reprezenta o modificare a ei care nu poate avea loc decât cu consimțământul tuturor părților contractante și semnatare ale acestei Convențiuni Internaționale.

"Competința unei instanțe, eșită din colaborare și obiectivitatea ei, întemeiată pe prezența efectivă a tuturor colaboratorilor la judecată, constituie un drept câștigat al acuzaților.

"Acest drept câștigat a fost respectat de modificarea, adusă constituției noastre la 11 Octombrie 1944, care, așa cum a fost interpretată prin ultima jurisprudență în Secțiuni Unite a Inaltei Curți de Casație, fiind excepțională, e de strictă interpretare.

"Această jurisprudență nu rezolvă chestiunea ridicată prin acest motiv, care se întemeiază pe ea și nu încearcă să o răstoarne sau să o modifice.

"Chestiunea, sub forma acestei învinuiri de neconstituționalitate, care înglobează crimele de războiu în competența instanțelor, încuviințate de constituție numai pentru dezastru

.../...

"țării, nu a fost nici ridicată, nici rezolvată de jurisprudența anterioară.

"Ca atare, chestiunea rămâne întreagă.

"A îngădui legiuitorul ordinar să creieze analogii, neîngăduite de textul adițional și modificator al constituției, cuprinsă în Inaltul Decret Regal Nr.1849 din 11 Octombrie 1944, înseamnă a viola acest text.

"Ca atare, toate pedepsele, încuviințate de legea 312/945 pentru crime de războiu și, în special, pedeapsa cu moartea și confiscarea averilor, fiind derogatorii dela prohibițiunea constituțională a înființării pedepsei cu moartea și confiscării averilor și neintrând în excepția la acea prohibițiune, autorizată de Inaltul Decret Nr.1849 numai pentru dezastrul țării, rămân neconstituționale.

"Neconstituționalitatea dispozițiilor acestei legi este cu atât mai gravă și trebuie sancționată prin neobligativitatea lor, cu cât, angajamentele luate în numele Statului Român și Inaltului Comandament Român, prin Convenția de Armistițiu, sunt angajamente de onoare, de respectarea cărora depinde nu numai bunul renume, legat de ființa morală a Statului Român, dar chiar perspectivele suveranității acestui stat, în raport cu echilibrul existenței lui prin deopotrivă respectare a tuturor celor convenite față de toți semnatarii Convenției de Armistițiu.

"Pentru aceste motive, rugăm Inalta Curte să ne admită recursul și să declare contrare constituției și, ca atare, neobligatorii dispozițiunile legii 312/1945, casând fără trimitere deciziunea dată pe temeiul ei, urmând ca Inaltul Comandament Aliat (Sovietic) împreună cu Inaltul Comandament Român, să decidă.

"II. Conform art.33 al constituției din 1923, la regulele

.../...

= 31 =

"căreia art.2 al menționatului Inalt Decret Regal din 31 August
"1944 supune funcționarea tuturor puterilor statului, dispune
"principal și fundamental că toate puterile Statului emană dela
"națiune, care nu le poate exercita decât numai prin delegațiune
"și după principiile și regulile așezate în constituție.

"Tribunalul Poporului, ale cărui puteri și competență
"sunt reglementate prin legea 312/1945, lege învinuită de ne-
"constituționalitate, nu poate primi, prin delegațiune, dela
"puterea legiuitoare, puteri și atribuțiuni pe care însăși pu-
"terea legiuitoare nu le-a primit dela regulile constituției
"din 1923, reguli cari o cărmuesc și o limitează.

"In adevăr, dacă și precum apare evident, încuviința-
"rea acordată legiuitorului de a deroga dela principiile con-
"stituției dela 1923, în vederea urmăririi și sancționării ce-
"lor vinovați de dezastrul țării, așa cum este militată numai
"la această noțiune a dezastrului țării, de Inaltul Decret Re-
"gal Nr.1849 din 11 Octombrie 1944, poate merge până la pedeapsă
"cu moartea și confiscarea averilor conform jurisprudenței Inal-
"tei Curți, este imposibil să nu se vadă că pentru urmărirea
"și judecarea celor vinovați de crime de războiu, legiuitorul
"ordinar nu a primit delegațiune de putere legiferantă deroga-
"torie dela prohibițiunile constituționale, care interzic, prin
"art.15 și 16 ale constituției din 1923, înființarea pedepsei
"cu moartea și înființarea pedepsei confiscării averilor.

"Nicio putere fără delegațiune;

"Nicio delegațiune fără respectarea regulilor consti-
"tuției;

"Nicio excepție la aceste reguli, cari sunt de strictă
"interpretare.

"Ca atare, nicio pedeapsă, valabil și legalmente ins-

.../...

"tituită prin legi pentru crime de războiu, de vreme ce urmărirea
"și judecarea unor atare crime departe de a fi fost delegată de le-
"giuitorul constituant din 11 Octombrie 1944, ea a rămas rezerva-
"tă, așa cum a fost convenită prin Convenția de Armistițiu din 11
"Septembrie 1944, art.14.

"III. Dacă Onorata Înaltă instanță, va trece peste motive-
"le de neconstituționalitate dezvoltate mai sus, urmează ca pro-
"blema să fie cercetată și sub aspectul violării art.101 din cons-
"tituția din 1923 în lumina Înaltului Decret Regal Nr.1849 din 11
"Octombrie 1944, care, după cum am arătat dă imputernicire consti-
"tuțională unei legiferări referitoare la pedepsirea vinovaților
"de dezastrul țării.

"Această imputernicire constituțională este, însă, mărgi-
"nită la determinarea crimelor sau delictelor în legătură cu dezas-
"trul țării. Ele nu constituie însă o imputernicire dată legiuito-
"rului ordinar pentru ca el, în disprețul textului prohibitiv al
"art.101 din constituție să creeze comisiuni sau tribunale extra-
"ordinare în vederea judecării unor anume procese sau în vederea
"judecării unor anume persoane.

"IV. Principiul general care guvernează materia este că ni-
"meni nu poate fi sustras dela judecătorii firești pe care îi dă
"legea.

"Judecătorii firești ai miniștrilor și ai foștilor miniș-
"tri sunt acei prevăzuți de art.98 al constituției din 1923 care
"prevede că singură Curtea de Casație și Justiție în Secțiuni Unite
"este în drept să-i judece.

"Acelaș articol stabilește, fără putință de controversă,
"că punerea sub urmărire a miniștrilor trebuie să se facă de către
"Corpurile Legiuitoare înlocuite astăzi, prin actul constituțional
"dela 31 August 1944, de Rege, la propunerea Consiliului de Miniștri.

"Instrucția miniștrilor, pentru care s'a hotărât urmărirea, trebuie să se facă, în conformitate cu art.98 al Constituției din 1923, de o Comisiune a Inaltei Curți de Casație, compusă din 5 membrii trași la sorti în Secțiuni Unite. Această Comisiune are și puterea de a califica faptele și de a decide sau nu urmărirea. Legea 312/1945 violează art.98 din constituție așa cum a fost repusă în vigoare prin actul constituțional dela 31 August 1944.

"Deci, și din acest punct de vedere, recursul în neconstituționalitate apare fundat și urmează să fie admis ca atare."

"Motive de neconstituționalitate depuse de Constantin Pantazi și Titus Dragoș :

"1. Violarea art.101 din constituția din 1923, combinat cu art.10 din legea 312 din 12 Aprilie 1945.

"Nicio jurisdicțiune nu se poate înființa decât numai în virtutea unei legi.

"Comisiuni și Tribunale extraordinare nu se pot crea sub nicio formă și sub niciun fel de numire și niciun fel de cuvânt, în vederea unor anumite procese civile, fie penale, sau în vederea judecării unor anumite persoane.

"Tribunalul Poporului, care ne-a judecat, este socotit chiar prin legea de înființarea lui, ca un Tribunal extraordinar care vine în conflict direct cu dispozițiunile constituționale azi în vigoare, în sensul că nu putea fi înființat sub niciun cuvânt.

"2. Violarea art.12, art.101 alin.2 și art.98 din Constituția din 29 Martie 1923.

"Faptele puse în sarcina mea recurentul de către acuzatorul public și judecate și pedepsite de Tribunalul Poporului,

"intră în activitatea de fost Ministru al guvernării Antonescu,
"și în exercitiul funcțiunii mele. Deci pe lângă împrejurarea
"că acuzatorii publici nu aveau calitatea de a mă instrui, Tri-
"bunalul Poporului nu avea căderea de a mă judeca și pe baza
"art.98 din constituția din 29 Martie 1923, care dă în competen-
"ța Inaltei Curți de Casație și Justiție, instruirea și judecarea
"crimelor și delictelor comise de Miniștri în exercitiul func-
"țiunii. Subscrisul fiind condamnat și pentru crime de războiu
"și ca vinovat de dezastrul țării, chiar potrivit convențiunii
"de armistițiu prin art.14 încă nu puteam fi judecat, interpretând
"restrictiv această convențiune, decât cel mult pentru crime de
"războiu.

"3. Violarea art.15 din constituția din 1923, prin faptul
"că înființează pedeapsa confiscării averii.

"Nicio pedeapsă spune textul nu poate fi înființată și
"nici aplicată decât în puterea unei legi.

"Nicio lege nu poate înființa pedeapsa confiscării averi-
"lor.

"Art.3 din legea 312 din 21 Aprilie 1945, stabilește ce
"infrațiuni urmează a fi sancționate.

"In aliniatul final al art.3 se prevede și confiscarea
"averii în folosul statului cu titlul de despăgubire.

"Confiscarea nu are în mod obișnuit caracter penal, ea
"are caracter exclusiv civil.

"Trecută în art.care prevede pedepsirea, ea nu poate avea
"decât caracter penal, cu toată grija legiuitorului de a spune că
"această confiscare se pronunță cu titlul de despăgubire.

"Despăgubirea presupune o daună cauzată, a cărei repara-
"țiune nu se poate decât în măsura prejudiciului cauzat.

"Ea nu se poate acorda decât în urma cererii formale a

"părții lezate, care trebuie să se constituie parte civilă, fi-
"xându-și quantumul despăgubirilor civile.

"Confiscarea cu caracter civil nu se poate cere decât
"de partea civilă, iar nu de Ministerul Public, în speță acuza-
"torul public.

"O confiscare acordată de instanța penală ca accesorie
"la pedeapsa principală, nu poate avea decât un caracter penal
"și prin consecință înființarea ei pe cale de lege intră direct
"în conflict cu dispozițiunile art.15 din constituția dela 1923.

"4. Violarea art.1 al. 1 și 3 din constituția din 29
"Martie 1923.

"Prin acest text constituțional, prin care se garan-
"tează libertatea individuală, se stabilește că nimeni nu poate
"fi arestat sau deținut, decât în virtutea unui mandat judecăto-
"resc motivat, care trebuie să fie comunicat în momentul arestării
"sau cel mai târziu 24 de ore dela data deținerii sau arestării.

"Ori prin art.7 din legea 312 se dă posibilitatea de
"arestare în competența Consiliului de Miniștri și a acuzatori-
"lor publici.

"Consiliul de Miniștri, nu e organ judecătoresc în sen-
"sul art.1 din constituție, și nu emite mandate de arestare, iar
"acuzatorul public este un organ judecătoresc excepțional, creat
"contrar dispozițiunilor art.101 din constituție. Deci libertatea
"garantată de art.11 din constituție ne-a fost suprimată.

"Rugăm deci a constata neconstituționalitatea art.7 din
"legea 312 și a hotărî neaplicarea lui.

"Mai înainte ca legea pentru urmărirea și sancționarea
"celor vinovați de dezastrul țării să fi prevăzut posibilitatea
"de arestarea celor dovediți, guvernul a venit la 10 Octombrie
"1944, cu Decretul Lege Nr.1850 (Legea 488) în virtutea căruia

"Consiliul de Miniștri era autorizat să ia asemenea măsuri privative de libertate.

"Ori și acest Decret Lege, ca și textul art.7 din legea "pentru sancționarea celor vinovați de dezastrul țării, este lovit de același viciu de neconstituționalitate, fiind contrar dispozițiilor art.1 și 3 din constituția dela 1923, și pentru aceleași motive urmează a fi declarat neaplicabil Decretul Lege 1850, legea 488, privitor la măsurile privative de libertate împotriva celor vinovați de dezastrul țării, la măsuri de asigurare asupra bunurilor acestor persoane.

"Violarea art.103 al.ultim din constituția din 1923, comb. cu art.474 din codul de procedură penală.

"In conformitate cu dispozițiunile textului mai sus menționat, recursul în casare este de ordin constituțional.

"Constituantul a găsit că este neapărat necesar, în organizarea unei bune distribuirii a justiției și așezării sociale, ca hotărârile instanțelor judecătorești de fond să fie cenzurate de o instanță de recurs pentru a se garanta astfel respectul legilor și încrederea în justiție.

"Dispozițiile art.103 al.ultim, constituția 1923, nu pot constitui decât simple ficțiuni sau iluzii juridice, ele trebuie să-și găsească întreaga aplicare practică.

"E drept că constituția nu determină motivele de recurs ce se pot formula contra hotărârilor de fond, acestea fiind determinate și reglementate în materie penală de codul de procedură penală : ele pot fi deasemenea determinate și de anumite legi speciale.

"Nu este însă mai puțin adevărat că o lege specială care ar fixa motivele de recurs și exercitarea lor de o așa manieră încât ar face imposibil sau iluzoriu, controlul și cenzura instan-

"ței de recurs, acea lege ar contraveni principiului consti-
"tuțional din art.103 al.ultim.

"In orice caz limitele minime în care este absolut
"imperios necesar a se menține controlul prin recurs asupra
"oricărei sentințe de fond, sunt acelea de natură a asigura :
"separația puterilor în stat, legalitatea aplicării pedepsei,
"motivarea hotărârii, respectarea regulilor procedurale sanc-
"ționate prin nulități, calificarea juridică a faptelor incriminate,
"numai așa justiția poate constitui un factor de așe-
"zare normală și consolidarea serioasă a unui Stat.

"Ori prin art.14 al.3 din legea pentru urmărirea și
"sanționarea vinovaților de dezastrul țării, se prevăd numai
"două motive pentru care se poate ataca cu recurs sentința Tri-
"bunalului Poporului.

"Această limitare constituie în realitate o adevărată
"suprimare a posibilității de examinare a legalității sentin-
"ței de fond, deci o adevărată suprimare a dreptului de recurs.

"Dealtfel dovada cea mai elocventă a principiului
"constituțional susținut mai sus, ne-a dat și o lege recentă
"prin care actualul guvern a restabilit dreptul de recurs în
"toate cazurile unde acest drept fusese suprimat sau restrâns
"prin diversele Decrete Legi, intervenite după 6 Septembrie
"1940, până la 23 August 1944.

"Pentru toate aceste motive de recurs, pe care rog
"Onor.Curte să le examineze în secțiuni unite, chiar în lipsa
"mea, solicit declararea ca neconstituționale a legilor res-
"pective în total sau în parte, după cadrul în care motivele
"de recurs au fost dezvoltate."

Motive de neconstituționalitate depuse de Constantin
Pantazi, Traian Brăileanu și Ion Marinescu :

"Neconstituționalitatea art.10, 11, 12, 13, 14 al.3,
"art.3 al.2 și al.ultim, art.9 și 16 din legea 312 din 18 Aprilie 1945.

"Dispozițiunile cuprinse în articolele de mai sus,contrazic dispozițiunile art.12, 14, 15, 16, 17, 98, 101, 103 și 107 din constituția din 1923, actualmente în vigoare."

Motive de neconstituționalitate depuse de Ion Marinescu:

"Neconstituționalitatea art.10 și urm.din legea 312/945,
"prin aceea că nesocotește dispoz.art.12,98,101 și 107 din constituție intrucât aceste texte stabilesc că Miniștrii,asimilații și complicii lor, pot fi judecați numai de Inalta Curte de Casație în Secțiuni Unite și că judecarea lor de către o altă instanță constituie o sustragere dela judecătorii lor firești.

"In adevăr, în dezvoltarea motivului II ordinar, am arătat că subsemnatul am fost judecat de Tribunalul Poporului în calitate de guvernator al Transnistriei, și de complice al Guvernului Ion Antonescu, făcând mențiune de fapte că funcția mea era asimilată în drepturi și obligațiuni cu aceea de Ministru Secretar de Stat.

"Ori în conformitate cu dispozițiile art.98 comb.cu art.12 și 101 din constituție rezultă că Miniștrii, asimilații și complicii lor, nu pot fi judecați pentru fapte comise în exercitarea calității lor, decât de către Curtea de Casație în Secțiuni Unite, constituită în Curte de Justiție.

"Ori, așa fiind urmează a se constata că nicio lege ordinară nu avea dreptul fără călcarea principiului constituțional,să creieze o altă instanță de judecată care să ne sustragă dela judecata Inaltei Curți de Justiție.

"Acest principiu constituțional este întărit de alin.ultim al art.107 din constituție,care prevede că puterea judecătorească...

- 39 -

"rească nu are căderea de a judeca actele de guvernământ sau
"actele de comandament cu caracter militar.

"Prin urmare, dacă niciun organ al puterii judecătorești nu are calitatea de a judeca actele de guvernământ și
"actele de comandament militar, cu atât mai puțin nu se poate
"ca o instanță având caracterul de Tribunal extraordinar, să
"poată să judece asemenea acte.

"Inercarea de a susține că aceste texte nu își au
"aplicațiune întrucât ele nu ar fi fost repuse în vigoare prin
"actul constituțional dela 2 Septembrie 1944, o socotesc că este
"ineficace față de dispozițiunile art.2 din Decretul Nr.1626 din
"31 August 1944, care arată în mod categoric că toate puterile
"Statului se exercită după regulile așezate din constituția din
"1923, cu excepția celor cuprinse în art.3 și 4 al aceluiaș Decret
"care însă neaducând o derogare expresă dela aceste texte, nu
"pot constitui o bază legală a afirmațiunei că susmenționatele
"texte nu au reintrat în vigoare.

"II. Neconstituționalitatea formală a legii 312/1945,
"prin aceea că s'a violat dispoz.art.76 din constituție, întrucât
"nu s'a luat în prealabil avizul Consiliului Legislativ.

"In adevăr art.76 din constituție prevede că consultarea
"Consiliului Legislativ este obligatorie pentru toate proiectele
"de legi, afară de cele care privesc creditele bugetare.

"Am arătat mai sus că acest text a fost repus în vigoare
"prin efectul art.2 din Decretul constituțional din 31
"August 1944, publicat la 2 Septembrie 1944.

"Sunt unele persoane care consideră că această obligațiune
"de consultare a Consiliului Legislativ nu a fost pusă
"în vigoare și nu urmează de a-și produce efectele decât în momentul
"când reprezentanța națională va fi luat ființă.

.../...

"Socotesc că o asemenea concepțiune juridică este fundamental eronată dat fiindcă în speță se aplică principiul dreptului de necesitate care dă dreptul fie Capului Statului, fie Consiliului de Miniștri de a legifera prin Decrete Legi până la posibilitatea întrunirii reprezentanței naționale.

"Cum acest drept de necesitate creiat de practica constituțională a războiului din 1914 și 1918, a fost recunoscut și de doctrină în virtutea teoriei continuității funcțiunilor Statului, el urmează a fi considerat ca o derogare expresă dela normele constituționale generale și ca atare de strictă interpretare.

"Așa fiind, este cazul să constatăm că dreptul executivului de a împieta asupra legislativului se întinde doar în măsura în care un anumit organ al legislativului se află în imposibilitate de fapt de a lucra.

"Ori, cum Consiliul Legislativ funcționează și nu se află în imposibilitate de lucru, rezultă că drepturile sale nu pot fi împietate de către puterea executivă și ca atare era absolut necesar pentru respectul dispozițiunii constituționale să i se ia avizul în ceea ce privește condițiunile de formă și de fond ale Decretului Lege 312/1945.

"De aceea socotesc că acest motiv de neconstituționalitate de ordin formal este perfect întemeiat și că să a fi admis ca atare.

"III. Neconstituționalitatea art.14 alin.3 din legea 312/1945, prin aceea că se violează dispoziția art.103 din constituție care stabilește că dreptul de recurs este de ordin constituțional.

"Din cele expuse în motivele 1,2,4,5 și 6 de casare invocate în fața completului ordinar al Inaltei Curți de Casa-

"ție, am arătat în primul rând că consider că art.103 din con-
"stituție a fost repus în vigoare fără nicio rezervă și că din
"examinarea acestui text rezultă că dreptul de recurs este ast-
"fel reglementat prin legiuitorul constituant încât să dea po-
"sibilitatea instanței supreme de a face o verificare amănunți-
"tă și totală în ceea ce privește condițiunile în care instanța
"de fond a făcut aplicațiunea textelor legale în vigoare.

"Deși am arătat în preambulul acestor motive speciale
"de casare, argumentele peremptorii pe temeiul cărora socotesc
"că art.103 din constituție a fost repus în vigoare, țin să pre-
"cizez că această părere este însușită însăși de Ministrul Jus-
"tiției, care în raportul său Nr.394 din 4 Ianuarie 1945 supus
"Majestății Sale Regelui cu ocazia promulgării legii Nr.30 re-
"feritoare la restabilirea dreptului de recurs împotriva hotă-
"rîrilor judecătorești spune textual :

"În consecință a reintrat în vigoare art.103 alin.ul-
"tim al constituției din 1923, conform cărui text dreptul de
"recurs este de ordin constituțional.

"Deci în privința repunerii în vigoare a art.103 nu-
"mai încap niciun fel de discuțiune. Rămâne de văzut însă dacă
"acest text astfel cum este redactat permite ca, dreptul de re-
"curs să fie astfel reglementat încât să reprezinte o împiede-
"care a Inaltei Curți de Casație, de a exercita un control efi-
"cace asupra legalității hotărîrilor pronunțate de instanțele
"de fond.

"În această privință socotesc că este suficient să
"învederez că textul art.103 din constituție garantează dreptul
"de recurs fără nicio altă precizare, de unde rezultă că cons-
"tituantul garantează dreptul Inaltei Curți de Casație de a cen-
"zura hotărîrile de fond, conform regimului stabilit la momentu

"promulgării constituției și conform principiilor generale de drept
"aplicabile în materia recursului.

"Ori, atât sistemul legal aplicabil în materie de recurs
"la data promulgării constituției, cât și principiile generale
"stabilite de doctrină și jurisprudență unite chiar cu acelea ale
"cutumei, recunosc dreptul Inaltei Curți de Casație de a cenzura
"hotărârile instanțelor de fond sub întregul aspect al legalității
"lor cu excepția constatărilor de fapt care scapă cenzurei Inaltei
"Curți atâta vreme cât aceste constatări nu se bazează ele însăși
"pe denaturarea probelor.

"Prin urmare dreptul de recurs reglementat de art.103
"este dreptul de a se plânge forului suprem, sub întregul aspect al
"legalității hotărârii de fond și atunci când legiuitorul ordinar
"cauză să sustragă controlului Inaltei Curți anumite procedee ale
"unei atare instanțe de fond, săvârșește o violare a textului ne-
"constituțional.

"In speță această violare este flagrantă, nu numai prin
"redactarea neobișnuită a art.14 alin.3 cât și din examinarea ară-
"tărilor mele în motivele 1,2,4,5 și 6 din recursul ordinar mai
"sus enunțat.

"IV. Neconstituționalitatea art.3 alin.2 din legea 312/
"1945, prin aceea că violează atât dispozițiile art.16 din consti-
"tuție, cât și dispozițiunile legii constituționale din 11 Octom-
"brie 1944, referitoare la punerea în vigoare a legilor privitoare
"la urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării.

"Art.16 din constituție declară că pedeapsa cu moartea
"nu se poate reînființa și nu poate fi aplicată în afară de cazu-
"rile prevăzute de codul penal militar în timp de războiu.

"Constituția n'a suferit nicio modificare în această pri-
"vință, deoarece actul constituțional din 10 Octombrie 1944, nu po-

"difică dispozițiile art.16, astfel că legea 312/1945, insti-
"tuind pedeapsa cu moartea pentru alte fapte decât acele prevă-
"zute și prealabil înscrise în Codul Justiției Militare este ne-
"constituțională.

"Dar această lege este neconstituțională și pentru
"faptul că edictează pedepse cu efect retroactiv pentru fapte
"care la data comiterii lor, nu erau încriminate și pedepsite.

"Natura însăși a legii ne indică că ea nu-și poate
"produce efectele sale în trecut; trecutul este închis pentru
"ea și ea nu are decât să guverneze viitorul.

"Acest principiu reese din examinarea întregului sis-
"tem constituțional și în special din art.16 din constituție
"care declară expres că nu se poate reînființa pedeapsa cu moar-
"tea.

"De aci rezultă că sub sancțiunea declarării ca ne-
"constituțională pedeapsa trebuie să fie înscrisă în lege în
"momentul comiterii faptului pentru ca ea să poată fi aplicată
"la faptul încriminat.

"De aceea socotesc că și acest motiv de neconstitu-
"ționalitate, este întemeiat și că să a fi admis ca atare.

"Pentru toate motivele ordinare și speciale invocate
"mai sus, cer admiterea recursului meu astfel cum a fost formu-
"lat.

"Totdeodată cer în mod expres să se ia act ca în ca-
"zul în care alți acuzați ar fi formulat în acest proces motive
"diferite de motivele invocate de mine mai sus, subsemnatul de-
"clar că-mi însușesc în totul și aceste motive înțelegând să mă
"prevez de beneficiul eventual al admiterei vreunui din el.

"Deasemenea declar în mod expres că înțeleg să susțin
"acest recurs, chiar dacă mandatarul meu special nu se va prezen-

"ta în instanță în momentul judecării lui, fie în fața completului
"ordinar, fie în fața Secțiunilor Unite ale Inaltei Curți de Casa-
"ție și Justiție."

Motive de neconstituționalitate depuse de Constantin Z.

Vasiliu, Radu Lecca și Traian Brăileanu :

"Neconstituționalitatea art.10, 11, 12, 13, 14 alin.3,art.
"3 alin.2 și ultim, art.9 și 16 din legea Nr.312 din 18 Aprilie
"1945, cu modificările ulterioare.

"Dispozițiunile cuprinse în aceste articole contrazic
"disp.art.12,14,15,16,17,98,103 și 107 din constituția din 1923,re-
"pusă actualmente în vigoare.

"a) Intr'adevăr art.10 și urm. din legea 312/1945 cu
"modificările ulterioare creiază un Tribunal extraordinar pentru
"a judeca anumite procese și anumite persoane, sustrăgându-le ju-
"decătorilor săi firești, contrazicând astfel art.12 și 101 din
"actuala constituțiune.

"Numai legea de organizare judecătorească și codul jus-
"tității militare sunt în această privință legi organice constitu-
"ționale și reprezentanții grupărilor ce intră în compunerea Tri-
"bunalului Popular nu sunt nici magistrați militari și nici civili.

"b) Pedeapsa cu moartea este neconstituțională.Constitu-
"ția prin art.16 nu admite pedeapsa cu moartea decât în cazurile
"prevăzute de codul penal militar în timp de război,deci art. 3
"alin.2 și ultim al legii 312 este neconstituțional.

"c) Prin constituție averea privată este inviolabilă.De
"asemenea sunt neconstituționale disp.art.9 și 16 din legea 312,
"pentru că ele pronunță confiscarea averei private care este invio-
"labilă conform art.15 și 17 din constituție.

"d) Desființarea dreptului de recurs este anticonstitu-
"țională. Art.14 din legea 312 deși prevede că sentința trebuie

"motivată, totuși reduce motivele de casare numai la greșita
"compunere a instanței și greșita aplicare a pedepsei, iar re-
"cursul fiind de ordin constituțional conform art.103 din con-
"stituție, rezultă că restrângerea motivelor de casare este o
"dispozițiune anticonstituțională, deoarece în aceste condițiuni
"Inalta Curte de Casație nu-și poate exercita controlul, indi-
"rect prin eliminarea motivelor întemeiate pe nemotivare și
"greșită calificare, se ajunge astfel la interzicerea exerci-
"tării dreptului de recurs, întrucât încriminările fiind con-
"diționate de anumite împrejurări de fapt și de o anumită ca-
"lificare legală, hotărîrea judecătorească este obligată să
"motiveze în ce măsură acuzațiunea celor învinuiți intră în
"prevederile infracțiunii. Deci art.14 este neconstituțional.

"e) Neconsultarea Consiliului Legislativ. Legea 312
"este neconstituțională și pentru motivul că nu a fost consul-
"tat Consiliul Legislativ așa cum prevede art.76 din actuala
"constituție.

"f) Călcarea principiului neretroactivității legilor
"penale. Neretroactivitatea legilor penale este prevăzută de
"art.14 din constituție.

"g) În fine, violarea art.98 și 107 din constituție,
"Prin actul de acuzare am fost inculpat pentru fapte săvârșite
"în timpul și cu ocazia funcțiunii mele de Ministru, și în con-
"formitate cu art.98 din constituție dreptul de a judeca aceste
"fapte este atributul exclusiv al Inaltei Curți de Casație Secți
"Unite.

"Deasemenea faptele pentru care sunt inculpat sunt
"date de Guvernământ în conformitate cu art.107 alin.ultim din
"constituție, puterea judecătorească nu are drept a le judeca."

Motive suplimentare de neconstituționalitate depuse de

Radu Lecca și Constantin Z.Vasiliu :

"Neconstituționalitatea art.1, 2, 10, 11, 12, 13 și
"3 al legii 312/1945. Dispozițiunile cuprinse în aceste articole
"contravin art.98 al constituției din 1923 și art.II și IV al
"Inaltului Decret Regal Nr.1626/1944, cu complectarea din Octom-
"brie 1944.

"Conform art.98 al constituției din 1923, responsabi-
"litatea ministerială este stabilită printr'o lege specială care
"determină cazurile de răspundere și pedepsele aplicabile Miniș-
"trilor.

"Legea 312 stabilind cazuri de răspundere altele decât
"cele prevăzute conform art.98 al constituției în leg. respon-
"sabilității Ministeriale, dispozițiunile ei din acest punct de
"vedere sunt neconstituționale, contravenind și dispozițiunilor
"art.II și IV al Inaltului Decret Regal Nr.1626/1944.

"Deasemenea trecerea în competența Tribunalului Popo-
"rului a tuturor cazurilor prevăzute de legea 312/1945, contravine
"disp.art.98 al constituției și art.II și IV al Decretului 1626/
"1944, care dă competență exclusivă Inaltei Curți de Casație sec-
"țiuni unite, să judece Miniștrii, o lege specială urmând a sta-
"bili condițiunile în care vor putea fi urmăriți și sancționați
"cei ce au contribuit la dezastrul țării.

"Legea specială la care se referă art.IV al Inaltului
"Decret 1626/1944, era limitată la contribuirea la dezastrul țării,
"ceea ce nu poate cuprinde și ideia crimei de război, care de alt-
"minteri conform art.14 al convenției de armistițiu, trebuie solu-
"ționată de Națiunile Unite, României impunându-i-se numai obli-
"gația de a colabora la arestarea și judecarea criminalilor de răz-
"boi."

"Motive de neconstituționalitate depuse de Gheorghe M.

Dobre :

.../...

"Neconstituționalitatea legii 312 din 24 Aprilie 1945
"pentru urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul
"țării.

"Prin actul constituțional din 2 Septembrie 1944 s'a
"repus în vigoare dispozițiile constituției din 1923 privitor
"la drepturile românilor și la exercitiul puterilor Statului.
"S'a repus deci în vigoare și dispozițiunile art.101 privitor
"la interzicerea jurisdicțiunilor excepționale, art.98 privi-
"tor la urmărirea miniștrilor, art.16, privitor la interzicerea
"pedepsei cu moartea; art.15 privitor la interzicerea confis-
"cării averilor și art.103 privitor la constituționalitatea re-
"cursului în casare.

"Inaltul Decret Regal din 2 Septembrie 1944, dacă ar
"fi considerat ca un act constituțional, n'a derogat dela ni-
"cio dispoziție consacrată prin articolele citate, repuse în
"vigoare la 2 Septembrie 1944, derogare care nici nu s'ar pu-
"tea concepe fără o dispoziție expresă și categorică.

"Ori, decretul din 2 Septembrie 1944 nu conține ni-
"cio dispoziție de derogare expresă și categorică dela aceste
"principii constituționale. El limitează dealtfel drepturile
"legiuitorului ordinar numai la cei cari au contribuit la de-
"zastrul țării, dar nu și la cei acuzați de crime de război.

"El nu autoriză confiscarea averilor ca pedeapsă și
"nici cu titlul de despăgubiri, ci autoriză numai ca prin lege
"să se prevadă măsuri de urmărirea averilor celor condamnați,
"ceceace exclude confiscarea cu titlu de pedeapsă cum și cu ti-
"tlu de daune cum o înfățișează legea.

"Dispozițiunile art.1,2,3,4-8,11,13,14 ale legii
"312/1945 sunt deci neconstituționale."

Motive de neconstituționalitate depuse de Constantin

Petroviceescu :

"Violarea art.98 din constituție prin aceea că s'a proce-
"dat la judecarea unor miniștri a căror responsabilitate nu poate
"fi examinată decât de Inalta Curte de Casație și Justiție în Sec-
"țiuni Unite.

"Violarea art.15 din constituție, întrucât inculpatul a
"fost condamnat la confiscarea averii, măsură interzisă prin sus-
"citatul articol".

Motive de neconstituționalitate depuse de Petru Tomescu :

"Neconstituționalitatea legii Nr.312/1945.

"In adevăr declar Legea Nr.312 din 24 Aprilie 1945 necons-
"tituțională, în raport cu textele constituției din 1923 și cer po-
"trivit art.103 al.1 din această constituție, judecarea de către
"Inalta Curte de Casație în Secții Unite a motivelor de neconsti-
"tuționalitate, mai jos formulate, potrivit legii organice a Inal-
"tei Curți.

"I. Art.1,2 și 3 și următorii ca și întreaga lege Nr. 312
"din 24 Aprilie 1945 violează dispozițiunile art.101 din constitu-
"ția din 1866 și art.98 din constituția din 1923 - care este astăzi
"în vigoare prin aceea că determină alte cazuri de răspundere și
"pedepse aplicabile miniștrilor și alte condițiuni de judecată de-
"cât cele prevăzute în constituția din 1923 și în legea responsa-
"bilității ministeriale din 2 Mai 1879.

"Intr'adevăr :

"1.) Decretul Regal Nr.1849 din 11 Octombrie 1944 prevede
"că legi speciale vor prevedea condițiunile în care vor putea fi
"urmăriți și sancționați toți acei cari, în orice calitate și sub
"orice formă, au contribuit la dezastrul țării, în special în le-
"gătură cu războiul purtat împotriva Națiunilor Unite. Prin acest

.../...

"text se adaugă la constituția din 1923 astfel cum a fost pus
"în vigoare, prin Decretul din 2 Septembrie 1944, o nouă regulă
"juridică fundamentală fără să se fi procedat pe calea art.129
"și 130 din constituția din 1923, adică prin revizuire, aceste 2
"texte fiind privitoare la funcțiunea puterilor Statului și fiind
"în vigoare. În acest mod ne găsim în cadrul unei dispozițiuni
"de lege ordinară, care modificând textele constituției din 1923
"este neconstituțională și ca atare și legea Nr.312 făcută în ba-
"za acestei modificări constituționale, este neconstituțională.

"2.) Dacă modificarea din 11 Octombrie 1944 va fi so-
"cotită constituțională în raport cu prevederile art.129 și 130
"din constituția din 1923, în acest caz legea criminalilor de
"război și acelor vinovați de dezastrul țării, Nr.312 din 24 Apr-
"ilie 1945, este neconstituțională, în prim rând în raport cu art
"14 din constituția din 1923, care prevede că nicio pedeapsă nu
"poate fi înființată, nici aplicată decât în puterea unei legi
"și în raport cu art.98 al.ultim, care prevede că "legea respon-
"sabilității ministeriale determină cazurile de răspundere și
"pedepsele aplicabile miniștrilor." Într'adevăr în baza textului
"Decretului Regal din 11 Octombrie 1944 cu valoare constituționa-
"lă, legiuitorul a fost autorizat să întocmească legi speciale
"pentru fixarea condițiunilor de urmărire și sancționarea acelor
"cari în orice calitate și sub orice formă au contribuit la de-
"zastrul țării, în special în legătură cu războiul purtat împotr
"va Națiunilor Unite. Textul acesta adăugat la regimul constitu-
"țiunii din 1923 dă în competența puterii legiuitoare întocmirea
"condițiunilor pentru urmărirea și sancționarea celor ce au con-
"tribuit la dezastrul țării, în special în legătură cu războiul
"purtat împotriva Națiunilor Unite, fără să precizeze în mod ri-
"guros ce se înțelege prin dezastrul țării și în legătura speci-

"ca războiul. O contribuție la dezastrul țării trebuie să se în-
mătească prin crime de război față de dreptul ginților, prin cri-
me de război față de legile penale interne și prin delicta pe-
s trecute în aceleași condițiuni. Or legea Nr.312 din 24 Aprilie
violă delicta și crime noi, și care n'au nicio legătură cu
războiul și dezastrul țării în sensul mai sus arătat, și pe cari
se deferă judecării Tribunalului Poporului. În acest fel se vio-
lează Decretul Regal Nr.1894 din 11 Octombrie 1944 fixându-se
condițiuni de urmărire și sancționare prin lege ordinară neauto-
rizată de legiuitorul constituant și depășind prevederile răs-
punderilor constituționale ministeriale.

"3.) Se violează prin legea Nr.312 din 24 Aprilie
1945 textele art.14 și 98 ultim aliniat, statornicindu-se o in-
criminare cu efect retroactiv câtă vreme :

"a) Textul art.14 din constituția din 1923 cere ca o
condiție de existența infracțiunii, un text de lege cu aplicabi-
litatea pentru viitor și nu pentru fapte, cari, în momentul săvâr-
șirii lor, nu aveau un caracter de penalitate;

b) și textul art.98 al.ultim prevede - ca o continuare
juridică a art.101 al constituției din 1866 - că legea responsa-
bilității ministeriale determină cazurile de răspundere și pedep-
sele aplicabile miniștrilor. Prin urmare este vorba, după aceste
reguli constituționale, de o determinare și sancționare prealabi-
lă, nu posthuma unor fapte materiale, cari nu aveau caracter de
penalitate, în momentul săvârșirii lor.

"4.) Legea Nr.312 din 24 Aprilie 1945 violează preve-
derile art.98 din constituția din 1923. Faptele incriminate privesc
activitatea ministerială a unui fost ministru. Într'adevăr încă
din anul 1866 prin textul art.101, apoi prin legea responsabili-

"tății ministeriale din 2 Mai 1879 și însfârșit prin consti-
"tuția din 29 Martie 1923, s'a determinat în mod rigid res-
"ponsabilitatea juridică ministerială : penală și civilă.

"Constituția nu se ocupă prin texte scrise și for-
"male, de răspunderea politică, ca răspundere politică și -fără
"îndoială - este cu neputință ca o răspundere politică să fie
"transformată într-o răspundere juridică penală, acest punct
"fiind contrariu textelor constituționale formale.

"Constituția fixează condițiile de punere sub urmă-
"rire, de instrucțiune și de acuzare și instanța de judecată.
"Cazurile de răspundere și pedepse se determină prin legea
"responsabilității ministeriale.

"Această lege a fost întocmită la 2 Mai 1879. Ea se
"ocupă cu toate activitățile nocive ale unui ministru, Dispo-
"zițiile legilor penale ordinare se aplică și miniștrilor, re-
"lative la infracțiunile ordinare comise de ei, ca orice func-
"ționar și ca orice particular. Legea responsabilității creiază
"unele infracțiuni speciale și determină și pedepsele. Se ocupă
"apoi de răspunderea ministerială civilă. În aceste condițiuni
"constituționale și legale sau un fost ministru s'a făcut vi-
"novat de delict și crime propriu zise sau de războiu, după
"dreptul ginților sau după legile penale interne, ori a săvârși
"delictele speciale prevăzute de legea responsabilității minis-
"teriale, or delict civile. În afară de aceste reguli, nu se
"poate înțelege o responsabilitate ministerială, legea respon-
"sabilității ministeriale n'a fost modificată așa că în aceste
"condițiuni legale și constituționale, legea Nr. 312 din 24 Aprilie
"1945 este neconstituțională."

"Violarea art. 98 comb. cu art. 101 și 103 din constitu-
"ție.

"Incompetența Tribunalului Poporului. Neconstituționa-

"titutea legii 312/1945 în ceea ce privește judecarea Miniștri-
"lor.

"Am fost dat în judecată și condamnat că în calitate
"mea de Ministru al Ministerului Muncii, Sănătății și Ocrotiri-
"lor Sociale, am contribuit la dezastrul țării și crime de răz-
"boi.

"În principal, prin faptul că am luat parte la Consi-
"liile de Miniștri dela 17 și 19 Iunie 1941, unde deși nu s'a ho-
"tărât nimic, totuși s'a ascultat o expunere a Primului Ministru
"de atunci, în ceea ce privește situația internațională și s'a
"adus la cunoștință hotărîrea luată de Conducătorul Statului de
"atunci, de a se intra în război. Deasemenea am fost acuzat și con-
"damnat și pentru legile pe care le-am semnat în calitate mea
"de ministru titular al Departamentului Muncii, deși am dovedit că
"acest Departament care forma un Subsecretariat de Stat distinct,
"își făcea legile singur.

"Toate aceste acuzări, precum și celelalte pentru care
"am fost condamnat, au survenit ca o consecință a activității mele
"ministeriale, ori judecarea Miniștrilor pentru crimele și delict-
"le lor politice și chiar de drept comun care sunt comise în exer-
"cițiul funcțiunii lor și pentru toată responsabilitatea lor minis-
"terială, conform art. 98 din constituția actualmente în vigoare,
"sunt judecate de Înalta Curte de Casație și Justiție în Secțiuni Uni-
"te, care, după cum se exprimă constituțiunea, este singura în drept
"a-i judeca.

"În speța mea, toate aceste crime și delict ce mi se
"impută, sunt pretins comise în calitate mea de Ministru și în
"exercițiul funcțiunii mele, prin urmare nu pot fi judecate decât
"de Înalta Curte de Casație în Secțiuni Unite, iar legea care cons-
"tituie o altă instanță decât aceea pe care a stabilit-o constitu-

"ția violează art.98, precum și art.101 din constituție care nu
"admite să se creieze Tribunale extraordinare sub niciun fel de
"cuvânt pentru judecarea unor anumite persoane mai cu seama când
"ei sunt Miniștri și au prin constituție o instanță specială ca-
"re judecă, este deci neconstituțională."

Motive de neconstituționalitate depuse de Gheorghe

Alexianu :

"I. Neconstituționalitatea formală a legii 312/1945
"prin aceea că s'a violat disp.art.76 din constituție prin aceea
"că nu s'a luat avizul Consiliului Legislativ.

"II. Neconstituționalitatea art.10 și urm. din legea
"312/1945, prin aceea că nesocotește dispozițiile art.12, 98,
"101 și 107 din constituție, întrucât aceste texte stabilesc că
"miniștrii, asimilații și complicii lor pot fi judecați numai de
"Inalta Curte de Casație și că nimeni nu poate fi sustras jude-
"cătorilor săi firești.

"III. Neconstituționalitatea art.14 al.3 din legea
"312/1945, prin aceea că se violează disp.art.103 care stabilește
"că dreptul de recurs este de ordin constituțional.

"IV. Neconstituționalitatea art.3 al. 2 din legea 312/
"1945, prin aceea că violează atât disp.art.16 din constituție,
"cât și dispozițiunile legii constituționale din 11 Octombrie
"1944 referitor la punerea în vigoare a legilor referitoare la
"urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării.

"V. Neconstituționalitatea art.1, 2 și 3 din legea 312/
"1945, prin aceea că aceste fapte crează o nouă categorie de in-
"fracțiuni și pedepse cu caracter retroactiv ceea ce este contra
"dispozițiunilor art.16 din constituție.

"Pentru a ușura sarcina examinării motivelor de casare
"speciale privind neconstituționalitatea anumitor dispozițiuni

"ale legii 312/1945, am socotit util ca in prim rând să invederez
"că in conformitate cu sistemul legal in vigoare urmează a se
"constata că constituția din 1923 își găsește deplina aplicare
"in totalitatea ei cu excepția prevăzută de art.3 și 4 din De-
"cretul Nr.1626 din 31 August 1944, publicat in Monitorul Oficial
"Nr.202 din 2 Septembrie 1944, cu modificările aduse de Decretul
"Regal publicat in 11 Octombrie 1944.

"In adevăr, din examinarea art.1 din Decretul Nr.1626/
"1944, rezultă că drepturile Românilor sunt cele recunoscute de
"constituția din 29 Martie 1923 și din examinarea art.2 a aceluiași
"Decret rezultă că puterile Statului se exercită după regulile
"așezate in constituția din 29 Martie 1923.

"Art.5 din acelaș Decret care proclamă abrogarea Decre-
"telor privitoare la investirea Președintelui de Consiliu cu de-
"pline puteri și fixarea prerogativelor Regale, nu face decât să
"dovedească odată mai mult cele de mai sus.

"Așa fiind urmează a se constata fără posibilitate de
"discuțiune că cel puțin titlul 2 și titlul 3 din constituție au
"fost repuse in vigoare in forma lor inițială cu o dispozițiune
"tranzitorie in ceea ce privește capitolul referitor la reprezen-
"tarea națională care urma să intre in vigoare conform alin. 2
"din art.3 numai după ce această reprezentanță națională va putea
"lua ființă.

"Sub lumina precizărilor de mai sus, care vor fi desvol-
"tate pe măsură ce va fi nevoie, urmează să examinăm motivele de
"neconstituționalitate, enunțate de subsemnatul in prima parte a
"prezentului memoriu și anume :

"Neconstituționalitatea art.10 și urm. din legea 312/945,
"prin aceea că nesocotește dispoz.art.12, 98, 101 și 107 din cons-

"tituție întrucât aceste texte stabilesc că Miniștrii, asimilații și complicitii lor, pot fi judecați numai de Inalta Curte de Casație în Secțiuni Unite și că judecarea lor de către o altă instanță constituie o sustragere dela judecătoria lor firești.

"În adevăr, în dezvoltarea motivului II ordinar am arătat că subsemnatul am fost judecat de Tribunalul Poporului în calitate de guvernator al Transnistriei, și de complice al Guvernului Ion Antonescu, făcând mențiune de fapte că funcția mea era asimilată în drepturi și obligațiuni cu acela de Ministru Secretar de Stat.

"Ori în conformitate cu dispozițiunile art. 98 comb. cu art. 12 și 101 din constituție, rezultă că Miniștrii, asimilații și complicitii lor, nu pot fi judecați pentru fapte comise în exercitarea calității lor, decât de către Curtea de Casație în Secțiuni Unite, constituită în Curte de Justiție.

"Ori, așa fiind urmează a se constata că nicio lege ordinară nu avea dreptul fără călcarea principiului constituțional, să creieze o altă instanță de judecată care să ne sustragă dela judecata Inaltei Curți de Justiție.

"Acest principiu constituțional este întărit de alin. ultim al art. 107 din constituție, care prevede că puterea judecătorească nu are căderea de a judeca actele de guvernământ sau actele de comandament cu caracter militar.

"Prin urmare dacă niciun organ al puterii judecătorești nu are calitatea de a judeca actele de guvernământ și actele de comandament militar, cu atât mai puțin nu se poate ca o instanță având caracterul de Tribunal extraordinar, să poată să judece asemenea acte.

"Încercarea de a susține că aceste texte nu își au

"aplicațiune intrucât ele nu ar fi fost repuse în vigoare prin
"actul constituțional dela 2 Septembrie 1944, o socotesc că
"este ineficace față de dispozițiunile art.2 din Decretul Nr.
"1626 din 31 August 1944, care arată în mod categoric că toa-
"te puterile Statului se exercită după regulile așezate din con-
"stituția din 1923, cu excepția celor cuprinse în art.3 și 4 al
"aceluiaș Decret, care însă neaducând o derogare expresă dela
"aceste texte nu pot constitui o bază legală a afirmațiunei că
"susmenționatele texte nu au reintrat în vigoare.

"II. Neconstituționalitatea formală a legii 312/1945,
"prin aceea că s'a violat dispoz.art.76 din constituție intrucât
"nu s'a luat în prealabil avizul Consiliului Legislativ.

"In adevăr art.76 din constituție prevede că consultarea
"Consiliului Legislativ este obligatorie pentru toate proiectele
"de legi, afară de cele care privesc creditele bugetare.

"Am arătat mai sus că acest text a fost repus în vigoare
"prin efectul art.2 din Decretul constituțional din 31 August 1944
"publicat la 2 Septembrie 1944.

"Sunt unele persoane care consideră că această obligați-
"une de consultare a Consiliului Legislativ nu a fost pusă în vi-
"goare și nu urmează de a-și produce efectele decât în momentul
"când reprezentanța națională va fi luat ființă.

"Socotesc că o asemenea concepțiune juridică este funda-
"mental eronată, dat fiind că în speță se aplică principiul drep-
"tului de necesitate care dă dreptul, fie Capului Statului, fie
"Consiliului de Miniștri, de a legifera prin Decrete Legi până la
"posibilitatea întrunirii reprezentanței Naționale.

"Cum acest drept de necesitate creiat de practica consti-
"tuțională a războiului din 1914 și 1918, a fost recunoscut și de

"doctrină în virtutea teoriei continuității funcțiunilor Statu-
"lui, el urmează a fi considerat ca o derogare expresă dela nor-
"mele constituționale generale și ca atare de strictă interpre-
"tare.

"Așa fiind, este cazul să constatăm că dreptul executi-
"vului de a împieta asupra legislativului se întinde doar în
"măsura în care un anumit organ al legislativului se află în im-
"posibilitate de fapt de a lucra.

"Ori, cum Consiliul Legislativ funcționează și nu se
"află în imposibilitate de lucru, rezultă că drepturile sale nu
"pot fi împietate de către puterea executivă și ca atare era ab-
"solut necesar pentru respectul dispozițiunei constituționale
"să i se ia avizul în ceea ce privește condițiunile de formă și
"fond ale Decretului Lege Nr. 312/1945.

"De aceea socotesc că acest motiv de neconstituțional-
"tate de ordin formal este perfect întemeiat și că a fi admis
"ca atare.

"III. Neconstituționalitatea art.14 alin. 3 din legea
"312/1945, prin aceea că se violează art.103 din constituție,
"care stabilește că dreptul de recurs este de ordin constituțio-
"nal.

"Din cele expuse în motivele 1, 2, 4, 5 și 6 de casare,
"invocate în fața completului ordinar al Inaltei Curți de Casație,
"am arătat în primul rând că consider că art.103 din constituție
"a fost repus în vigoare fără nicio rezervă și că din examinarea
"acestui text rezultă că dreptul de recurs este astfel reglementat
"prin legiuitorul constituant încât să dea posibilitatea instanței
"supreme de a face o verificare amănunțită și totală în ceea ce
"privește condițiunile în care instanța de fond a făcut aplicații-

"nea textelor legale în vigoare.

"Deși am arătat în preambulul acestor motive speciale
"de casare, argumentele perentorii pe temeiul cărora socotesc
"că art.103 din constituție a fost repus în vigoare, țin să pre-
"cizez că această părere este însușită însăși de Ministrul Jus-
"tiției, care în raportul său Nr.394 din 4 Ianuarie 1945, supus
"Majestății Sale Regelui cu ocazia promulgării legii Nr.30 pri-
"vitoare la restabilirea dreptului de recurs împotriva hotărâri-
"lor judecătorești spune textual :

"În consecință a reintrat în vigoare art.103 alin.ul-
"tim al constituției din 1923, conform cărui text dreptul de re-
"curs este de ordin constituțional."

"Deci în privința repunerii în vigoare a art.103 numai
"încapă niciun fel de discuțiune. Rămâne de văzut însă dacă acest
"text astfel cum este redactat permite ca, dreptul de recurs să
"fie astfel reglementat încât să reprezinte o împiedicare a Inal-
"tei Curți de Casație, de a exercita un control eficace asupra
"legalității hotărârilor pronunțate de instanțele de fond.

"În această privință socotesc că este suficient să în-
"vederez că textul art.103 din constituție garantează dreptul de
"recurs fără nicio altă precizare, de unde rezultă că constituan-
"tul garantează dreptul Inaltei Curți de Casație de a cenzura ho-
"tărârile de fond, conform regimului stabilit la momentul promul-
"gării constituției și conform principiilor generale de drept apli-
"cabile în materia recursului.

"Ori, atât sistemul legal aplicabil în materie de recurs
"la data promulgării constituției, cât și principiile generale
"stabilite de doctrină și jurisprudență, unite chiar cu acelea
"ale cutumei, recunosc dreptul Inaltei Curți de Casație de a cen-

"zura hotărârile instanțelor de fond sub întregul aspect al
"legalității lor cu excepția constatărilor de fapt care scapă
"cenzurei Inaltei Curți atâta vreme cât aceste constatări nu
"se bazează ele însăși pe denaturarea probelor.

"Prin urmare dreptul de recurs reglementat de art.103
"este dreptul de a se plânge forului suprem, sub întregul aspect
"al legalității hotărârii de fond și atunci când legiuitorul
"ordinar caută să sustragă controlului Inaltei Curți anumite pro-
"cedee ale unei atari instanțe de fond, săvârșește o violare a
"textului neconstituțional.

"In speță această violare este flagrantă, nu numai
"prin redactarea neobișnuită a art.14 alin.3, cât și din exami-
"narea arătatărilor mele în motivele 1, 2, 4, 5 și 6 din recursul
"ordinar mai sus enunțat.

"IV. Neconstituționalitatea art.3 alin.2 din legea Nr.
"312/1945, prin aceea că violează atât dispozițiile art.16 din
"constituție, cât și dispozițiunile legii constituționale din
"11 Octombrie 1944, referitoare la punerea în vigoare a legilor
"privitoare la urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezas-
"trul țării.

"Art.16 din constituție declară că pedeapsa cu moartea
"nu se poate reînființa și nu poate fi aplicată în afară de ca-
"zurile prevăzute de codul penal militar în timp de războiu.

"Constituția n'a suferit nicio modificare în această
"pravință, deoarece actul constituțional din 10 Octombrie 1944,
"nu modifică dispozițiile art.16, astfel că legea 312/1945, in-
"stituind pedeapsa cu moartea pentru alte fapte decât acelea
"prevăzute și prealabil înscrise în codul justiției militare,
"este neconstituțională.

"Dar această lege este neconstituțională și pentru fa-

"tul că edictează pedepse cu efect retroactiv pentru fapte
"care la data comiterii lor, nu erau încriminate și pedepsite.

"Natura însăși a legii ne indică că ea nu-și poate
"produce efectele sale în trecut; trecutul este închis pentru
"ea și ea nu are decât să guverneze viitorul.

"Acest principiu reiese din examinarea întregului sis-
"tem constituțional și în special din art.16 din constituție,
"care declară expres că nu se poate reînființa pedeapsa cu moar-
"tea.

"De aci rezultă că sub sancțiunea declarării ca necons-
"tituțională pedeapsa trebuie să fie înscrisă în lege în momen-
"tul comiterii faptului pentru ca ea să poată fi aplicată la
"faptul încriminat.

"De aceea socotesc că și acest motiv de neconstituțio-
"nalitate, este întemeiat și că să a fi admis ca atare.

"Pentru toate motivele ordinare și speciale invocate mai
"sus, cer admiterea recursului meu astfel cum a fost formulat.

"Totdeodată cer în mod expres, să se ia act ca în cazul
"în care alți acuzați ar fi formulat în acest proces motive di-
"ferite de motivele invocate de mine mai sus, subsemnatul declar
"că-mi însușesc în totul și aceste motive înțelegând să mă pre-
"valez de beneficiul eventual al admiterei vreunuia din el.

"Deasemenea declar în mod expres că înțeleg să susțin
"acest recurs, chiar dacă mândatarul meu special nu se va pre-
"zenta în instanță în momentul judecării lui, fie în fața com-
"pletului ordinar, fie în fața Secțiunilor Unite ale Inaltei
"Curți de Casație și Justiție."

Motive de neconstituționalitate depuse de Eugen Cristescu:

"Neconstituționalitatea art.1 din legea modificatoare

"din 3 Februarie 1946, în acele dispozițiuni care privesc compunerea Tribunalului Poporului, prin aceea că sunt contrare acordului dela Moscova din Decembrie 1945, executat de Guvernul Român prin Decretul Regal din Ianuarie 1946.

"Potrivit art.11 din legea Nr.312/1945 Tribunalul Poporului se compune din judecătorii aleși din reprezentanții grupărilor politice a celor șapte formațiuni politice care formează Guvernul de Concentrare Democratică.

"Caracterul politic al formațiunilor care alcătuiau guvernul de Concentrare Democratică, la data apariției legii 312, a fost fixat de către Inalta Curte de Casație Secțiunea II-a, prin jurisprudența Nr.733 din 28 Mai 1945.

"Această compunere a Tribunalului Poporului pe baza dispozițiunilor acestei legi a fost valabilă până la data acordului dela Moscova, din 24 Decembrie 1945 și a Decretului Regal Nr.1, publicat în Mon.Of. din 8 Ianuarie în desăvârșirea acestui acord, când în alcătuirea Guvernului de Concentrare Democratică au fost introduse încă două formațiuni politice, Partidul Național Tărănesc și Partidul Liberal.

"Dela această dată, modificându-se compunerea guvernului de Concentrare Democratică, s'a modificat prin completare și dispozițiunile legii 312/1945 privitor la compunerea Tribunalului Poporului.

"La 3 Februarie 1946, prin legea declarată în neconstituționalitate, prin art.1 s'a dispus că Tribunalul Poporului rămâne în compunerea legală, dela data legii 312/1945.

"Am discutat, sub un motiv de recurs ordinar în fața Curții de Casație secțiunea II-a, că această dispozițiune din lege, fiind posterioară acordului dela Moscova, tradus în fapt

"prin Inaltul Decret Regal Nr.1/1946, și în contradicție cu dispozițiunile lui, prin aceasta devine inaplicabilă.

"Este de principiu, că o țară învinsă, care se găsește în armistițiu, înainte de încheierea păcii, este supusă acordurilor și tratatelor fixate de învingător, dispozițiunile acestor tratate având în această perioadă de timp față de legile interne, un caracter super constituțional. În sensul că ori de câte ori se constată nepotriviri între dispozițiunile de legi ordinare anterioare sau posterioare acordurilor internaționale ale învingătorilor, legile interne prin aceste dispozițiuni contrare, au a fi socotite ca inaplicabile. În consecință, am susținut prin motivul de casare ordinar, că art.1 al legii din 3 Februarie 1946 este inaplicabil și hotărîrea inaplicabilității, adică constatarea ei, este de resortul completului ordinar al Curții de Casație.

"Dacă acest motiv se respinge, declarăm că dispozițiunile art.1 din legea din 3 Februarie sunt neconstituționale. Într'adevăr, acordurile internaționale și tratatele elaborate de învingători pentru țara învinsă, este de principiu că au putere obligatorie, în Statul învins aflat în stare de armistițiu și față de dispozițiile constituționale și față de dispozițiile din legile ordinare.

"Cum rolul Inaltei Curți este de a garanta aplicabilitatea dispozițiilor constituționale față de legile ordinare, urmează a se vedea că Inalta Curte, are acelaș drept de a garanta dispozițiile acordurilor internaționale care au caracter de obligativitate și față de legile ordinare și față de normele constituționale și în consecință, rog să hotărîți că dispozițiile art.1 din 3 Februarie 1946 venind în contradicție cu un așezământ internațional, care are caracter obligatoriu pentru toată viața juridică,

"constituțională și legală din țara noastră care se găsește în
"poziție de țară învinsă și în stare de armistițiu, sunt necons-
"tituționale, căci constituția supremă pentru o astfel de stare
"de tranziție o constituie armistițiul și acordurile internațio-
"nale.

"Pentru aceste considerațiuni, vă rugăm a admite moti-
"vul de casare.

"Intr'adevăr, în acordul dela Moscova, stabilindu-se
"că în compunerea Guvernului de Concentrare Democratică intră
"și Partidul Tărănesc și Partidul Liberal și acest acord fiind
"tradus în fapt, urmează a se vedea că compunerea legală a
"Tribunalului Poporului urmează să intre și câte un reprezentant,
"din delegațiile acestor două formațiuni politice și membre a
"guvernului. Si în acest caz Ministrul de Justiție urma să de-
"cidă că compunerea Tribunalului Poporului este de 9 membrii
"aleși, potrivit dispozițiunilor legii și doi membrii numiți
"din magistrații de carieră.

"Dispozițiunile art.1 din legea din 3 Februarie infir-
"mând acest acord prin clauzele arătate și menținând compunerea
"Tribunalului Poporului numai la cele prevăzute din legea 312,
"cată a se vedea că sunt neconstituționale, fiind împotriva aces-
"tui acord a cărui caracter l'am fixat mai sus."

"I. Violarea dispozițiunilor art.16 din constituția
"dela 29 Martie 1923 combinat cu art.1 din legea constituțională
"dela 2 Septembrie 1944, nulitate săvârșită prin aceea că s'a
"aplicat recurentului pedeapsa cu moartea în afară de cazurile
"prevăzute în constituție.

"II. Violarea dispozițiunilor art.14 din constituția
"dela 1923, nulitate săvârșită prin aceea că legea 312 sancțio-

"nează fapte care nu constituiau infracțiune în momentul când
"au fost săvârșite.

"III. Violarea dispozițiilor art.15 din constituția
"dela 1923 și art.2 din legea constituțională dela 10 Octombrie
"1944, nulitate săvârșită prin aceea că s'a prevăzut în legea
"312 posibilitatea aplicării pedepsei confiscării averei, în con-
"tra dispozițiilor textului citat prin constituție.

"I. În art.I din legea constituțională dela 2 Septembrie
"1944, s'a înscris principiul că drepturile românilor sunt ace-
"lea recunoscute prin constituția din 1866 cu modificările ce
"i-au fost aduse prin constituția din 1923.

"În constituția din 29 Martie 1923, drepturile românilor
"sunt cuprinse în titlul 2 și reglementate prin art.5-33. Între
"aceste texte figurează și art.16, care interzice în mod formal
"reînființarea pedepsei cu moartea, în alte cazuri decât acelea
"prevăzute în codul penal militar, în timp de război. Prin urma-
"re, potrivit acestui principiu pedeapsa cu moartea nu poate fi
"aplicată pentru niciun fel de infracțiune, oricât de gravă ar fi,
"dacă nu face parte din categoria acelor pentru care codul jus-
"titiei militare prevede posibilitatea aplicării acestei pedepse
"în timp de război.

"Același principiu este cuprins și în art.18 al constitu-
"ției din 1866, cuprins de asemenea în titlul II care tratează :
"Despre drepturile Românilor".

"Legea constituțională din 2 Septembrie 1944, statornicind
"principiul general că se repune în vigoare dispozițiunile consti-
"tuțiilor din 1866 și 1923, referitoare la drepturile românilor, a
"înțeles desigur să repună în vigoare toate textele din aceste con-
"stituții, care se referă la drepturile românilor, deci întreg ti-

"tlul II, în care este cuprins și art.16 analizat mai sus.

"Prin urmare, dela această dată este neîndoelnic că
"acest text operează cu puterea pe care i-o conferă calitatea
"sa de normă constituțională, cu alte cuvinte, fără posibilita-
"tea de a se deroga dela el, în temeiul dispozițiilor unei
"legi ordinare.

"Numai o altă lege constituțională ar avea tăria să
"abroge această dispoziție.

"Or, o asemenea derogare, nu există întrucât legea din
"10 Octombrie 1944, care este socotită tot ca o lege constitu-
"țională, prevede numai atâta că legi speciale vor prevedea con-
"dițiunile în care vor putea fi urmăriți și sancționați cei care
"au contribuit la dezastrul țării, fără să prevadă însă că în-
"potriva acestora se va putea aplica pedeapsa cu moartea.

"Legile speciale, care s'au elaborat pentru a face po-
"sibilă aplicațiunea acestui principiu, din categoria cărora face
"parte și legea 312, nu mai au caracterul de legi constituționa-
"le, ci sunt simple legi ordinare, care trebuie deci să se menți-
"nă în cadrul principiilor constituționale și să respecte prin-
"cipiile fundamentale ale acesteia.

"In orice regim de drept ne-am afla, fie el totalitar,
"sau democratic, deci fie că legile se elaborează cu concursul
"parlamentului, sau fără concursul acestuia, există totuși un
"criteriu obiectiv după care putem distinge o lege constituțio-
"nală de una ordinară.

"Nu pot primi calificarea de legi constituționale de-
"cât acele legi care reglementează forma de guvernământ a sta-
"tului, drepturile și îndatoririle cetățenilor în raport cu
"Statul, precum și modul de organizare și principiile de organi-

"zare ale puterilor în stat.

"Orice alte legi, care au drept obiect probleme politice sau economice de alt ordin, sau care sunt elaborate cu scopul de a desvolta și de a da aplicațiune unui principiu de ordin constituțional, nu pot primi altă calificare decât pe aceea de legi ordinare.

"Dacă s'ar admite punctul de vedere opus și s'ar decide că și aceste legi au caracter constituțional, atunci am ajunge la concluziunea că toate legile care au fost redactate imediat după constituția din 1923, cum ar fi legea de organizare judecătorească din 1924, legea minelor, legea apelor, etc., să fie considerate drept legi constituționale, ceea ce nu s'a susținut niciodată de doctrină și nu s'a consacrat prin nicio lege judecătorească.

"În lumina acestui principiu urmează să conchidem că dispozițiunile legii 312, care organizează procedura și sancțiunile ce trebuiesc aplicate celor vinovați de crime de război sau de dezastrul țării, nu sunt de ordin constituțional, ele au caracterul unor norme legale de drept comun, care ca atare trebuie să respecte principiile fundamentale din constituție.

"Față de cele expuse însemnează că textul art. 3 alin. II din această lege, care a fost aplicată recurentului și care prevede pedeapsa cu moartea pentru faptele prevăzute de art. 2 alin. a-j, este neconstituțional, întrucât contravine dispozițiilor art. 16 din constituția dela 1923 și art. 18 din constituția dela 1866.

"II. Articolul 14 din constituția dela 1923, corespunzător art. 16 din constituția dela 1866, statornicește principiul legalității pedepselor, adică principiul că nicio pedeapsă nu poate fi înființată sau aplicată decât în puterea unei

"legi. Cu alte cuvinte, nimeni nu poate să fie pedepsit pen-
"tru un fapt dacă, în momentul când a fost săvârșit, acest
"fapt nu era considerat ca o infracțiune penală de nici una
"din legiurile atunci în vigoare.

"Acesta este principiul care stă la baza dreptului
"penal fiindcă nu există nicio justificare, de ordin moral
"sau social, de a pedepsi pe cineva pentru săvârșirea unui
"fapt, care nu avea caracter ilicit, în raport cu legile pena-
"le existente în momentul săvârșirii lui. O asemenea pedeapsă
"nu are nicio justificare din punct de vedere social, iar din
"punct de vedere moral ea este profund inechitabilă întrucât
"nimeni nu poate să prevadă ce fapte ar putea să sancționeze
"în viitor un legiuitor mai mult sau mai puțin capricios.

"Nerespectarea acestui principiu deschide legii por-
"tița arbitrarului și poate conduce la condamnările cele mai
"nedrepte. Ori în cazul de față constatăm că majoritatea fap-
"telor imputate recurentului și anume acelea prevăzute la art.
"2 alin. m, n și o, sunt fapte care nu cădeau sub incidența
"nici uneia din legile penale existente în momentul când se
"pretinde că le-ar fi săvârșit acesta și ca atare sancționarea
"lor, prin aplicarea pedepsei capitale este neconstituțională,
"întrucât contravine principiului înscris în art.14 din cons-
"tituție, text repus în vigoare prin art.1 al legii constitu-
"ționale dela 2 Septembrie 1944, după cum s'a arătat cu ocazia
"desvoltării motivului I de casare.

"III. Potrivit art.15 al constituției din 1923, co-
"respunzător art.17 din constituția din 1866, nu se poate în-
"ființa pedeapsa confiscării averilor nici în baza unei legi
"ordinare, nici în baza unei legi excepționale.

"Textul acesta face parte tot din cap.II al constitu-
"ției intitulat despre "Drepturile Românilor", titlu care, după
"cum am arătat mai sus, este în întregime repus în vigoare prin
"art. 1 al legii constituționale dela 2 Septembrie 1944. Prin
"urmare, dela această dată, este interzisă formal introducerea
"pedepsei confiscării averei.

"Cu toate acestea art.3 alin.final din legea 312, ca și
"art.16 alin.2 din aceeași lege, permit Tribunalului Poporului
"să aplice, în contra celor condamnați, pe lângă pedepsele prin-
"cipale prevăzute în aliniatele precedente, și pedeapsa degra-
"dării civice, precum și confiscarea averii atât a condamnatu-
"lui, cât și a soției și descendenților săi.

"Dispozițiunile acestea din legea 312 au necontestat
"caracterul unor pedepse accesorii.

"Aceasta rezultă în primul rând din felul cum este re-
"dactată norma de drept cuprinsă în art.3 alin.final.

"Intr'adevăr, acest text are cuprinsul următor : " pe
"lângă aceste pedepse, se va pronunța și degradarea civică, pre-
"cum și confiscarea averei în folosul statului".

"Prin urmare, în concepția legiuitorului confiscarea
"averii are acelaș caracter, ca și degradarea civică. Ori, carac-
"terul de pedeapsă auxiliară al degradării civice, este indispu-
"tabilă.

"Dar caracterul de pedeapsă al acestei măsuri rezultă
"mai ales din faptul că ea se aplică în mod invariabil tuturor
"celor condamnați.

"Dacă măsura ar fi fost privită de legiuitor nu ca o pe-
"deapsă, ci ca un mijloc de reparațiune a daunelor derivate din

"săvârșirea infracțiunii respective, atunci ea nu s'ar mai
"fi aplicat decât în acele cazuri când s'ar fi constatat în
"fapt existența unor asemenea daune.

"In atare caz, instanța de judecată ar fi fost obli-
"gată să motiveze existența și quantumul acestor daune și să
"gradeze suma despăgubirilor în raport cu daunele constatate.

"Din momentul însă în care măsura confiscării averi-
"lor trebuie pronunțată în toate cazurile independent de
"existența vreunei daune, ea nu poate avea alt caracter decât
"acela de pedeapsă accesorie.

"Caracterul acesta mai rezultă de altfel și din impre-
"jurarea că instanța e ținută să pronunțe confiscarea totală
"a averii condamnatului, fără putință de apreciere în raport
"cu gravitatea faptelor imputate sau cu eventualele daune con-
"statate. În sfârșit același caracter de sancțiune și încă din
"cele mai severe rezultă din dispozițiile art.16 alin.2 al legii
"312 care impune confiscarea totală nu numai a averii celui con-
"damnat, dar chiar a totalității bunurilor soției sale și a
"descendenților săi, fără distincțiune dacă aceștia sunt majori
"sau minori.

"O atare măsură ar fi de neconceput dacă am admite
"că măsura confiscării nu este decât o măsură de reparare a
"daunelor pricinuite de condamnat, întrucât potrivit principii-
"lor generale în materie de desdăunare, o persoană nu este ți-
"nută să răspundă de daunele pricinuite, decât cu bunurile ce
"fac parte din patrimoniul său.

"Faptul că legiuitorul impune confiscarea nu numai a
"averii condamnatului, dar și a unor rude apropiate lui, dove-
"dește voința sa fermă de a imprima un caracter de pedeapsă cu

"efecte de intimidare din cele mai puternice acestei măsuri.

"Imprejurarea că legea în partea finală a art.3 adaugă că această confiscare se face cu titlu de despăgubire, nu poate schimba caracterul ei juridic fiindcă e de neconceput acordarea unor pretinse despăgubiri în afară de orice obligațiune de a constata existența și quantumul pretinselor daune.

"Prin urmare, fiind demonstrat caracterul de pedeapsă al acestei măsuri, este neîndoelnic că dispozițiile cuprinse în art. 3 aliniatul final și art. 16 alin.2 ale legii 312, sunt neconstituționale, întrucât contravin principiului înscris în art.15 al constituției."

"I. Neconstituționalitatea art. 1-8 din legea 312/1945, violarea legii constituționale din 11 Octombrie 1944 și a art. 14 din Convențiunea de Armistițiu din 11 Septembrie 1944.

"II. Neconstituționalitatea art.10 din legea 312/1945, violarea art.98 din constituție și art. unic al legii constituționale din 11 Octombrie 1944.

"I. Crimele de războiu reprezentând infracțiuni al căror concept e de resortul dreptului internațional, la ale cărui reguli cu privire la conducerea războiului, însuși alin.b. al art.2 din legea atacată se referă, arestarea și judecarea criminalilor de război este de competența Comandamentului Aliat (Sovietic) cu care colaborează guvernul și Înaltul Comandament Român. Prin urmare competența în privința acestei categorii este de resortul tuturor semnatarilor convențiunei de armistițiu, Guvernul și Înaltul Comandament Român împreună cu Înaltul Comandament Aliat (Sovietic).

"În adevăr, art.14 din aceea convențiune dispune :

"Guvernul și Înaltul Comandament Român se obligă să co-

"laboreze cu Inaltul Comandament Aliat (Sovietic) la arestarea
"și judecarea persoanelor acuzate de crime de războiu".

"Reprezentanții Statului Român - ai Guvernului și
"Inaltului Comandament Român - semnând această convențiune la
"11 Septembrie 1944 au făcut-o în virtutea puterilor conferite
"lor pe temeiul actului constituțional pus în vigoare la 31
"August 1944. Convenția de armistițiu întemeindu-se pe consti-
"tuția Țării din punctul de vedere al validității angajamente-
"lor luate de Statul Român, dacă s'ar fi observat o nepotrivire
"între dispozițiile constituționale și angajamentele luate de
"Statul Român prin acea convențiune, s'ar fi procedat imediat,
"fie la înlocuirea constituției, fie la modificarea ei.

"Cea mai bună probă că aceasta a rămas ca o distinc-
"țiune consacrată și de dreptul nostru intern, este faptul că
"la modificarea din 11 Octombrie 1944 a constituției, nu se po-
"menește de judecarea crimelor de războiu - textul vorbind de
"cei care au contribuit la dezastrul Țării - ceea ce demonstrează
"că în privința acuzațiunilor de crime de războiu, acestea au
"rămas de competența unor instanțe în care judecarea trebuie să
"se facă în colaborare cu toți semnatarii convenției de armis-
"tițiu, nu în mod exclusiv numai de unul dintre ei.

"Acesta este principiul. Competența este atribuită
"printr'un act internațional unei instanțe extraordinare cu
"caracter internațional, astfel că Statul Român nu-și poate
"singur asuma judecarea acestei categorii de infracțiuni, pentru
"ele sunt conduse de regulile dreptului internațional. Numai în
"cazul când s'ar dovedi că printr'o nouă convențiune internațio-
"nală intervenită între semnatarii convenției de armistițiu
"s'a atribuit competența instanțelor noastre, numai atunci Tri-

"bunul Poporului ar fi fost în drept să judece și aceste chestiuni.

"Dacă se trece dela comparația făcută între cele două texte, unul constituțional cu aplicațiune la limitele teritoriului și altul internațional, cu aplicațiune la fapte declarate ca având caracter internațional, se poate constata că legea 312/945 atât prin titlu, cât și prin conținut, a violat și depășit prevederile constituționale, precum și convenția de armistițiu.

"În adevăr, textul constituțional vorbește de răspunderea pentru dezastrul țării și ca atare nu atinge vinovăția de crime de războiu prevăzută numai în art.14 al Convenției de armistițiu. Deci, cu nesocotirea acestor două reguli, internă și internațională, legea 312 atribue competenței exclusive a Tribunalului poporului atât urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării, cât și a celor vinovați de crime de război. Iar pe de altă parte, însuși titlul legii 312 violează constituția și armistițiul, întrucât privește urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării sau de crime de război.

"O delegațiune dată unui singur semnatar al convenției nu se poate concepe, pe de altă parte, pentru că aceasta nu ar reprezenta o executare a convenției de armistițiu, ci o modificare a ei, care nu poate avea loc decât cu consimțământul tuturor părților contractante și semnatare ale acestei convențiuni internaționale. Competența unei instanțe create prin colaborarea internațională și a cărei garanții de obiectivitate constau tocmai în prezența efectivă a tuturor reprezentanților puterilor semnatare la judecare și reprezintă prin aceasta un drept câștigat pentru acuzat, care nu-i poate fi răpit. Acest drept câștigat a fost res-

= 73 =

"pectat de modificarea adusă constituției noastre la 11 Octom-
"brie 1944, care, așa cum a fost interpretată prin ultima ju-
"risprudență a Curții noastre supreme, fiind excepțională, este
"de strictă interpretare. Acea jurisprudență nu discută ches-
"tiunea ridicată aci, care se întemeiază pe ea și nu încearcă
"a o răsturna sau modifica.

"Neconstituționalitatea dispozițiilor legii 312 este
"cu atât mai gravă, cu cât angajamentele luate în numele Statu-
"lui Român prin convenția de armistițiu, sunt angajamente juri-
"dice și de onoare, de respectarea cărora depinde nu numai bunul
"renume legat de ființa morală a Statului Român, dar chiar pers-
"pectivele suveranității acestui stat în raport cu echilibrul
"existenței lui, prin deopotrivă respectare a tuturor celor con-
"venite față de toți semnatarii convenției de armistițiu.

"Pentru aceste motive rugăm Inalta Curte să ne admită
"recursul și să declare neconstituționale și ca atare neobliga-
"torii dispozițiunile legii 312 din 1945, casând fără trimitere
"deciziunea dată pe temeiul ei, urmând ca Inaltul Comandament
"Aliat, împreună cu Inaltul Comandament cu Guvernele respective,
"să decidă.

"II. Constituțiunea stabilește, prin art.98, dezvoltat
"prin legea specială a responsabilității ministeriale, cazurile
"și procedura de responsabilitate a miniștrilor și colaboratori-
"lor lor în exercițiul funcțiunei, precum și instanțele compe-
"tente a judeca asemenea acte.

"Potrivit constituției, competența în această materie
"aparține Inaltei Curți de Casație în Secțiuni Unite.

"Legea constituțională nu a adus nicio derogare dela
"acest principiu, deși a fost repus în vigoare la Septembrie

.../...

"1944, pentru că legea din 11 Octombrie 1944 nu se ocupă de această chestiune. Legea constituțională a înțeles, desigur, să aplice miniștrilor regulile constituționale și să-i excepteze de la aplicarea regimului extraordinar instituit prin legile de sancționare a actelor în legătură cu războiul. Desigur că dacă ar fi înțeles să integreze și pe aceștia în procedura legii ordinare ar fi spus-o în mod expres.

"Prin urmare, din coroborarea textului constituțional cu legea constituțională din 1944, rezultă că dacă miniștrii pot fi făcuți răspunzători de dezastrul țării, instanța competentă de a-i judeca nu este în niciun caz Tribunalul Poporului, ci Înalta Curte de Casație în Secțiuni Unite.

"Astfel că și din acest punct de vedere legea 312/1945, art.10, este neconstituțională, violând art.98 din constituție, legea constituțională din Septembrie 1944 și din Octombrie 1944."

"Neconstituționalitatea formală a legii 312/1945, prin aceea că s'a violat dispoz.art.76 din constituție, întrucât nu s'a luat în prealabil avizul Consiliului Legișlației.

"Intr'adevăr, art.76 din constituție prevede că, consultarea Consiliului Legislativ este obligatorie pentru toate proiectele de legi, afară de acelea care privesc creditele bugetare. Acest text a fost repus în vigoare prin efectul art.2 din Decretul constituțional din 31 August 1944, publicat la 2 Septembrie 1944.

"După unele păreri se crede că, această obligațiune de consultarea Consiliului Legislativ nu a fost pusă în vigoare și nu urmează a-și produce efectele decât în momentul când reprezentanța națională va fi luat ființă.

"Socotim că asemenea concepție juridică este fundamental

"eronată dat fiind că în speță, se aplică principiul dreptului
"de necesitate care dă cuvânt fie Capului Statului, fie Consi-
"liului de Miniștri, de a legifera prin decrete legi până la
"posibilitatea întrunirii reprezentanței naționale.

"Cum acest drept de necesitate creiat de practica
"constituțională a războiului din 1914-1918, a fost recunoscut
"și de doctrină în virtutea teoriei continuității funcțiilor
"Statului, el urmează a fi considerat ca o derogare expresă
"dela normele constituționale generale, și ca stare de strictă
"interpretare.

"Așa fiind, este cazul să constatăm că dreptul execu-
"tivului de a impieta asupra legislativului, se întinde doar
"în măsura în care un anumit organ al legislativului se află
"în imposibilitate de fapt de a lucra.

"Or, cum Consiliul Legislativ funcționează și nu se
"află în imposibilitate de lucru, rezultă că drepturile sale
"nu pot fi impietate de către puterea executivă și ca stare era
"absolut necesar pentru respectul dispozițiunii constituționale
"să i se ia avizul, în ceea ce privește condițiunile de formă și
"fond ale Decretului Lege Nr.312/1945.

"Deaceea socotim că acest motiv de neconstituțional-
"tate de ordin formal, este perfect întemeiat și că să a fi ad-
"mis ca stare.

"Neconstituționalitatea art.14 al.3 din legea Nr.312/
"1945, prin aceea că se violează dispozițiunile art.103 din
"constituție care stabilește că dreptul de recurs este de ordin
"constituțional.

"Considerând că constituția din 1923 a fost repusă
"în vigoare fără nicio rezervă, și că din examinarea art.103
"din constituție, rezultă că dreptul de recurs este astfel re-

"glementat încât să dea posibilitate instanței supreme de a face o
"verificare amănunțită și totală în ceea ce privește condițiunile
"în care instanța de fond a făcut aplicațiunea textelor legale
"în vigoare, socotim că restrângerea motivelor de recurs prin art.
"14 al.3 al legii 312/1945, este neconstituțională.

"Neconstituționalitatea art.3 al.2 din legea 312/1945,
"prin aceea că violează atât dispozițiunile art.16 din constitu-
"ție, cât și dispozițiunile legii constituționale din 11 Octom-
"brie 1944, referitoare la punerea în vigoare a legilor privitoa-
"re la urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării.

"Intr'adevăr, art.16 din constituție declară că pedeapsa
"cu moartea nu se poate reînființa și nu poate fi aplicată în afa-
"ră de cazurile prevăzute de codul penal militar, în timp de răz-
"boiu.

"Constituția nu a suferit nicio modificare în această
"privință deoarece actul constituțional din 10 Octombrie 1944, nu
"modifică dispozițiunile art.16, astfel că legea 312/1945, insti-
"tuind pedeapsa cu moartea pentru alte fapte decât acele prevăzu-
"te și prealabil înscrise în codul Justiției Militare, este ne-
"constituțională.

"Dar această lege este neconstituțională și pentru fap-
"tul că, edictează pedepse cu efect retroactiv, pentru fapte care
"la data comiterii lor, nu erau încriminate și pedepsite.

"Natura însăși a legii ne indică că ea nu-și poate pro-
"duce efectele sale în trecut; trecutul este închis pentru ea și
"ea nu are decât să guverneze viitorul.

"Acest principiu reiese din examinarea întregului sistem
"constituțional și în special din art.16 din constituție care de-
"clară expres că nu se poate reînființa pedeapsa cu moartea.

"De aci rezultă că, sub sancțiunea declarării ca "neconstituțională, pedeapsa trebuie să fie înscrisă în lege "în momentul comiterii faptului, pentru ca ea să poată fi "aplicată la faptul încriminat.

"De aceea socotim că și acest motiv de neconstituționalitate, este întemeiat și cătă a fi admis ca atare."

Având în vedere că prin aceste motive, se susține în esență că :

I. Legea Nr.312/1945 nesocotește armistițiul încheiat între România și Națiunile Unite prin aceea că supune judecătii Tribunalului Poporului - organizat după norme edictate exclusiv de legiuitorul român - fapte calificate de acest legiuitor drept crime de războiu, deși asemenea crime atrag răspunderi internaționale, care nu pot fi cercetate decât de un for alcătuit cu consensul Națiunilor Unite și după regulile speciale aplicabile unui astfel de for, așa cum au lăsat să se vadă că înțeleg și alcătuitoarii convenției de armistițiu, atunci când au inserat dispoziția din articolul 14, potrivit cu care : "Guvernul și Inaltul Comandament Român se obligă să colaboreze cu Inaltul Comandament Aliat (sovietic), la arestarea și judecarea persoanelor acuzate de crime de războiu";

II. Legea Nr.312/1945, prin care a fost organizat Tribunalul Poporului și legea Nr.61/1946, prin care se dispune reluarea activității acestui Tribunal în compunerea inițială, nesocotesc acordul cu putere superconstituțională, încheiat la Moscova între Miniștrii de externe ai Națiunilor Unite și acceptat ulterior de Guvernul Român, prin aceea că mențin o instanță de judecată pentru criminalii de războiu și cei vinovați de dezastrul țării, compusă fără participarea reprezentanților

partidelor național-tărănesc și liberal;

III. Legea Nr.312/1945 nesocotește Inaltul Decret Regal Nr.1849/1944, prin aceea că :

a) Sancționează în cadrul fixat prin acel Inalt Decret și crimele de războiu, deși dispozițiile adăugate la 11 Octombrie 1944, Inaltului Decret Regal Nr.1626/1944 se referă numai la faptele, prin care s'a contribuit la dezastrul țării, nu și la crimele de război, al căror caracter internațional nu îngăduia să fie date în cercetarea instanțelor românești;

b) Inglobează printre crimele de războiu și printre acțiunile care au contribuit la dezastrul țării, fapte care nu au nicio legătură cu dezastrul național și nici nu pot fi cuprinse în sfera noțiunii de crimă de războiu;

c) Prevede confiscarea averilor nu numai pentru cei găsiți vinovați de infracțiunile avute în vedere la întocmirea Inaltului Decret Regal Nr.1849/1944, dar și pentru soțiile și descendenții acestora;

IV. Inaltul Decret Regal Nr.1849/1944 autoriză legiuitorul ordinar să legifereze asupra dezastrului țării prin legi speciale, dar nu autoriză pe legiuitorul ordinar să edicteze dispoziții derogatorii ori în contrazicere cu normele cuprinse în constituțiile din 1866 și 1923 pentru că menționatul Inalt Decret nu conține o dispoziție expresă în acest sens, ci se mărginește să prevadă că răspunderea și judecata celor vinovați de dezastrul țării vor fi reglementate printr'o lege specială;

V. Alcătuitorii Inaltului Decret Regal Nr.1849/1944 nici nu puteau îngădui edictarea unor dispoziții derogatorii de la constituția din 1923, întrucât modificarea acelei constituții e reglementată de constituentul însuși prin dispozițiile din articolele

129 și 130, dispoziții care, la 11 Octombrie 1944, nu au fost respectate, astfel că legea 1849/1944 are caracter de lege ordinară.

VI. Prin raport cu constituțiile din 1866 și 1923, sunt neconstituționale :

A. Legea Nr.488/1944, prin aceea că permite a se ordona arestări de către acuzatorii publici și de Consiliul de Miniștri, adică de alte organe decât acelea ale corpului judecătoresc;

B. Legea Nr.312/1945, pentru aceea că :

1) A fost elaborată fără consultarea Consiliului Legislativ;

2) Institue un tribunal excepțional, cu caracterele unui adevărat juriu - în vederea judecării unor anumite infracțiuni, imputate unor persoane mai dinainte determinate, sustrăgând astfel aceste persoane de la judecătorii lor firești, care pentru militari, sunt cei prevăzuți de codul justiției militare;

3) Permite a se ordona arestări de către acuzatorii publici și de către Consiliul de Miniștri, adică de alte organe decât acelea ale corpului judecătoresc, încălcându-se astfel dispozițiile articolului 14 al constituției din 1923 și principiul separațiunii puterilor în Stat;

4) Prevede pedeapsa cu moartea pentru alte fapte decât acelea săvârșite în timp de război și sancționate de codul justiției militare, pedeapsă neprevăzută nici de I.D.R.Nr.1849/1944.

5) Prevede confiscarea averilor ca pedeapsă;

6) Sancționează fapte care la data săvârșirii lor nu constituiau infracțiuni, nesocotindu-se astfel principiul nere-

troactivității legilor penale;

7) Crează retroactiv răspunderi pentru acte cu caracter politic - săvârșite de miniștri în cadrul atribuțiilor încredințate lor - și dă aceste acte în cercetarea Tribunalului Poporului, deși, foștii miniștri, fiind răspunzători numai civilmente și penalicește în cadrul regimului special organizat prin legea asupra responsabilității ministeriale, nu puteau fi sustrași de la aplicațiunea acestui regim - garantat prin constituția din 1923 - nici în privința căderii de instrucție și judecată, nici în privința naturii răspunderii, decât dacă s'ar fi inserat dispoziții exprese în acest sens în Inaltele Decrete Regale Nr.1626 și 1849/1944 și aceste Inalte Decrete ar avea putere constituțională;

8) Supune controlului jurisdicțional acte de guvernământ și de Comandament militar, deși aceste acte se găsesc în afara oricărei posibilități de critică în fața justiției;

9) Restrânge dreptul de recurs într'o măsură care împiedică funcționarea normală a acestei căi de atac.

Având în vedere că din hotărîrea supusă recursului, rezultă că niciunui dintre recurenți nu i s'a aplicat vreuna din dispozițiile legii Nr.488/1944;

Că - de altă parte - recurenții nu au calitatea să se plângă în nume propriu, în contra confiscării bunurilor aparținând după propriile lor susțineri, soțiilor și descendenților lor;

Că deci, criticele aduse din aceste puncte de vedere, hotărîrii atacate cu recurs, au a fi respinse fără nicio altă cercetare, Secțiunile Unite neavând căderea să examineze constituționalitatea legilor decât la cererea celor interesați și numai în măsura în care ele au fost aplicate în cauza supusă judecății.

Că, tot astfel urmează a fi respinse și motivele prin

care, se susține că legile Nr. 312/1945 și 61/1946 nesocotesc convenția de armistițiu și acordul încheiat la Moscova între Miniștrii de Externe ai Națiunilor Unite, căci aceste acte nefiind înscrise în constituția țării, nu pot fi recunoscute ca având caracter constituțional, iar competența dată Curții de Casație în Secțiuni Unite prin articolul 45 al legii ei organice este mărginită la cercetarea constituționalității legilor prin raport cu conținutul pactului fundamental al țării sau cu normele cărora acest pact le recunoaște putere constituțională;

Că, recurentul P. Tomescu - deși susține că legea Nr. 312/1945 califică drept contribuții la dezastrul Țării sau crime de război, fapte ce nu au nicio legătură cu dezastrul național și nici nu pot fi cuprinse în sfera noțiunii de crimă de război, nu arată care anume sunt faptele greșit calificate, dispozițiile legale prin care se face această calificare și textele constituționale nesocotite, deși aceste precizări sunt neapărat necesare pentru a se împlini cerințele - prescrise în legătură cu motivarea recursului, sub pedeapsă de nulitate de articolul 64 din legea Curții de Casație - și a se da astfel Inaltei Curți posibilitatea de a verifica nu numai temeinicia criticelor de neconstituționalitate, dar și interesul recurentului de a le formula;

Că deci și aceste susțineri - ale recurentului P. Tomescu - nefiind regulat formulate, au a fi respinse fără vreo altă cercetare.

Având în vedere că pentru soluționarea celorlalte critici, urmează să se stabilească în prealabil, dacă la elaborarea legii Nr. 312/1945, legiuitorul era dator să respecte normele, despre care se susține că au fost încălcate, sau dimpo-

trivă - chiar în ipoteza când toate aceste norme au fost puse în vigoare - așa cum pretind recurenții - legea pentru sancționarea celor vinovați de dezastrul țării sau de crime de războiu, putea fi întocmită într'un alt cadru, anume în acela fixat numai pentru ea prin I.D.R.Nr.1849, publicat la 11 Octombrie 1944.

Considerând că, regimurile constituționale organizate prin legi formale, rigide, cum au fost constituțiile dela 1866 și dela 1923 ale Statului Român, au putut fi înlăturate nu numai după procedura care obișnuit se prevede prin însăși legile constituționale dar, și pe calea violentă a unei revoluții ori lovituri de Stat, așa cum se învederează de istoria modernă a dreptului constituțional, că se întâmplă cele mai adesea.

Că, regimul organizat prin constituția dela 1923, a putut deci să fie, și a fost realmente abrogat prin adoptarea regimului dela 1938 și apoi al celui din 1940, deși această adoptare a avut loc fără formele prevăzute în constituția din 1923.

Că, abrogată fiind constituția din 1923, ea n'a mai putut, la 31 August 1944 să fie repusă în vigoare prin Inaltul Decret Regal Nr.1626 publicat în 2 Septembrie 1944 și completată apoi prin Inaltul Decret Nr.1849 din 11 Octombrie 1944, decât prin intervenția acestor acte, și în măsura și condițiunile prevăzute de aceste acte, cuprinzând actualmente așezământul fundamental al Statului Român.

Considerând că Inaltul Decret Regal Nr.1626/1944, care cuprinde declarația drepturilor românilor și norme de organizarea și funcționarea puterilor Statului, nu conține nicio normă în legătură cu revizuirea lui și punând în vigoare alte texte, nu declară pus în vigoare și titlul VII al constituției din 1923, referitor la revizuirea acelei constituții;

.../...

Că, până la organizarea Reprezentanței Naționale, că pe timpul cât puterea legislativă se exercită pe baza Inalt Decret de către Rege la propunerea Consiliului de Regi, dispozițiile Titlului menționat al constituției din 1923 nu s'ar putea aplica, revizuirea constituției hotărându-se potrivit cu acele dispozițiuni - de către Corpurile Legiuitoare;

Că, deci normele din articolele 129 și 130 ale constituției din 1923, nefiind în vigoare la 11 Octombrie 1944, recurenții nu pot susține, că Inaltul Decret Regal Nr.1849 nu ar fi avut tăria unei constituții, decât dacă ar fi fost întocmit cu respectarea lor ;

Că, dacă puterea constituțională a Inaltului Decret Regal Nr.1626, publicat la 2 Septembrie 1944, n'ar putea să fie tăgăduită, față cu împrejurarea că, prin acel Inalt Decret, Regele și Reprezentanții tuturor partidelor politice ca reprezentante ale cetățenilor, adică singurele organe apte atunci să alcătuiască pentru Tară un nou așezământ - au consfințit trecerea Statului la un nou regim constituțional, ca urmare a unor prefaceri, cărora, actele constituționale din trecut nu le puteau supraviețui, tot astfel trebuie să se decidă și în privința Inaltului Decret Regal Nr.1849/1944 prin care se întregeste primul așezământ fundamental - ce nu putea fi considerat în niciun caz imuabil - această întregire fiind făcută de aceleași organe - de aceleași persoane chiar - cu aceeași procedură și într'un timp când prefacerile, în curs la 31 August 1944, se găseau încă în desfășurare;

Că deci, dispozițiile Inaltului Decret Regal Nr.1849/1944 integrându-se cu tărie egală în cuprinsul Inaltului Decret Regal Nr.1626, cu care formează astfel un singur tot, ordi-

...constituționalitate, formulate de recurenți împotriva
...Legii Nr. 312/1945, au a fi cercetate prin raport cu acest tot,
...interpretat în lumina împrejurărilor hotărâtoare la întocmirea
...lui.

... Având în vedere dispozițiile ultimelor două aliniate,
...adugate la 11 Octombrie 1944, articolului IV din constituția
...actuală a țării, în cuprinderea următoare :

... "Legi speciale vor prevedea condițiunile în care vor
...putea fi urmăriți și sancționați toți acei care în orice calita-
...te și sub orice formă au contribuit la dezastrul țării, în spe-
...cial în legătură cu războiul purtat împotriva Națiunilor Unite".

... "Aceste legi vor putea prevedea și măsuri pentru urmă-
...rirea averilor lor."

... Considerând că, dreptul legiuitorului ordinar de a re-
...glementa orice materie specială - de fond sau de procedură - de-
...scurge din însăși funcțiunea lui în Stat, așa cum această funcțiu-
...ne a fost recunoscută și organizată cu caracter constituțional
...prin Înaltul Decret Regal Nr. 1626, publicat la 2 Septembrie
...1944.

... Că, un act atât de important, cum e complectarea așeză-
...mântului fundamental, nu poate fi privit că a avut de scop nu-
...mă să afirme în mod inutil, că legiuitorul ordinar poate - în
...procedura în care își exercită obişnuit atribuțiile, - să reglemen-
...teze și materia specială a sancționării celor vinovați de dezas-
...trul țării;

... Că, din raportul, cu care a fost prezentată Suveranu-
...lui, propunerea acestei complectări, reese suficient că nu drep-
...tul în sine de a legifera în materia specială luată în conside-
...rație, a preocupat pe elaboratorii adăosului adus așezământului

fundamental, ci condițiile, în care avea să se exercite acest drept, constituantul socotind că datoria morală, de a se sancționa exemplar vinovații de dezastrulării și în special a celor care au contribuit la acest dezastru, prin fapte în legătură cu purtarea războiului împotriva Națiunilor Unite, adică și prin crime de război, nu poate fi împlinită în cadrul fixat prin așezământul întocmit la 31 August 1944 și că deci trebuie modificat acel așezământ.

Că, fixarea unui alt cadru de legiferare pentru materia specială a sancționării celor vinovați de dezastrulării era cerută și spre a se crea condițiile potrivite colaborării cu Inaltul Comandament Aliat, la urmărirea și sancționarea persoanelor vinovate de crime de război, așa cum prevede articolul 14 al convenției de armistițiu, convenție care, la data întocmirii primei părți a așezământului fundamental, nu era încă semnată.

Că, privit sub prisma acestor imperative, cărora avea să le răspundă, adăosul adus așezământului fundamental la 11 Octombrie 1944 nu poate fi considerat decât ca un mijloc folosit de constituant, spre a lăsa ca - pentru toate faptele ce au dus Tara la dezastru - între cari desigur intră actele de guvernământ și de Comandament militar de modul cum s'a purtat războiul, sancționarea violării normelor internaționale și a crimelor contra umanității, pentru toate aceste fapte, ori de cine și în ce împrejurări ar fi fost săvârșite, deci chiar și de miniștri în exercitiul atributelor încredințate lor - legiuitorul ordinar să poată determina - cu formele prescrise pentru elaborarea oricărei legi, dar fără nicio îngrădire de ordin constituțional, - condițiile de incriminare, urmărirea, instrucție și judecată, stabilind astfel atât pe

...se pot aplica de către instanța, ce va socoti nimerit
...cât și felul sau conținutul căilor de atac des-
...impotriva hotărîrilor acestei instanțe.

Că deci - în materia specială reglementată prin legea
Nr. 312/1945 - dispozițiile restrictive ale constituțiilor din
1866 și 1923, neputându-și găsi, în niciun caz, aplicațiunea,
...criticele de neconstituționalitate, formulate în temeiul
...dispozițiunii, rămân fără suport.

Că în atari condițiuni, nu mai rămâne de examinat decât
...luând măsurile, pe care avea libertatea să le aleagă -
...legiuitorul a respectat formele după care - potrivit articolului
...Inaltului Decret Regal Nr. 1626/1944 - acele măsuri puteau
...putere de lege.

Având în vedere că, spre a susține că formele în discu-
...au fost respectate, recurenții pretind că legea, contrar
art. III din Inaltul Decret Nr. 1626/1944 n'ar fi fost propusă Su-
veranului de către Consiliul de Miniștri - afirmație inexactă în
...și mai arată că legea Nr. 312/1945 a fost elaborată fără
consultarea Consiliului Legislativ, deși, în conformitate cu art.
67 al constituției din 1923 - cu excepțiile limitativ prevăzute
...- orice lege nu poate fi alcătuită în mod regulat decât
...și avizul Consiliului Legislativ.

Având în vedere că articolul 76, invocat de recurenți,
formează - în constituția dela 1923 - o Secțiune a Capitolului I
din Titlul III, Capitol privitor la organizarea și funcționarea
Reprezentanței Naționale;

Că, potrivit Inaltului Decret Regal Nr. 1626/1944, pute-
...legislativă se exercită - până la organizarea Reprezentanței
Naționale - de către Rege la propunerea Consiliului de Miniștri,

= 87 =

adică de alte organe și după norme deosebite de acelea prevăzute în constituția din 1923, aceste norme formând un sistem, complet și de sine stătător.

Că deci, tot acest capitol - inclusiv Secțiunea III-a relativă la Consiliul Legislativ - nu a putut să fie pus în vigoare prin actul cu putere constituțională, publicat la 2 Septembrie 1944;

Că, după această dată, Consiliul Legislativ, care continuă a ființa în baza legii lui organice, este chemat a îndeplini o funcțiune potrivită cu nouile condiții de exercitare a puterii legislative, condiții care nu implică obligativitatea consultării lui pentru orice proiect de lege, ci lasă Guvernului -ajutat totdeauna de specialiști în tehnica legislativă- libertatea de a aprecia dacă e locul, sau nu, ca proiectele ce întocmește să fie supuse și verificării Consiliului Legislativ.

Că deci, toate criticele, aduse prin recursurile de neconstituționalitate, fiind nefundate, iar motivele ordinare de casare fiind găsite deasemenea nefundate, prin decizia Inaltei Curți Secția II-a Nr. 1134/1946, recursurile urmează a fi respinse.

PENTRU ACESTE MOTIVE

C U R T E A

IN VIRTUTEA LEGII

Respinge recursurile făcute împotriva hotărîrii

Comitetului Poporului din București Nr.17/1946 de către : Ion Antonescu, Mihai Antonescu, Constantin Pantazi, Constantin Z. Vasiliu, Titus Dragoș, Dobre Gheorghe, Ion Marinescu, Traian Brăileanu, Constantin Petrovicescu, Petre Tomescu, Gheorghe Alexianu, Radu Lecca și Eugen Cristescu.

Data și citită în ședință publică astăzi, 31 Maiu 1946.-

oamnei Pentru D. Președinte D. Apostolide, Decedat
Prim Președinte,

oamnei

Pentru D. Consilier L. Mureșanu, Decedat
Prim Președinte,

oamnei

A. Costin

Alexandru

U. Surușcu

L. Corbuciu

H. Gheorghe

I. Sorescu

I. Stancu

V. O. Dan

P. P. P.

Magistrat asistent,

Magistrat asistent,